

Utrecht, 26 april 2013

Modellen en Simulatie

Lesliematrices

Markovketens

Gerard Sleijpen

Universiteit Utrecht
Department of Mathematics

<http://www.staff.science.uu.nl/~sleij101/>

N_n : aantal individuen eind tijdvak n .

Aanname [Malthus, 1798]:

in ieder tijdvak: fractie s sterft, fractie g geboren

Model. $N_{n+1} = N_n + g N_n - s N_n = \kappa N_n$
met $\kappa = 1 + g - s$, κ is de **groei**coëfficiënt

Oplossing. $N_n = (1 + g - s)^n N_0 = \kappa^n N_0$:
de groei is **exponentiël**

Wat gebeurt er op den duur ($n \rightarrow \infty$)?

$$\kappa > 1 \Rightarrow N_n \rightarrow \infty \text{ voor } n \rightarrow \infty$$

$$0 \leq \kappa < 1 \Rightarrow N_n \rightarrow 0 \text{ voor } n \rightarrow \infty$$

$$\kappa = 1 \Rightarrow N_n = N_0 \text{ alle } n$$

Bezwaren tegen het Malthus model

- groeicoëfficiënt kan afhangen van N_n ,
 - groeicoëfficiënt kan afhangen van n ,
 - groeicoëfficiënt kan afhangen van N_n, N_{n-1}, \dots
 - groeicoëfficiënt kan beïnvloed worden door andere soorten,
 - veranderingen kunnen optreden op elk tijdstip (tijdsvakgedachte niet houdbaar)
 - groei kan plaats afhankelijk zijn
- ⋮

Bezwaren tegen het Malthus model

- groeicoëfficiënt kan afhangen van N_n ,
- groeicoëfficiënt kan afhangen van n ,
- groeicoëfficiënt kan afhangen van N_n, N_{n-1}, \dots
- groeicoëfficiënt kan beïnvloed worden door andere soorten,
- veranderingen kunnen optreden op elk tijdstip (tijdsvakgedachte niet houdbaar)
- groei kan plaats afhankelijk zijn
-

Bezwaren tegen het Malthus model

- groeicoëfficiënt kan afhangen van N_n ,
- groeicoëfficiënt kan afhangen van n ,
- groeicoëfficiënt kan afhangen van N_n, N_{n-1}, \dots
- groeicoëfficiënt kan beïnvloed worden door andere soorten,
- veranderingen kunnen optreden op elk tijdstip (tijdsvakgedachte niet houdbaar)
- groei kan plaats afhankelijk zijn
-

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Tweejarige planten

In jaar n $N_1(n)$: aantal planten in jaar n ontkiemt
 $N_2(n)$: aantal planten in jaar $n - 1$ ontkiemt

Aanname:

- 50% van de 0-jarige geeft zaad
- gemiddeld twee zaden van 0-jarige ontkiemen
- 75% planten overleeft de winter
- gemiddeld vier zaden van de 1-jarige ontkiemen

Tweejarige planten

In jaar n $N_1(n)$: aantal planten in jaar n ontkiemt
 $N_2(n)$: aantal planten in jaar $n - 1$ ontkiemt

Aanname:

- 50% van de 0-jarige geeft zaad
- gemiddeld twee zaden van 0-jarige ontkiemen
- 75% planten overleeft de winter
- gemiddeld vier zaden van de 1-jarige ontkiemen

Model: $N_1(n + 1) = 2 \cdot \frac{1}{2} \cdot N_1(n) + 4 N_2(n)$
en $N_2(n + 1) = \frac{3}{4} N_1(n)$.

Tweejarige planten

In jaar n $N_1(n)$: aantal planten in jaar n ontkiemt
 $N_2(n)$: aantal planten in jaar $n - 1$ ontkiemt

Aanname:

- 50% van de 0-jarige geeft zaad
- gemiddeld twee zaden van 0-jarige ontkiemen
- 75% planten overleeft de winter
- gemiddeld vier zaden van de 1-jarige ontkiemen

Model: $N_1(n + 1) = 2 \cdot \frac{1}{2} \cdot N_1(n) + 4 N_2(n)$
 en $N_2(n + 1) = \frac{3}{4} N_1(n)$.

In “matrix taal”:

$$\begin{bmatrix} N_1(n + 1) \\ N_2(n + 1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} N_1(n) \\ N_2(n) \end{bmatrix}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_1(n + 1) = N_1(n) = \alpha_1$ en

$$N_2(n + 1) = N_2(n) = \alpha_2$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_1(n + 1) = N_1(n) = \alpha_1$ en

$$N_2(n + 1) = N_2(n) = \alpha_2$$

$$\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_1(n + 1) = N_1(n) = \alpha_1$ en

$$N_2(n + 1) = N_2(n) = \alpha_2$$

$$\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_1(n + 1) = N_1(n) = \alpha_1$ en

$$N_2(n + 1) = N_2(n) = \alpha_2$$

$$\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$$

Evenwichtige opbouw in leeftijd als

voor alle n : $N_1(n + 1)/N_2(n + 1) = N_1(n)/N_2(n)$

Evenwicht als

voor alle n : $N_1(n + 1) = N_1(n) = \alpha_1$ en

$$N_2(n + 1) = N_2(n) = \alpha_2$$

$$\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$$

Evenwichtige opbouw in leeftijd als

voor alle n : $N_1(n + 1)/N_2(n + 1) = N_1(n)/N_2(n)$

$$\lambda \begin{bmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow \lambda \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_1(n + 1) = N_1(n) = \alpha_1$ en

$$N_2(n + 1) = N_2(n) = \alpha_2$$

$$\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$$

Evenwichtige opbouw in leeftijd als

voor alle n : $N_1(n + 1)/N_2(n + 1) = N_1(n)/N_2(n)$

$$\lambda \begin{bmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow \lambda \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Wanneer is evenwicht stabiel?

Wanneer is evenwichtige leeftijdsopbouw stabiel?

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Beschouw de **differentie vergelijking** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Beschouw de **recursie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvektoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{v}_1 \quad \text{en} \quad \mathbf{A} \mathbf{v}_2 = \lambda_2 \mathbf{v}_2$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvektoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{v}_1 \quad \text{en} \quad \mathbf{A} \mathbf{v}_2 = \lambda_2 \mathbf{v}_2$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \mathbf{v}_2 \quad \Rightarrow$$

$$\begin{aligned} \mathbf{x}_n &= \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 = \mathbf{A}^n (\gamma_1 \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \mathbf{v}_2) \\ &= \gamma_1 \mathbf{A}^n \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \mathbf{A}^n \mathbf{v}_2 \\ &= \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \lambda_2^n \mathbf{v}_2 \end{aligned}$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvektoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{v}_1 \quad \text{en} \quad \mathbf{A} \mathbf{v}_2 = \lambda_2 \mathbf{v}_2$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \mathbf{v}_2 \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \lambda_2^n \mathbf{v}_2$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvektoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{v}_1 \quad \text{en} \quad \mathbf{A} \mathbf{v}_2 = \lambda_2 \mathbf{v}_2$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \mathbf{v}_2 \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \lambda_2^n \mathbf{v}_2$$

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left(\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 \right)$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^2

$$\begin{bmatrix} x_1(n+1) \\ x_2(n+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(n) \\ x_2(n) \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvektoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{v}_1 \quad \text{en} \quad \mathbf{A} \mathbf{v}_2 = \lambda_2 \mathbf{v}_2$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \mathbf{v}_2 \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \gamma_2 \lambda_2^n \mathbf{v}_2$$

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left(\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 \right)$$

Als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$ en $\gamma_1 \neq 0$, dan $\mathbf{x}_n \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$ voor grote n .

Als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$

\mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$

\mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Stelling. $\mathbf{0}$ is een stabiel evenwicht als $1 > |\lambda_i|$, $i = 1, 2$.

Als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$

\mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Stelling. $\mathbf{0}$ is een stabiel evenwicht als $1 > |\lambda_i|$, $i = 1, 2$.

Stelling. $\gamma \mathbf{v}_1$ is een stabiel evenwicht als $\lambda_1 = 1 > |\lambda_2|$.

Er is een stabiel evenwicht als 1 dominante eigenwaarde **A**.

Als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_2| < |\lambda_1|$

\mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Stelling. $\mathbf{0}$ is een stabiel evenwicht als $1 > |\lambda_i|$, $i = 1, 2$.

Stelling. $\gamma \mathbf{v}_1$ is een stabiel evenwicht als $\lambda_1 = 1 > |\lambda_2|$.

Er is een stabiel evenwicht als 1 dominante eigenwaarde **A**.

Stelling. $\gamma \mathbf{v}_1$ is een stabiele opbouw als λ_1 dominant.

Er is een stabiele leeftijdsopbouw als

A een dominante eigenwaarde heeft.

Voorbeeld. [Tweejarige planten]

Bereken de eigenwaarden $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$.

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) &= (1 - \lambda) \cdot (-\lambda) - 4 \cdot \frac{3}{4} \\ &= \lambda^2 - \lambda - 3 \end{aligned}$$

$$\lambda \text{ eigenwaarde} \Leftrightarrow \lambda^2 - \lambda - 3 = 0 \Leftrightarrow$$

$$\lambda = \lambda_1 = \frac{1 + \sqrt{13}}{2} \quad \text{of} \quad \lambda = \lambda_2 = \frac{1 - \sqrt{13}}{2}$$

Voorbeeld. [Tweejarige planten]

Bereken de eigenwaarden $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$.

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) &= (1 - \lambda) \cdot (-\lambda) - 4 \cdot \frac{3}{4} \\ &= \lambda^2 - \lambda - 3 \end{aligned}$$

$$\lambda \text{ eigenwaarde} \Leftrightarrow \lambda^2 - \lambda - 3 = 0 \Leftrightarrow$$

$$\lambda = \lambda_1 = \frac{1 + \sqrt{13}}{2} \quad \text{of} \quad \lambda = \lambda_2 = \frac{1 - \sqrt{13}}{2}$$

1 geen eigenwaarde: dus geen evenwicht $\neq \mathbf{0}$.

Voorbeeld. [Tweejarige planten]

Bereken de eigenwaarden $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$.

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) &= (1 - \lambda) \cdot (-\lambda) - 4 \cdot \frac{3}{4} \\ &= \lambda^2 - \lambda - 3 \end{aligned}$$

$$\lambda \text{ eigenwaarde} \Leftrightarrow \lambda^2 - \lambda - 3 = 0 \Leftrightarrow$$

$$\lambda = \lambda_1 = \frac{1 + \sqrt{13}}{2} \quad \text{of} \quad \lambda = \lambda_2 = \frac{1 - \sqrt{13}}{2}$$

1 geen eigenwaarde: dus geen evenwicht $\neq \mathbf{0}$.

$\lambda_1 > 1$: dus $\mathbf{0}$ geen stabiel evenwicht.

Voorbeeld. [Tweejarige planten]

Bereken de eigenwaarden $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ \frac{3}{4} & 0 \end{bmatrix}$.

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) &= (1 - \lambda) \cdot (-\lambda) - 4 \cdot \frac{3}{4} \\ &= \lambda^2 - \lambda - 3 \end{aligned}$$

λ eigenwaarde $\Leftrightarrow \lambda^2 - \lambda - 3 = 0 \Leftrightarrow$

$$\lambda = \lambda_1 = \frac{1 + \sqrt{13}}{2} \quad \text{of} \quad \lambda = \lambda_2 = \frac{1 - \sqrt{13}}{2}$$

1 geen eigenwaarde: dus geen evenwicht $\neq \mathbf{0}$.

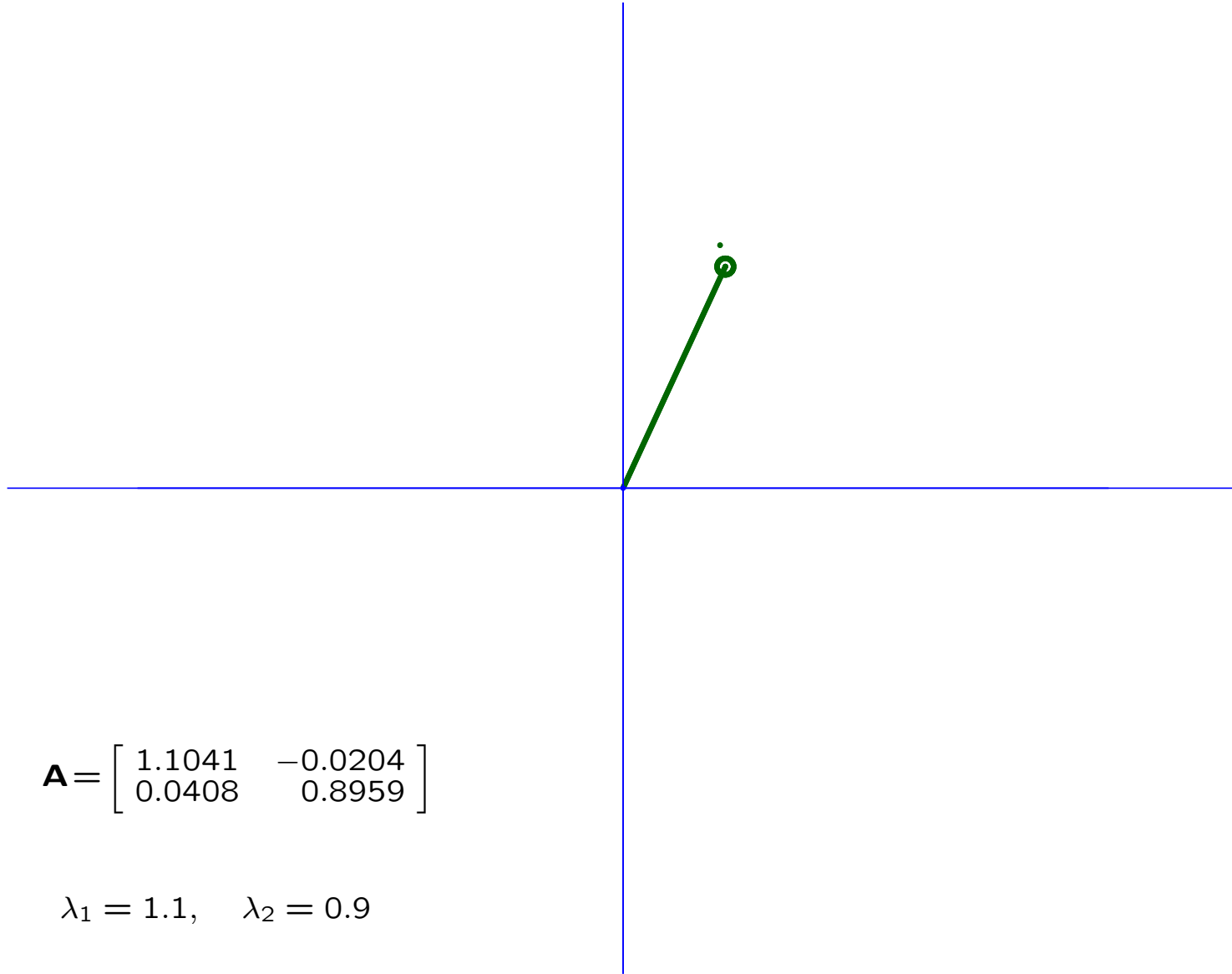
$\lambda_1 > 1$: dus $\mathbf{0}$ geen stabiel evenwicht.

$\lambda_1 > |\lambda_2|$: λ_1 dominante eigenwaarde met eigenv. $\mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} \lambda_1 \\ \frac{3}{4} \end{bmatrix}$.

Dus $\gamma \begin{bmatrix} \lambda_1 \\ \frac{3}{4} \end{bmatrix}$ stabiele evenwichtige leeftijdsopbouw.

Iteratie in beeld

x_1

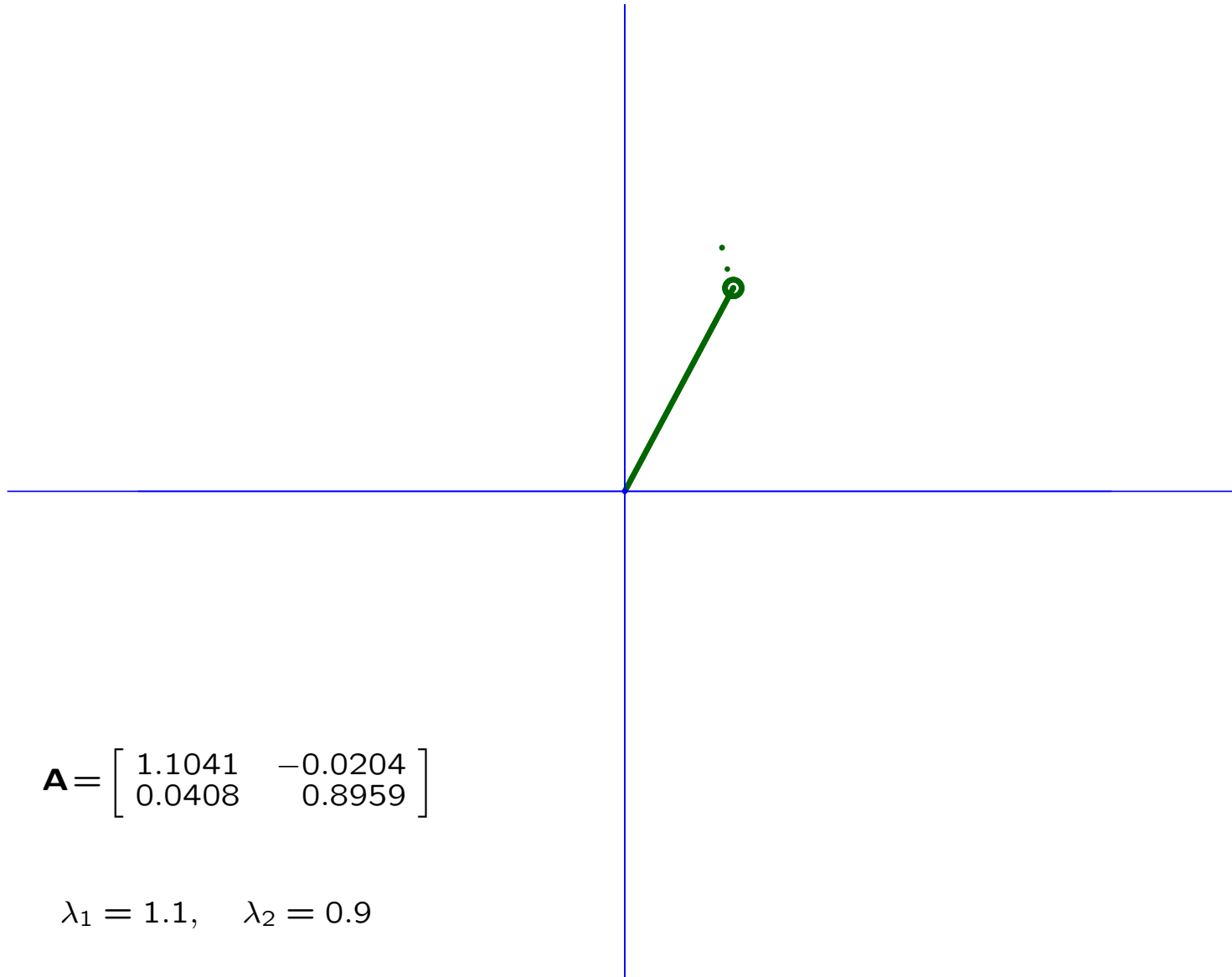

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_2

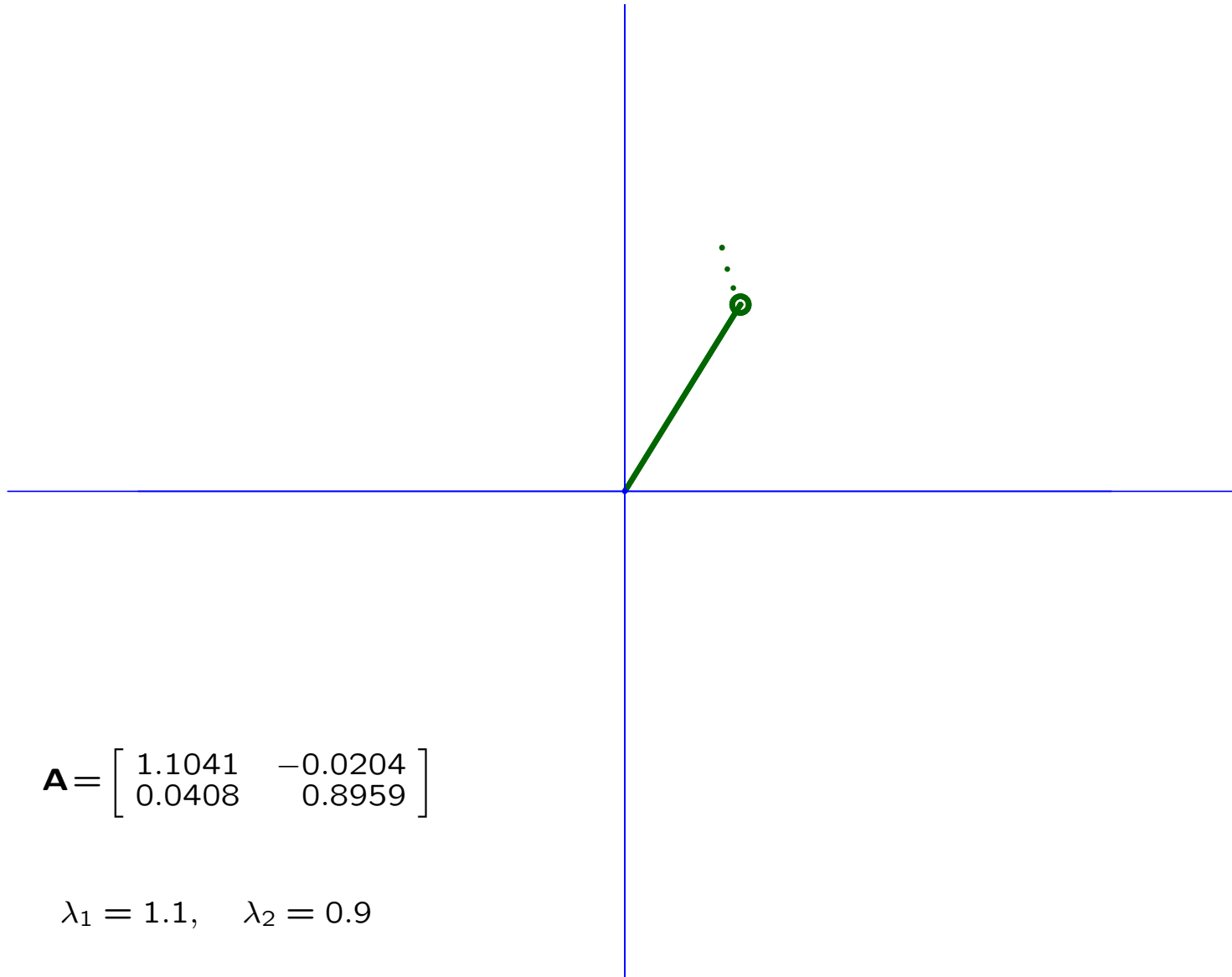

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_3

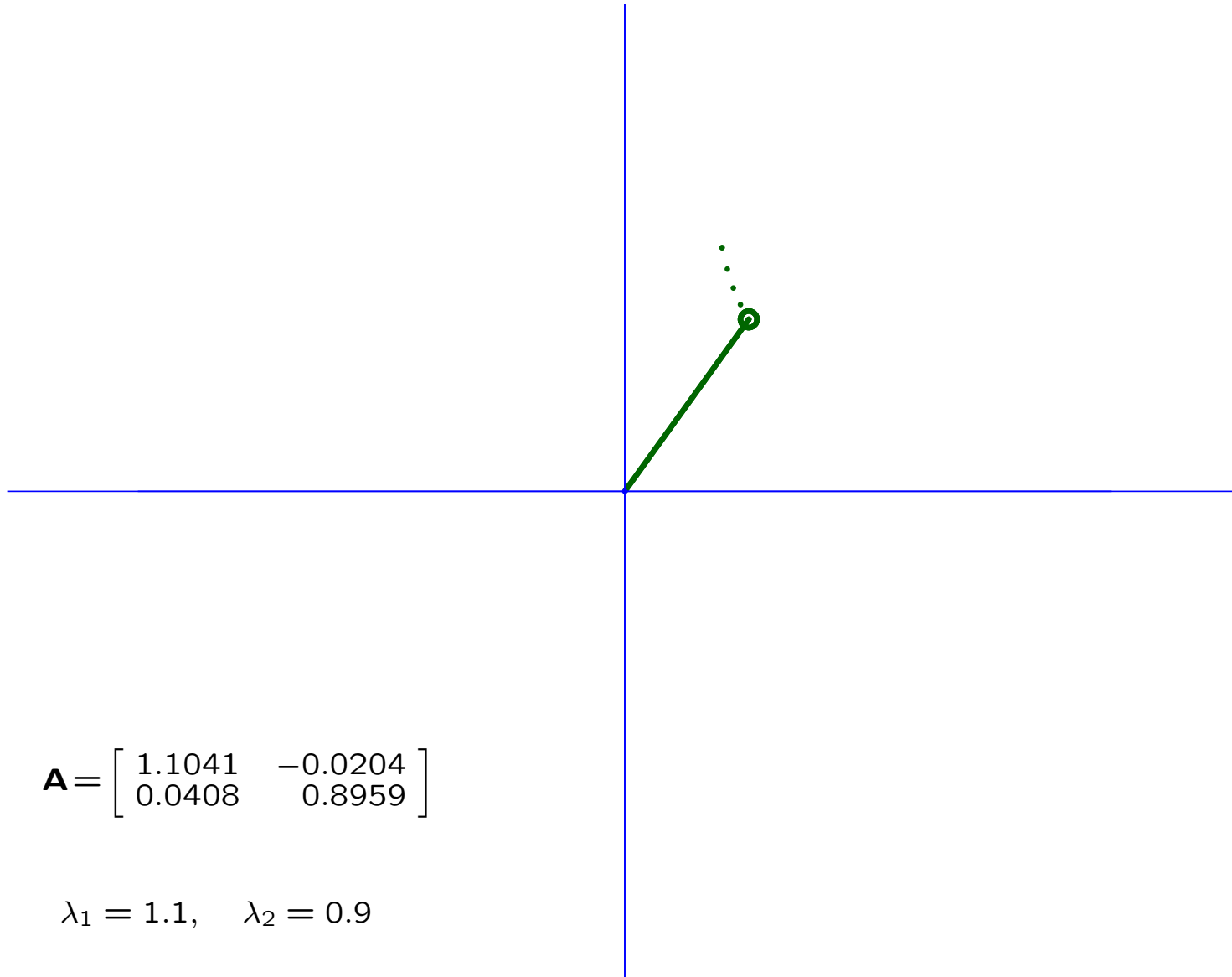

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_4

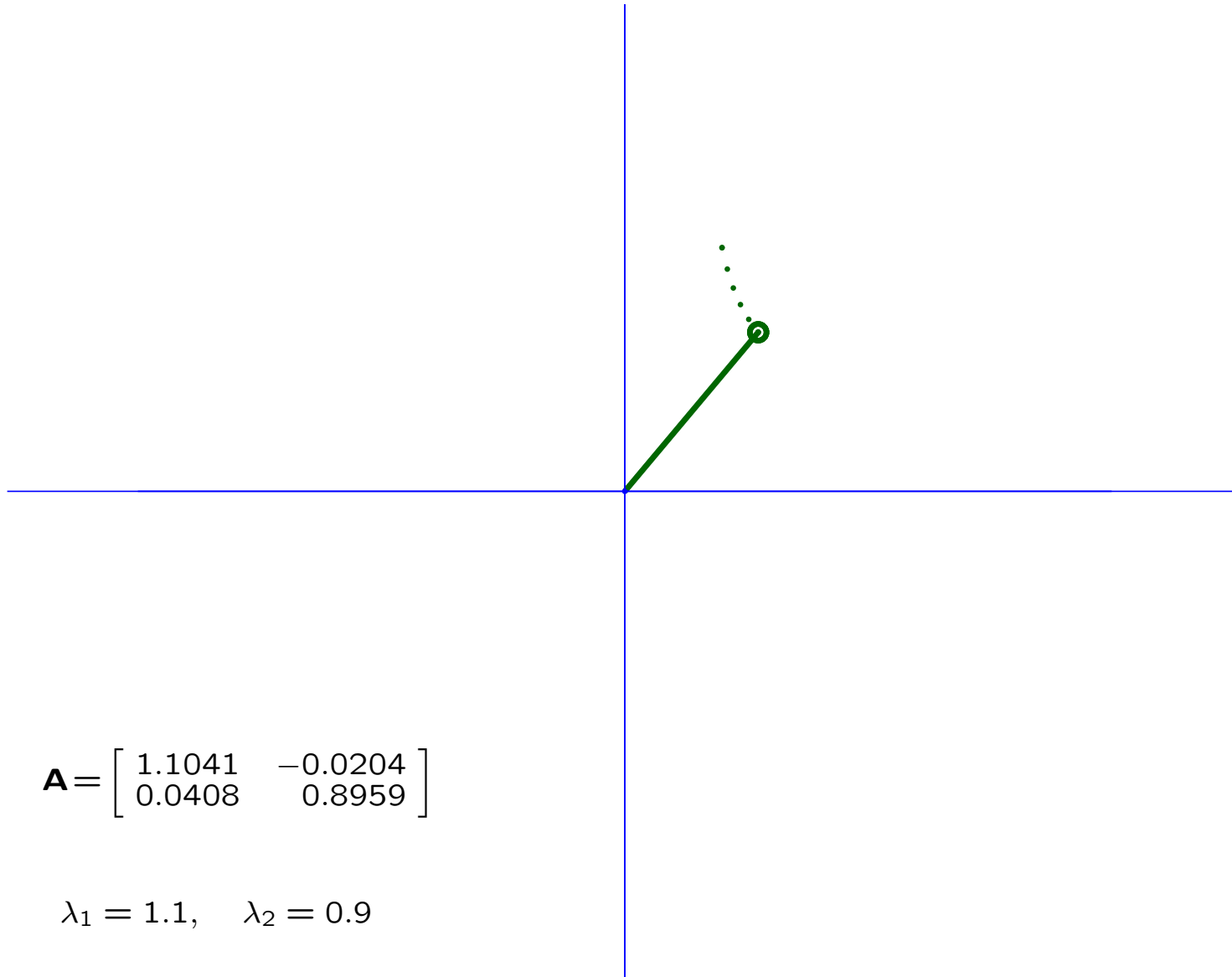

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_5

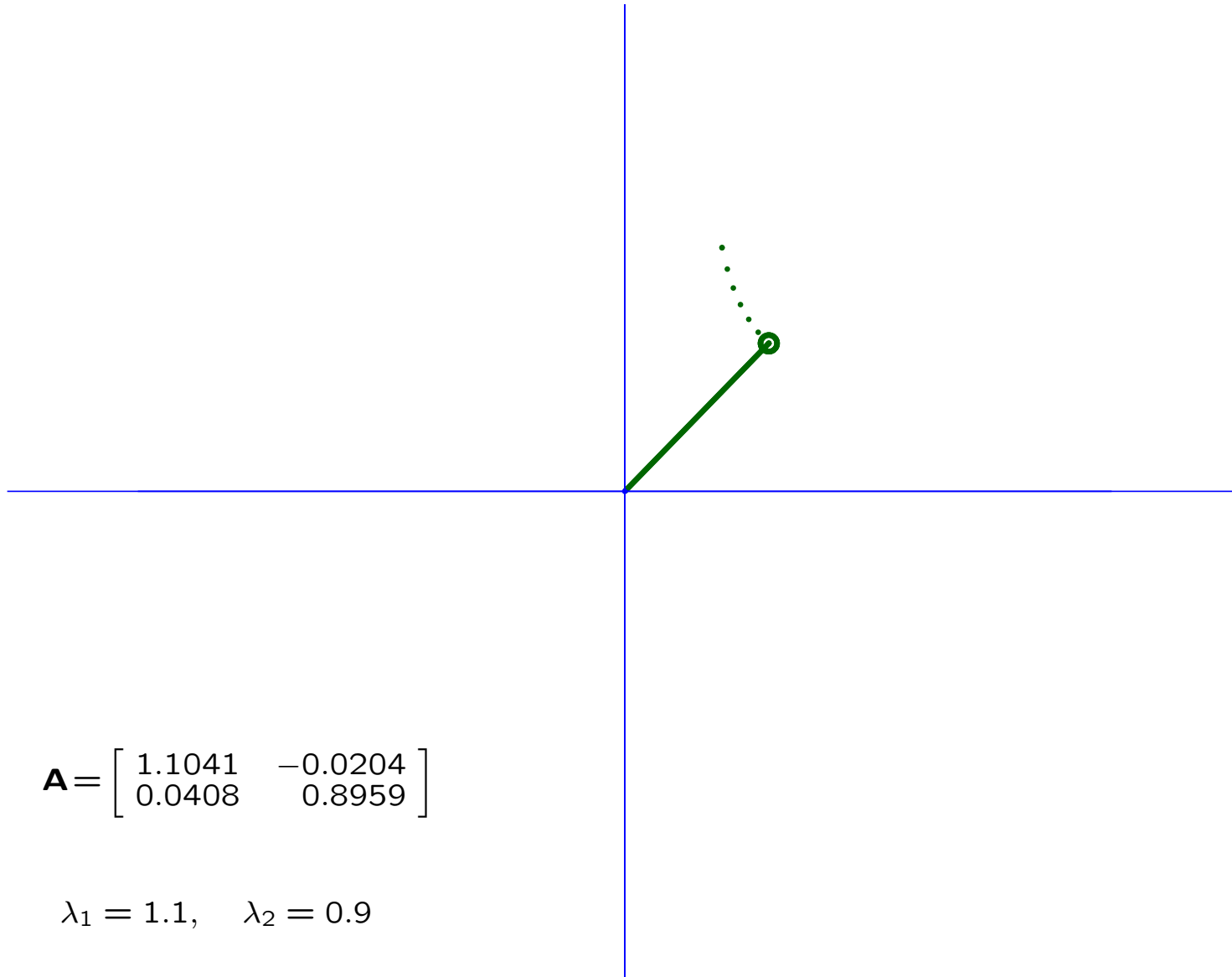

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_6

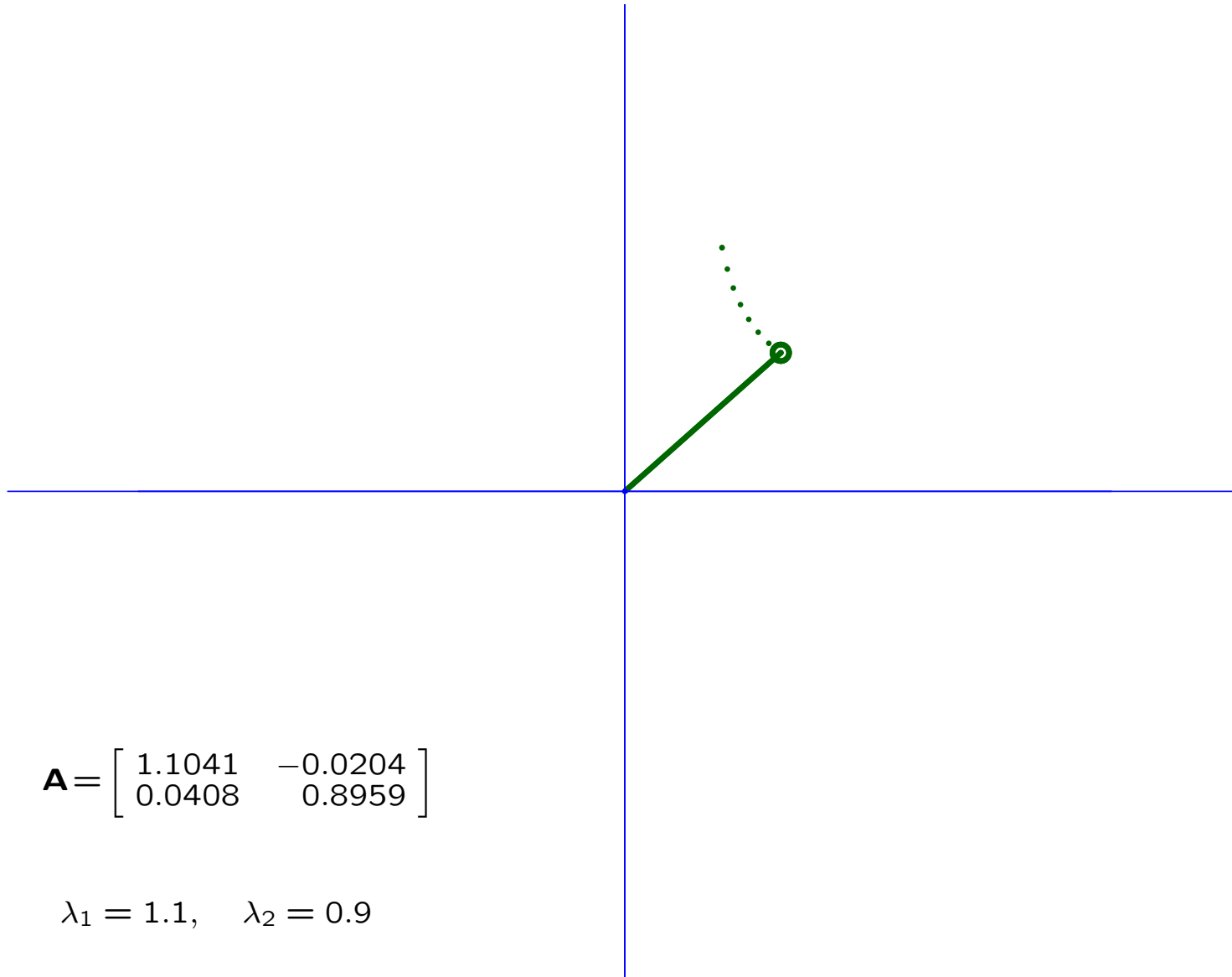

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_7

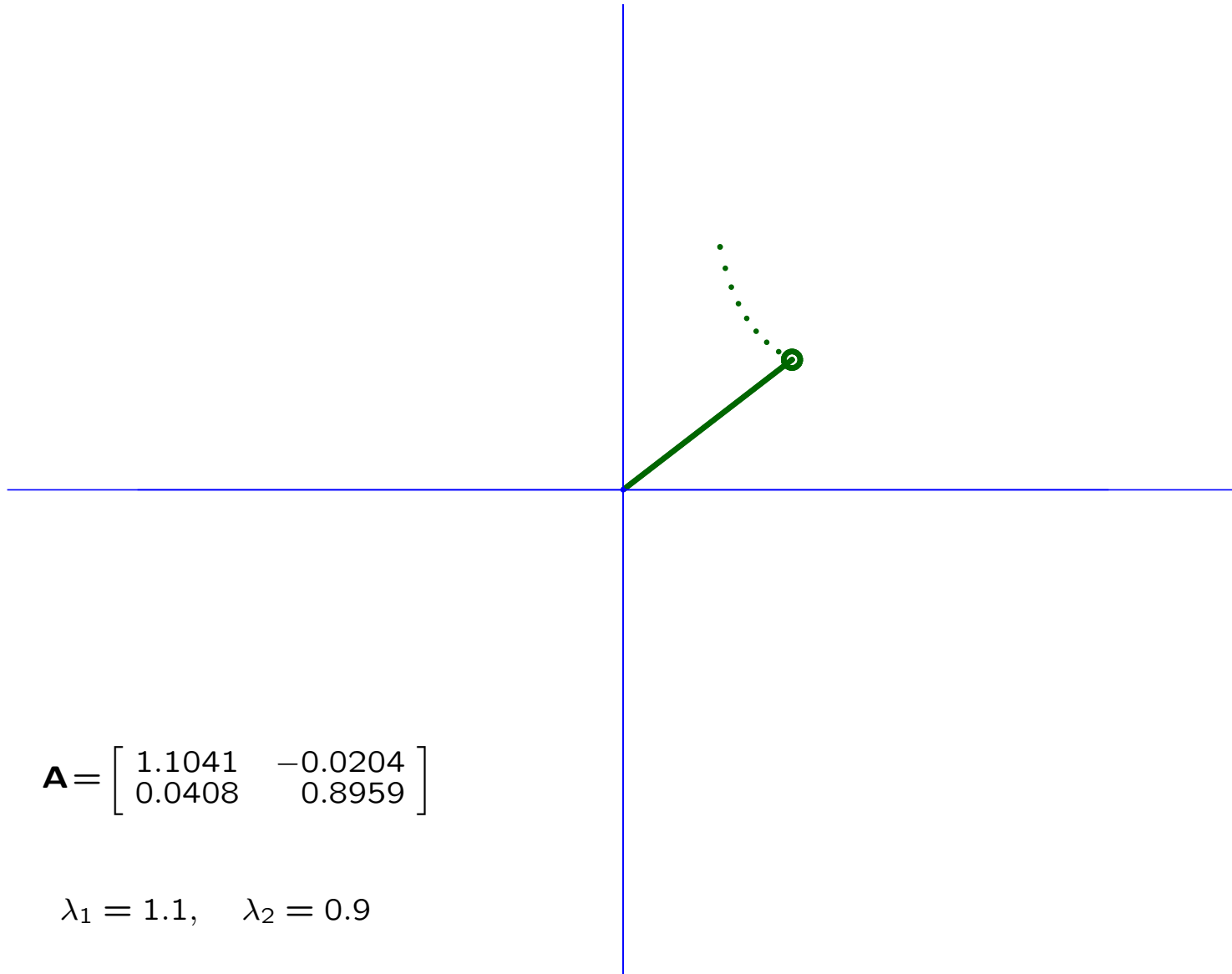

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

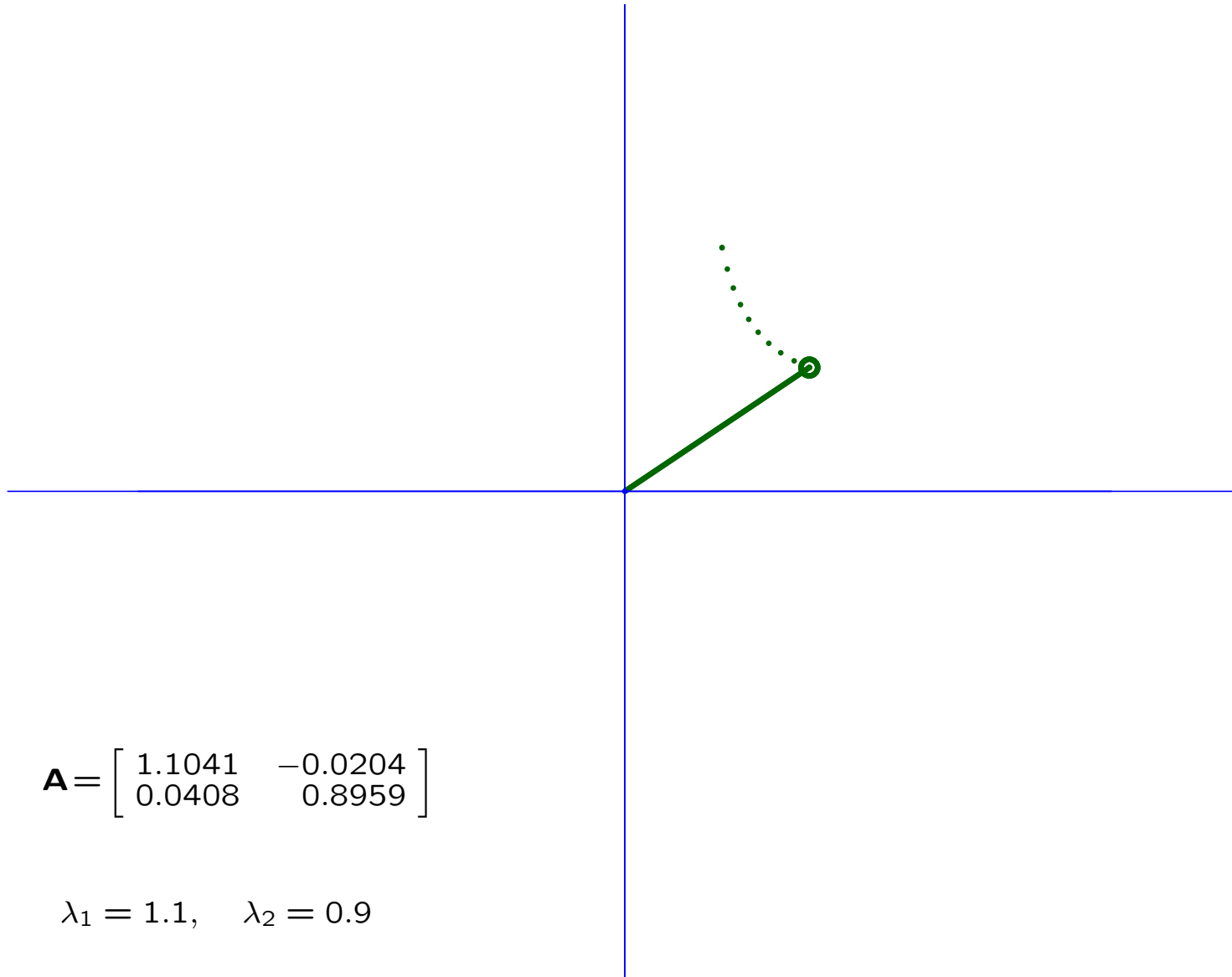
Iteratie in beeld

x_8

Iteratie in beeld

x_9

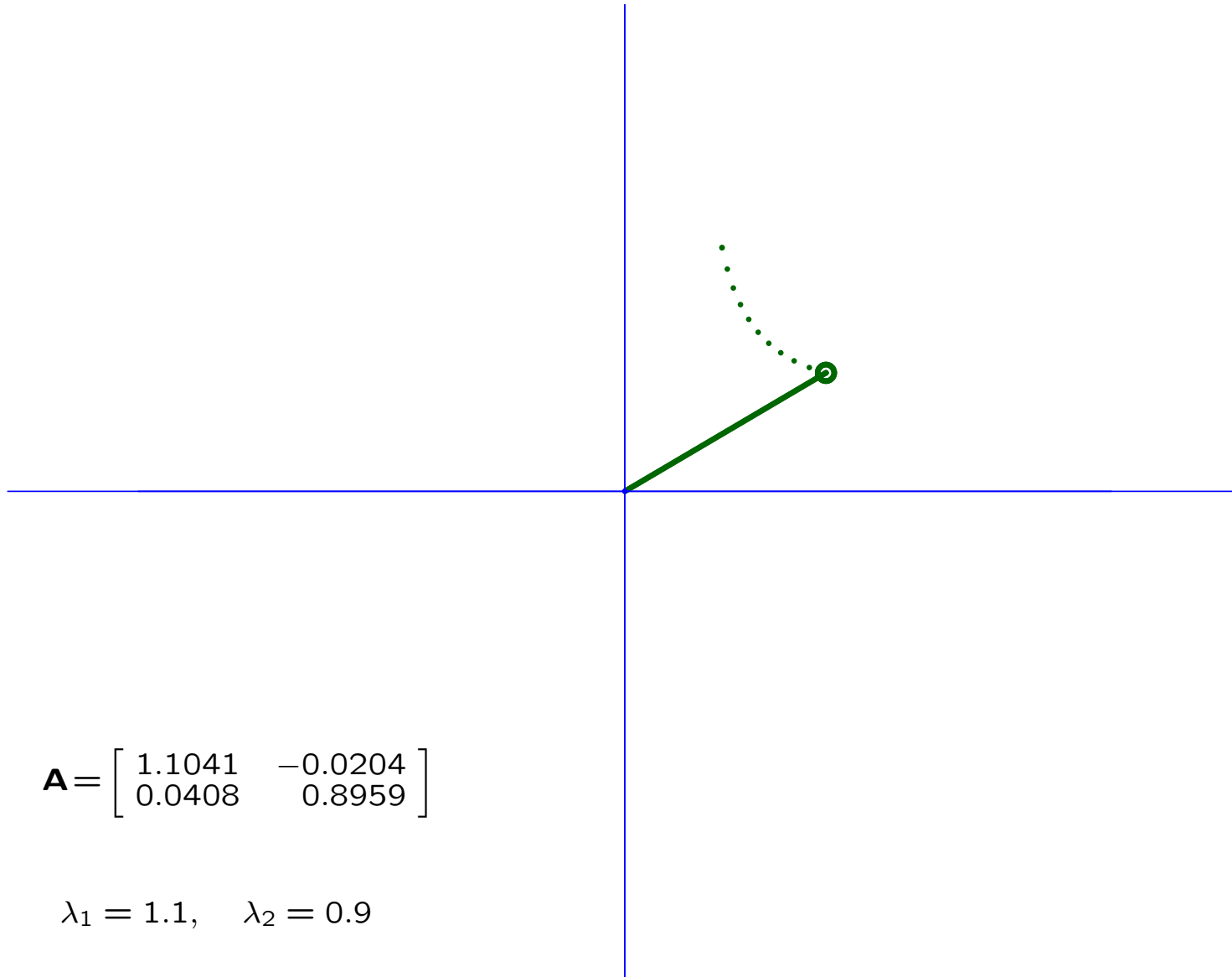

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

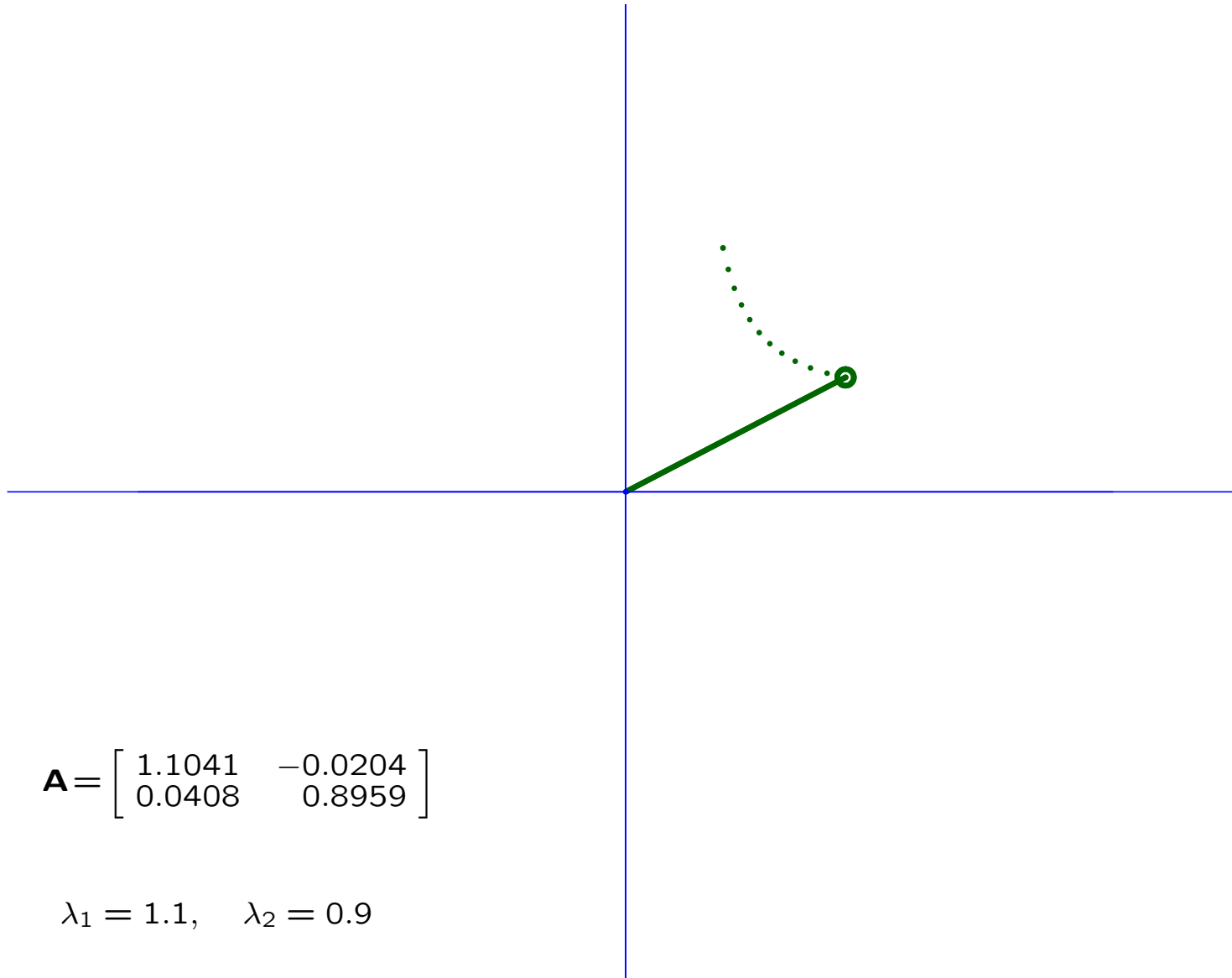
Iteratie in beeld

x_{10}

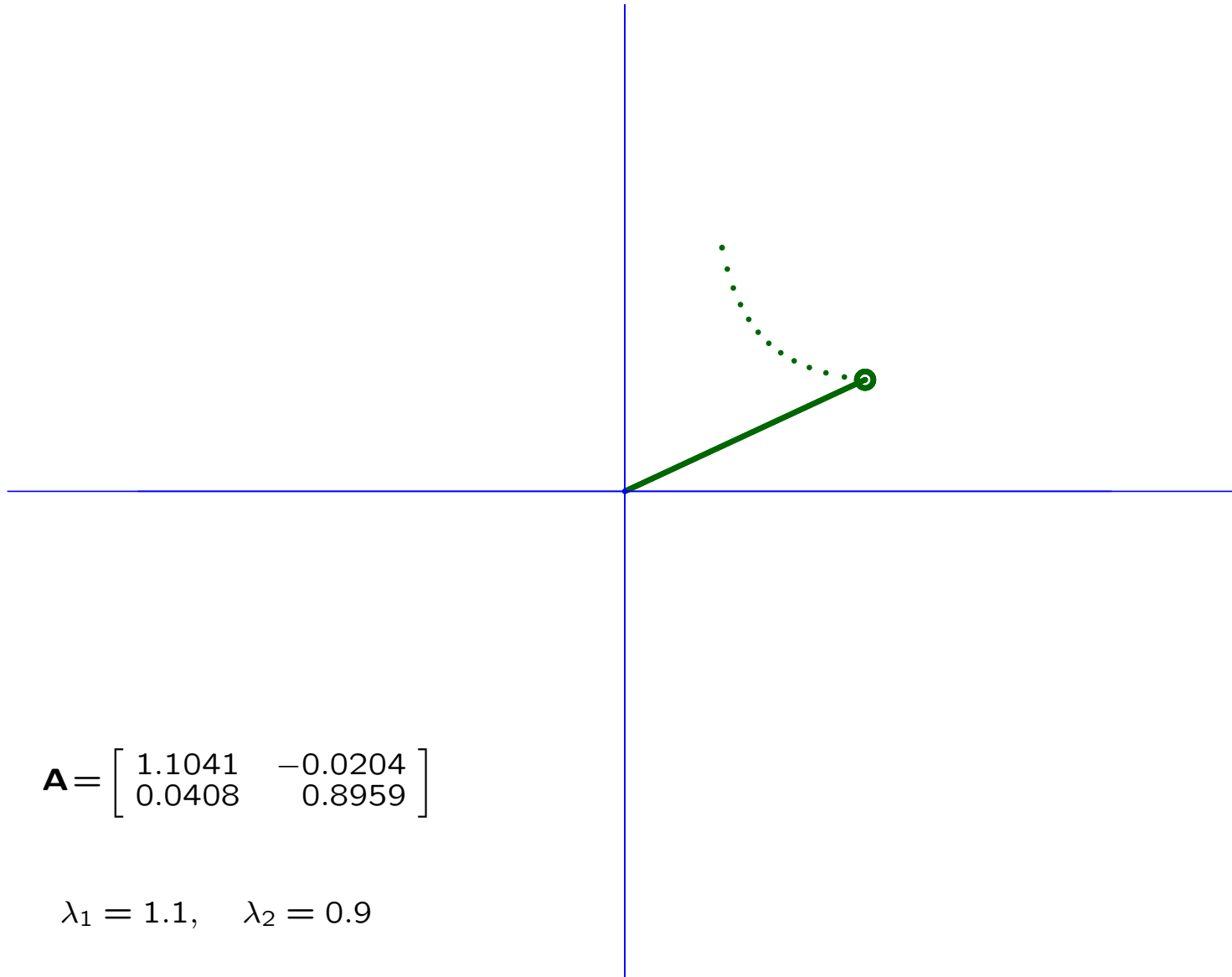
Iteratie in beeld

x_{11}

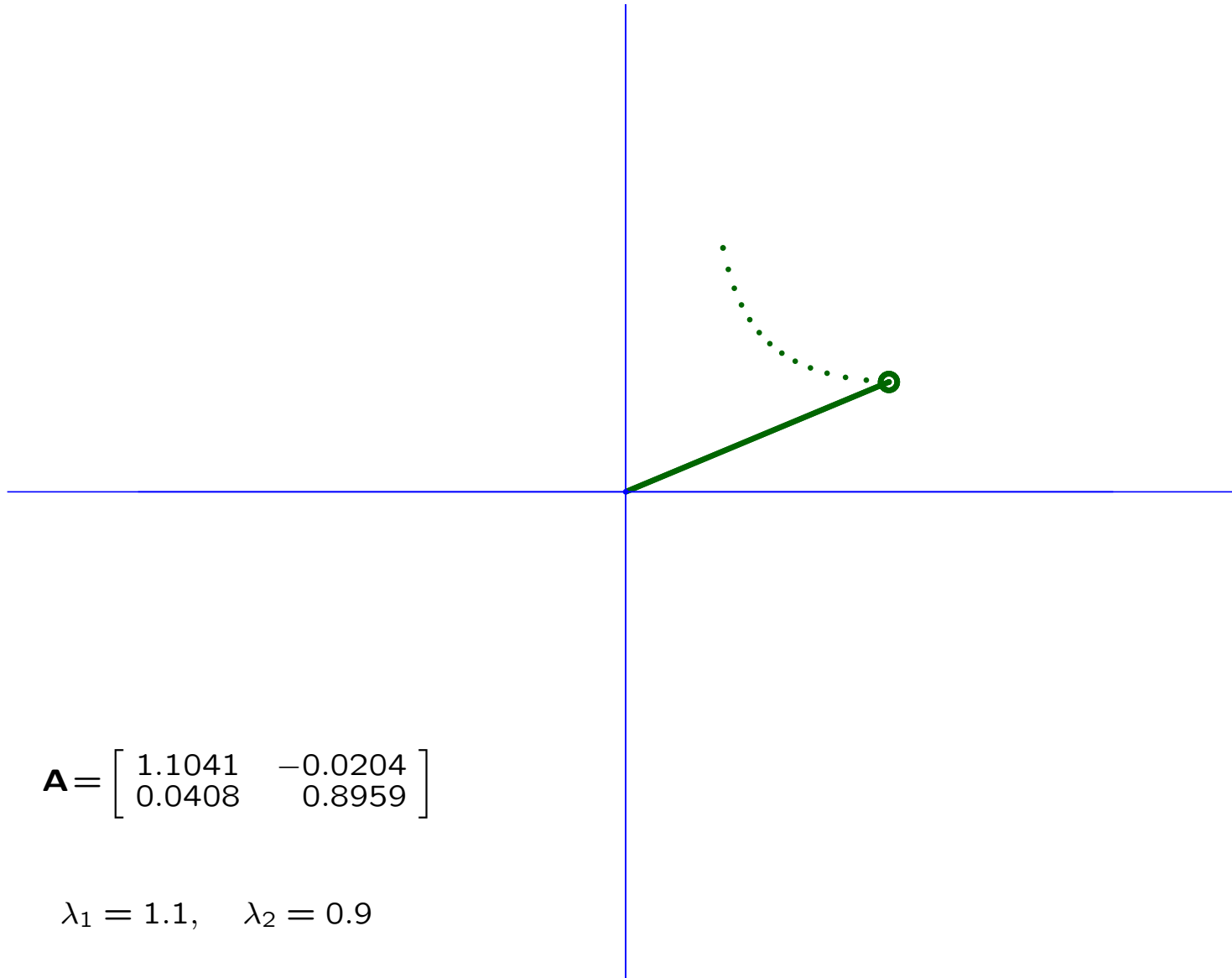
Iteratie in beeld

x_{12}

Iteratie in beeld

x_{13}

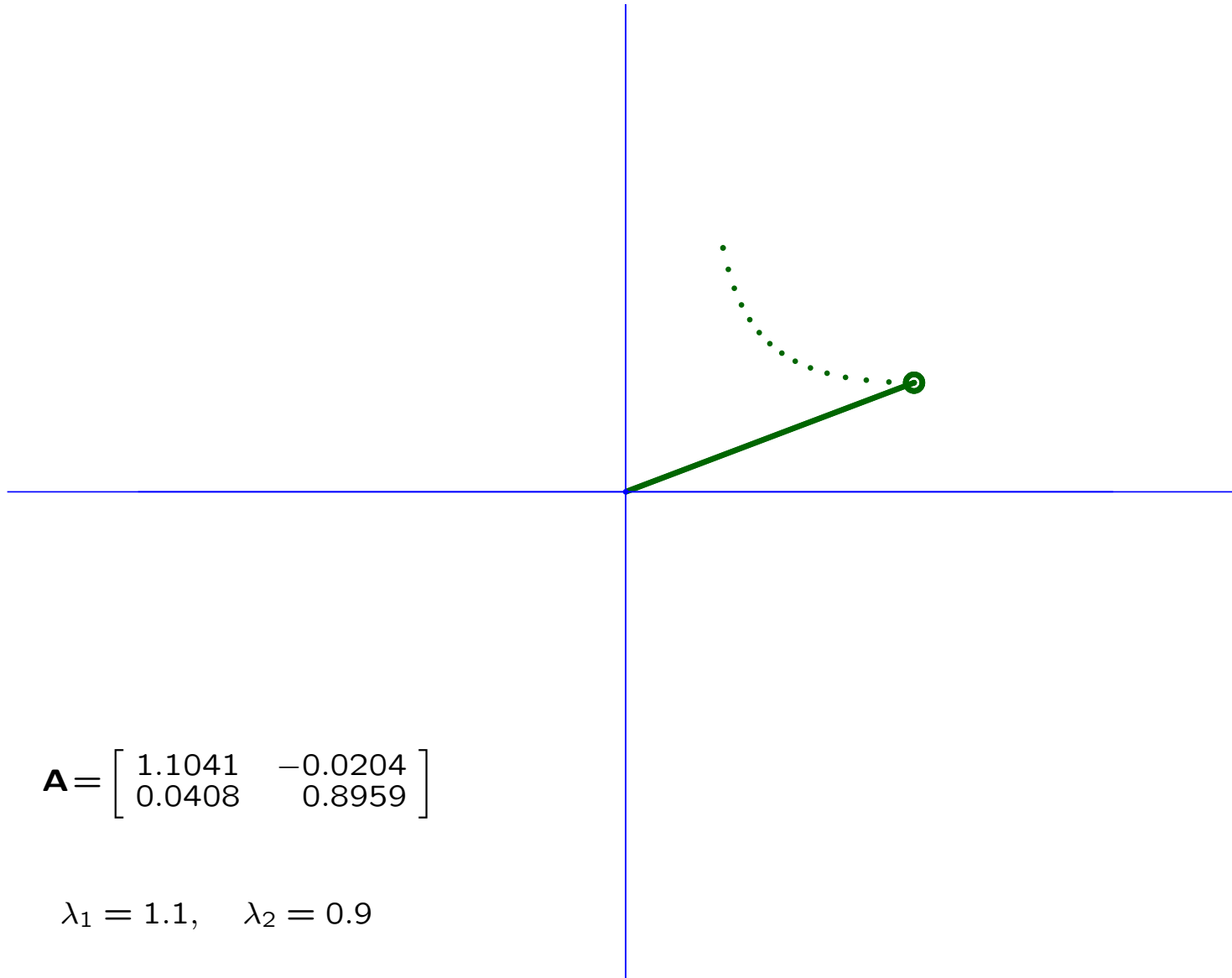

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_{14}

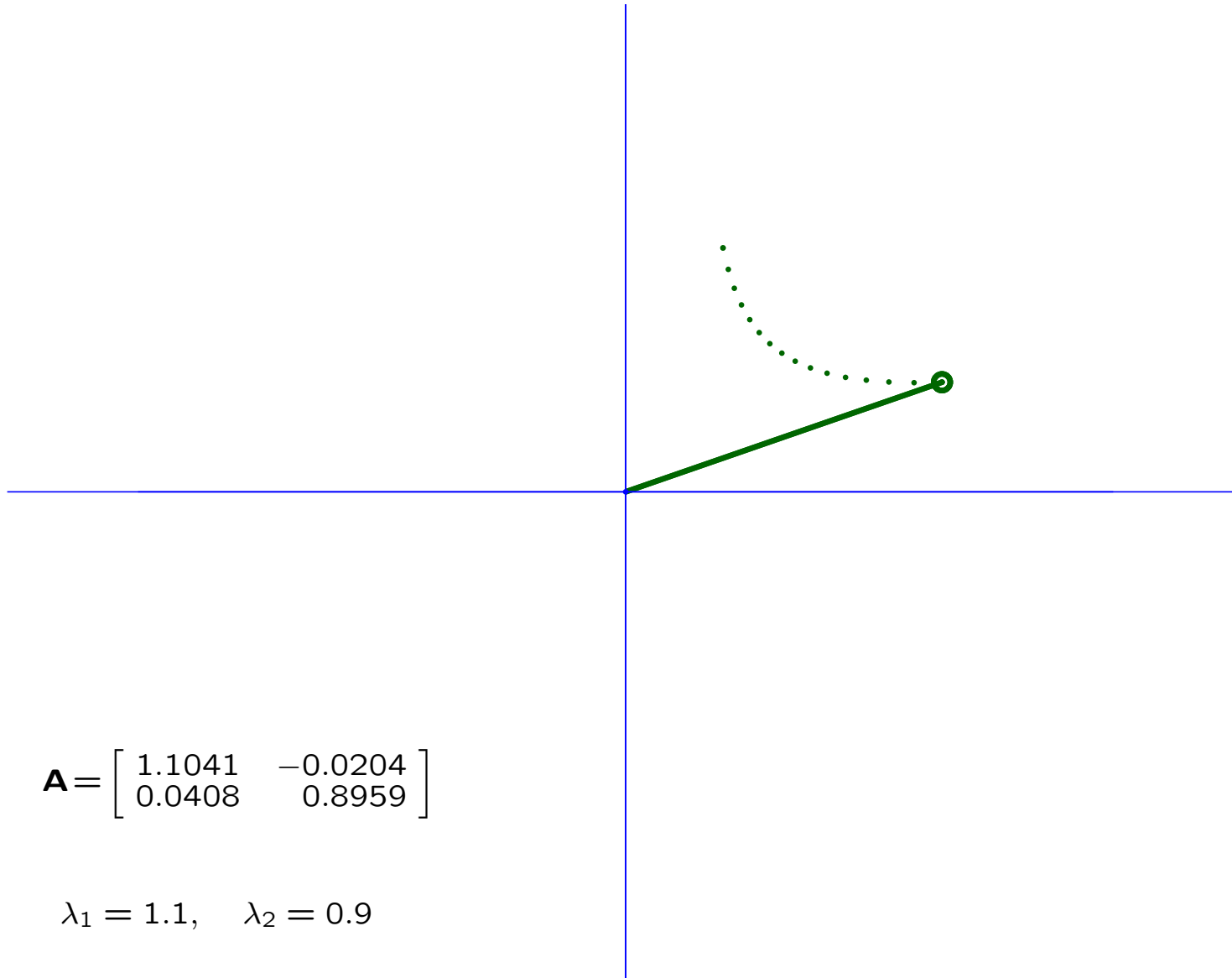

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_{15}

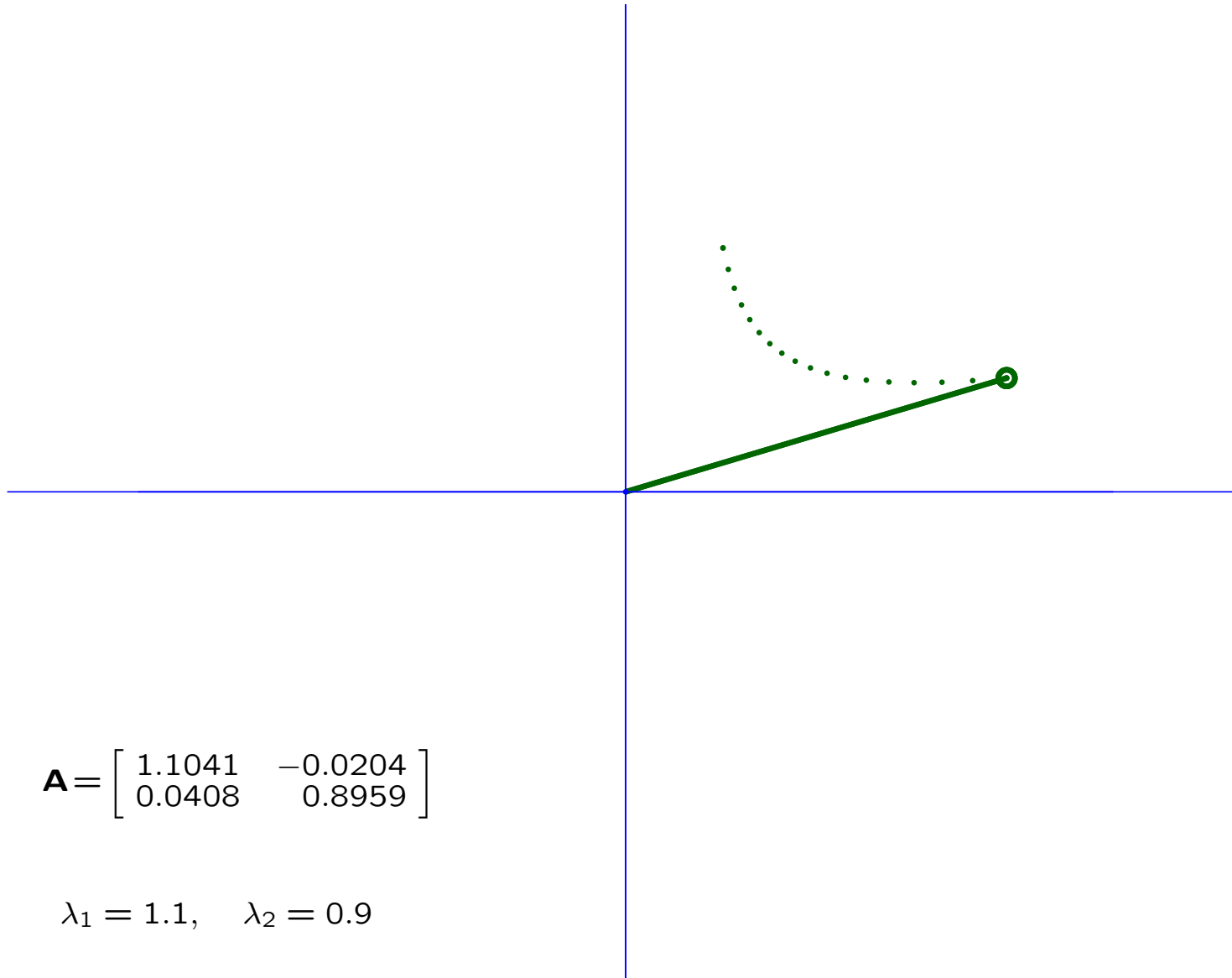

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_{17}

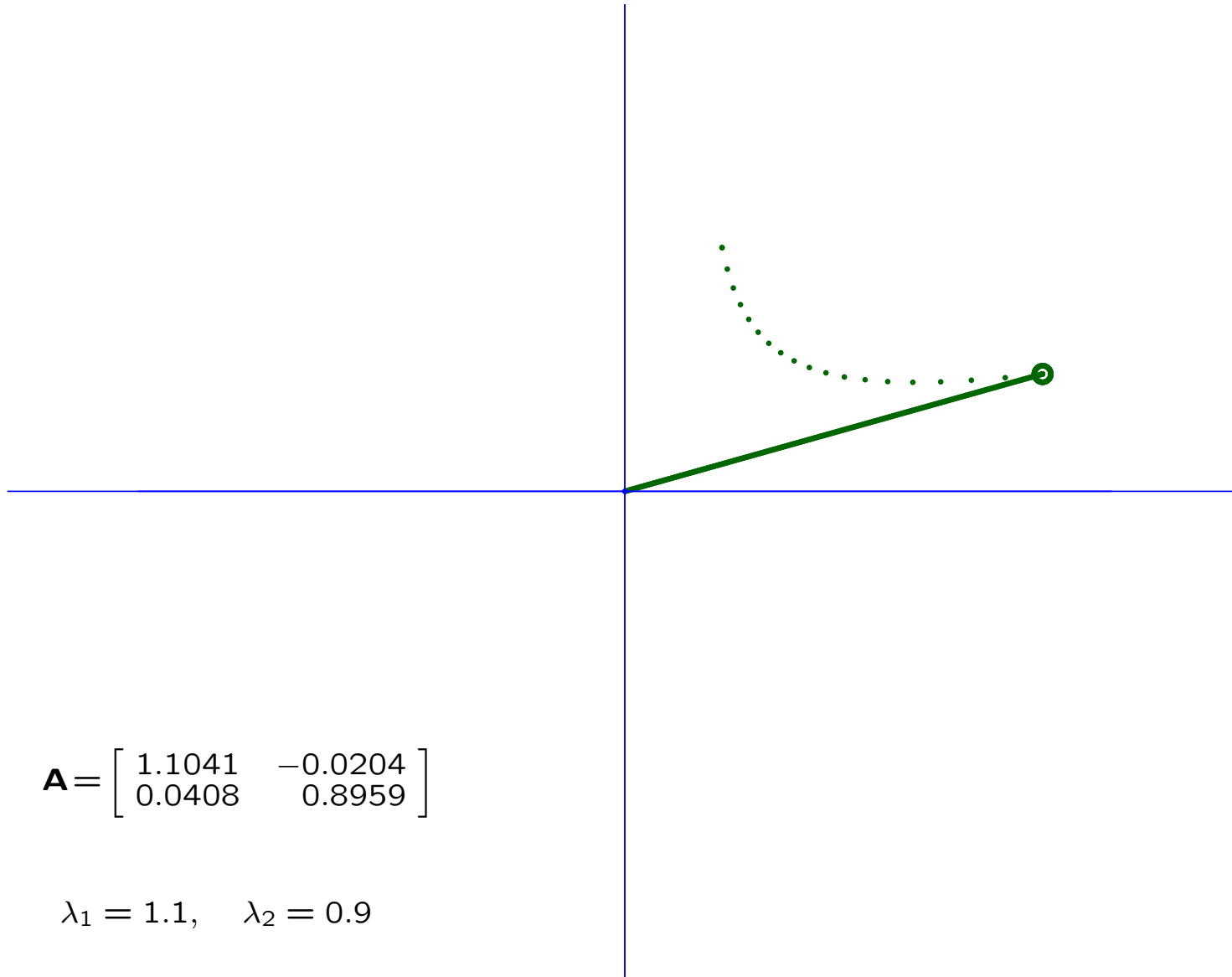

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

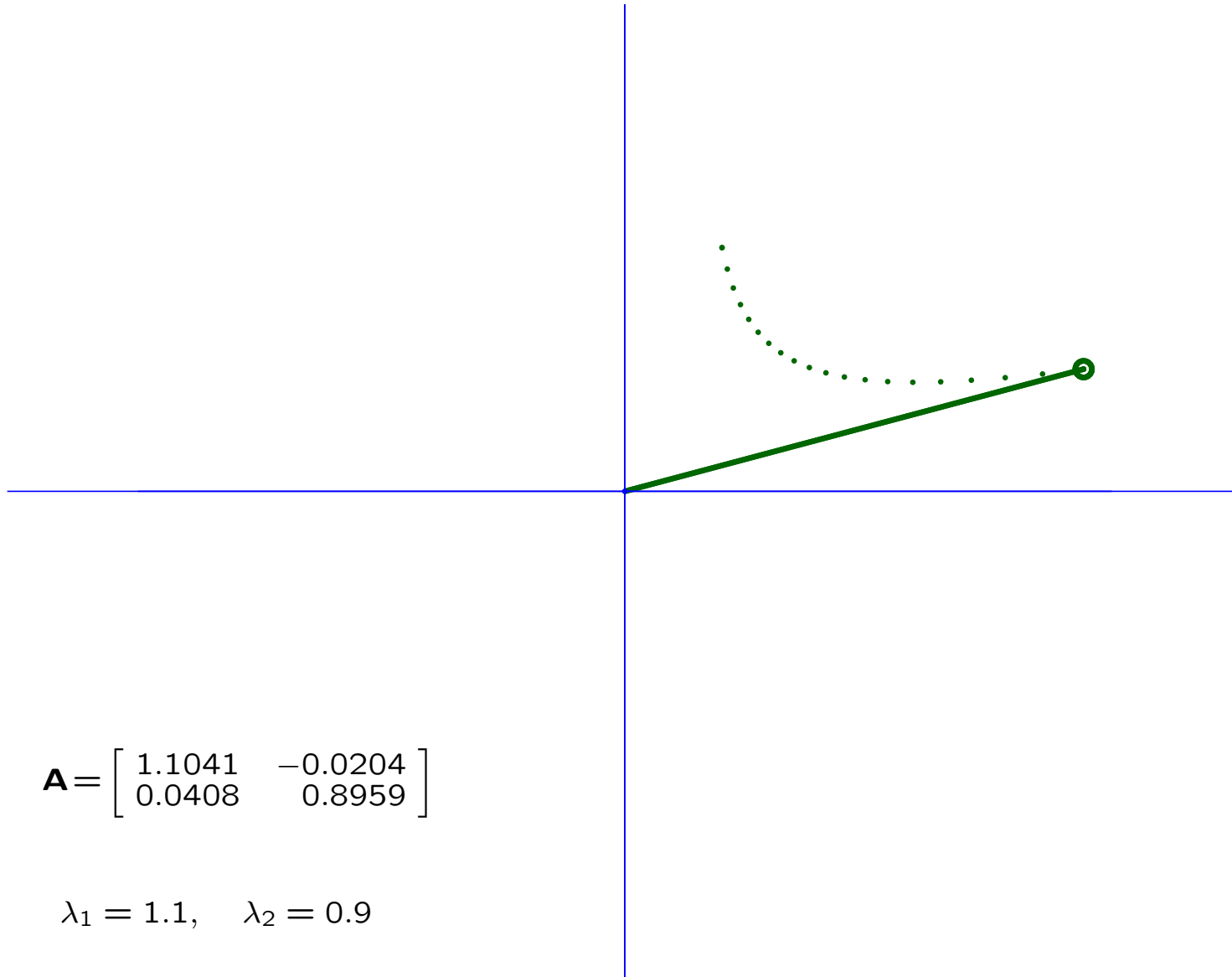
Iteratie in beeld

x_{18}

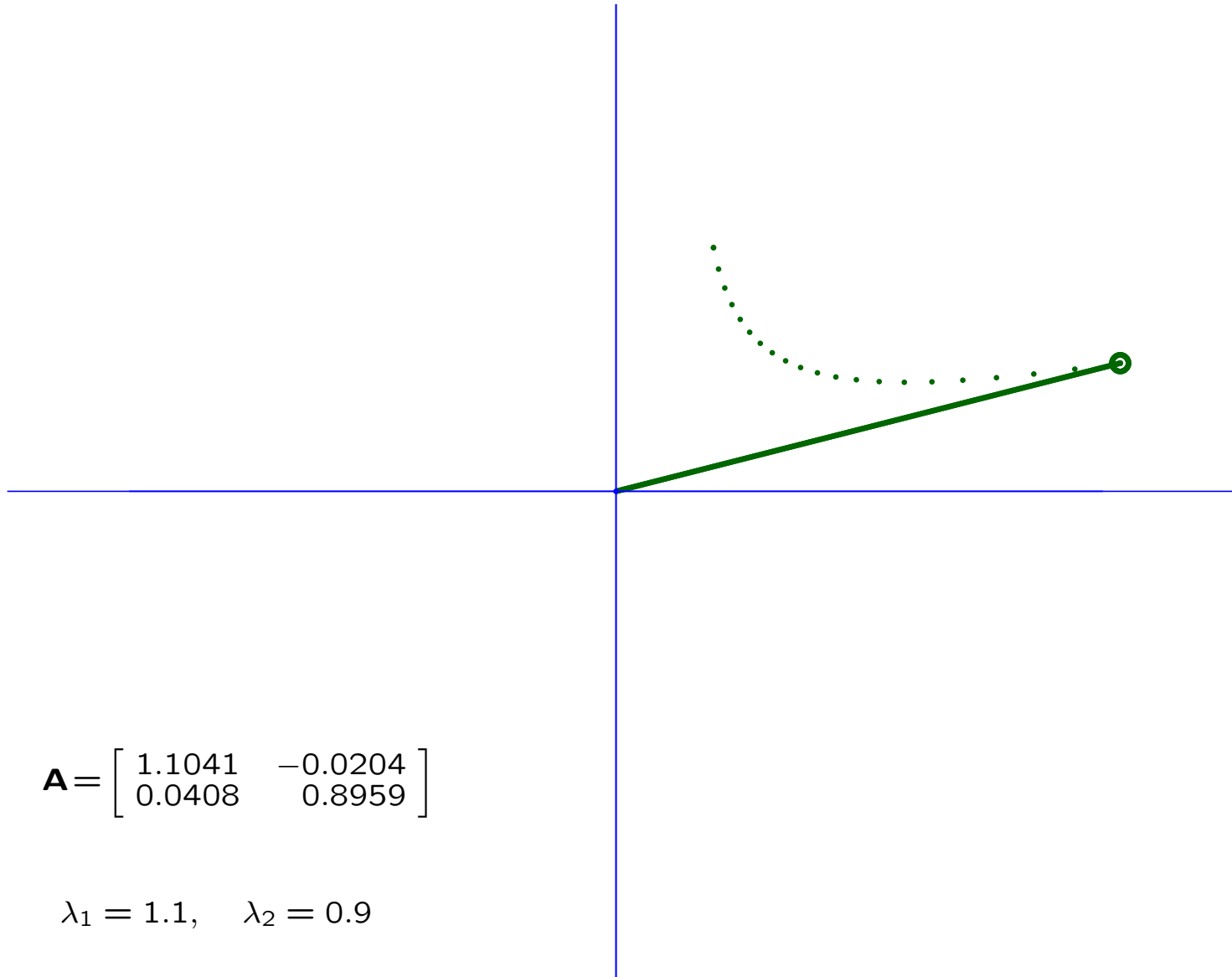
Iteratie in beeld

x_{19}

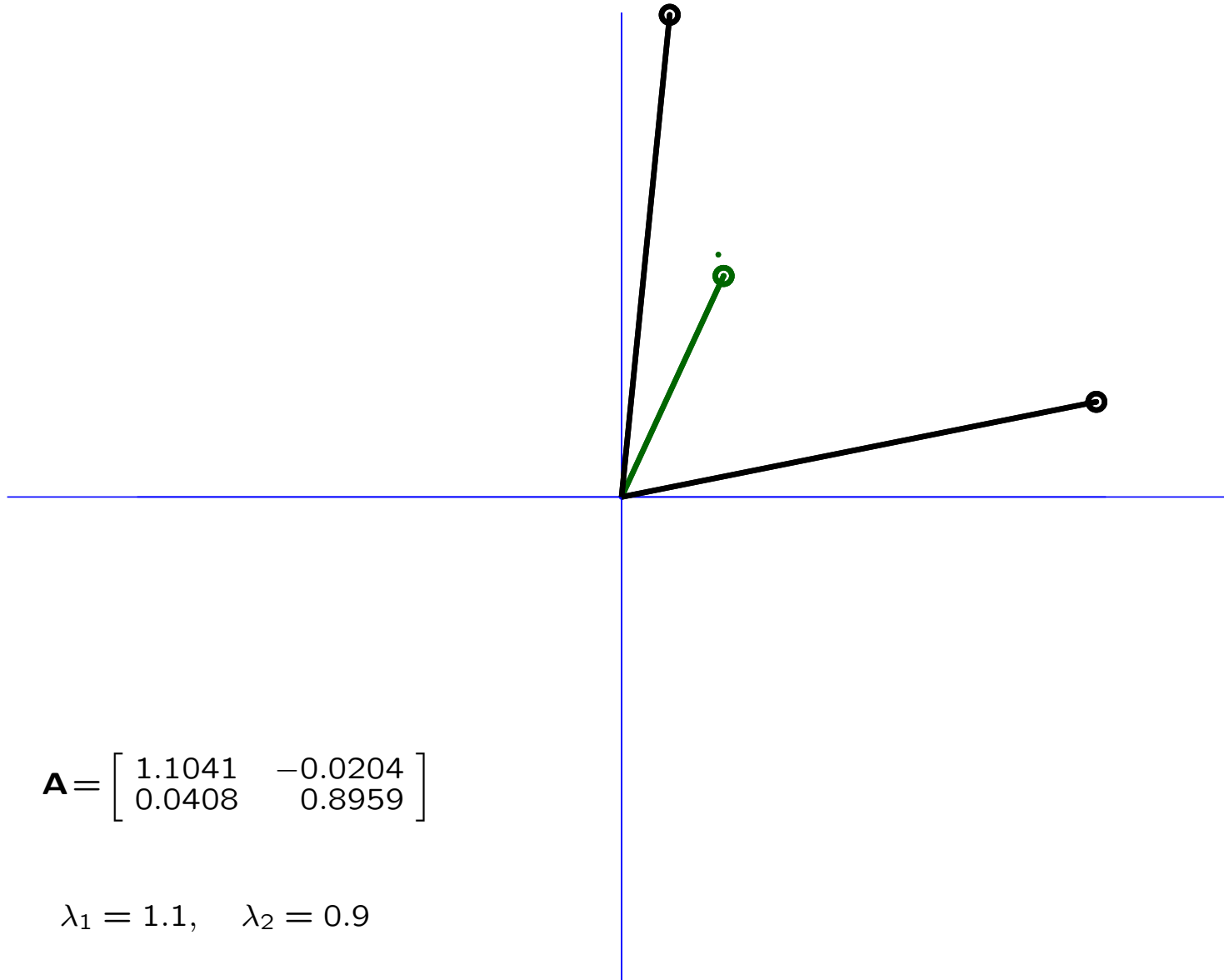
Iteratie in beeld

x_{20}

Iteratie in beeld

x_1

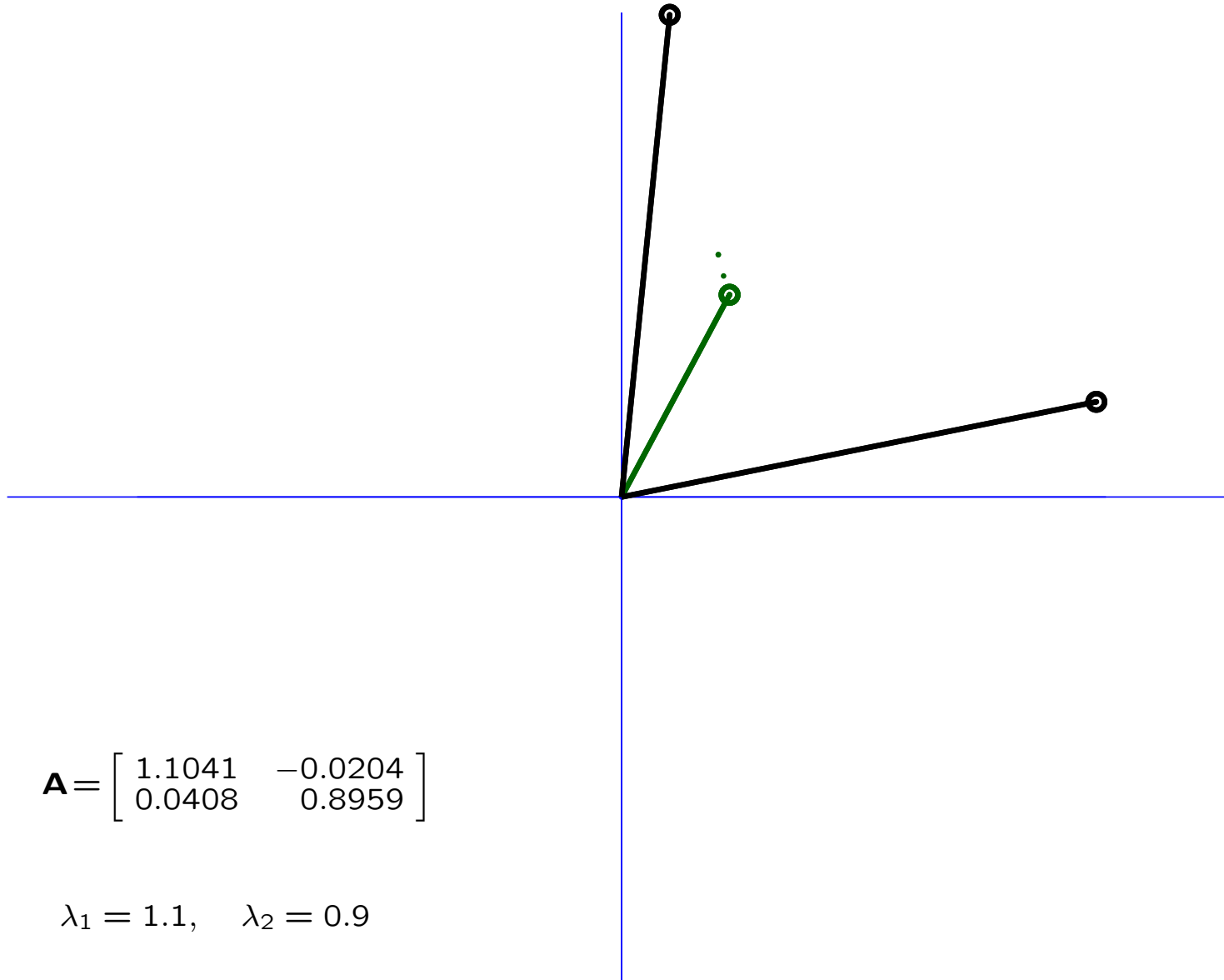

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_2

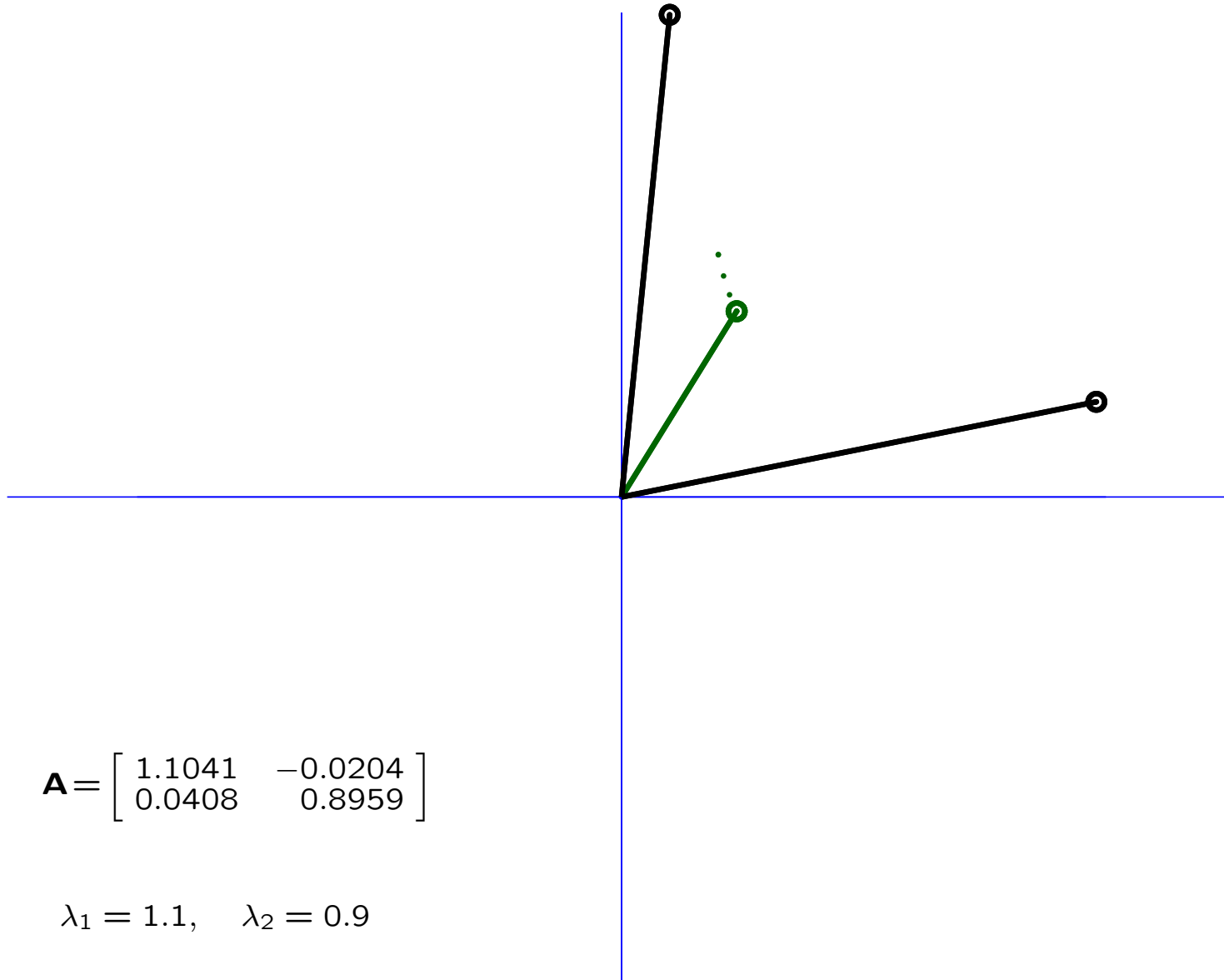

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

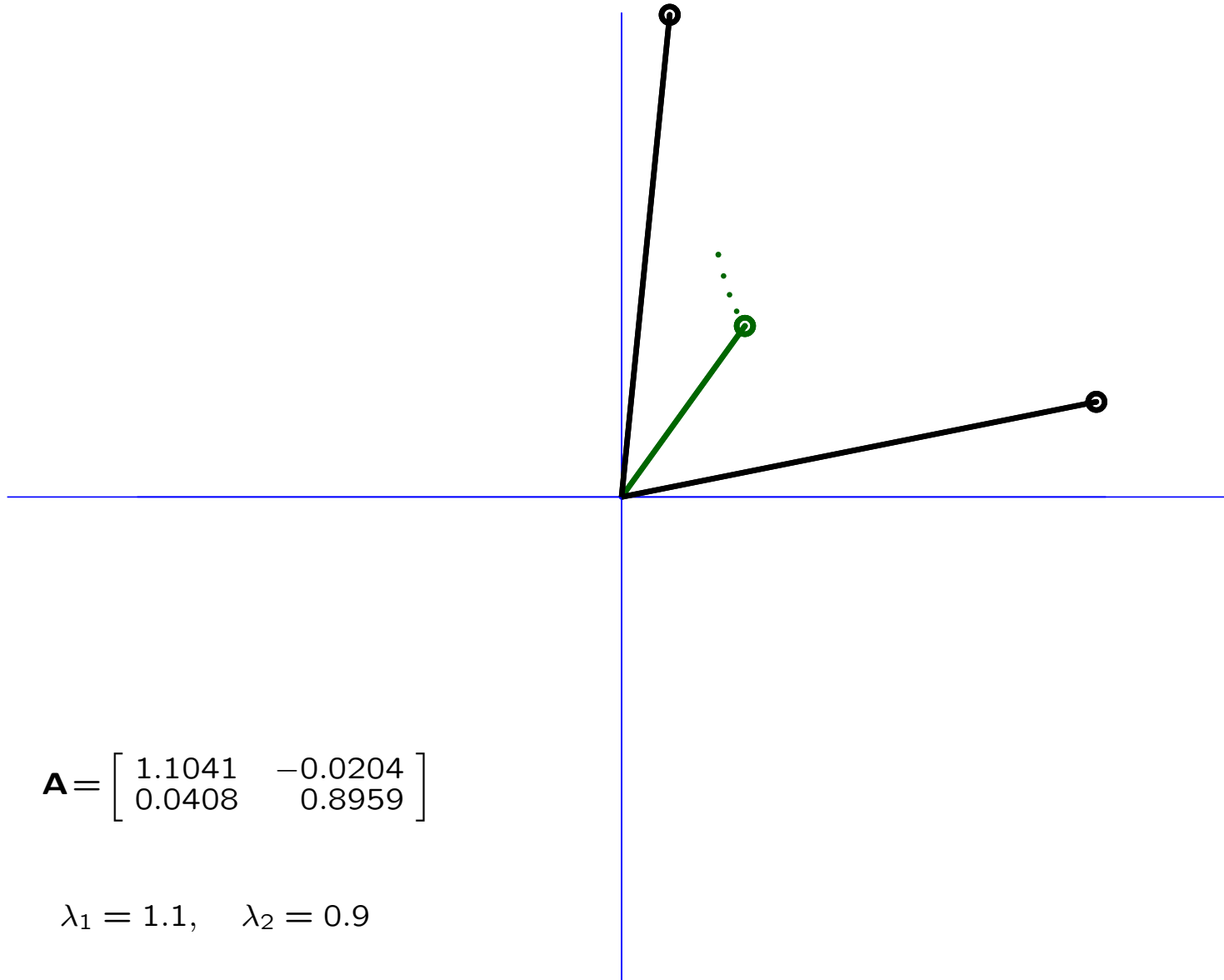
Iteratie in beeld

x_3

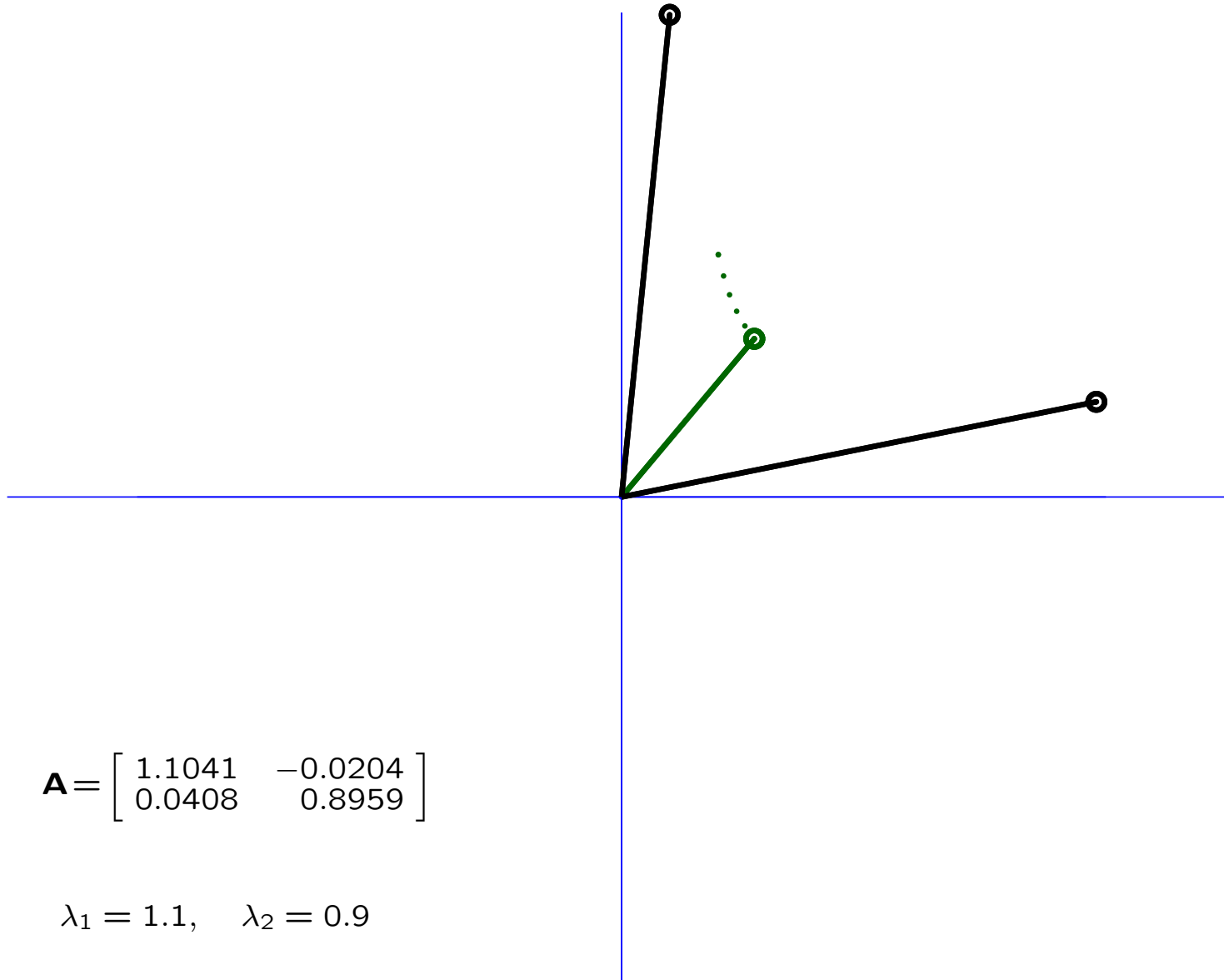
Iteratie in beeld

x_4

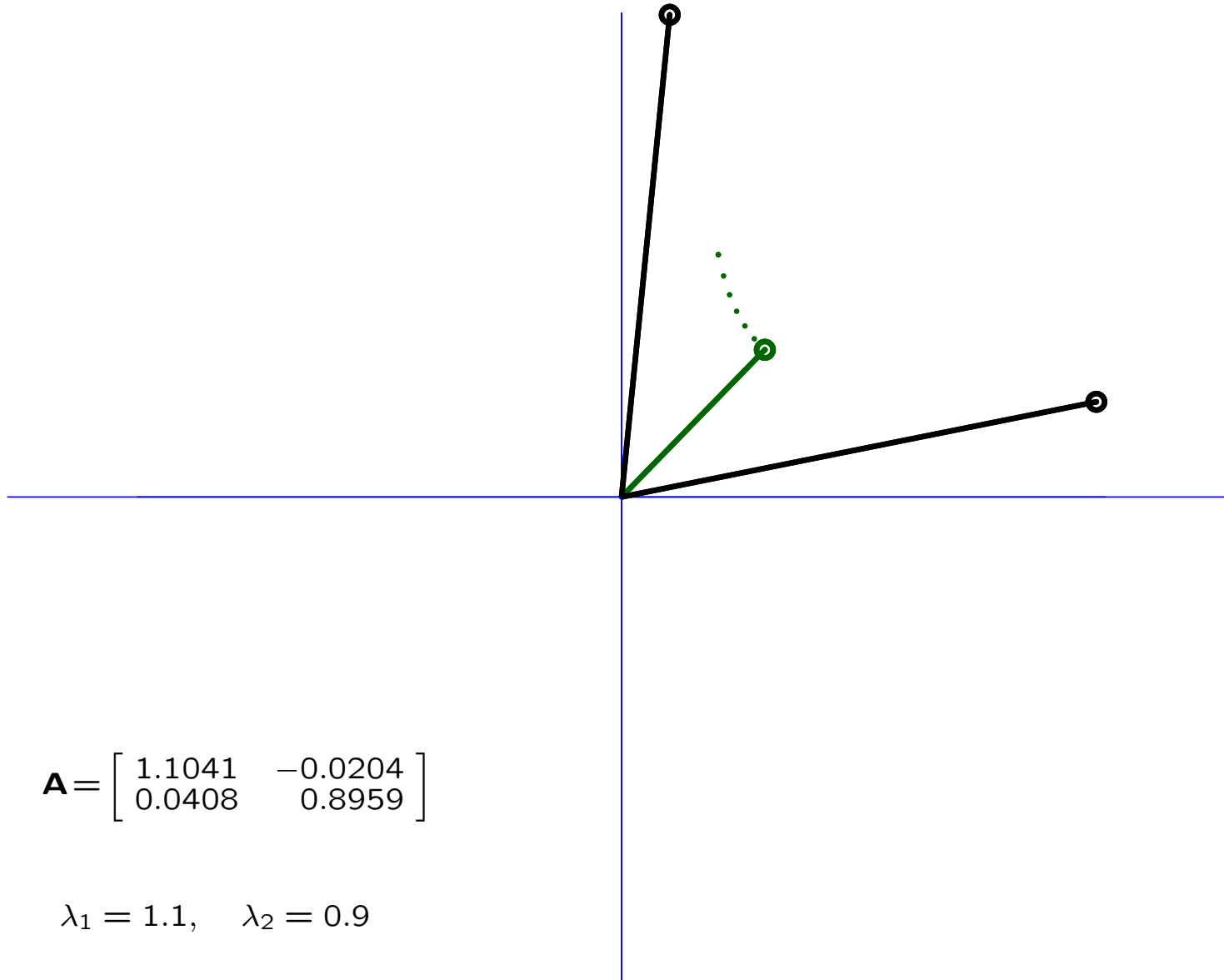
Iteratie in beeld

x_5

Iteratie in beeld

x_6

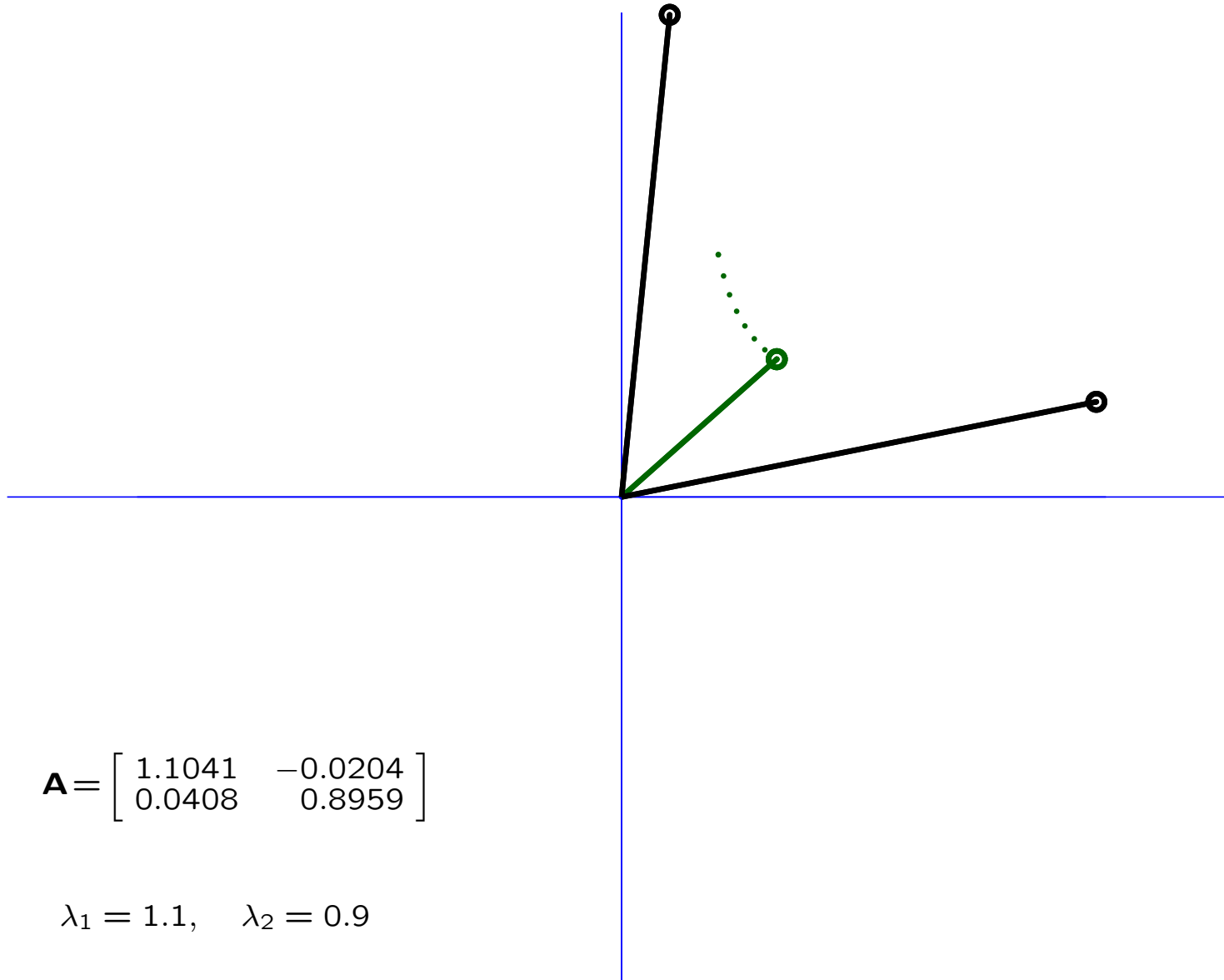

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

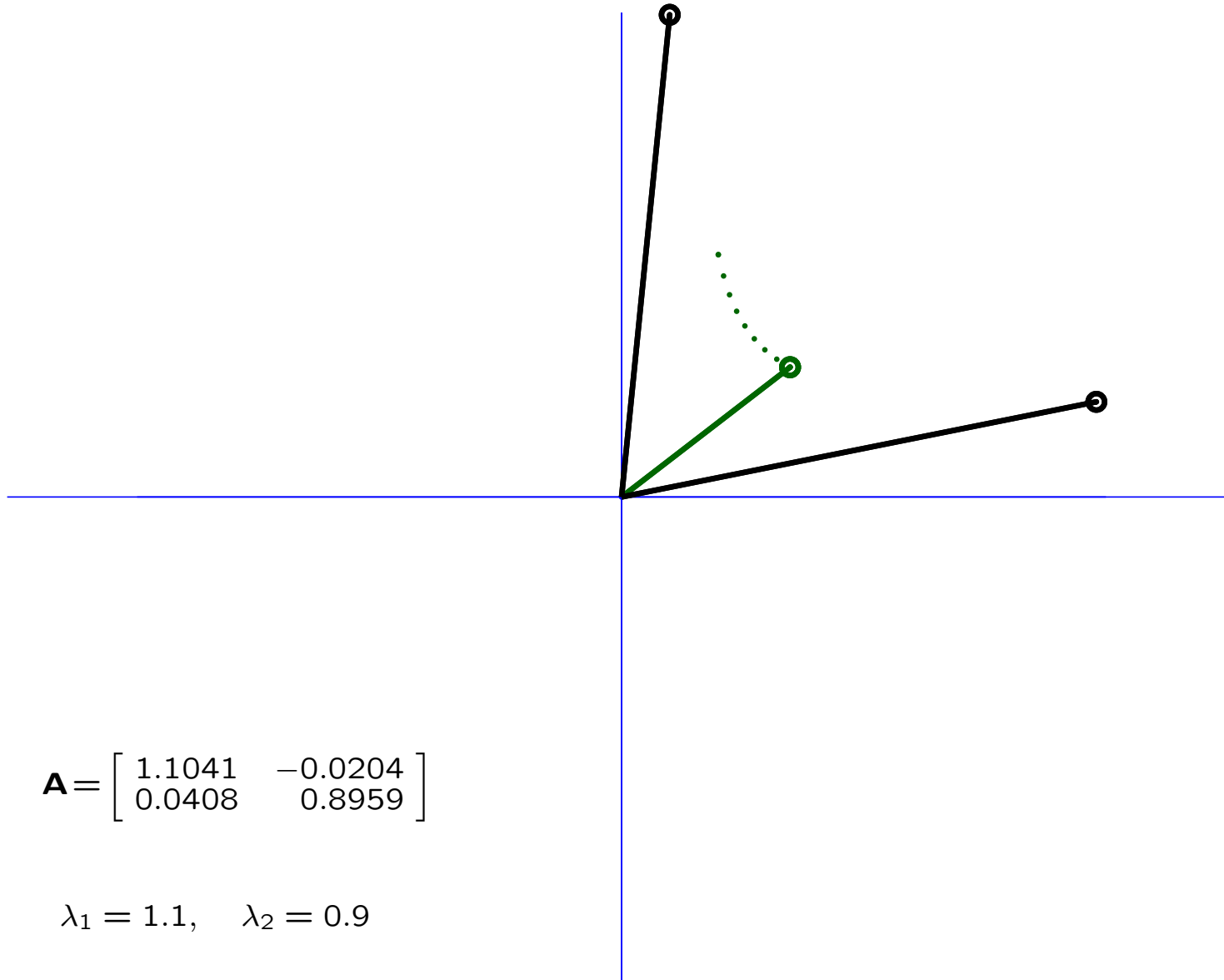
Iteratie in beeld

x_7

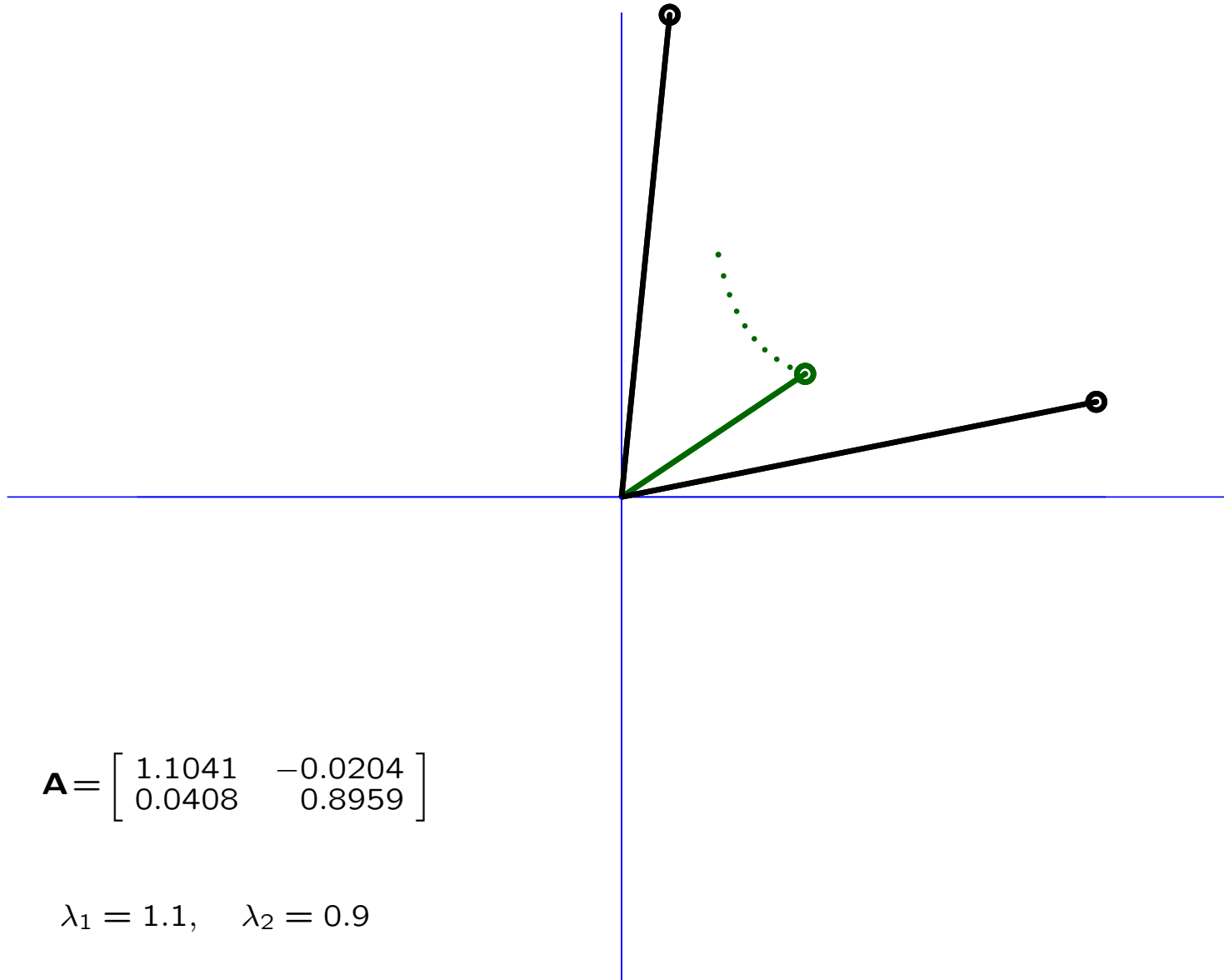
Iteratie in beeld

x_8

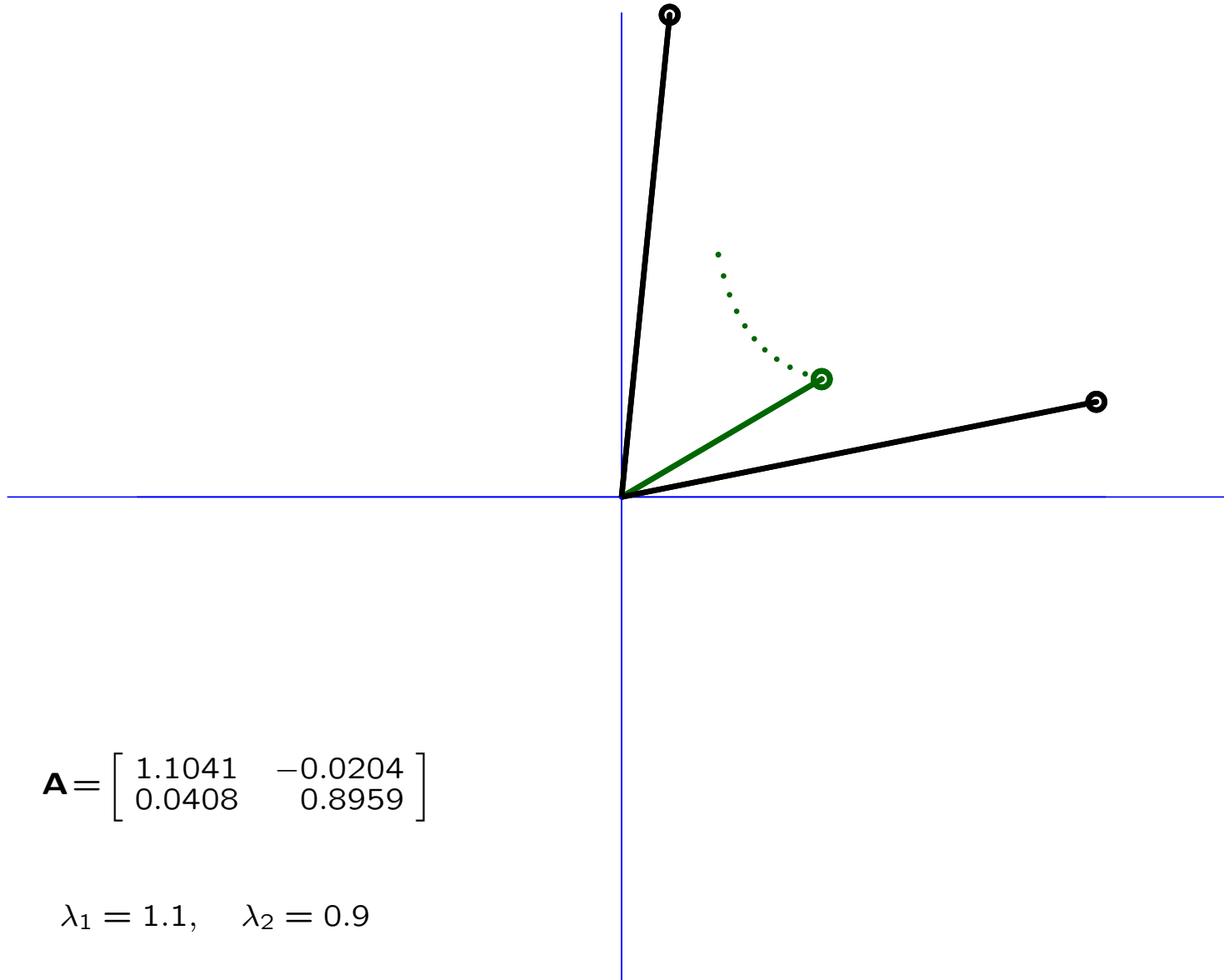
Iteratie in beeld

x_9

Iteratie in beeld

x_{10}

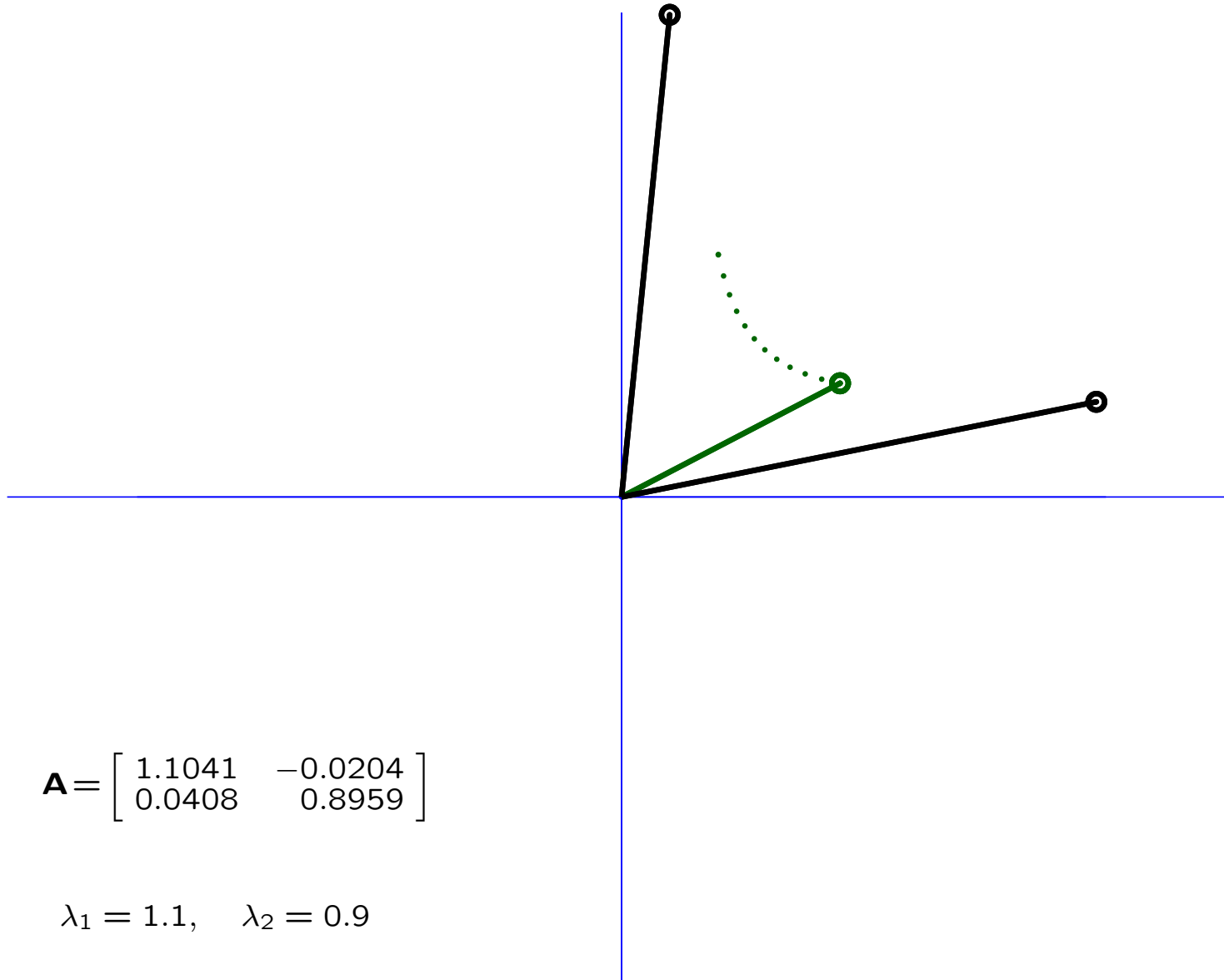

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_{11}

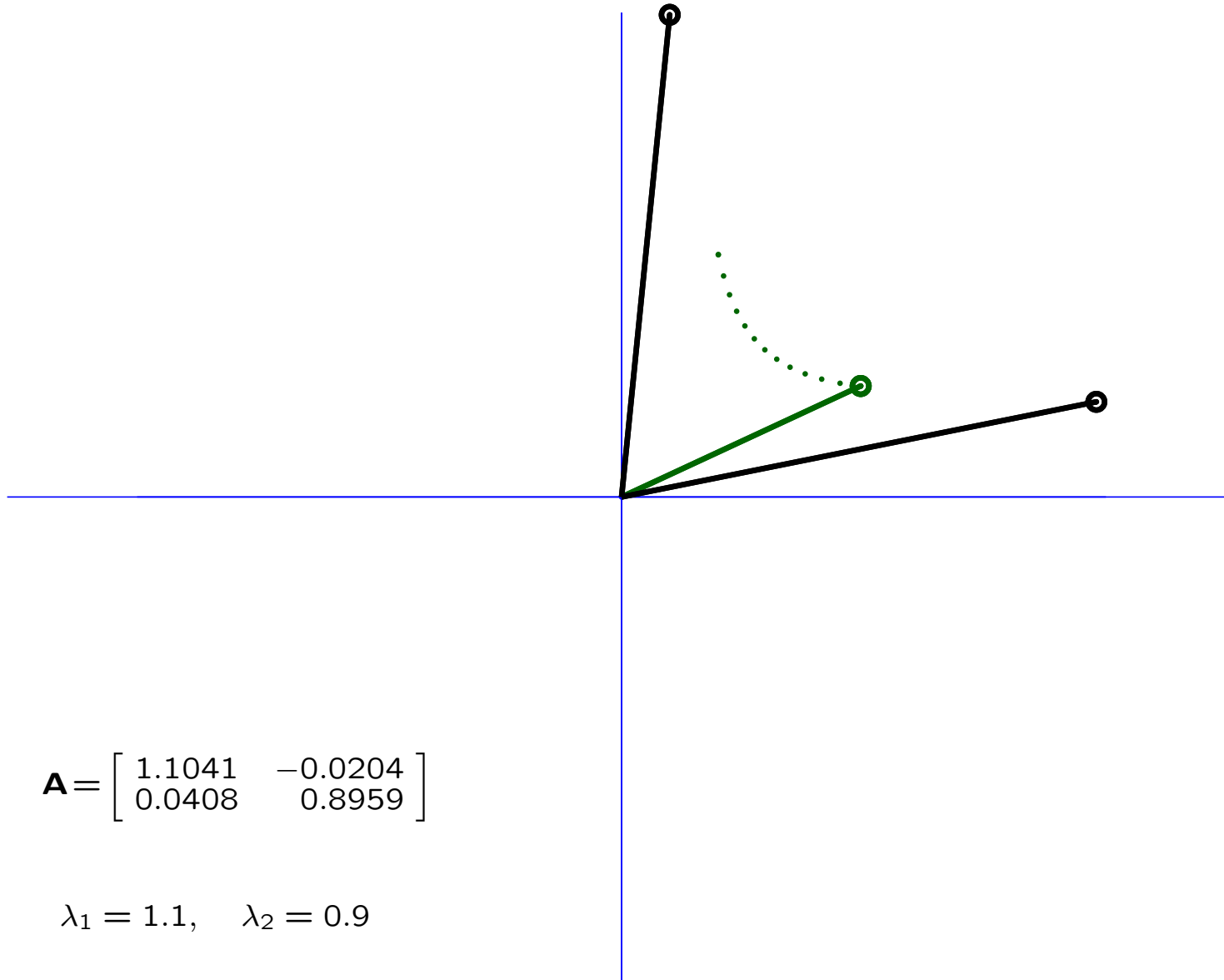

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

x_{12}

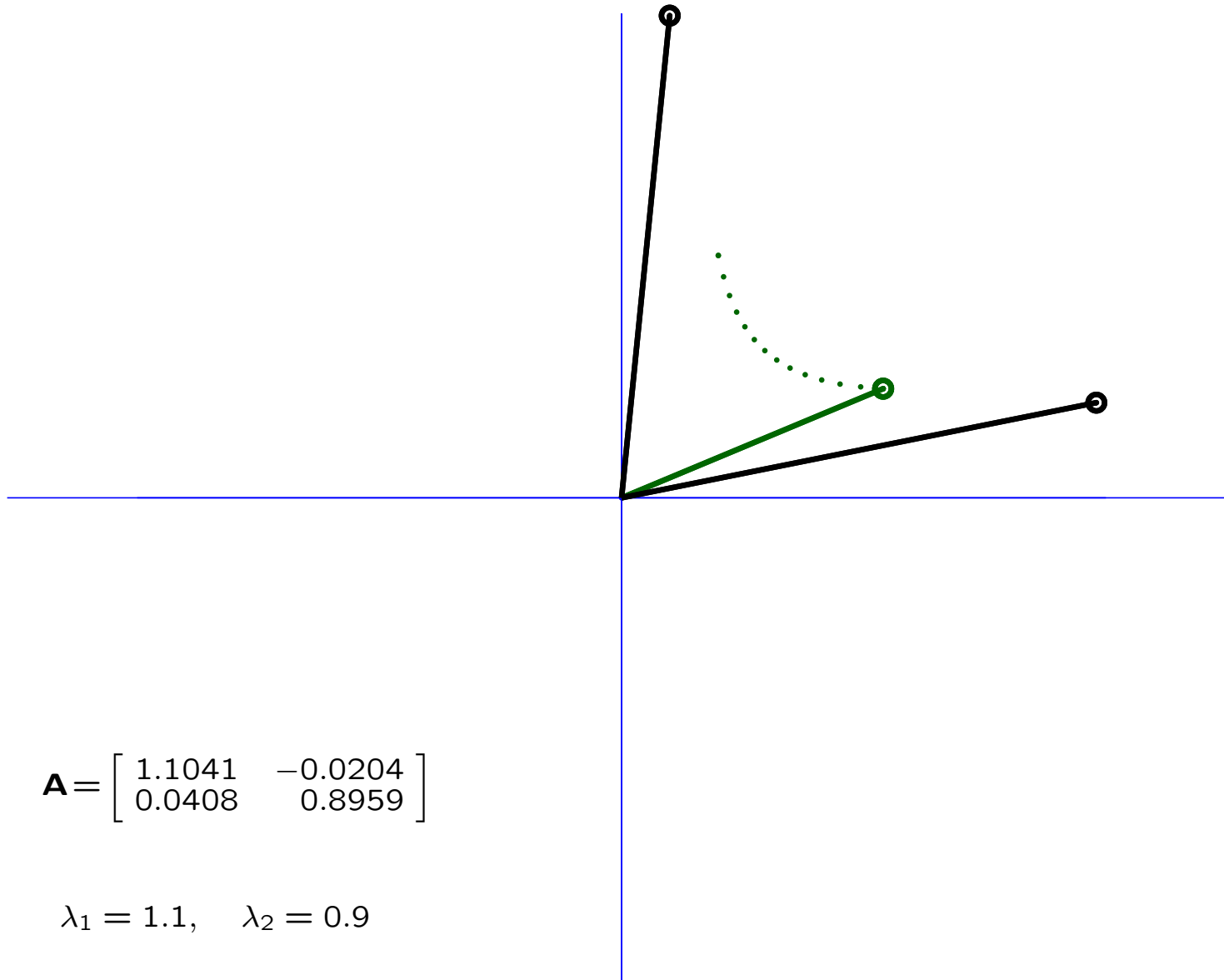

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

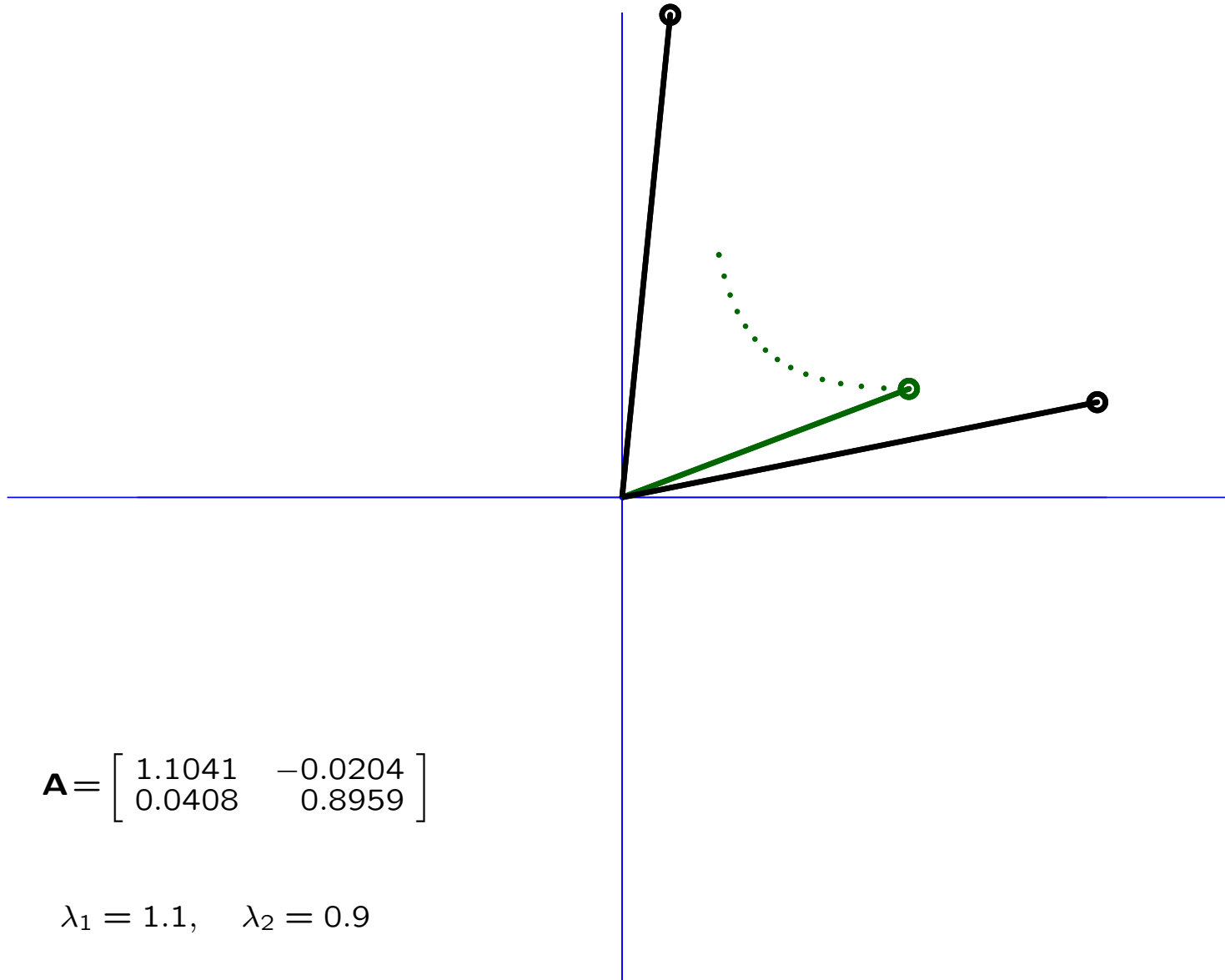
Iteratie in beeld

x_{13}

Iteratie in beeld

x_{14}

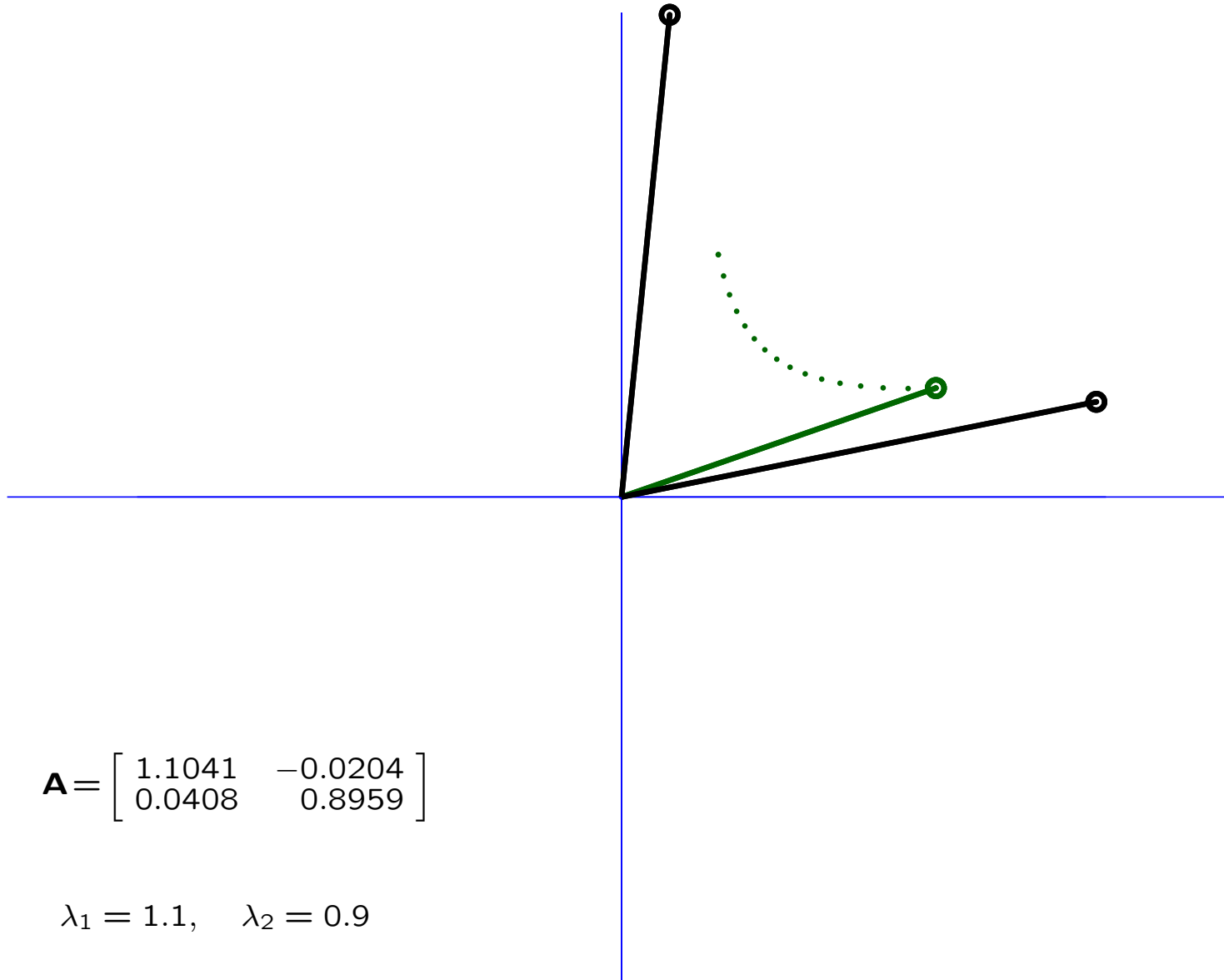

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

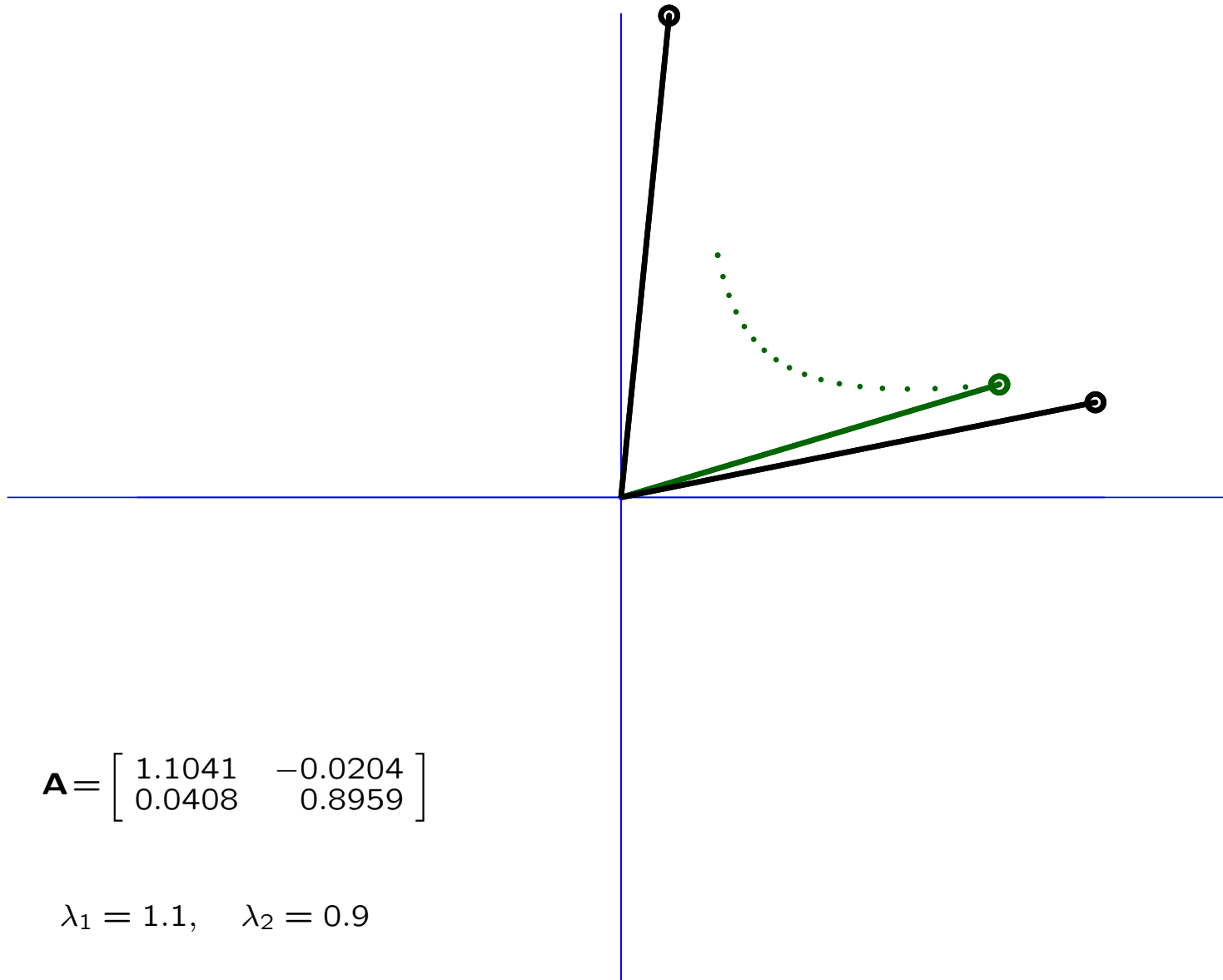
Iteratie in beeld

x_{15}

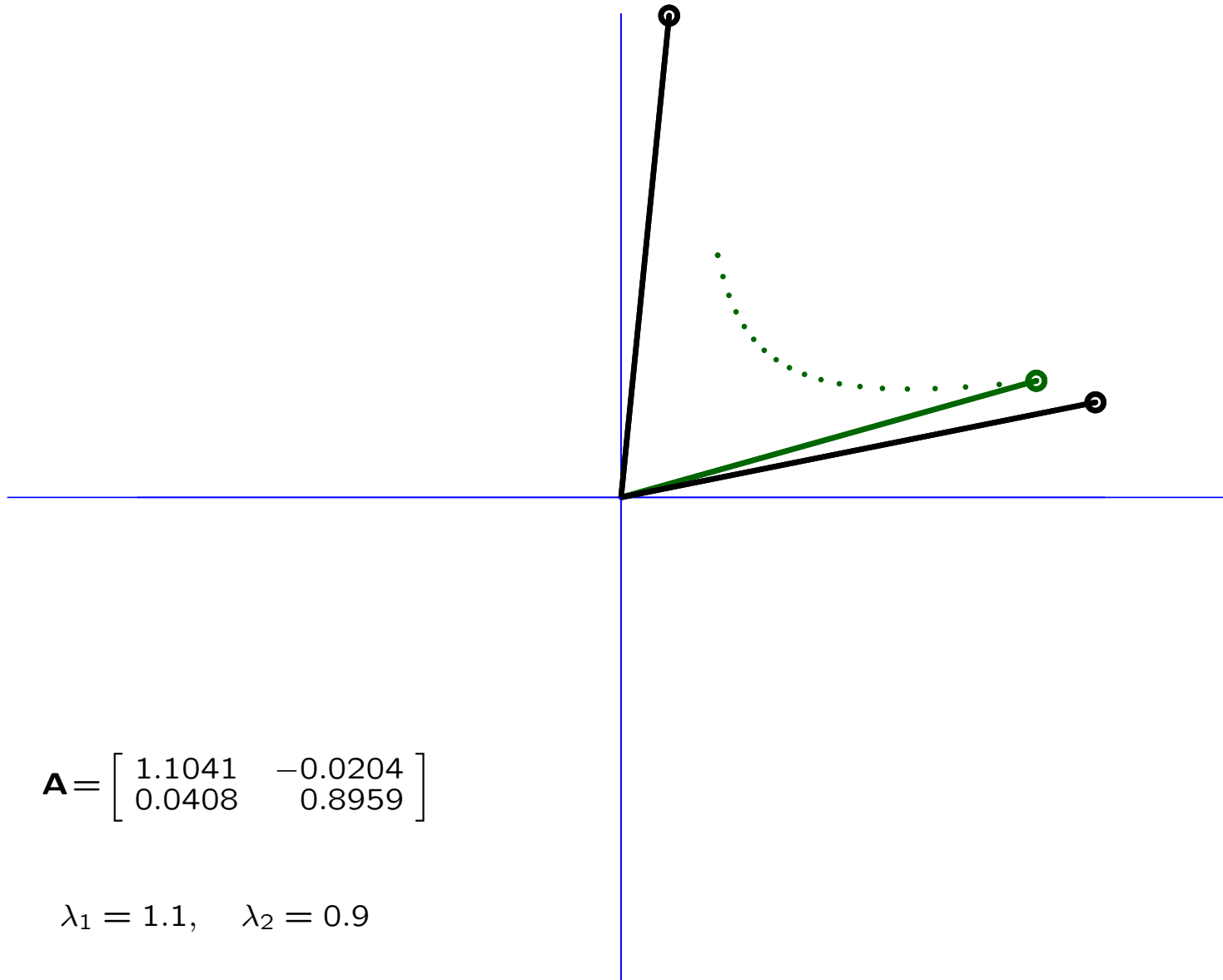
Iteratie in beeld

x_{17}

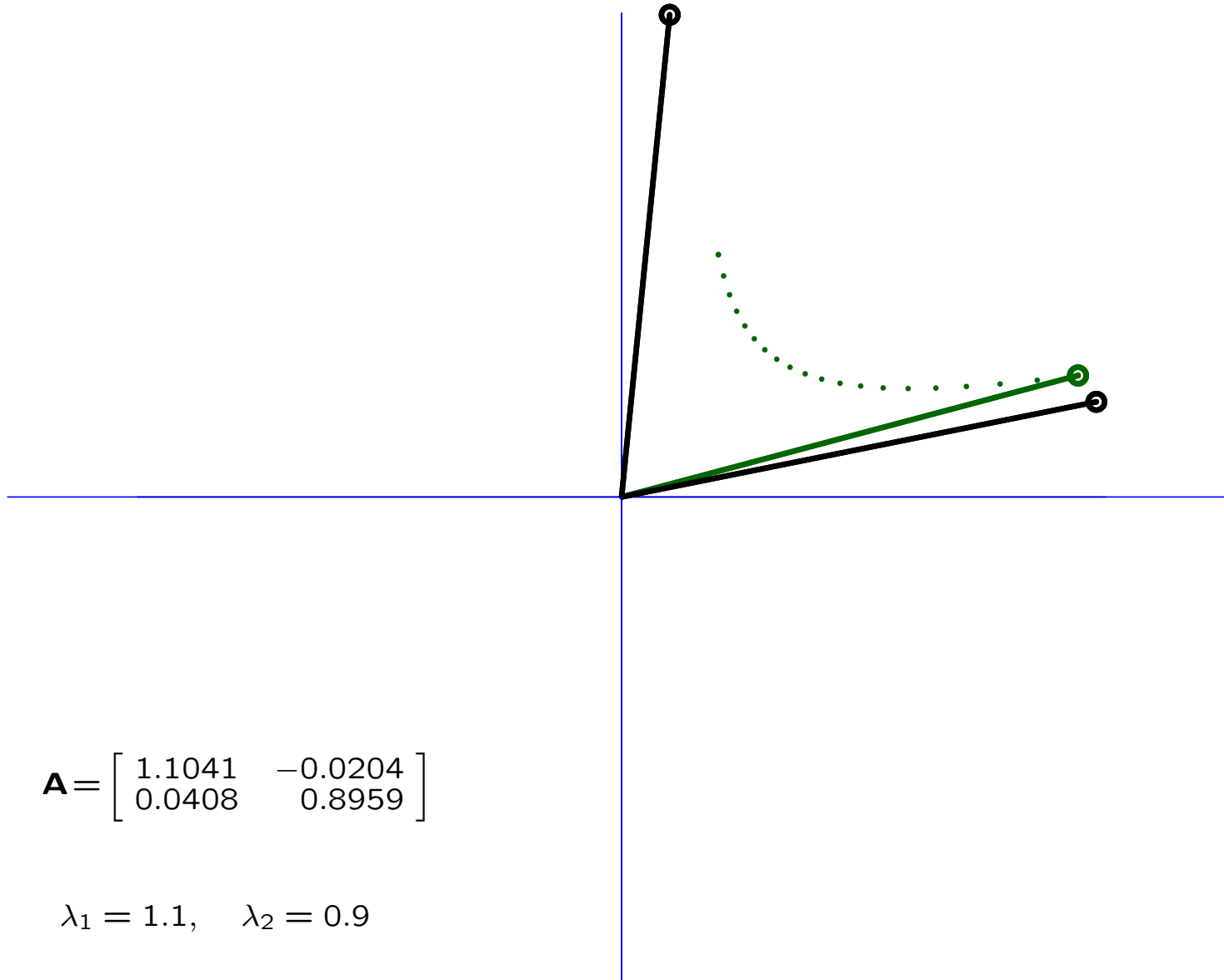
Iteratie in beeld

x_{18}

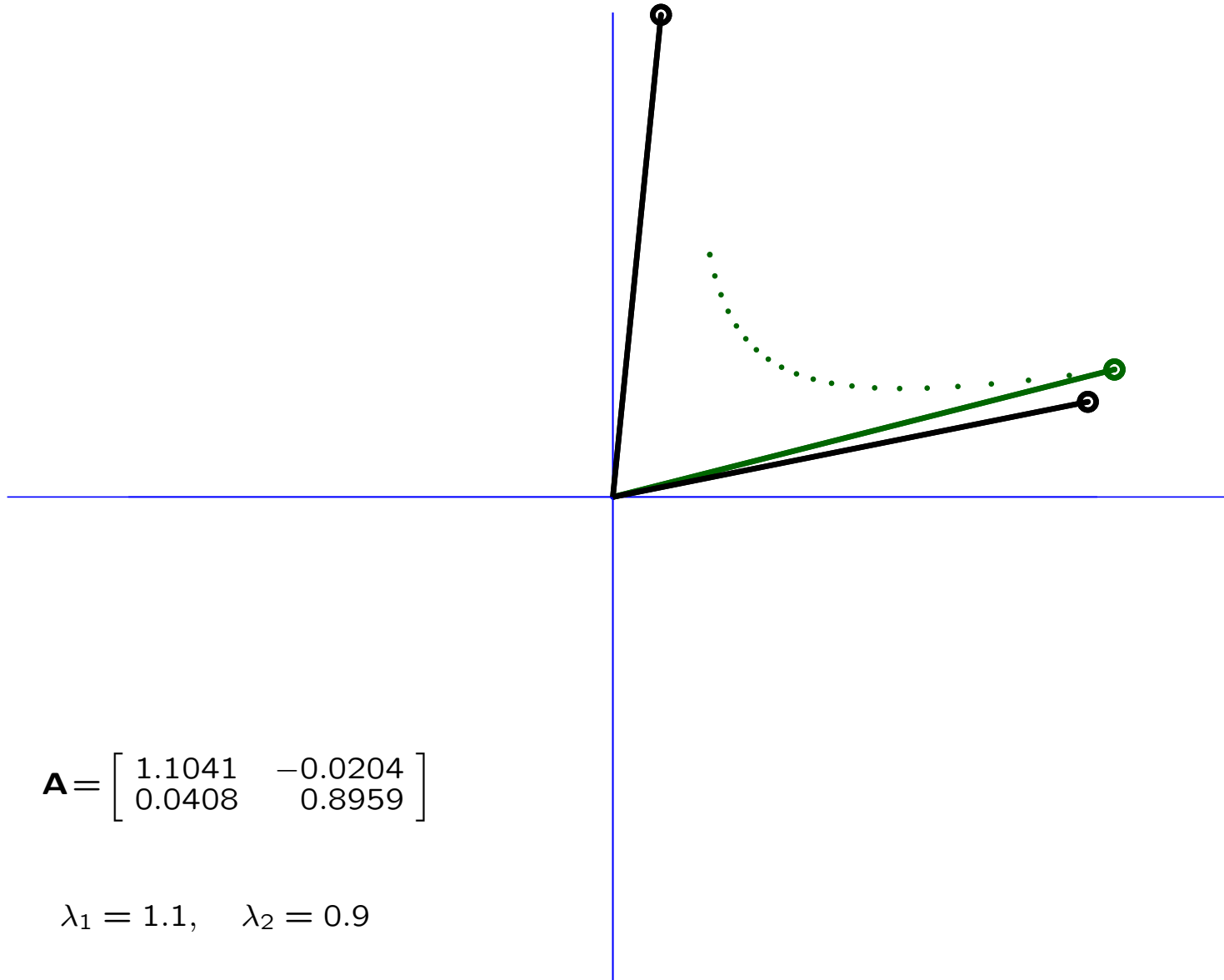
Iteratie in beeld

x_{19}

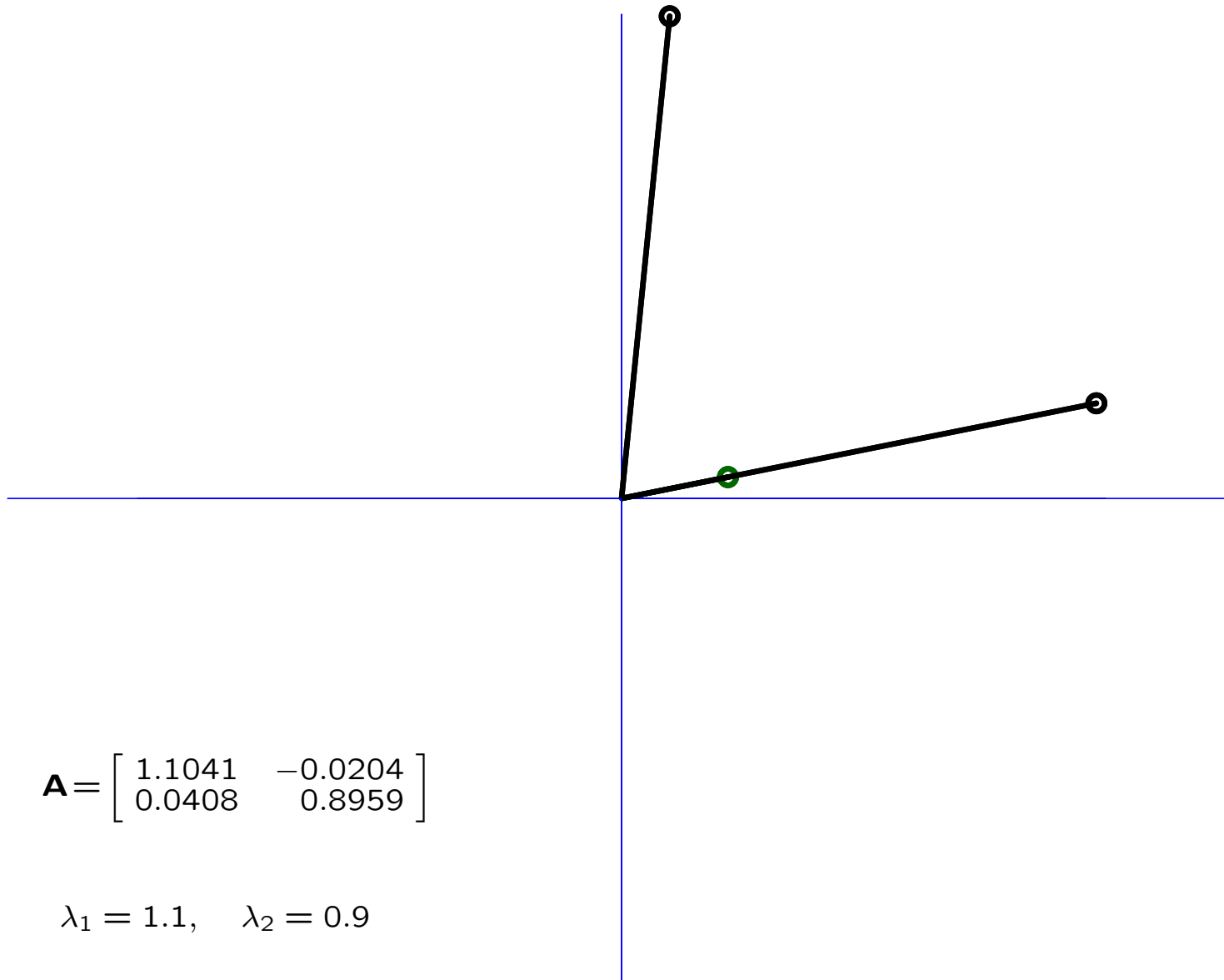

Iteratie in beeld

x_{20}

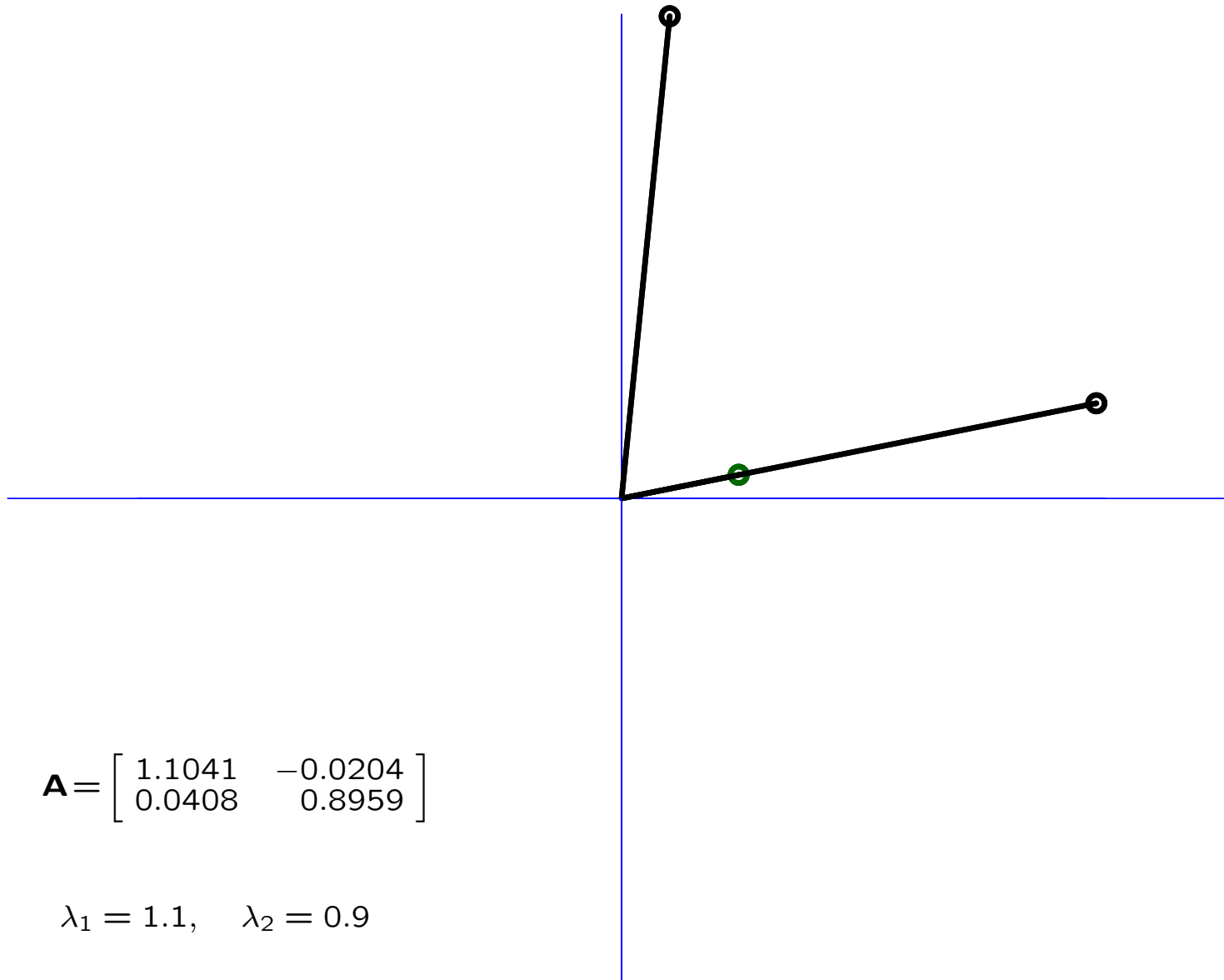
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

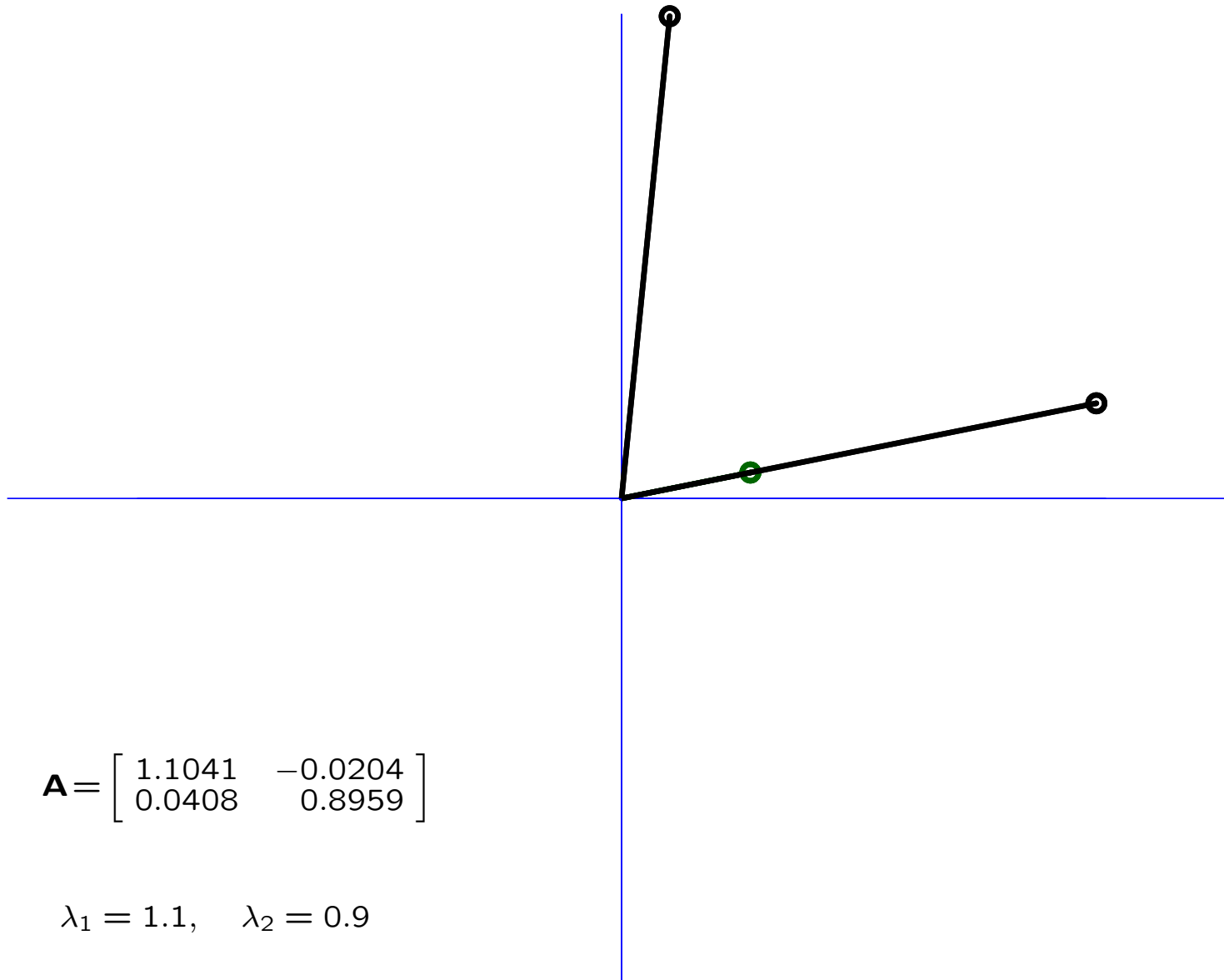
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

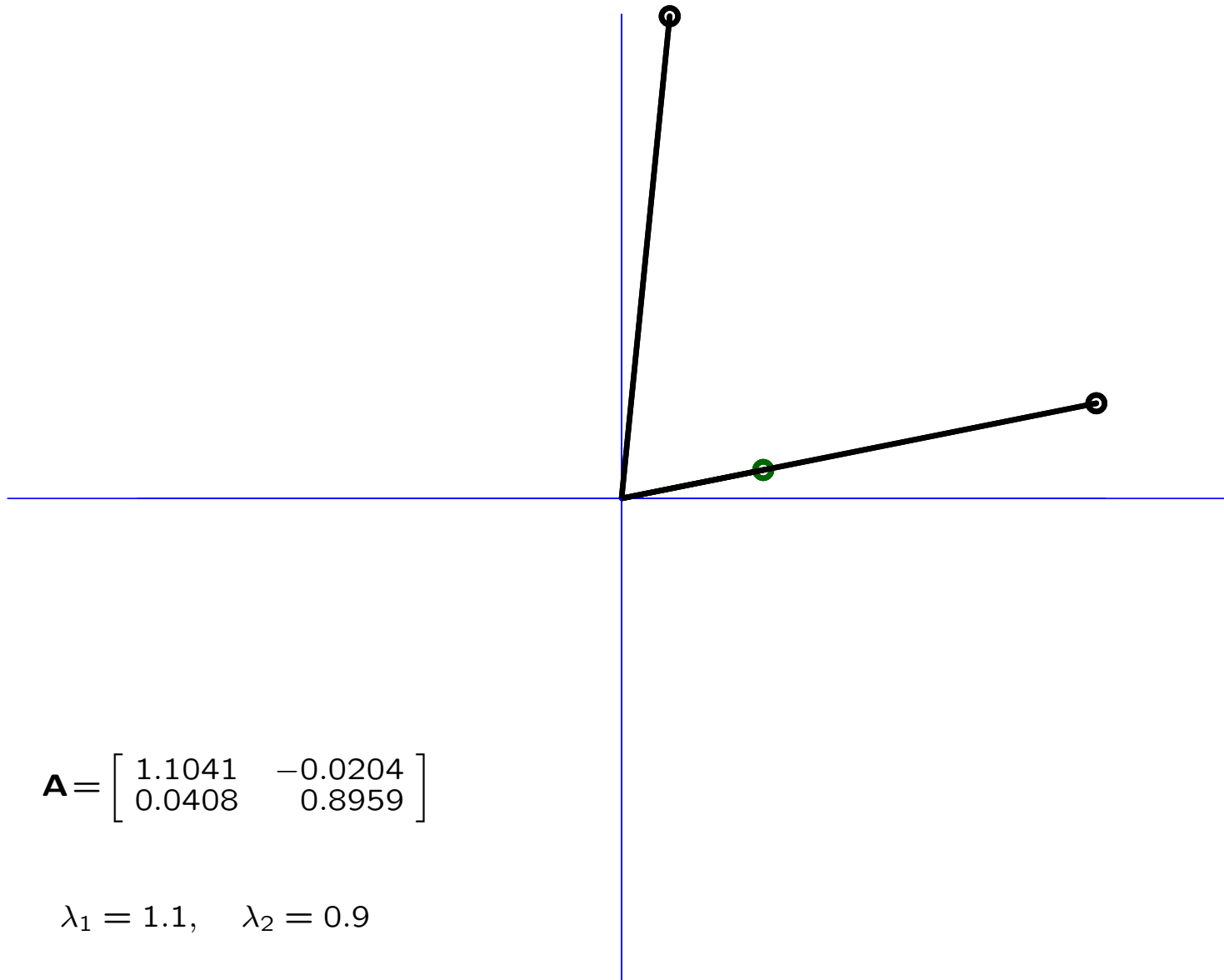
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

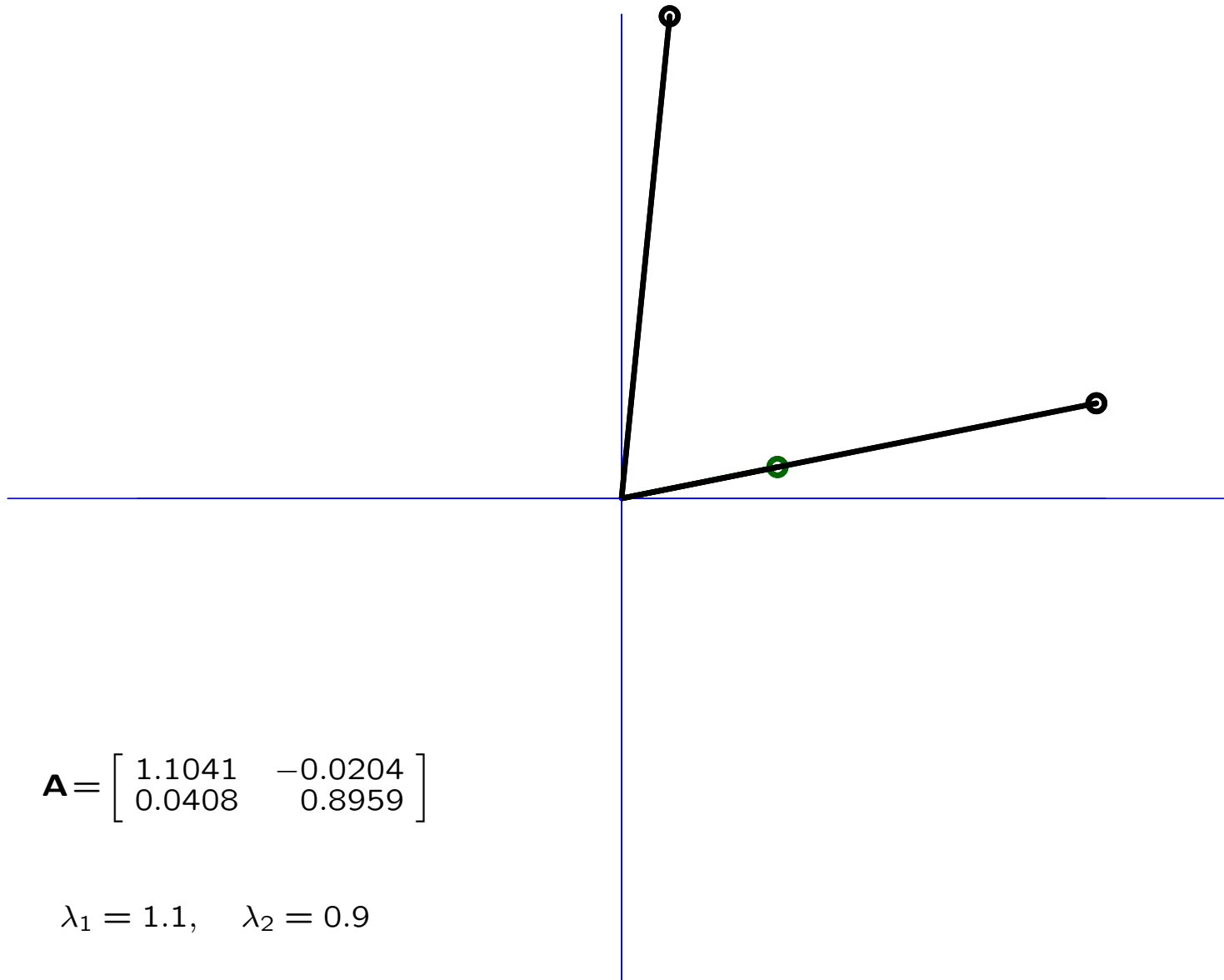
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

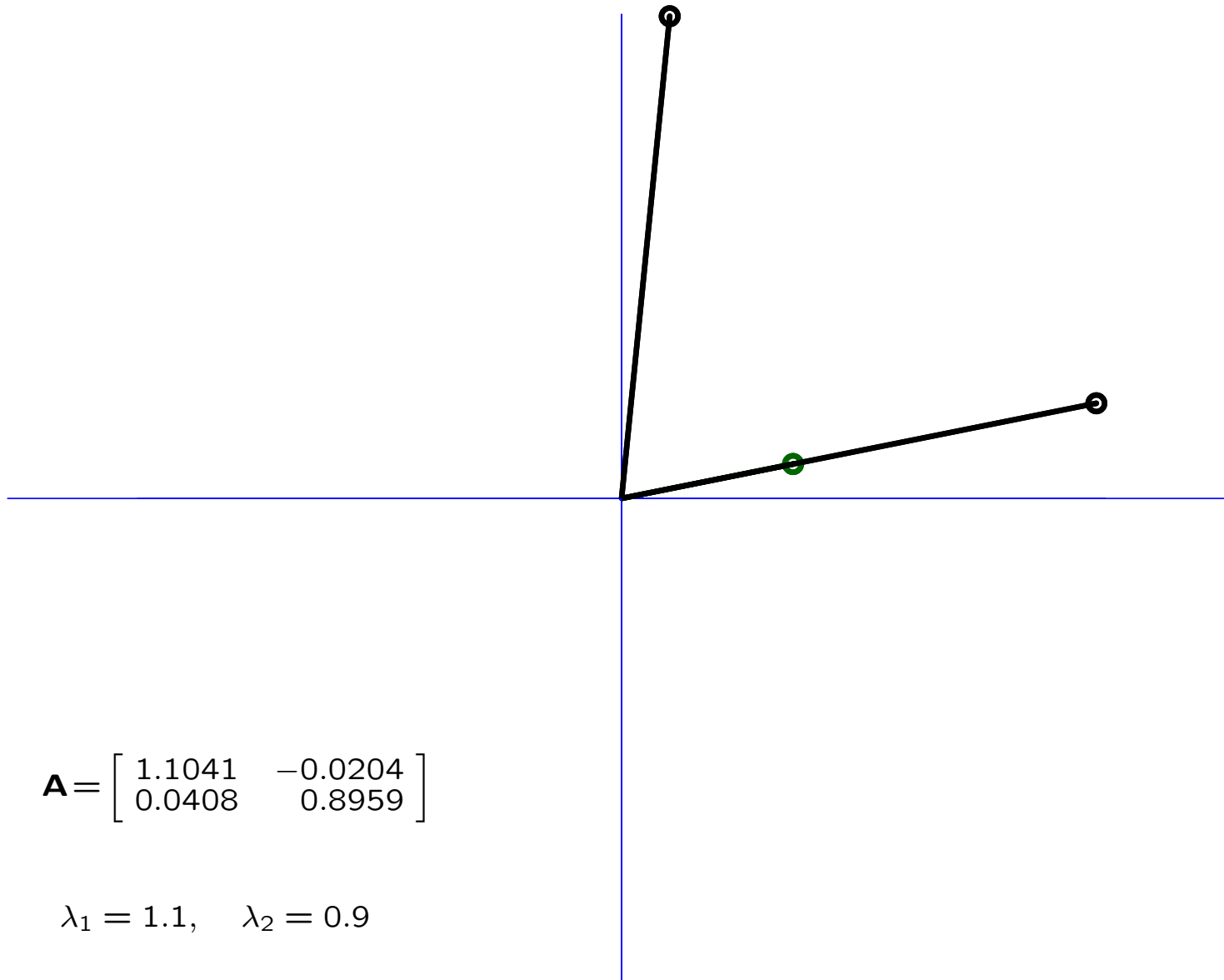
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

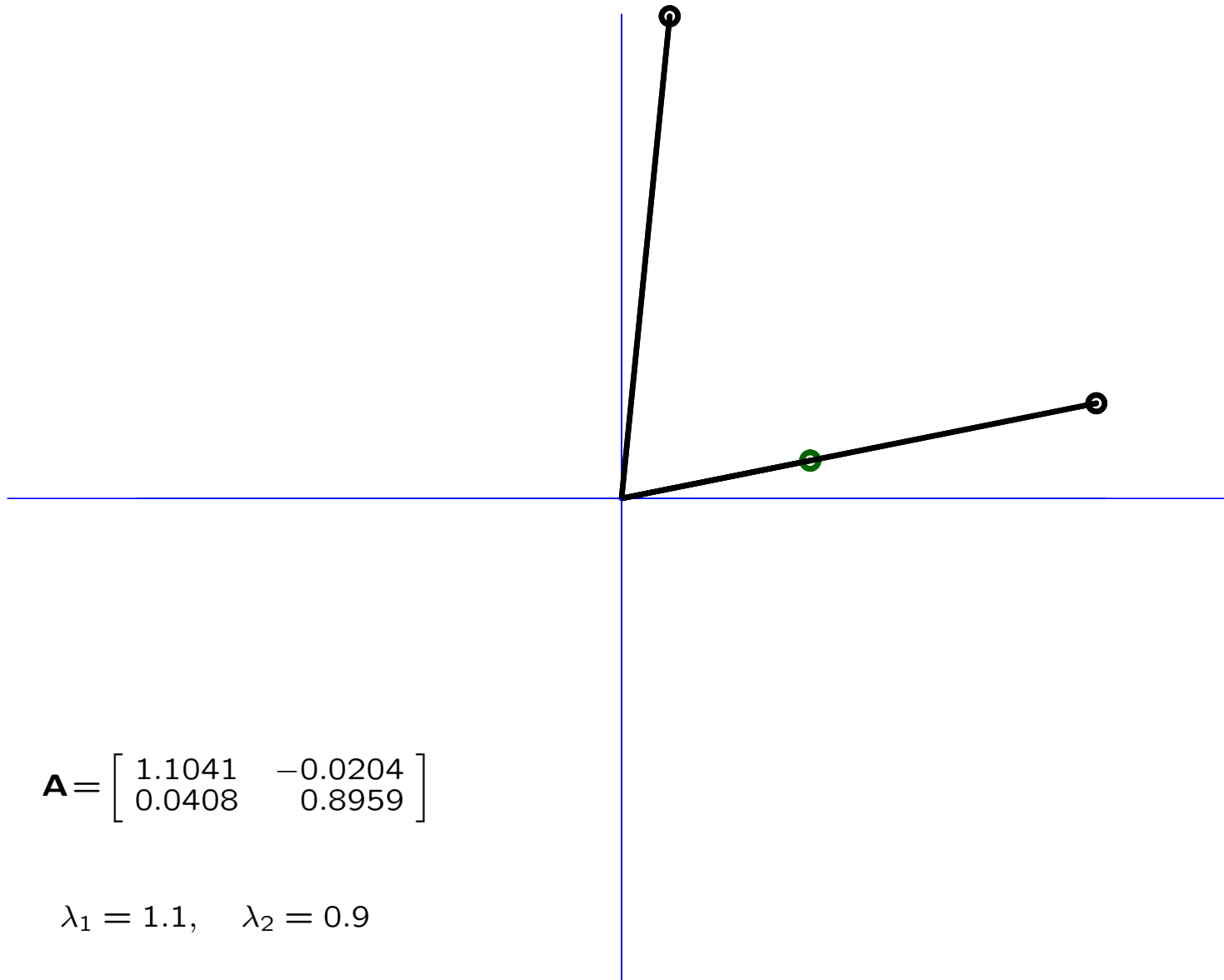
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

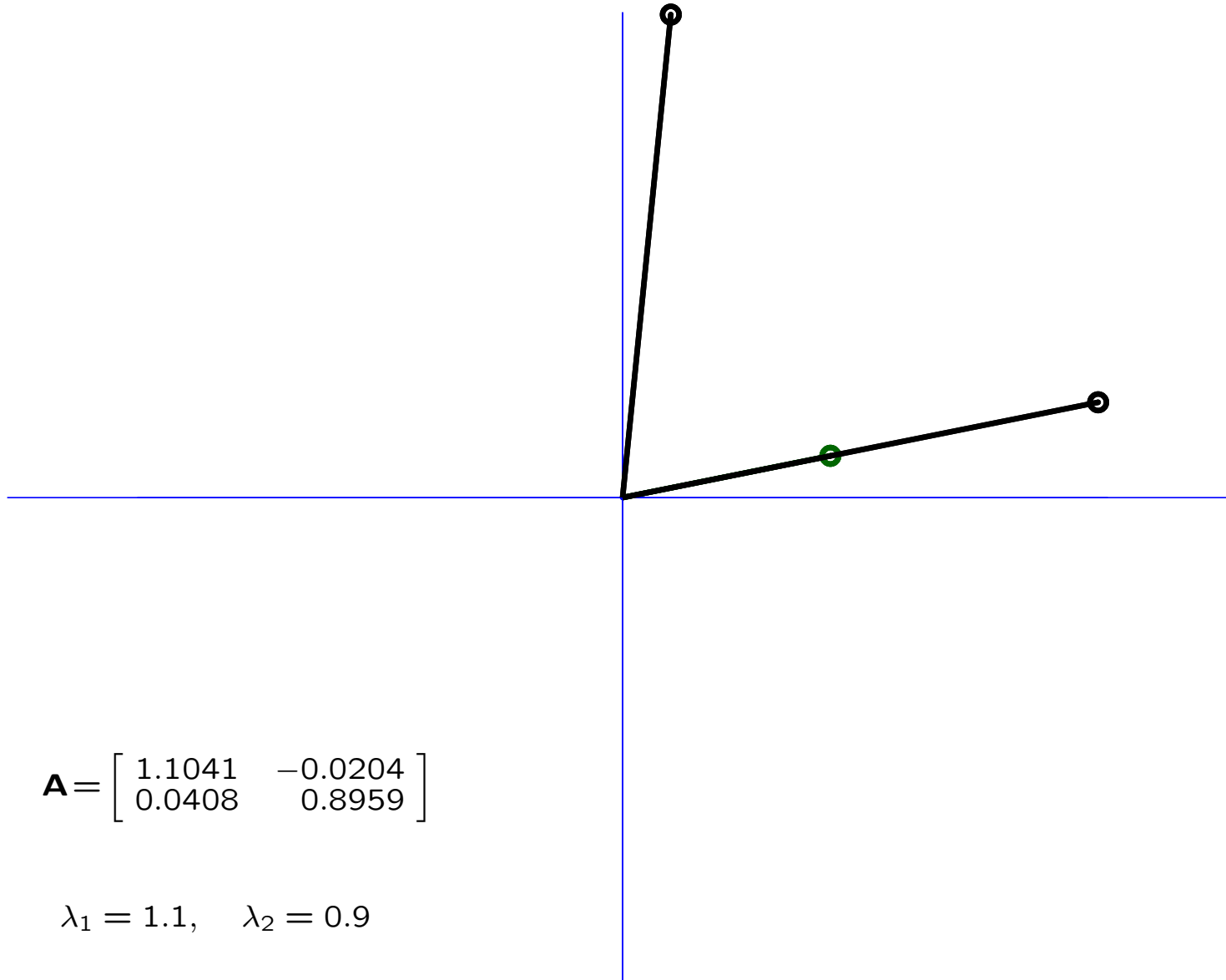
Iteratie in beeld

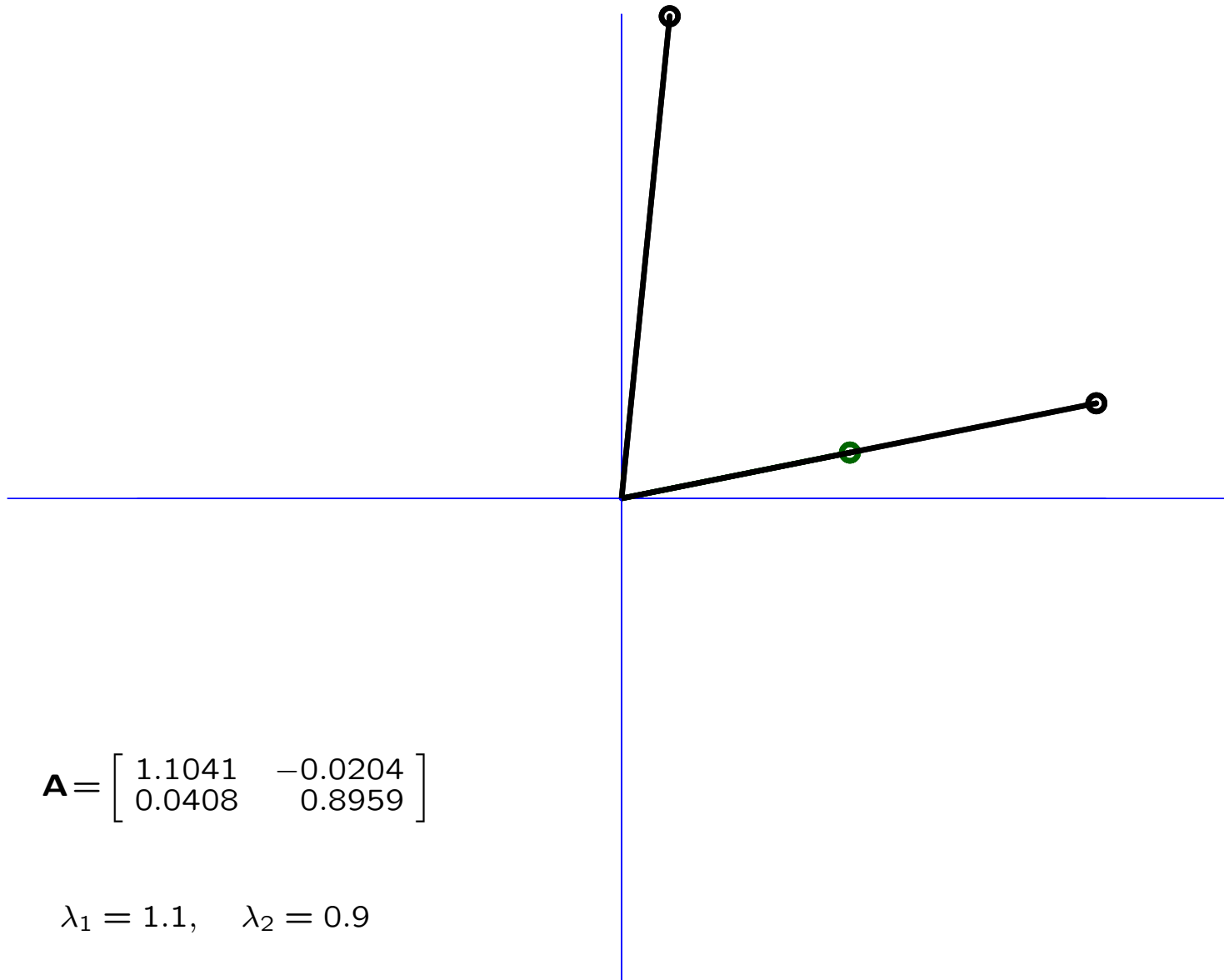
$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

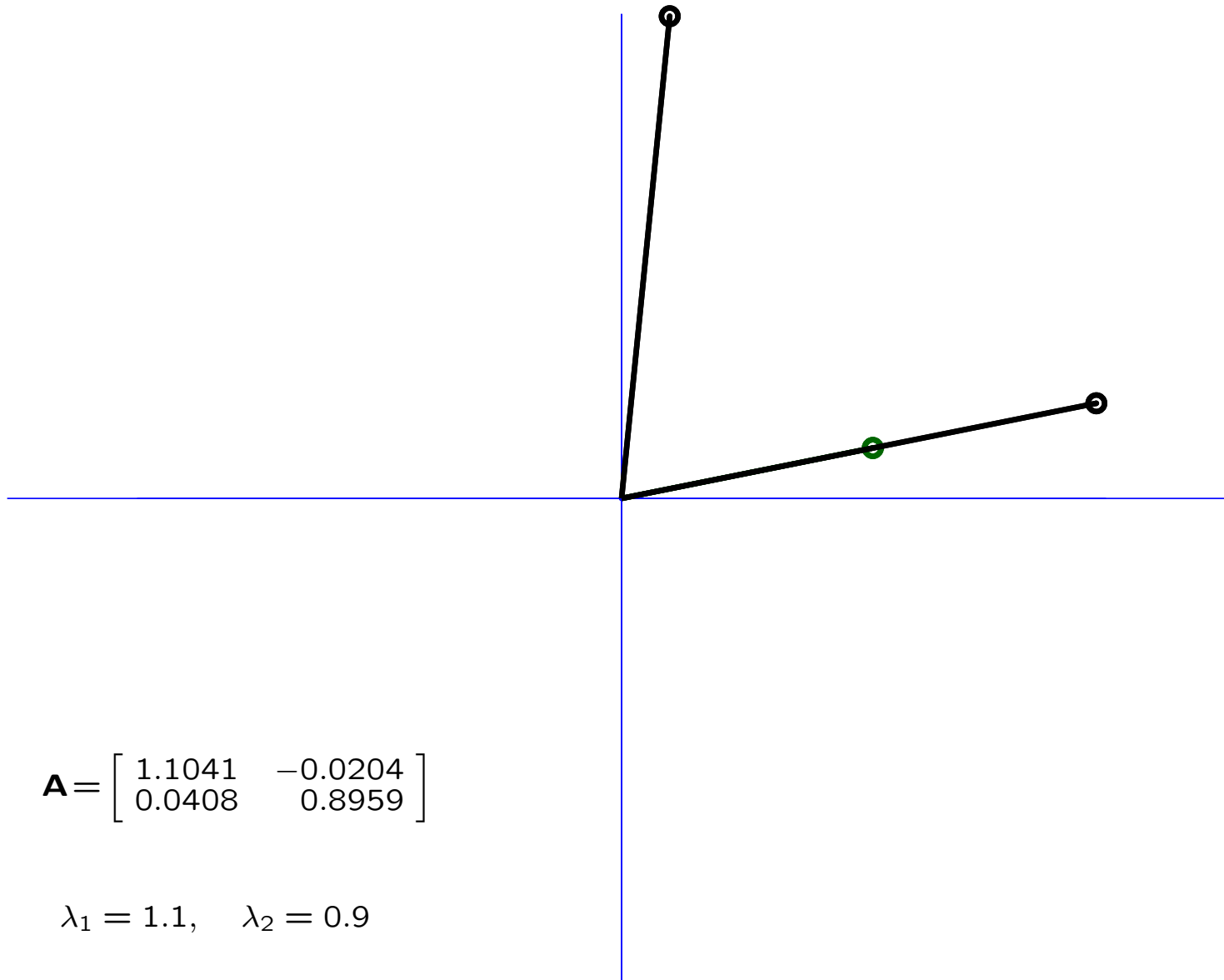
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

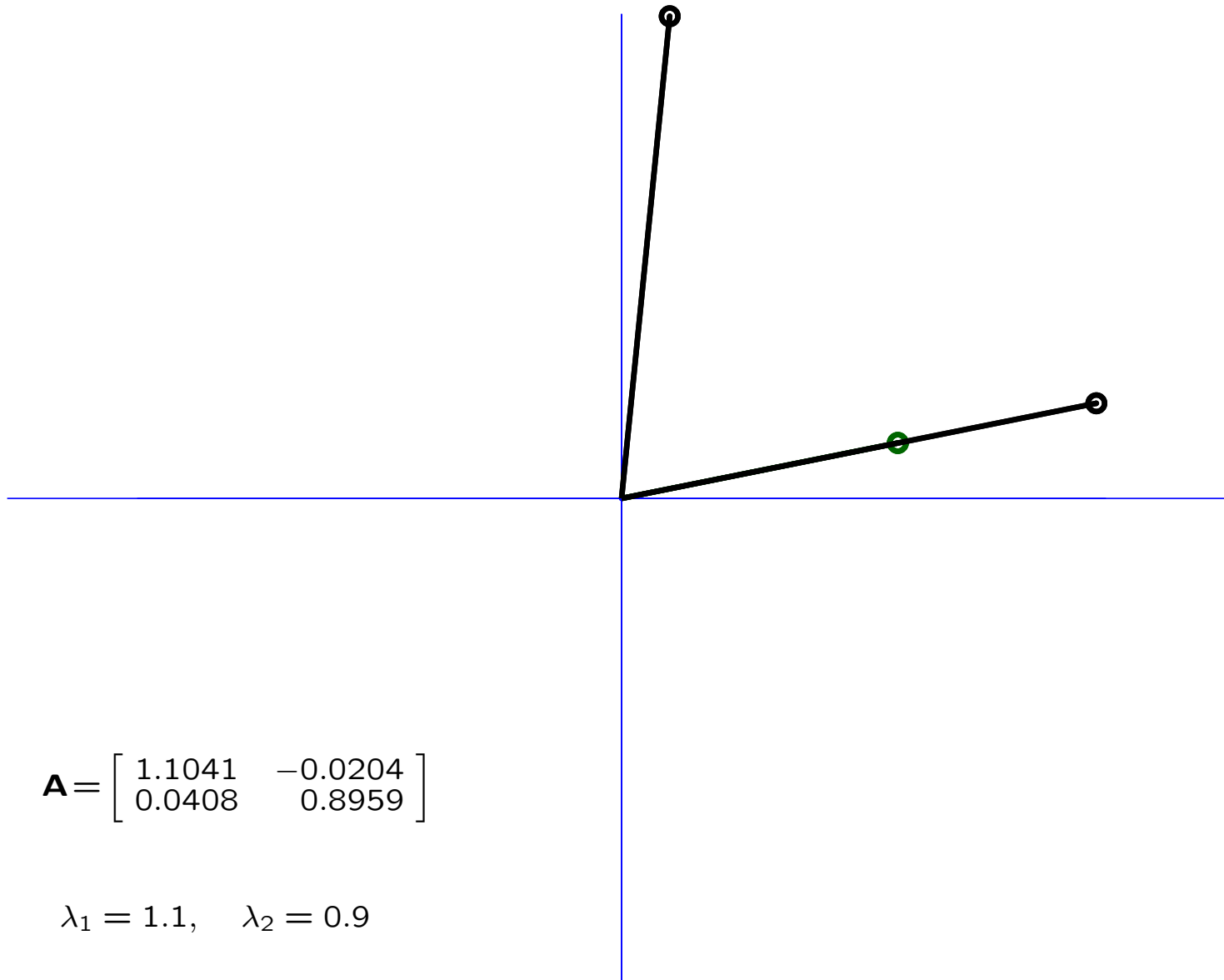
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

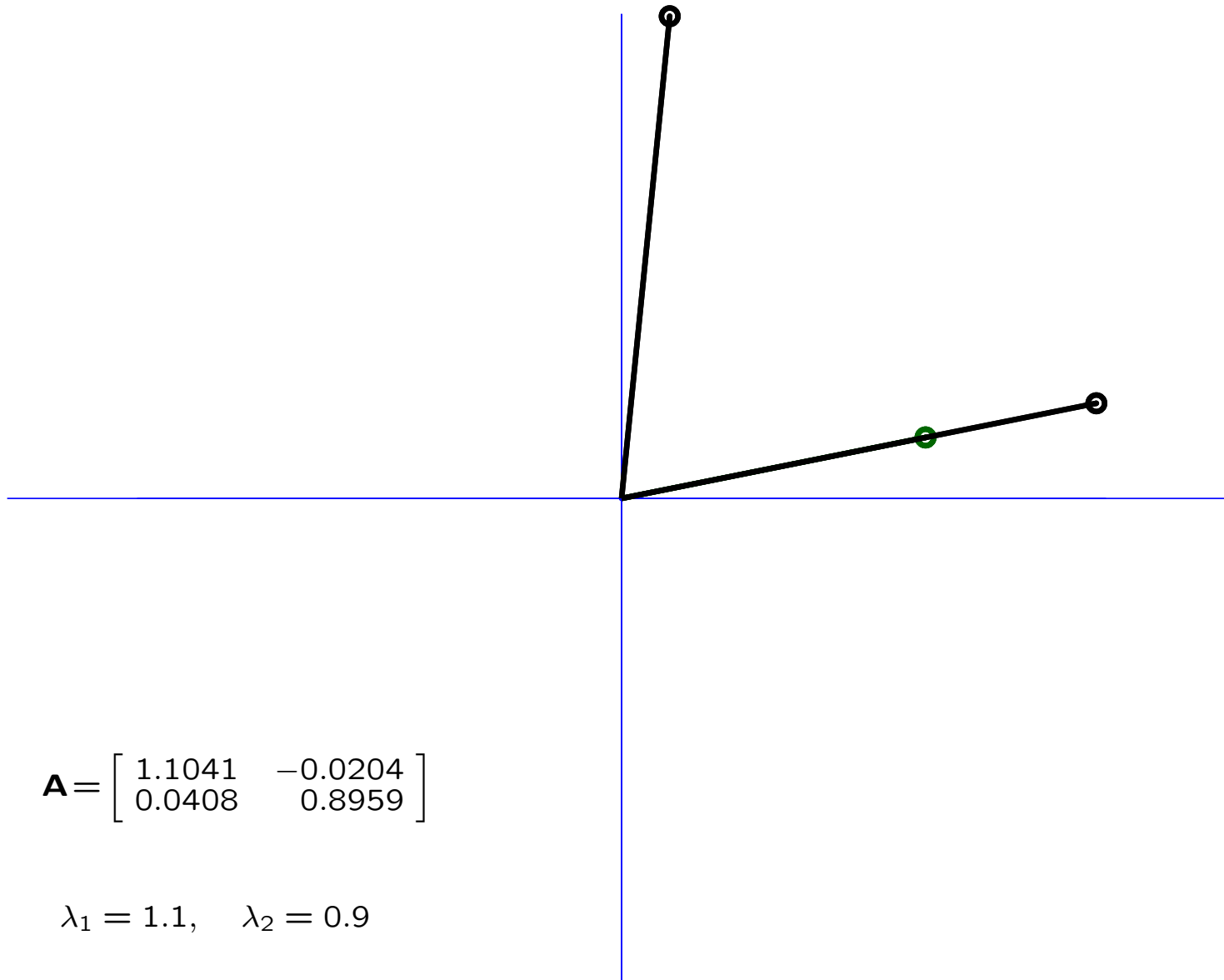
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

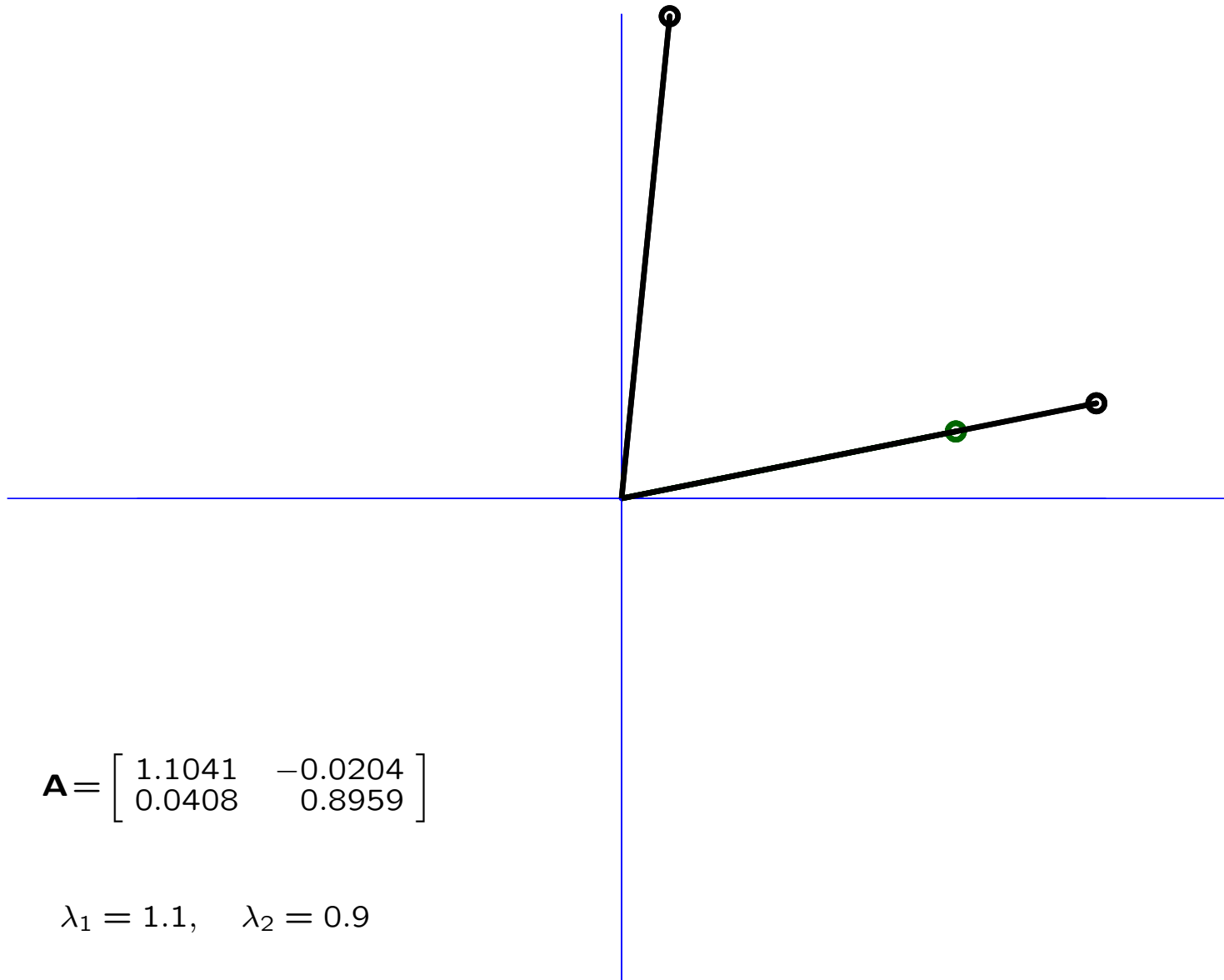
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

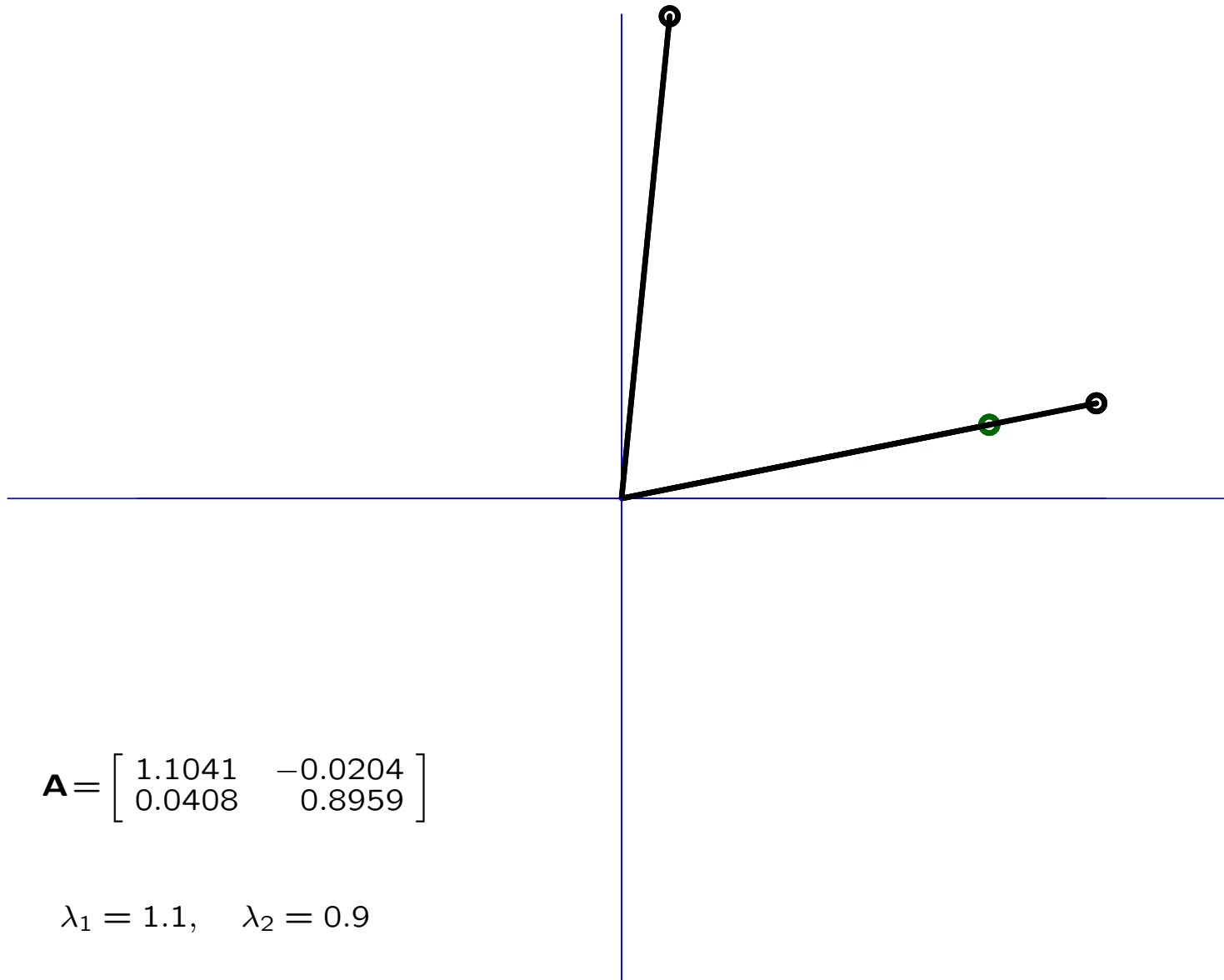
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

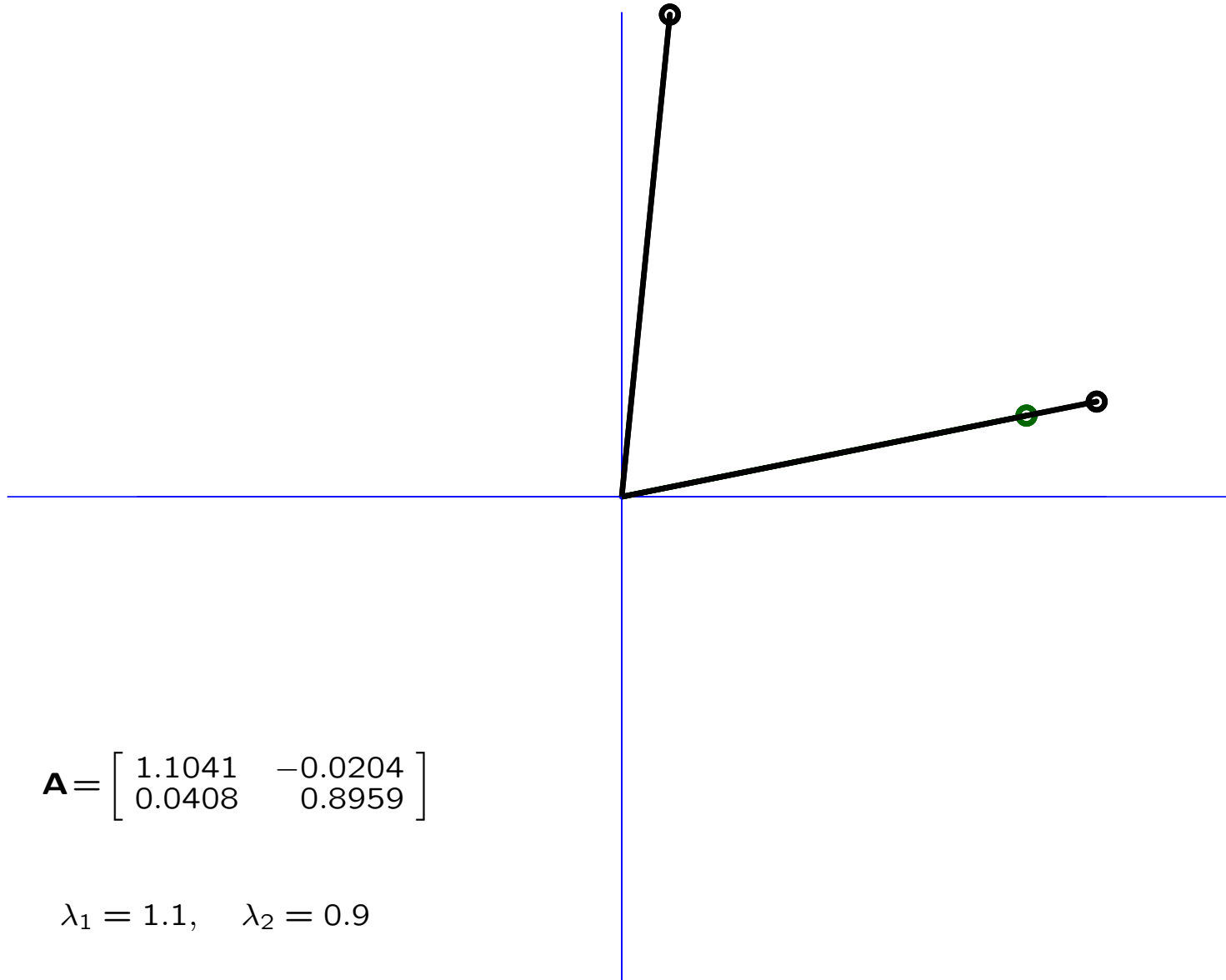
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

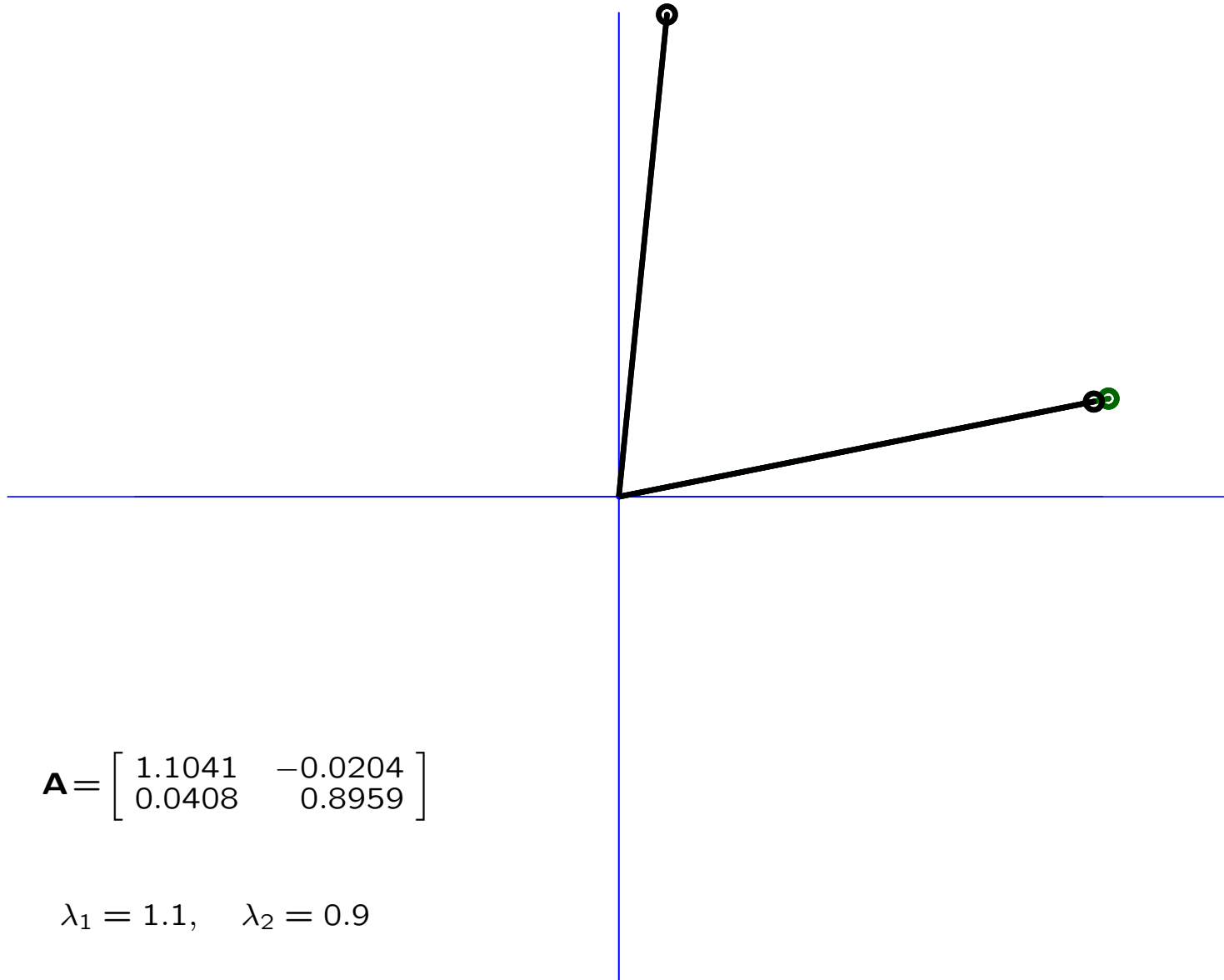
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

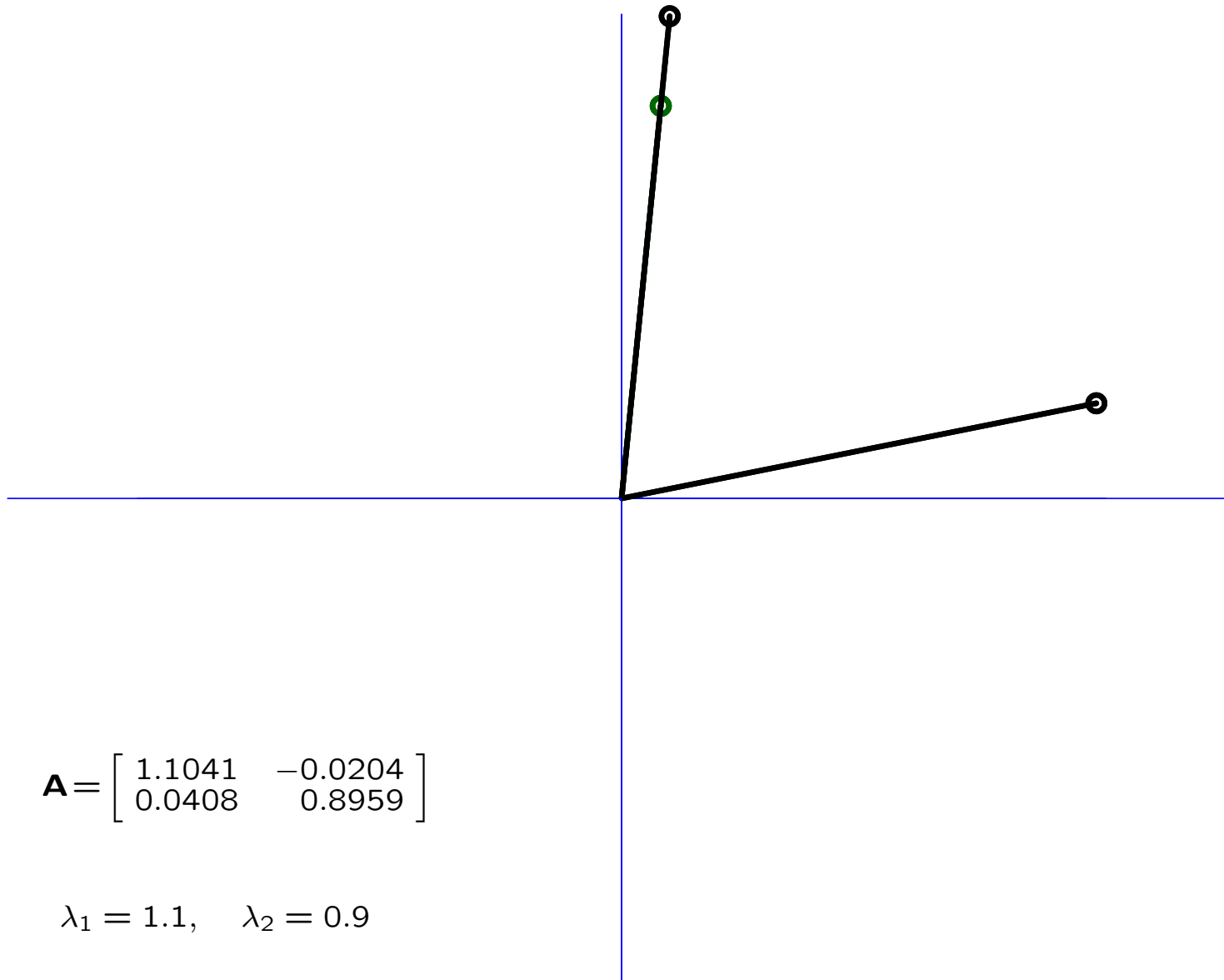
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

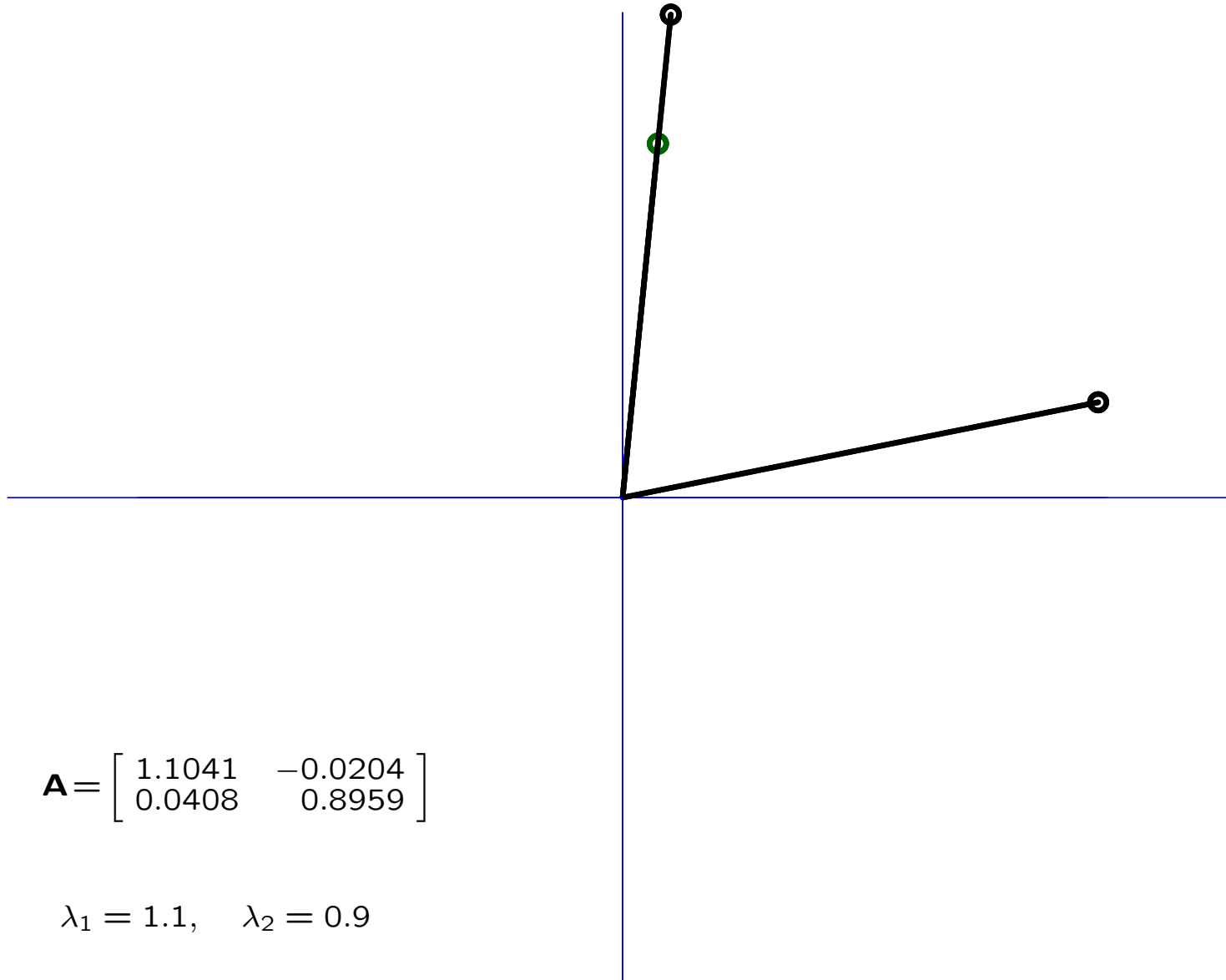
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

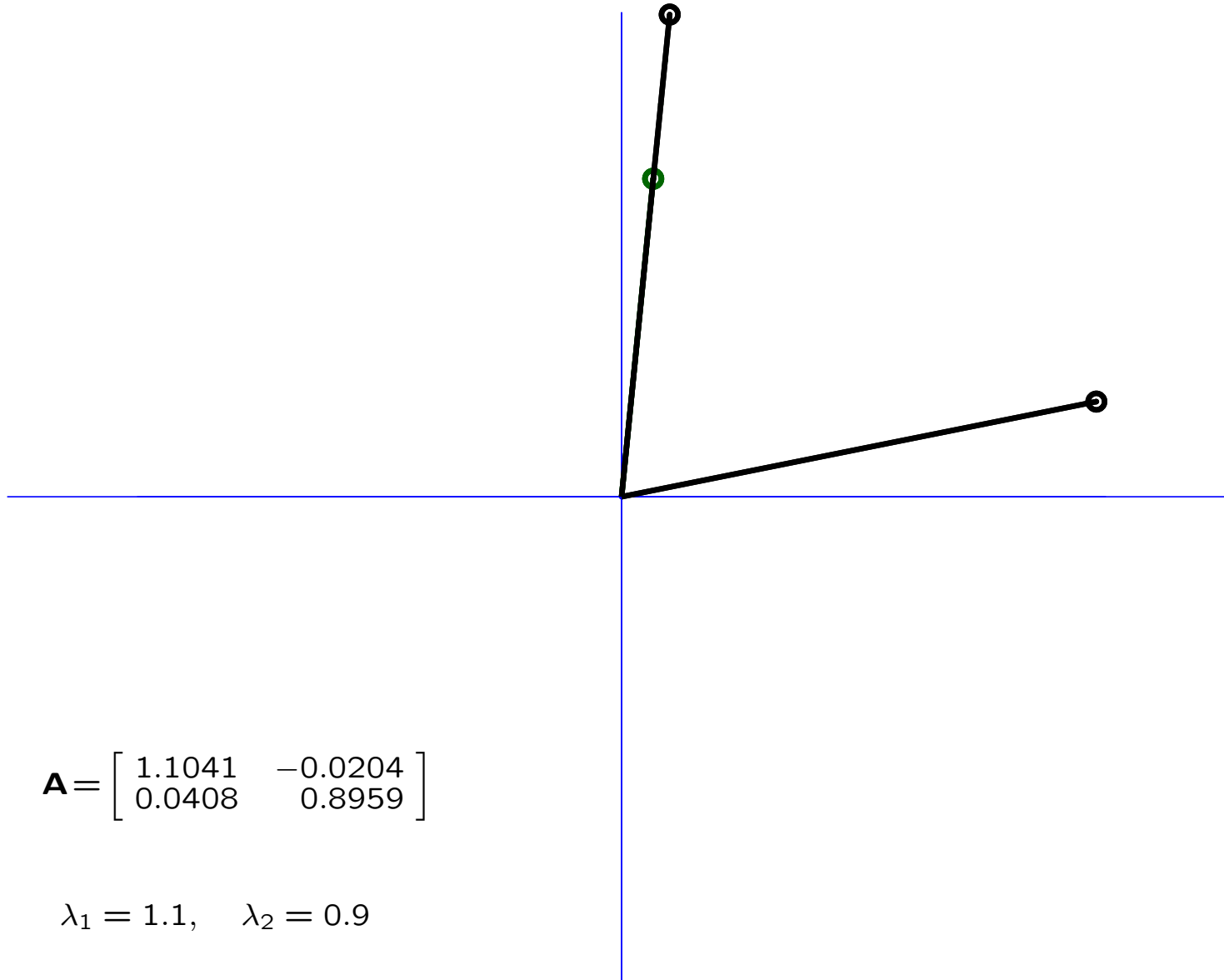
Iteratie in beeld

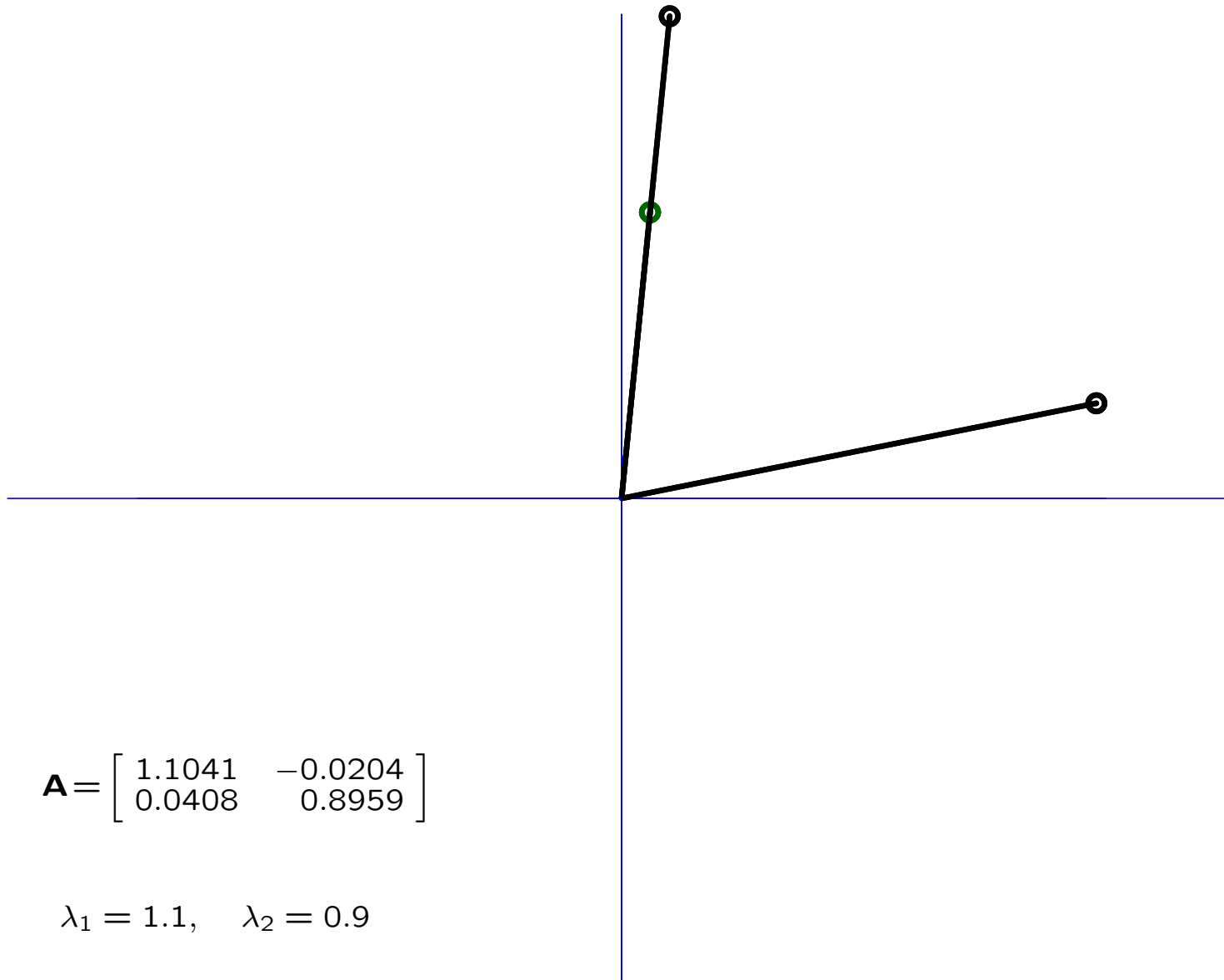
$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

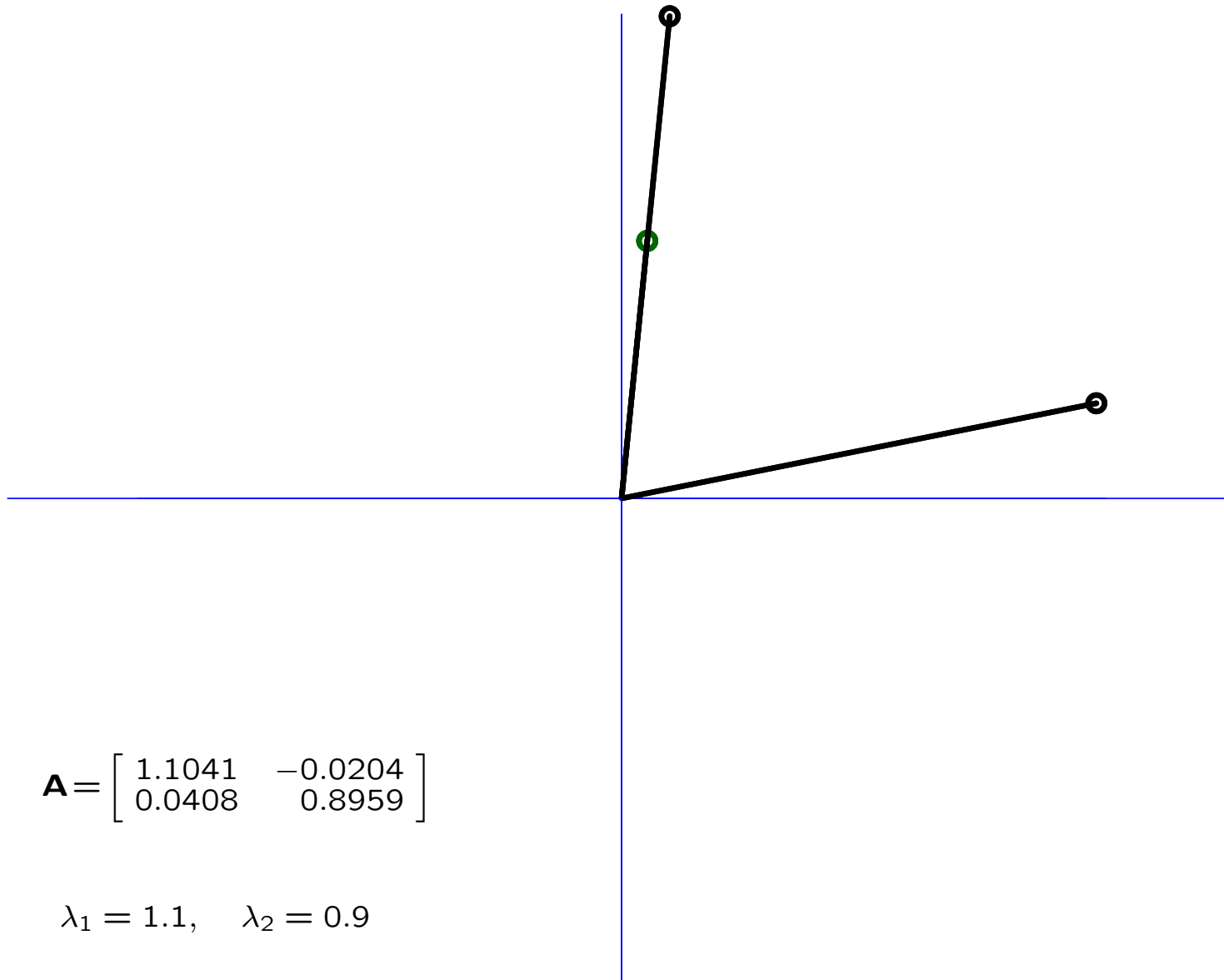
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

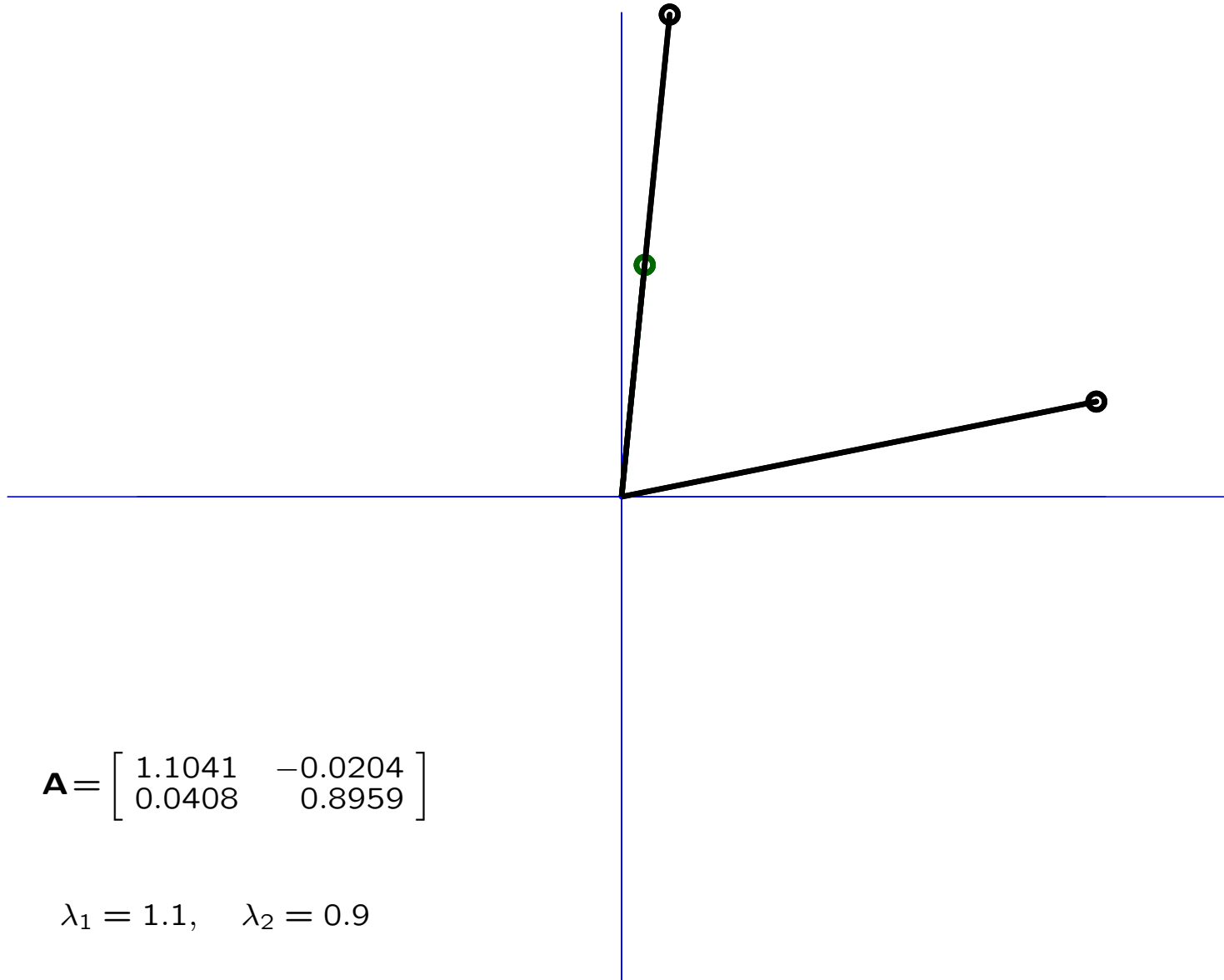
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

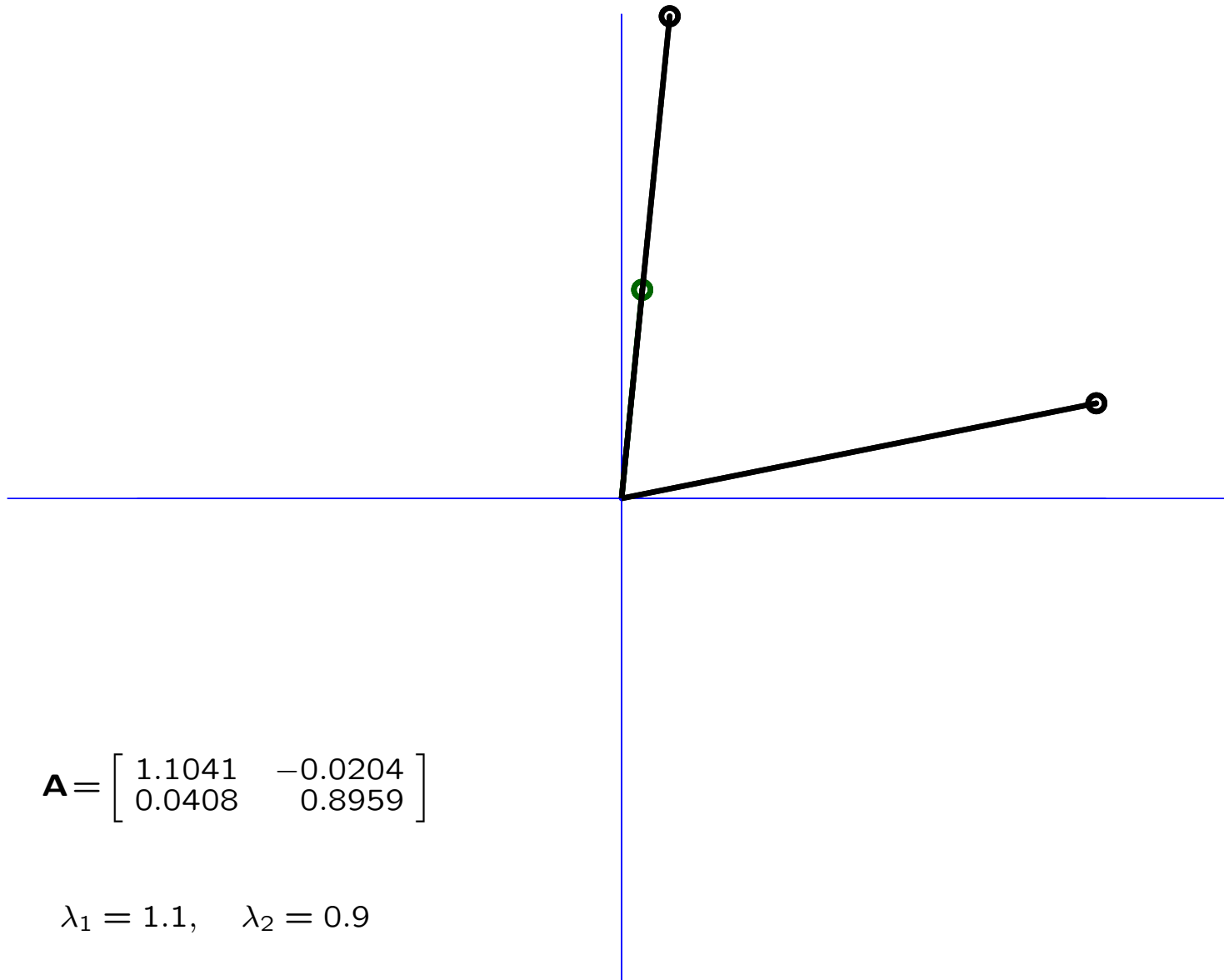
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

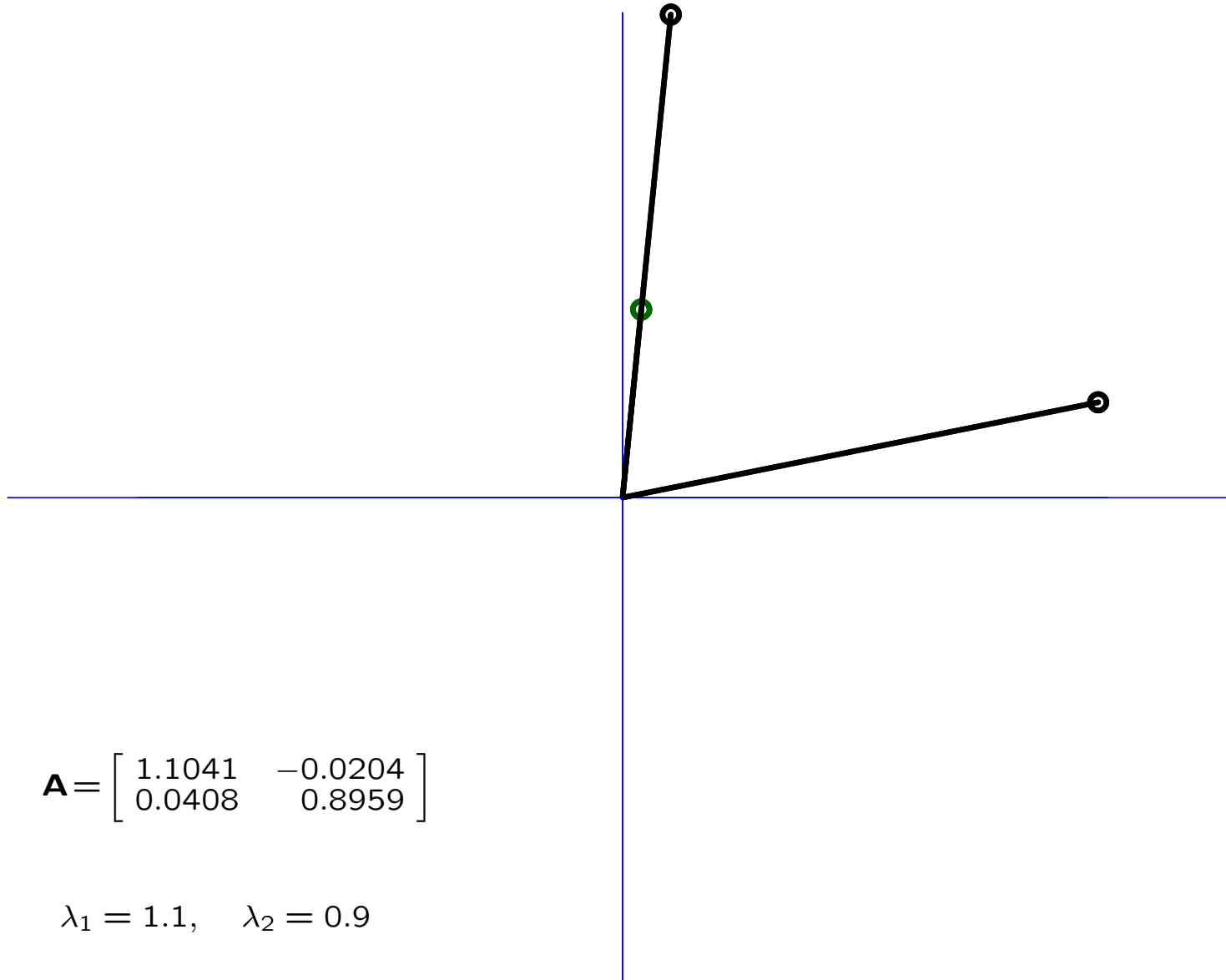
Iteratie in beeld

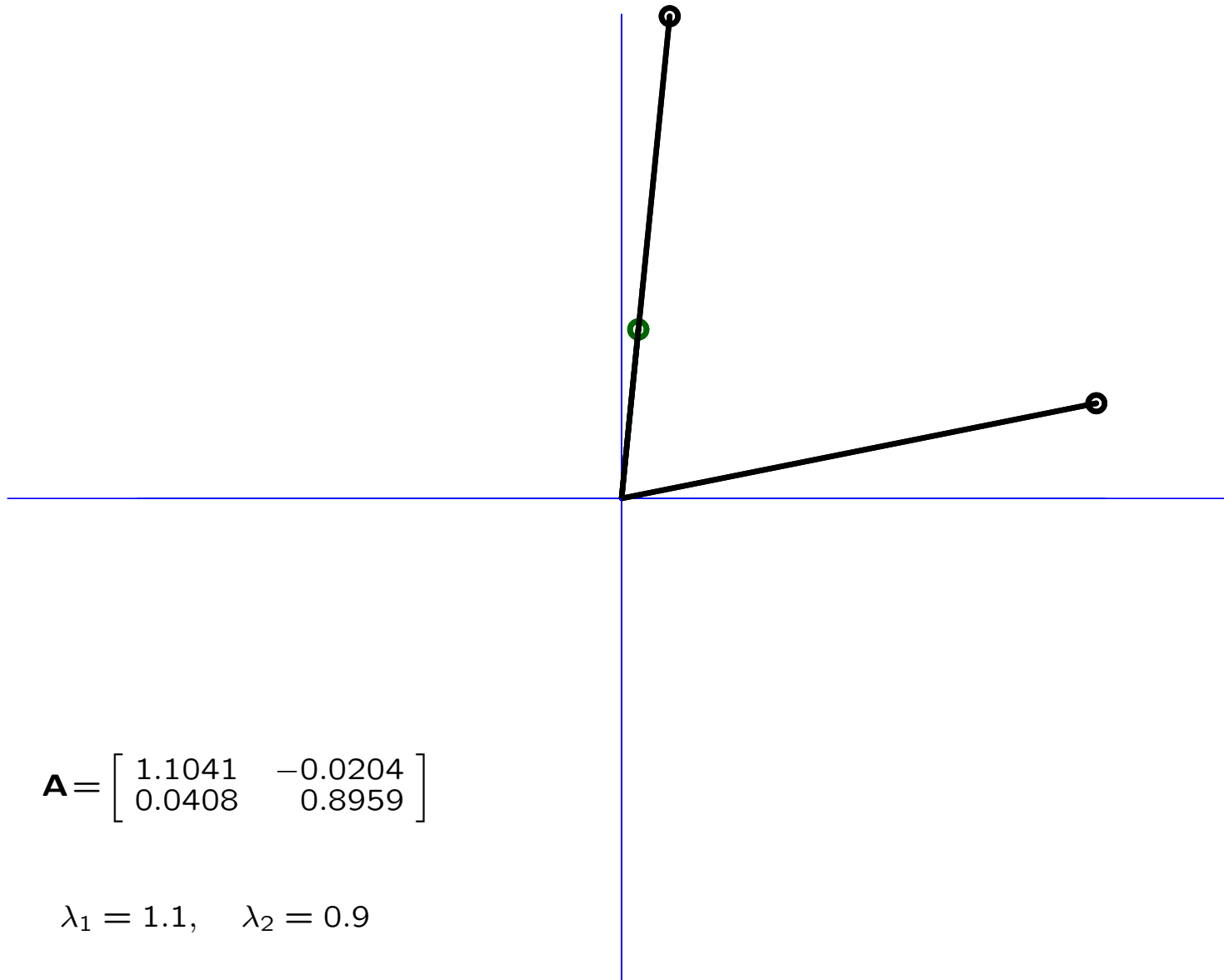
$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

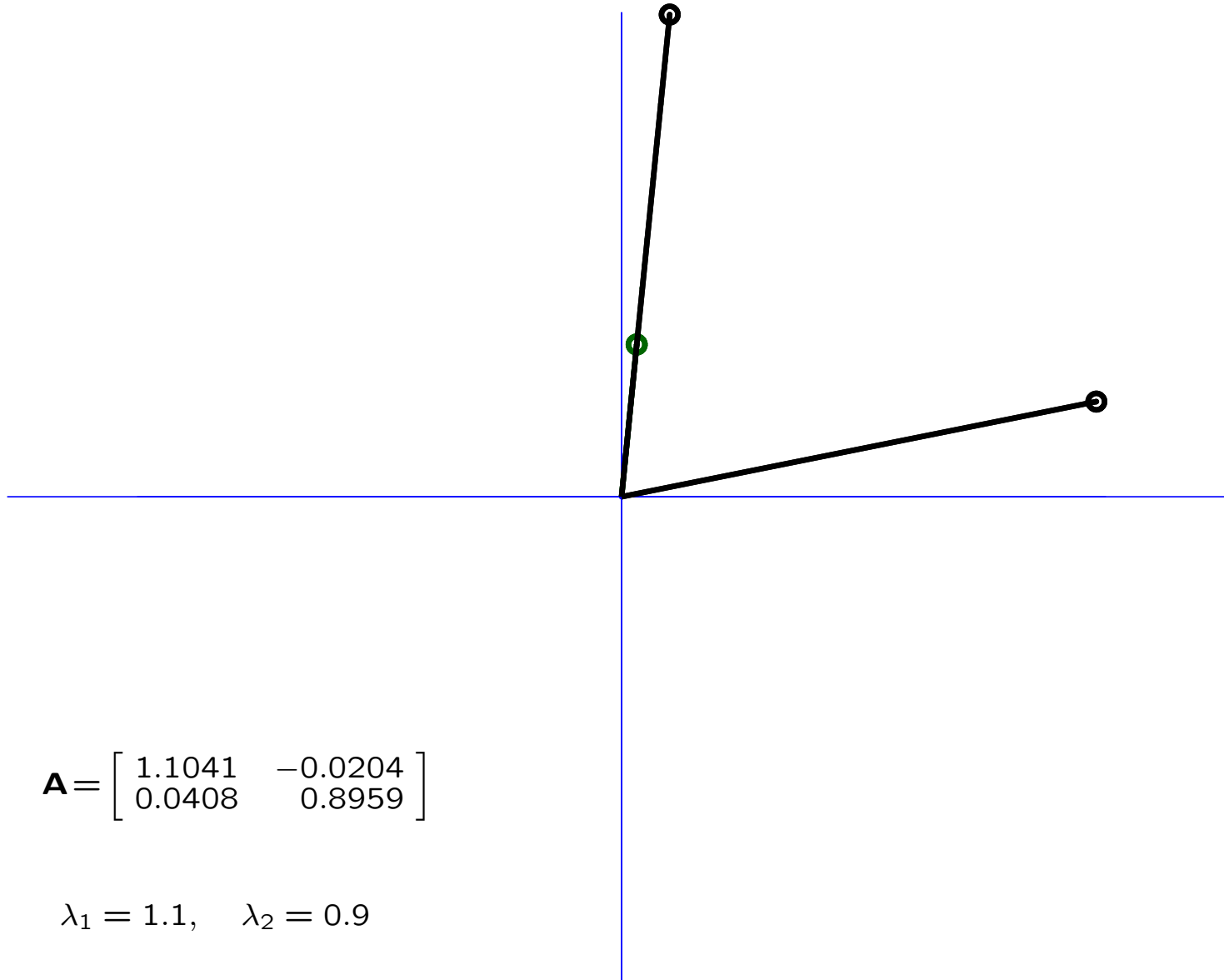
Iteratie in beeld

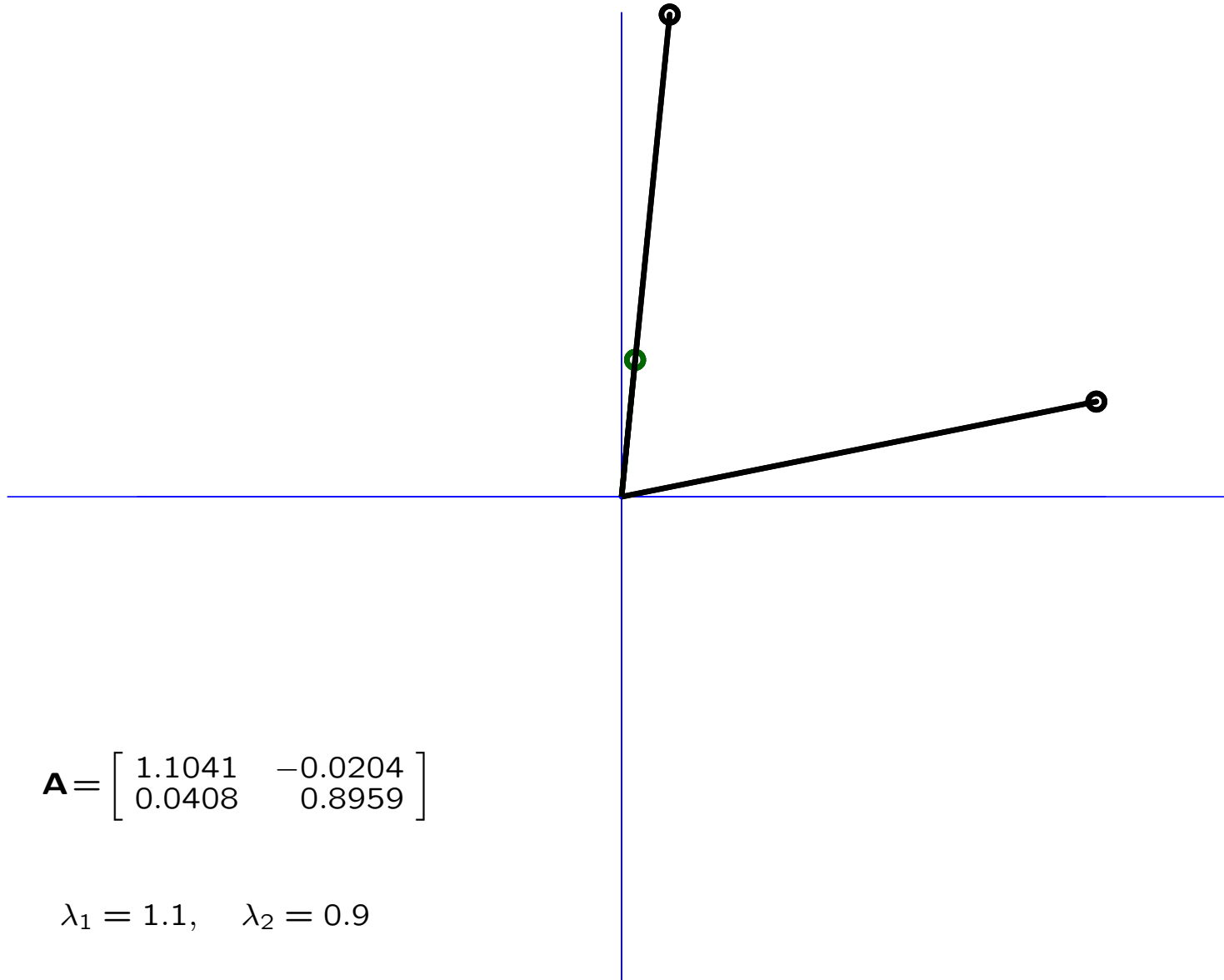
$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

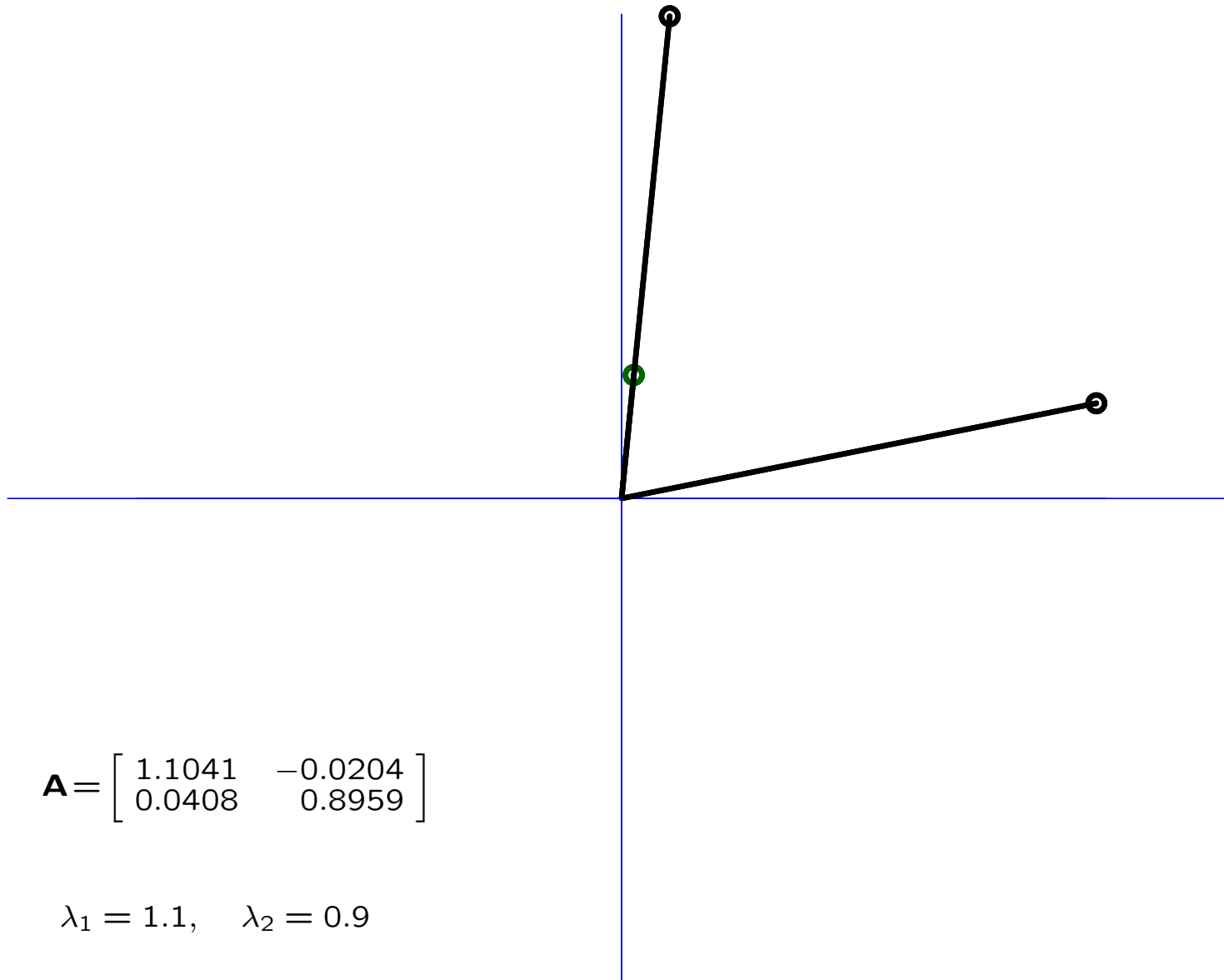
Iteratie in beeld

Iteratie in beeld

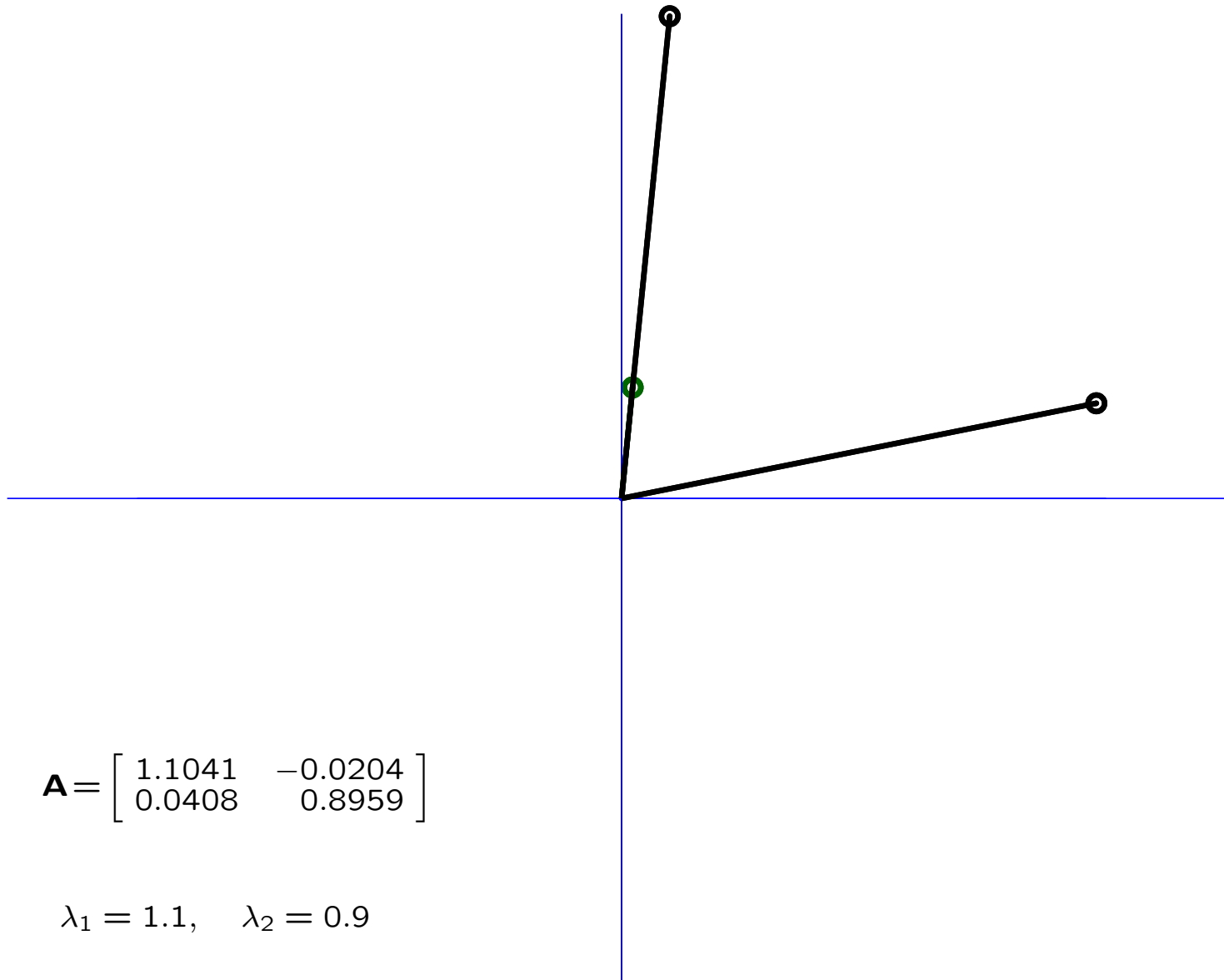
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

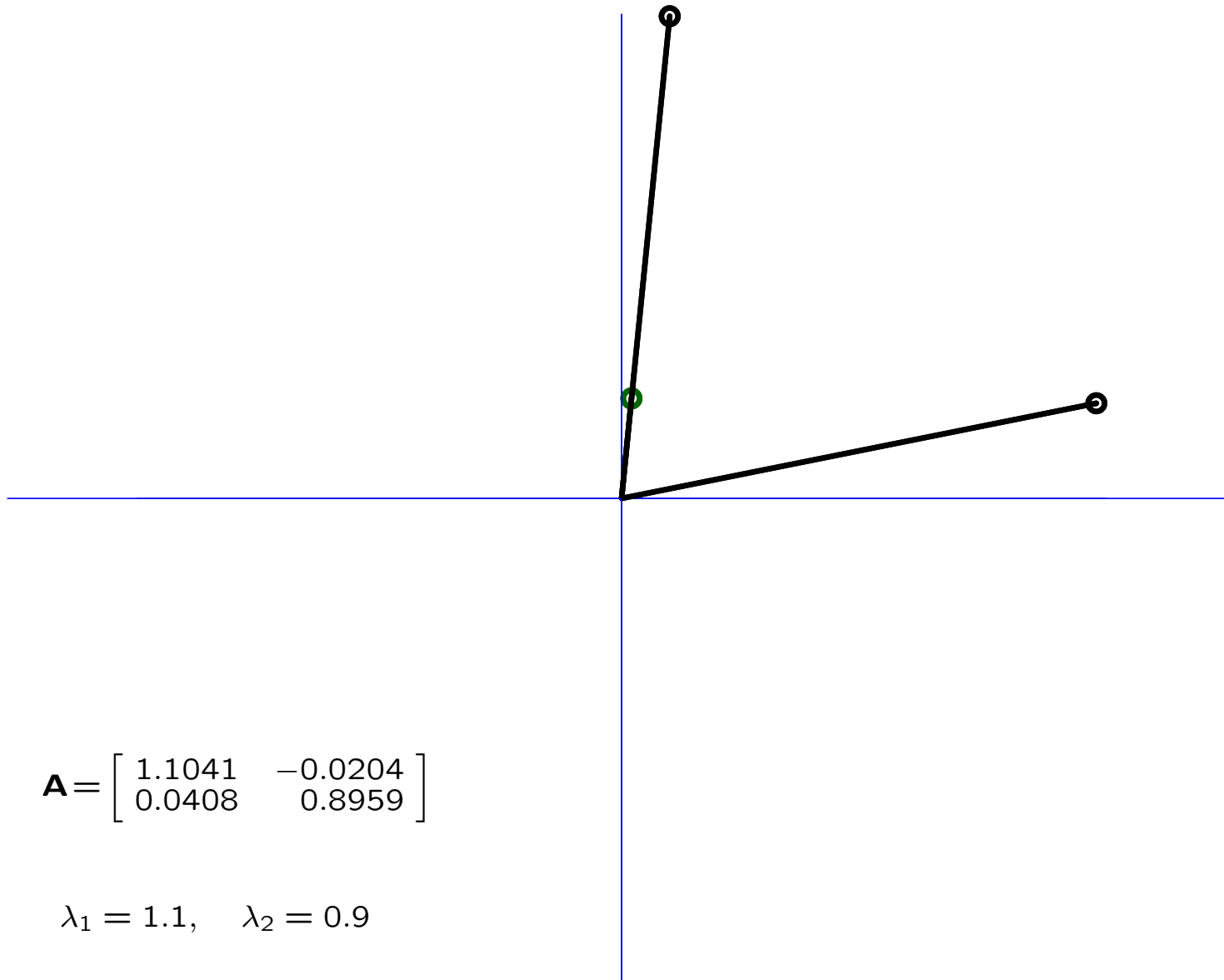
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

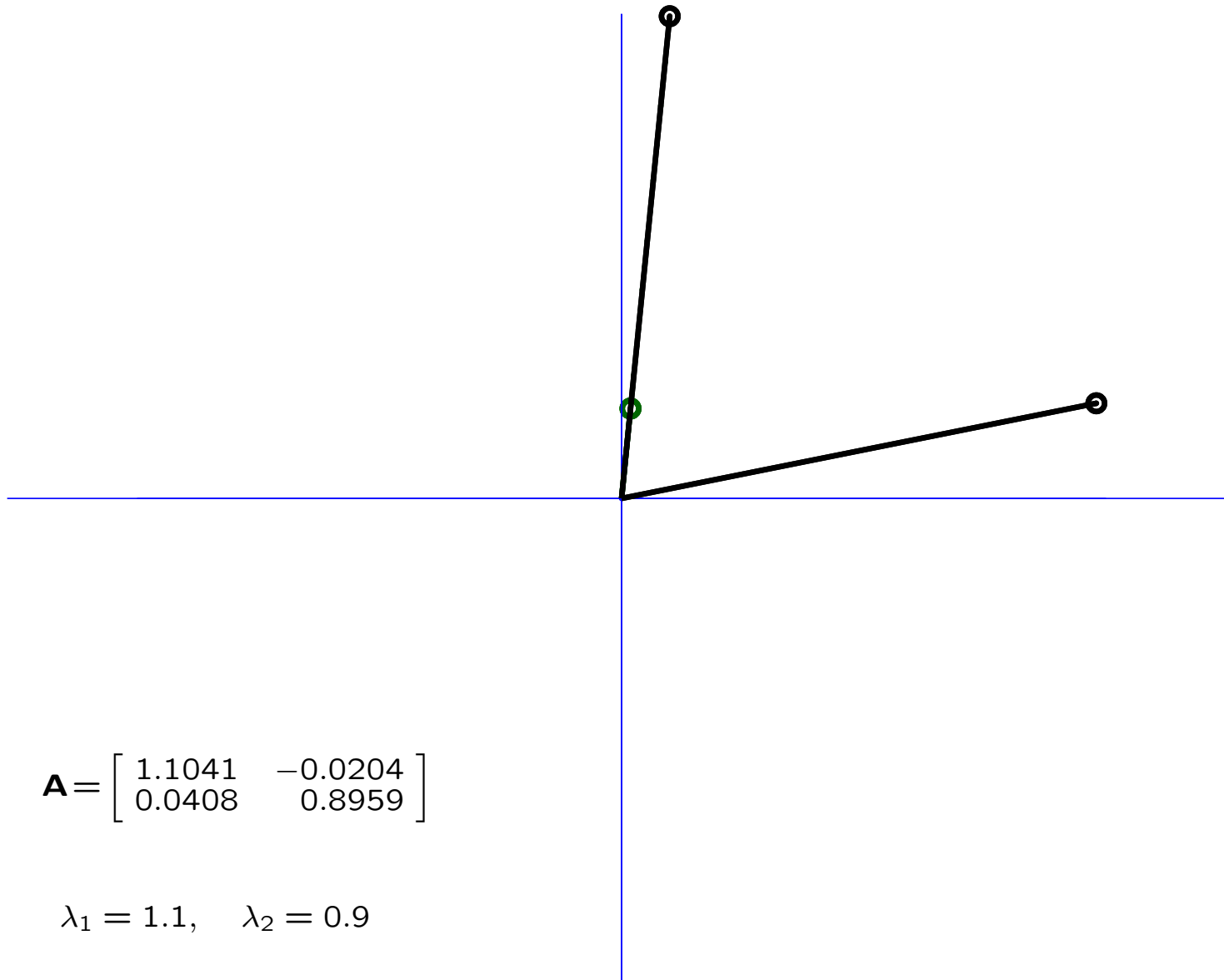
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

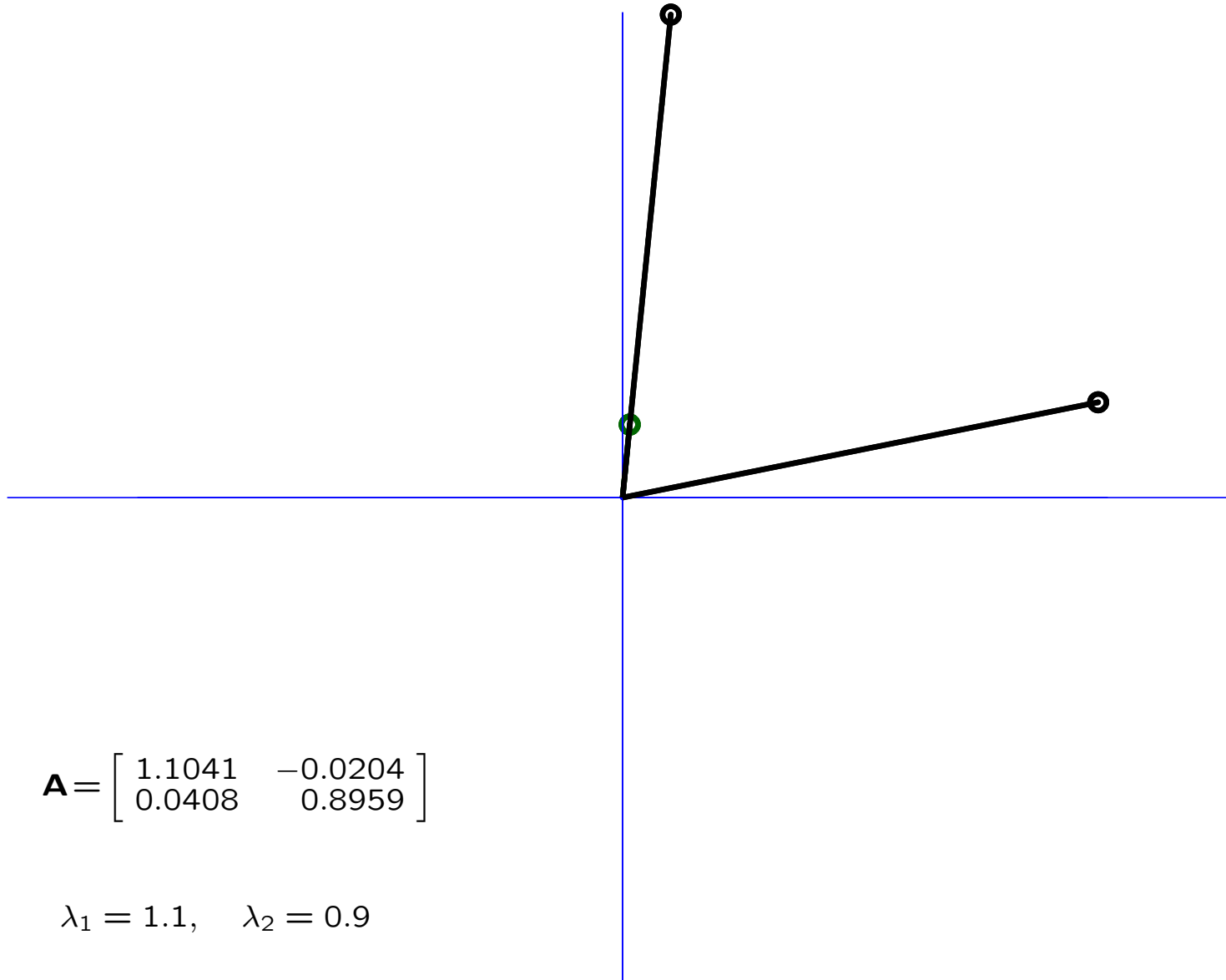
Iteratie in beeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1.1041 & -0.0204 \\ 0.0408 & 0.8959 \end{bmatrix}$$

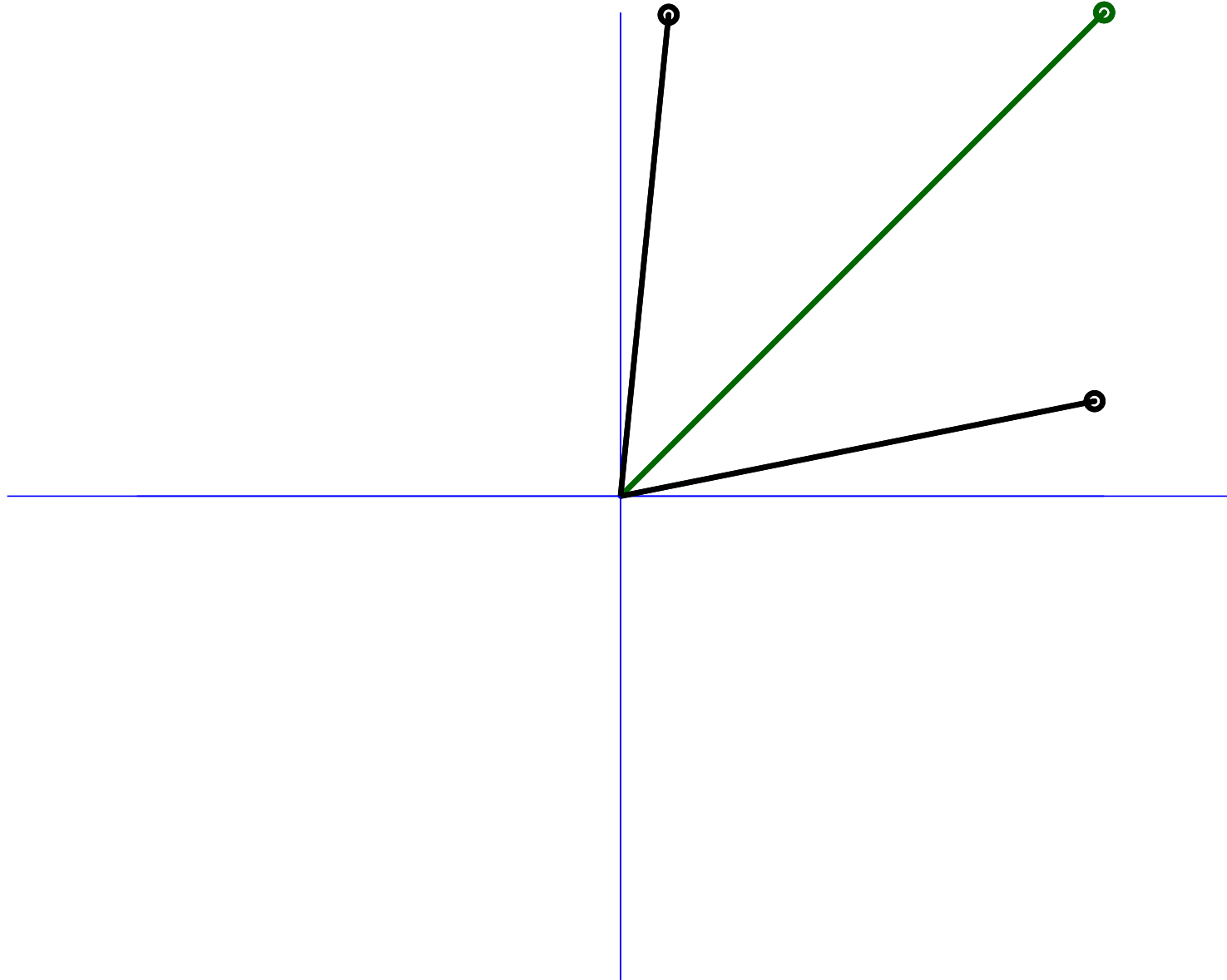
$$\lambda_1 = 1.1, \quad \lambda_2 = 0.9$$

Iteratie in beeld

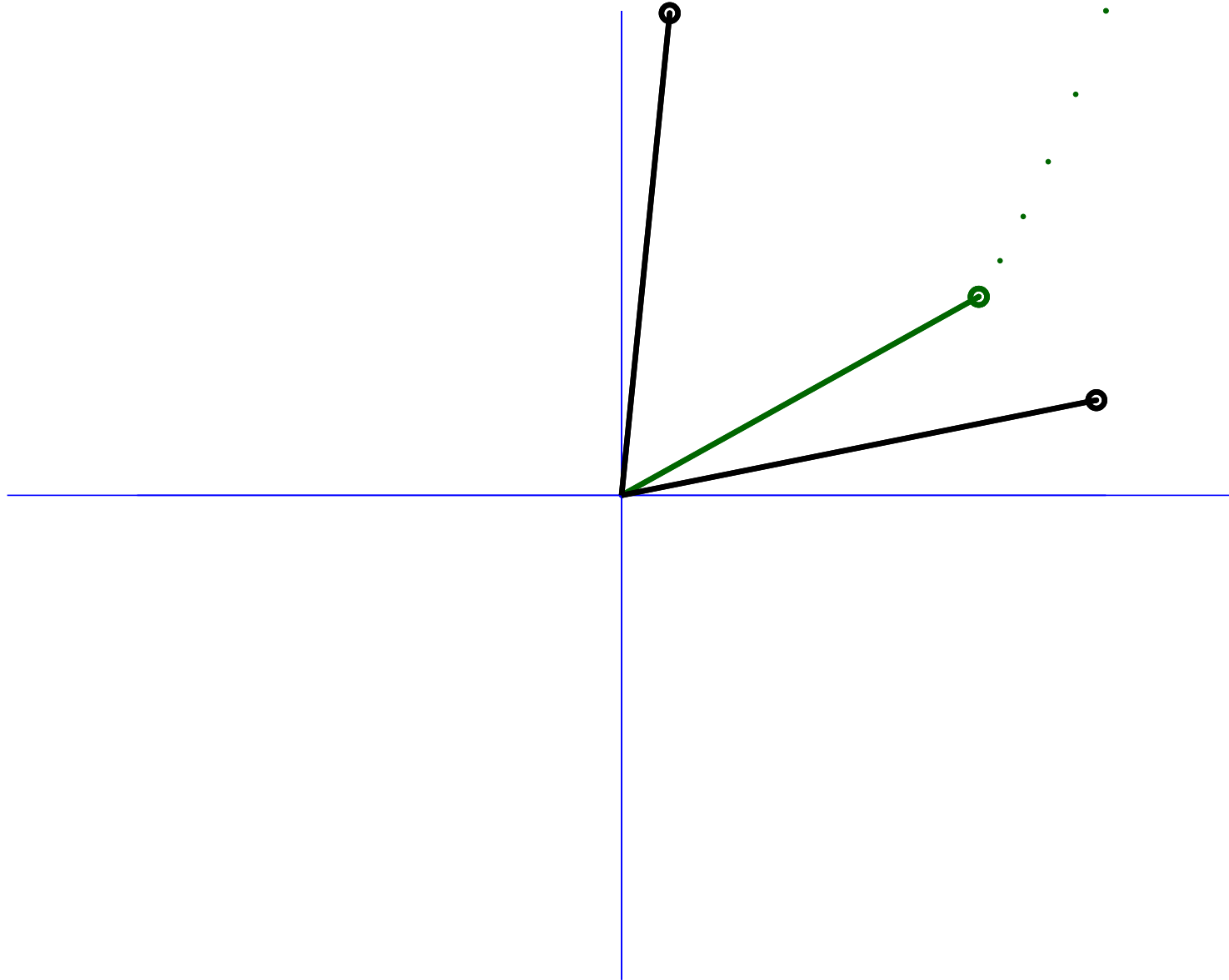
Iteratie in beeld

x_0

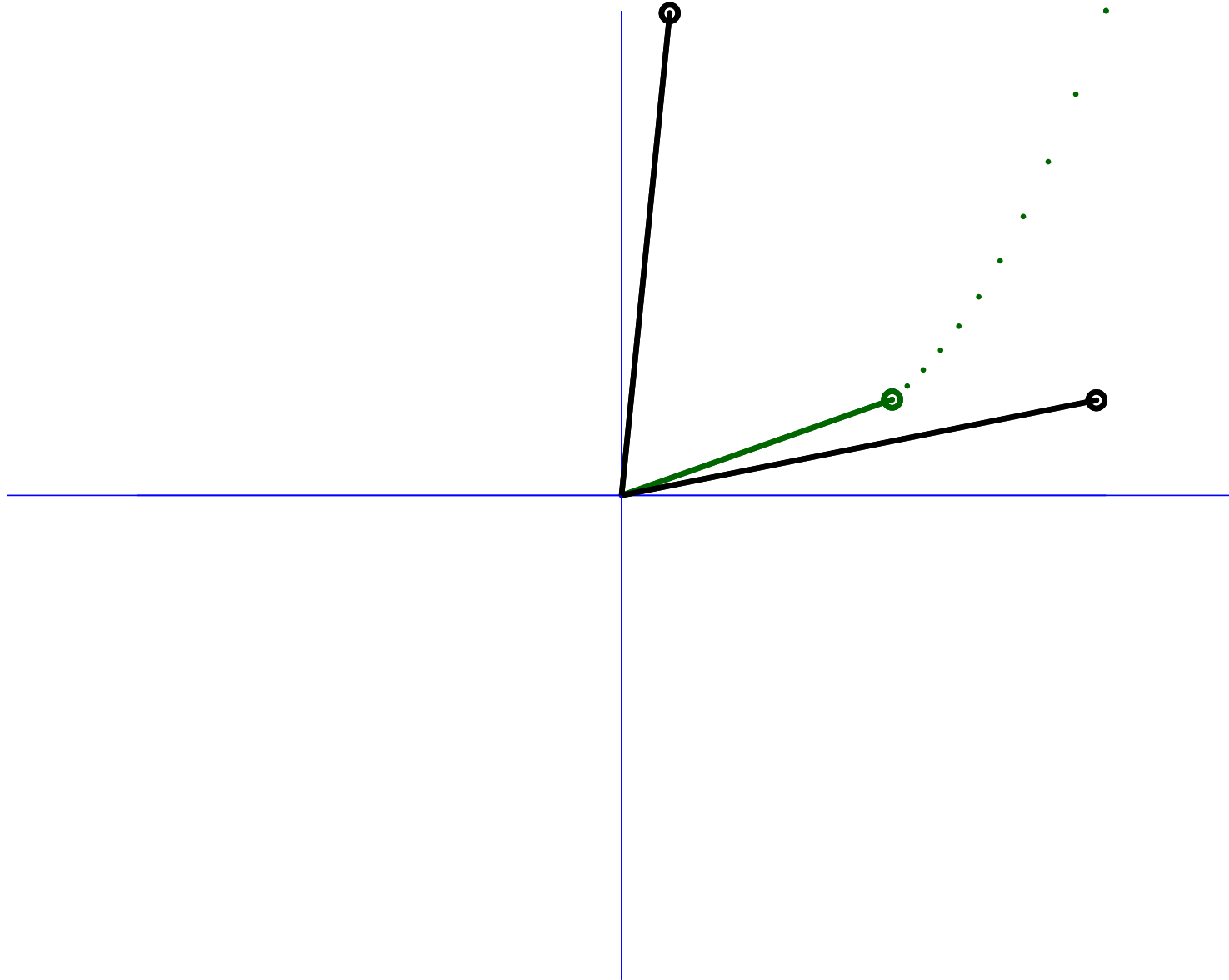
Iteratie in beeld

x_5

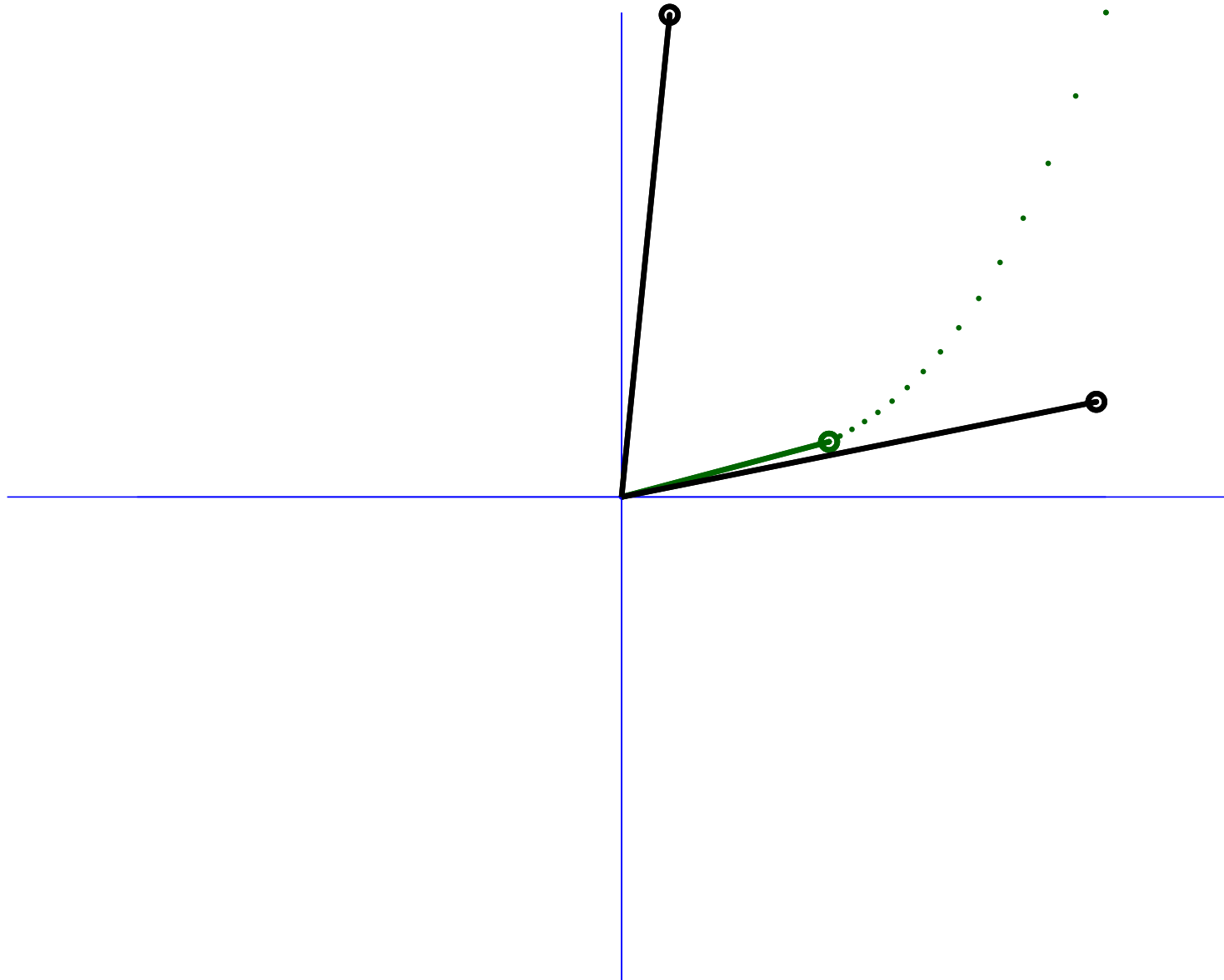
Iteratie in beeld

x_{10}

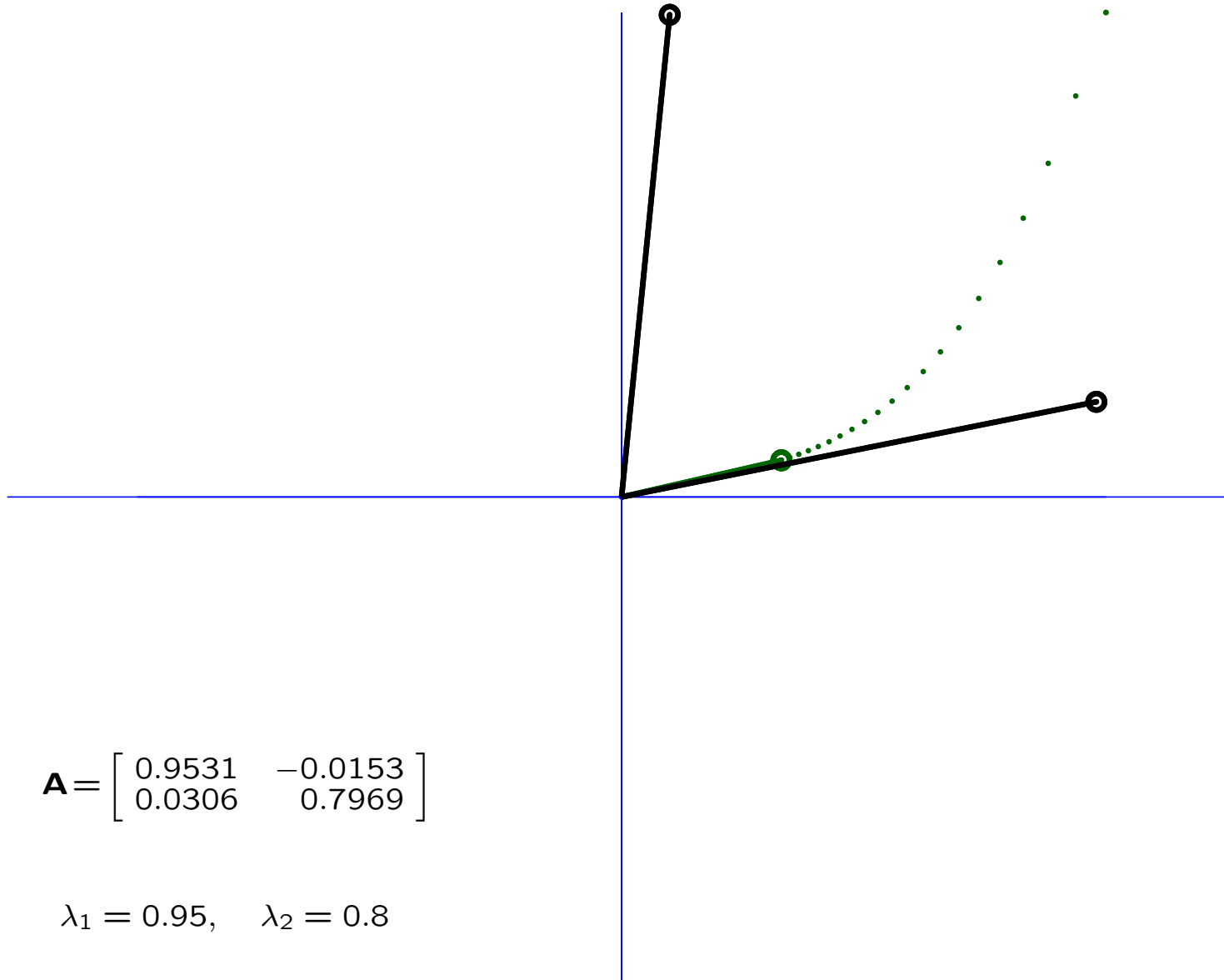
Iteratie in beeld

x_{15}

Iteratie in beeld

x_{20}

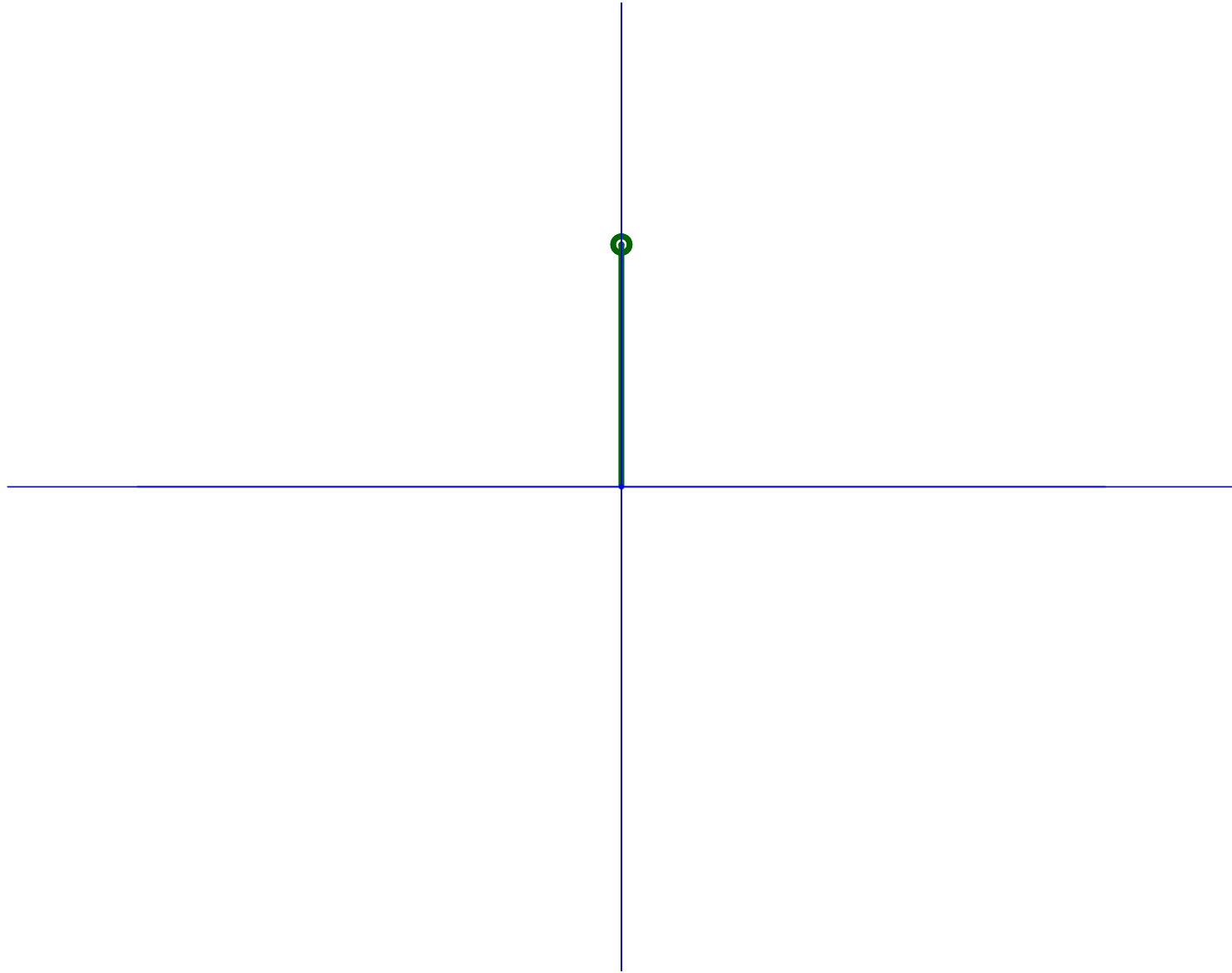

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0.9531 & -0.0153 \\ 0.0306 & 0.7969 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_1 = 0.95, \quad \lambda_2 = 0.8$$

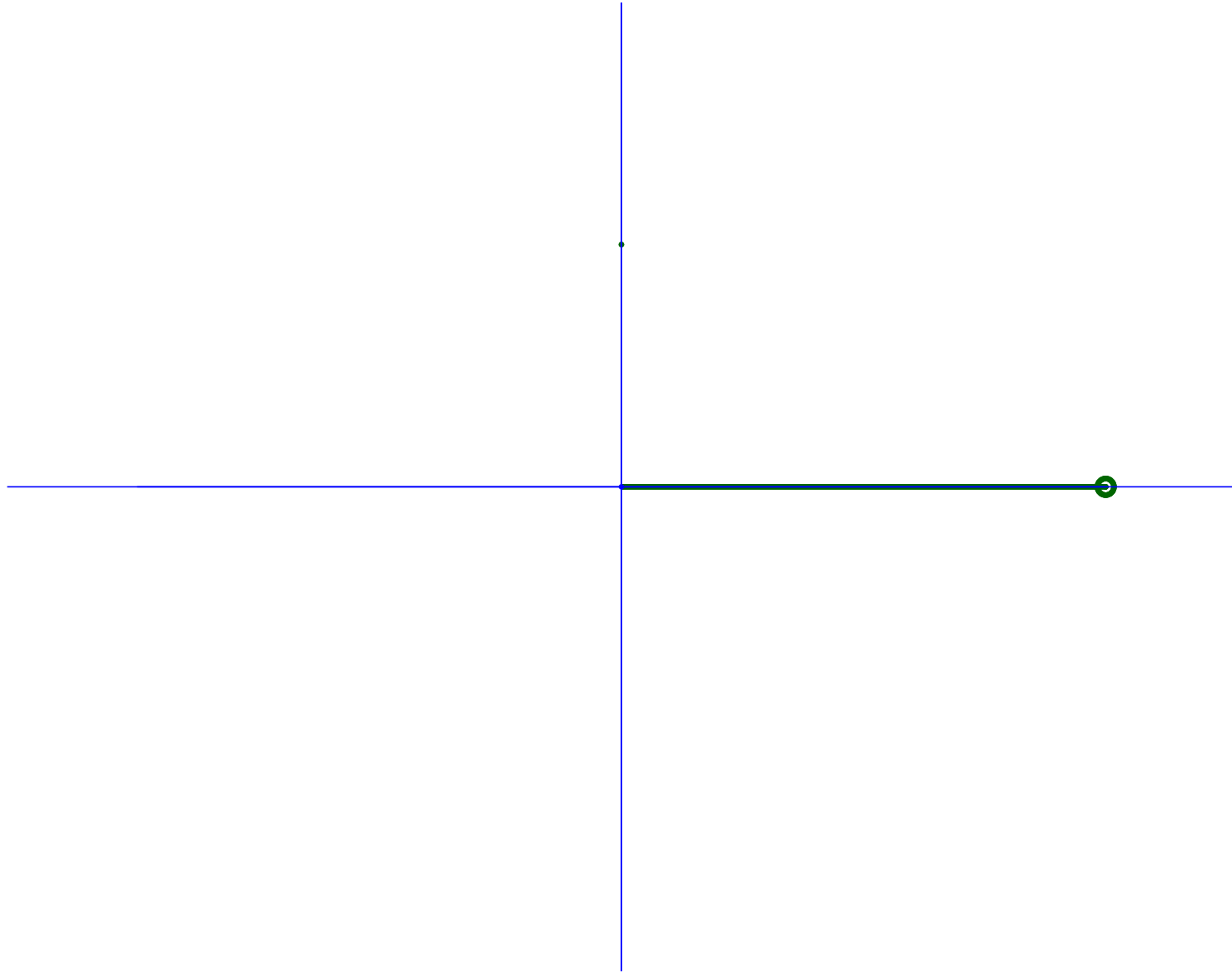
Iteratie in beeld

x_0

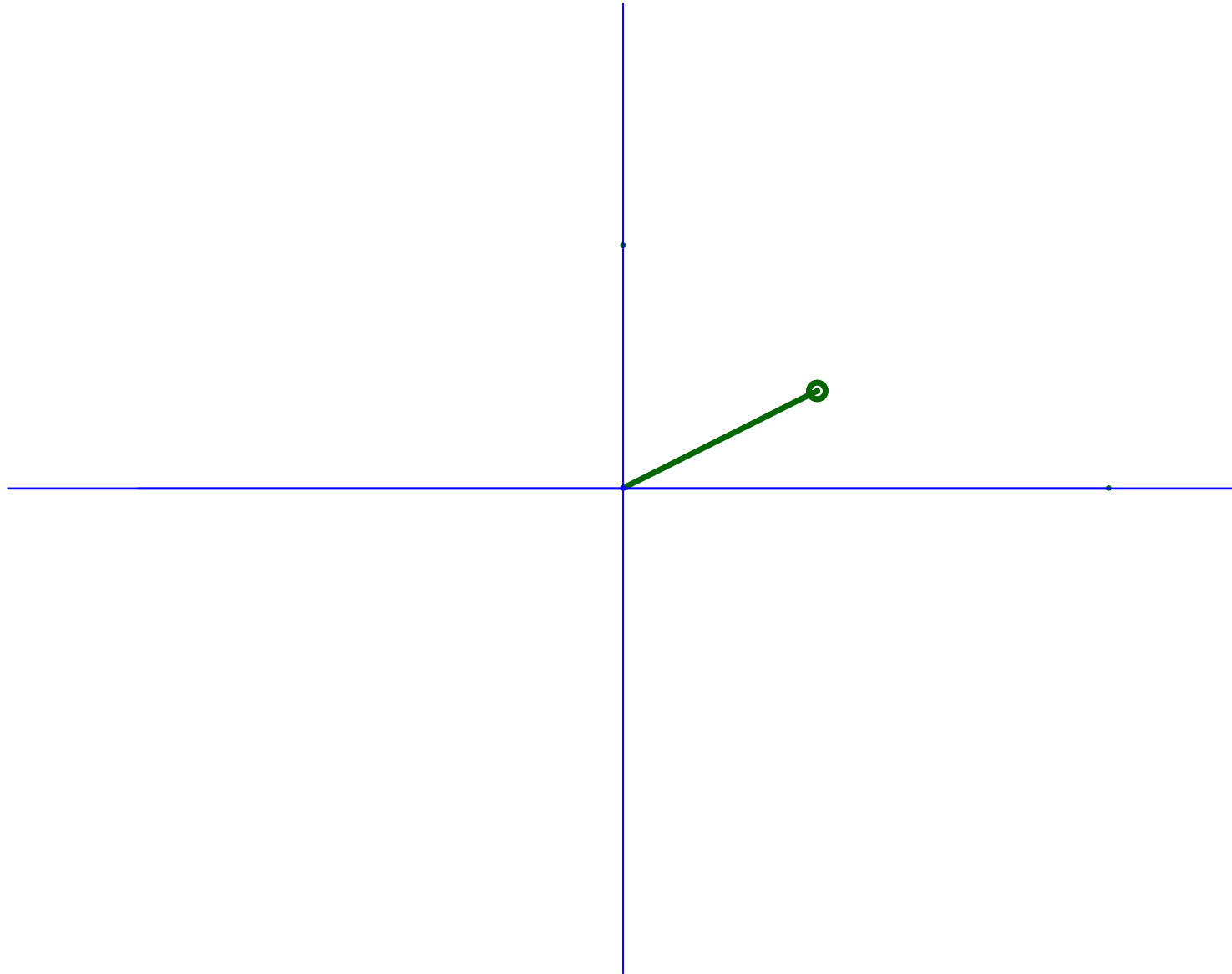
Iteratie in beeld

x_1

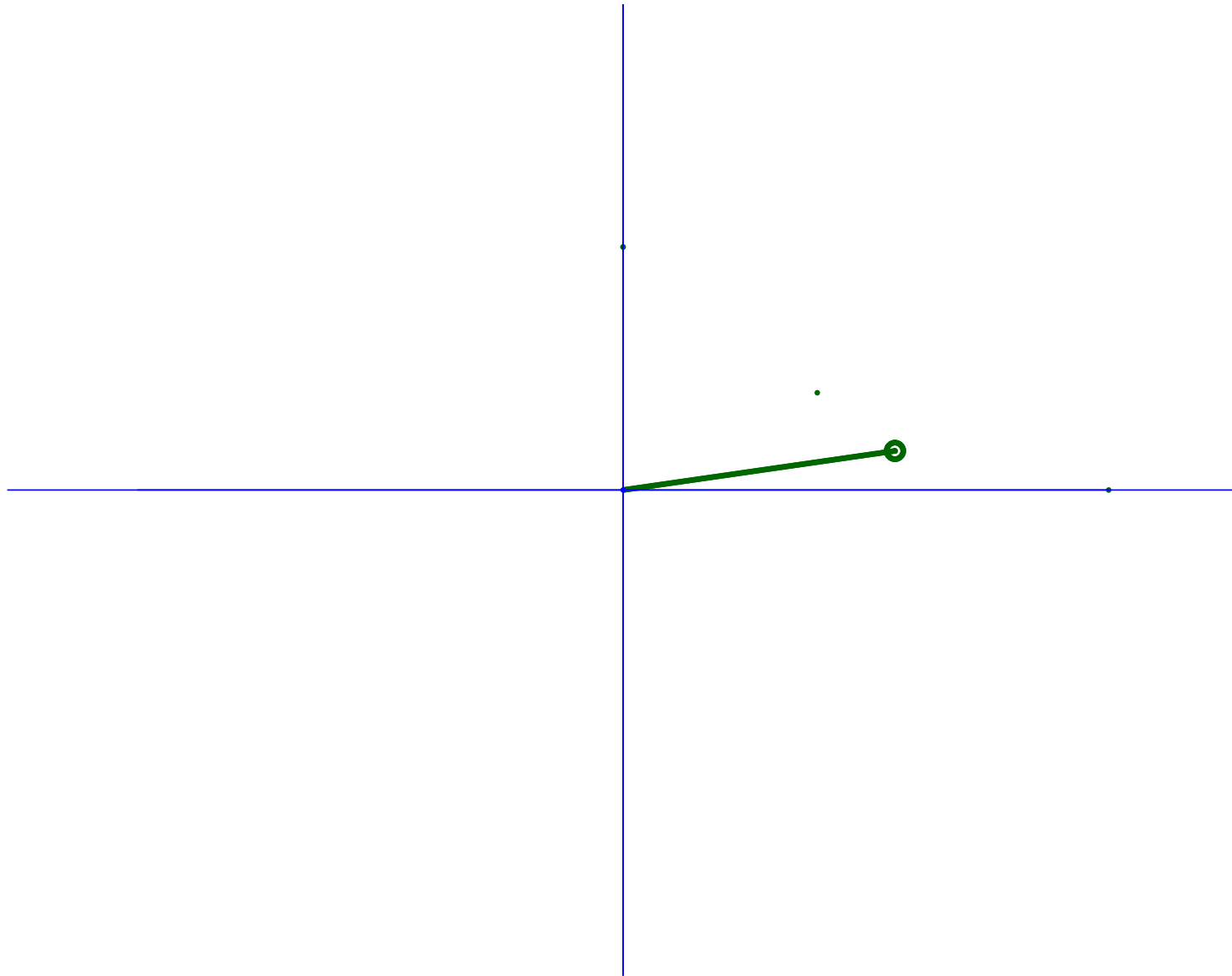
Iteratie in beeld

x_2

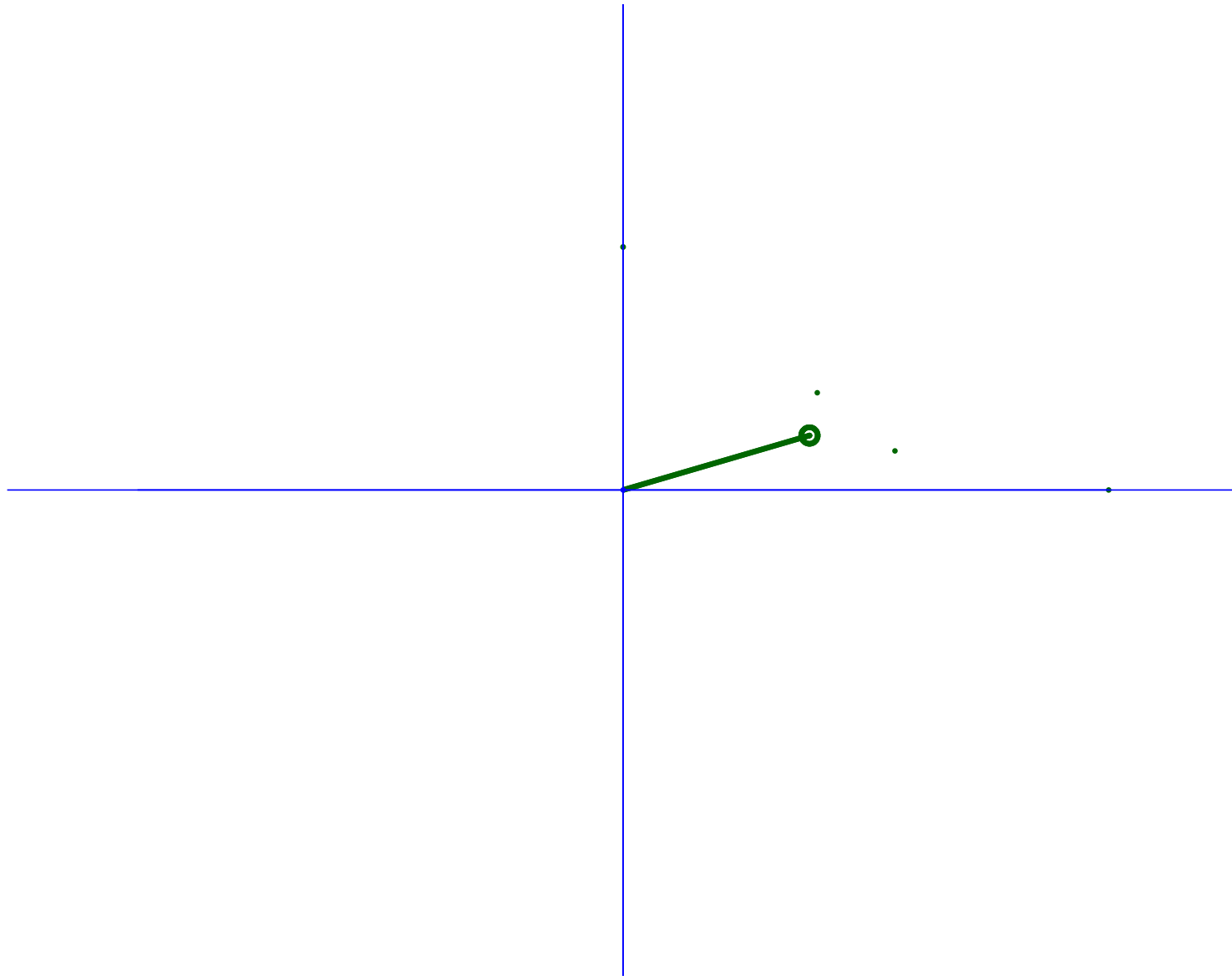
Iteratie in beeld

x_3

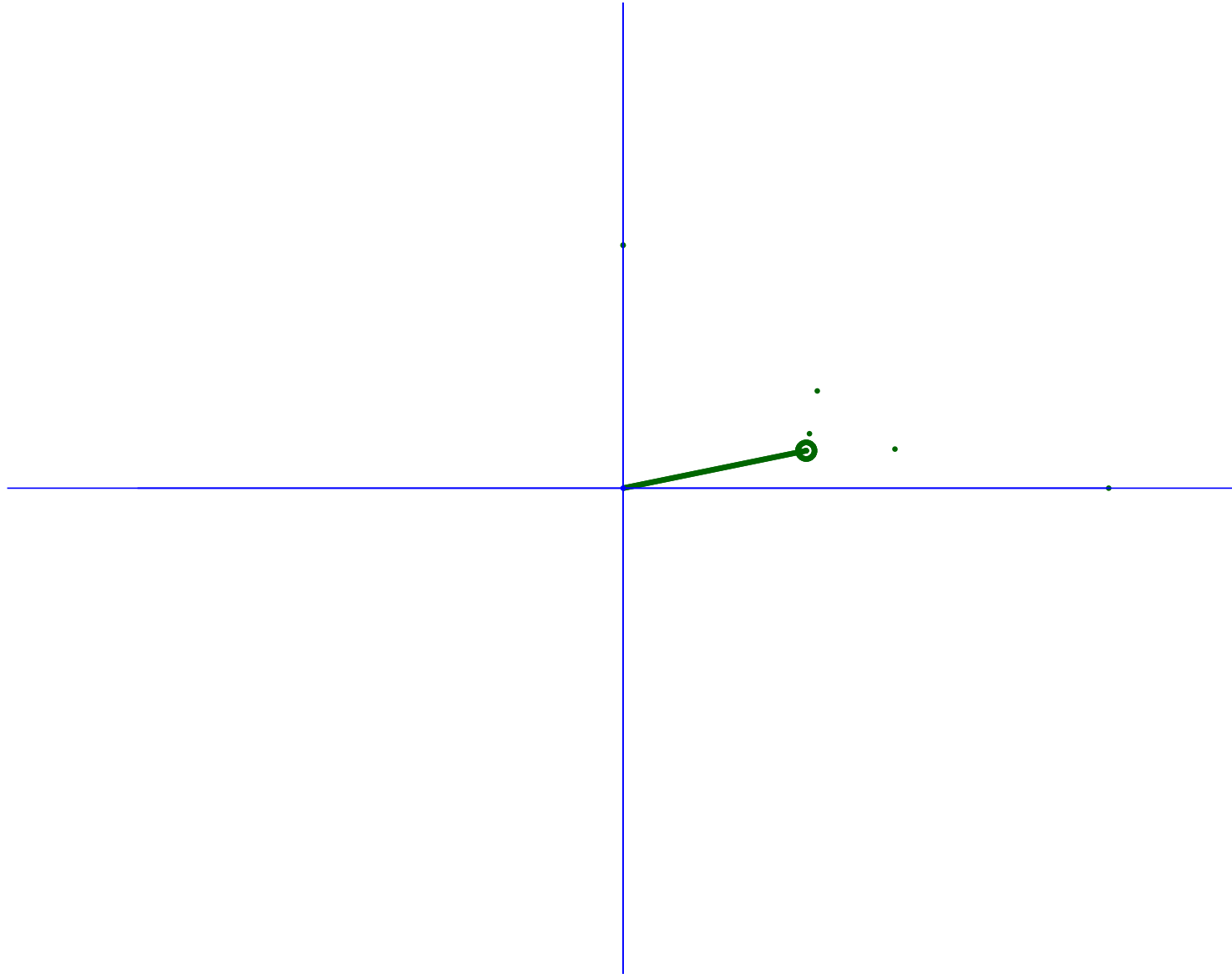
Iteratie in beeld

x_4

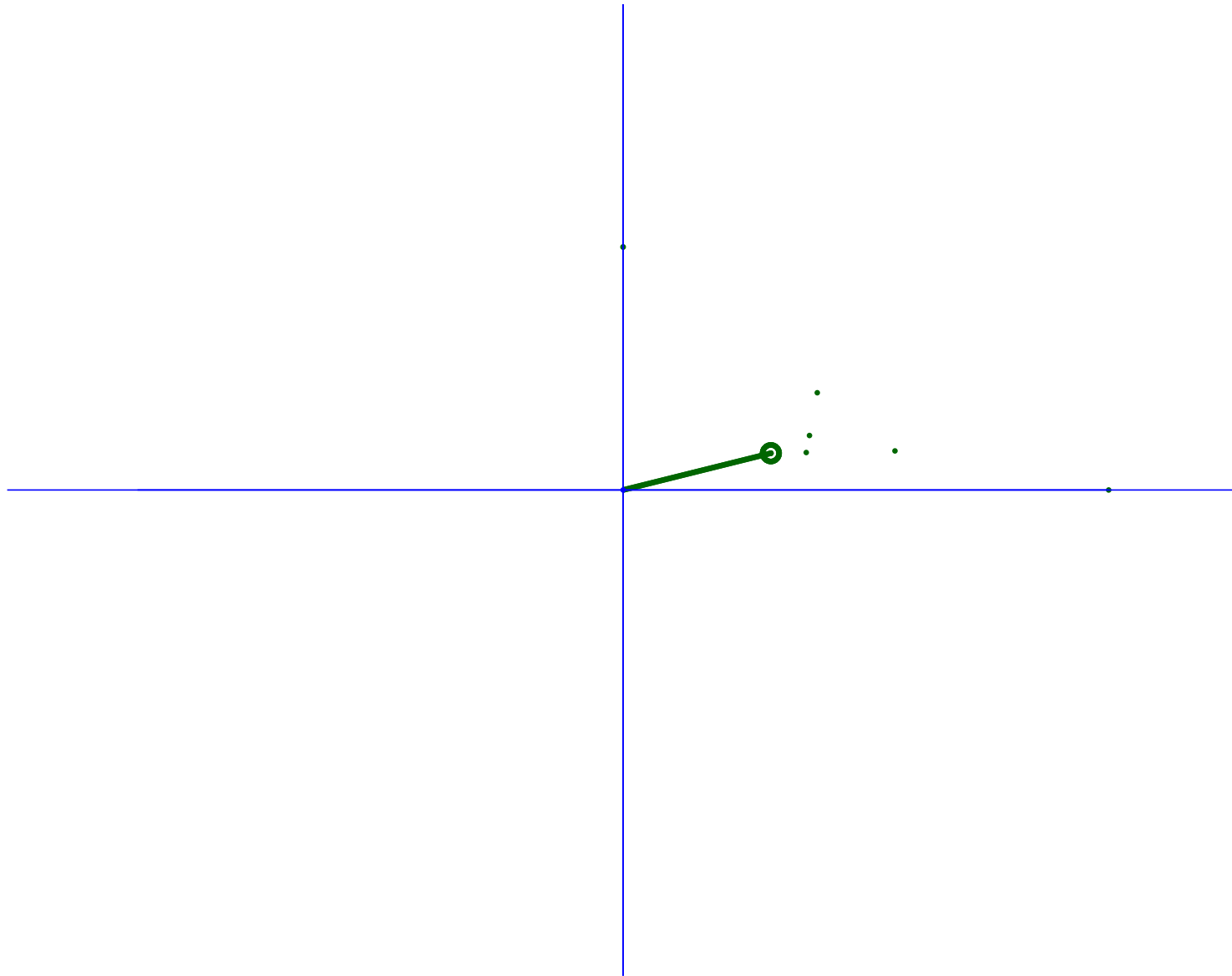
Iteratie in beeld

x_5

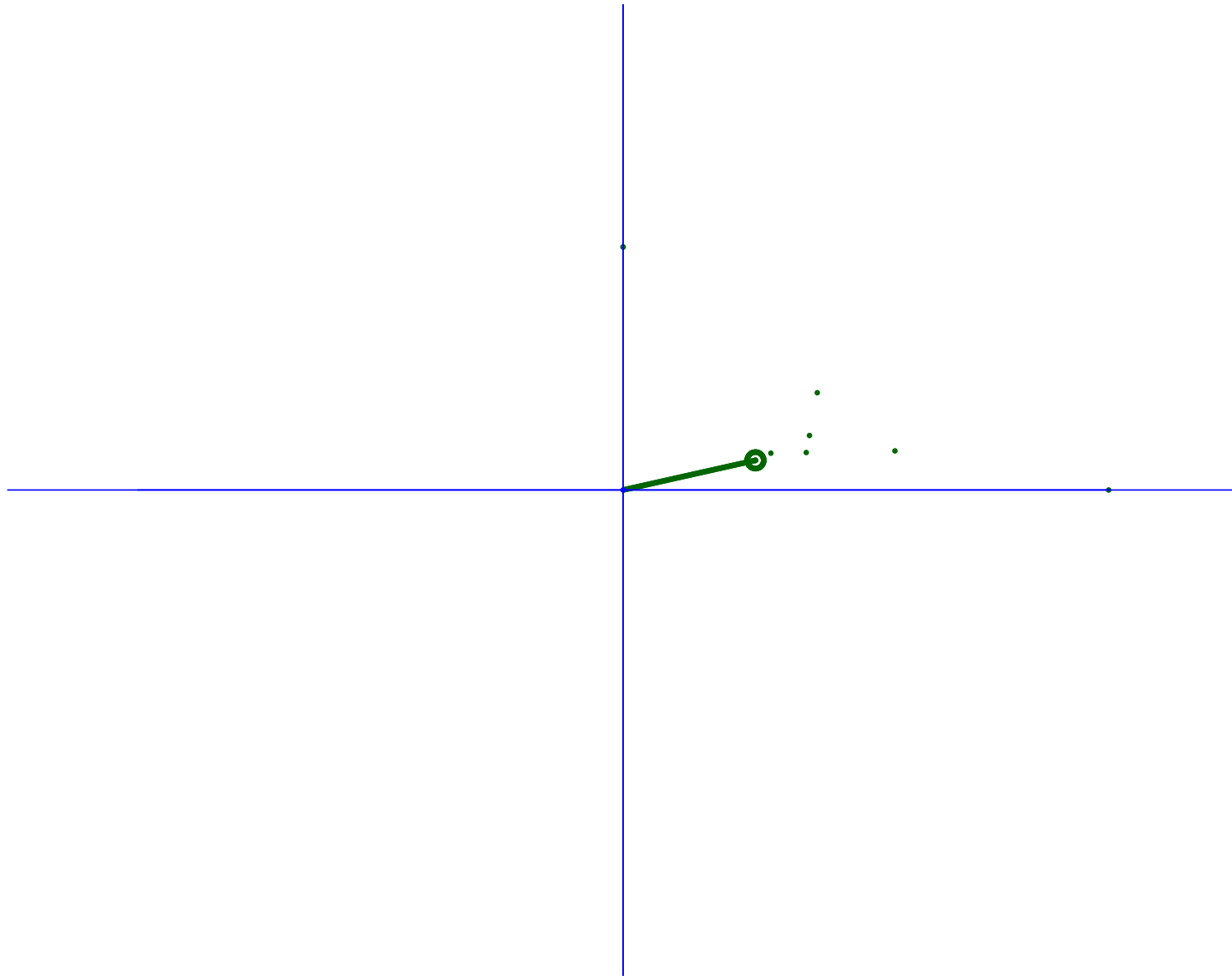
Iteratie in beeld

x_6

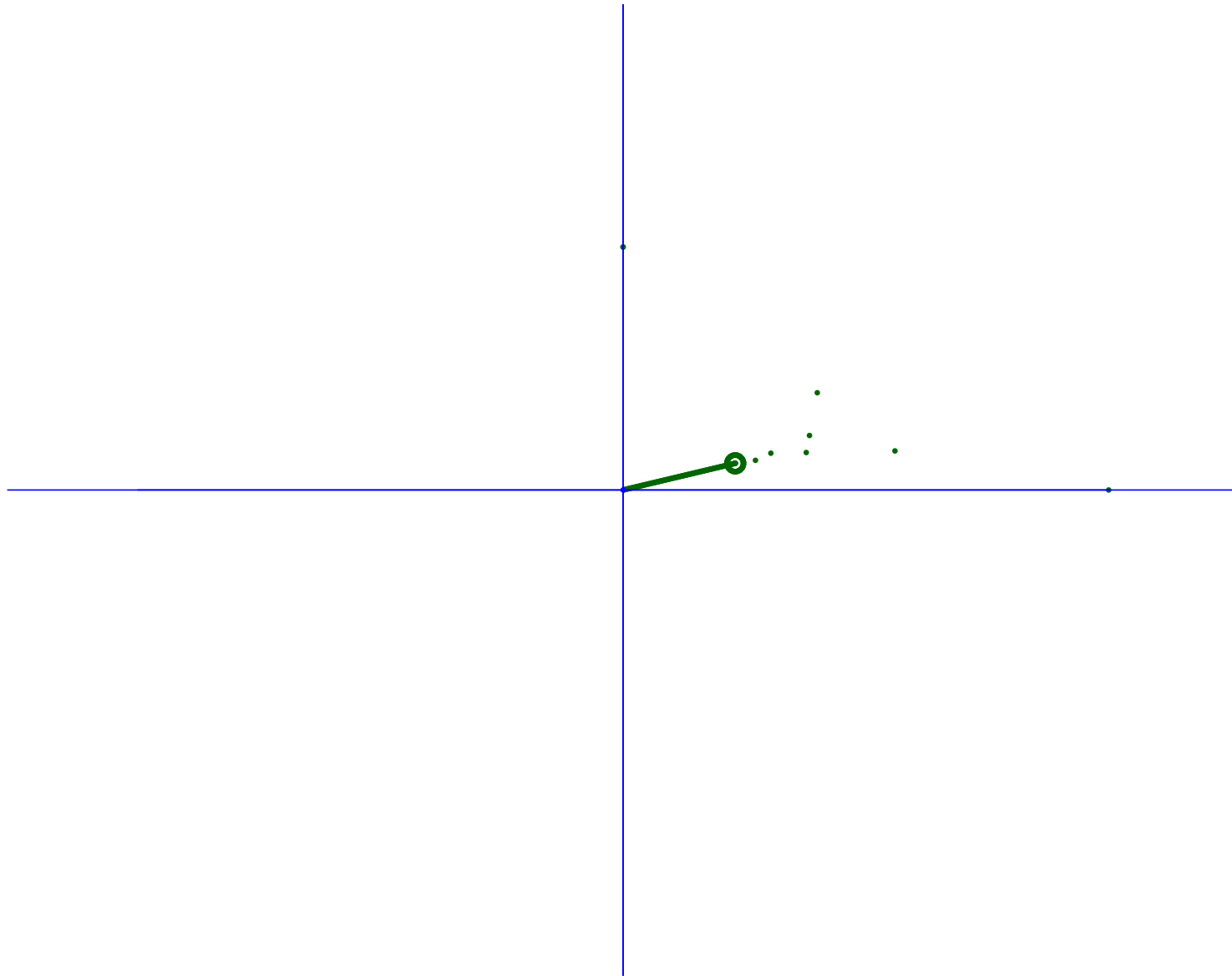
Iteratie in beeld

x_7

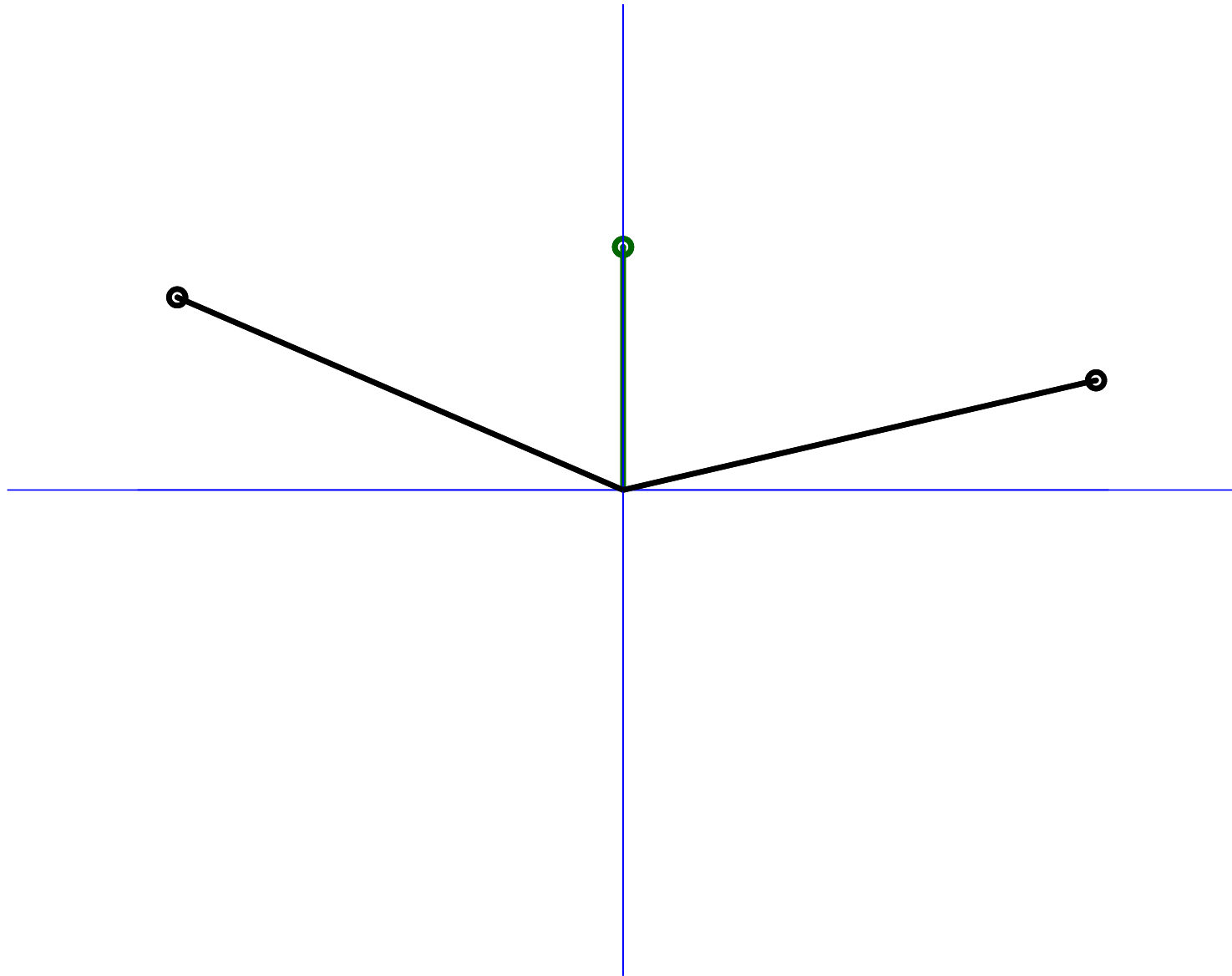
Iteratie in beeld

x_8

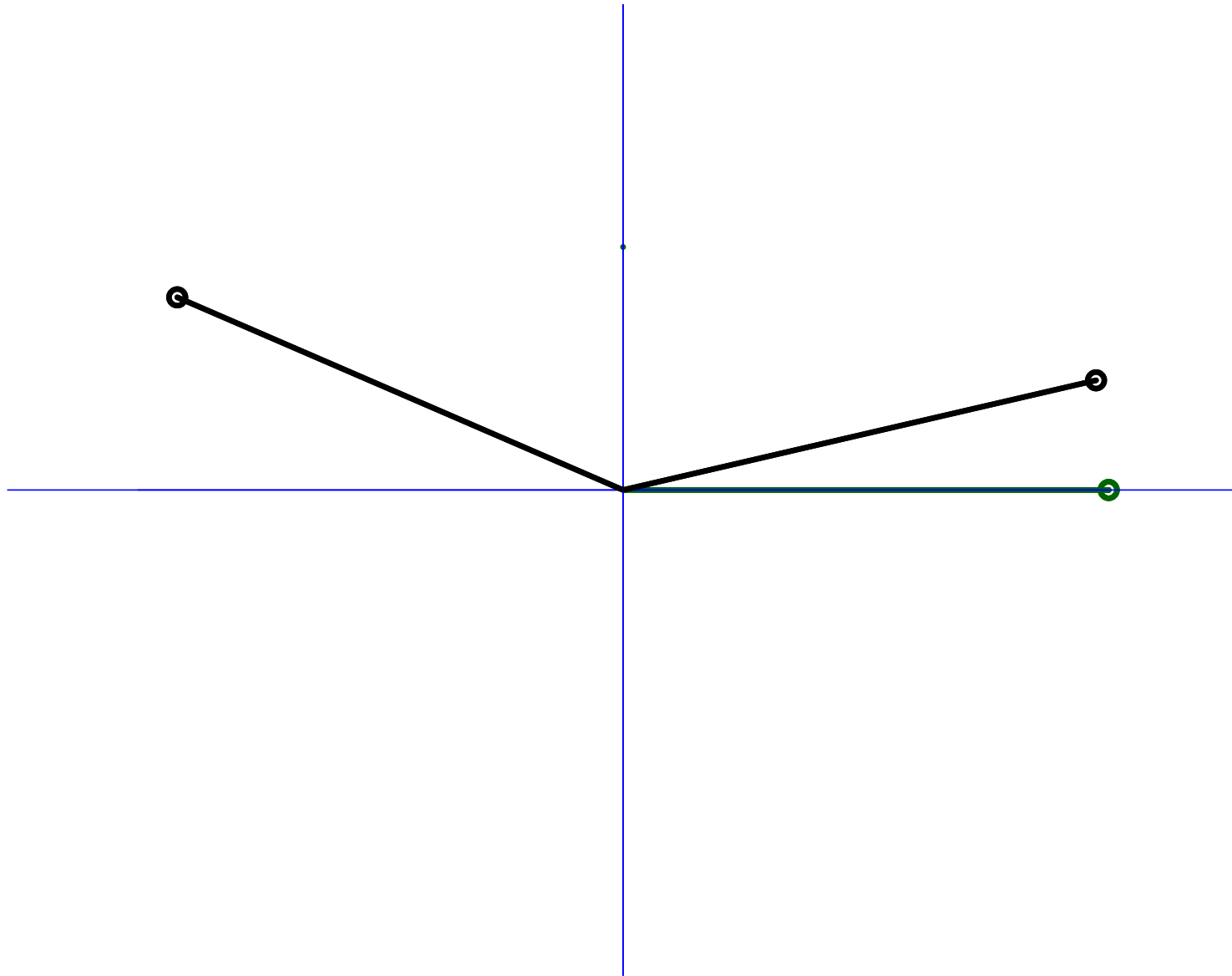
Iteratie in beeld

x_0

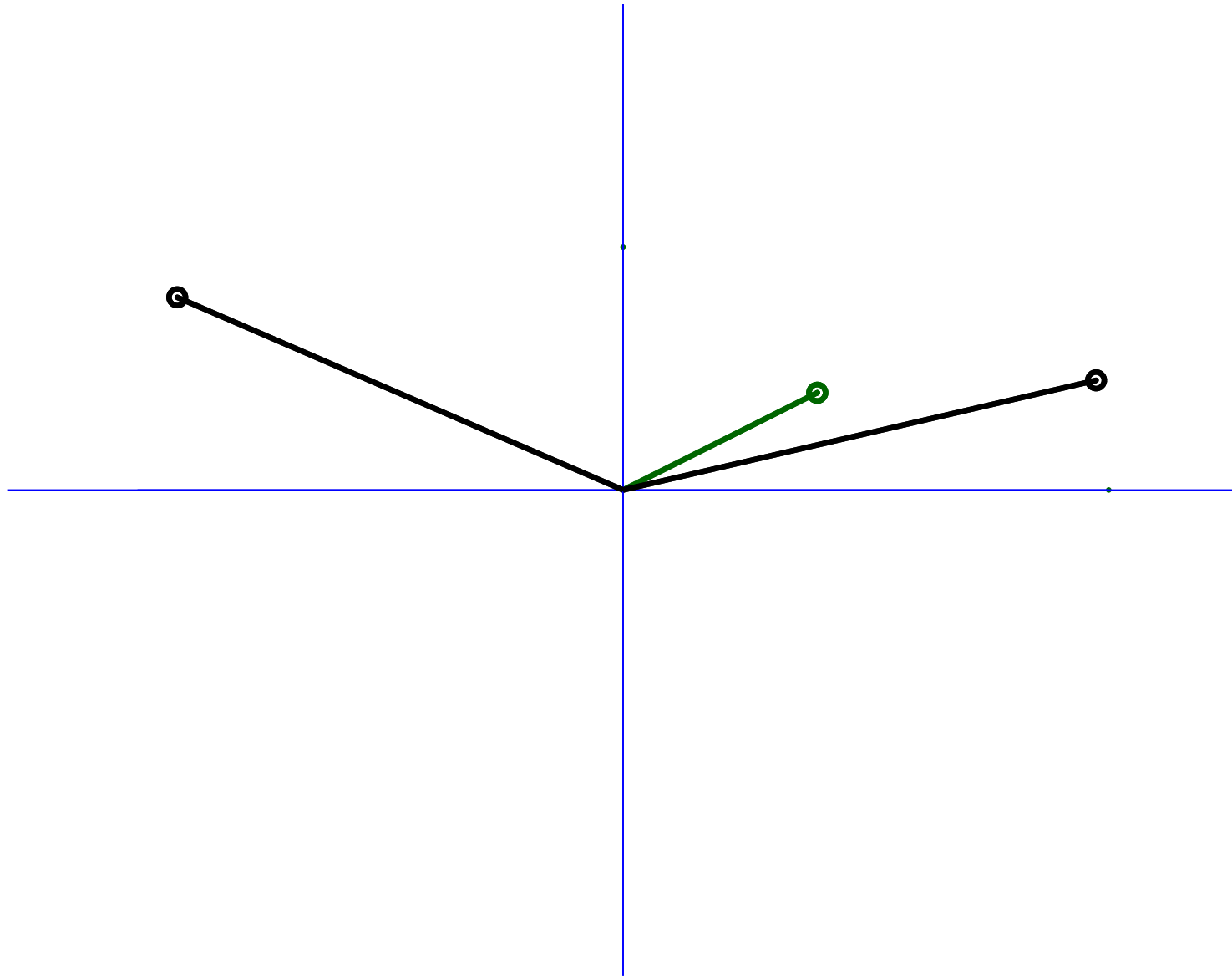
Iteratie in beeld

x_1

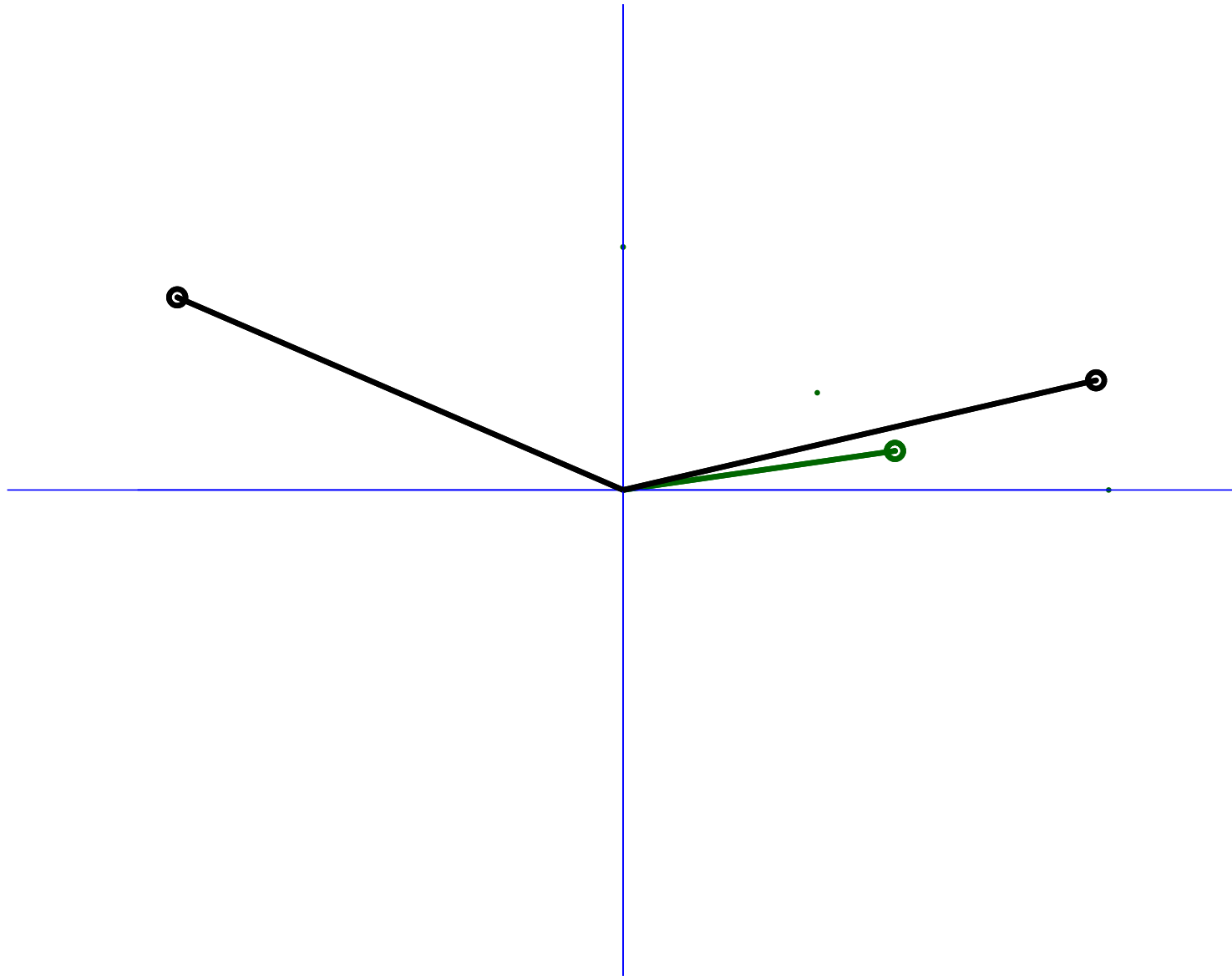
Iteratie in beeld

x_2

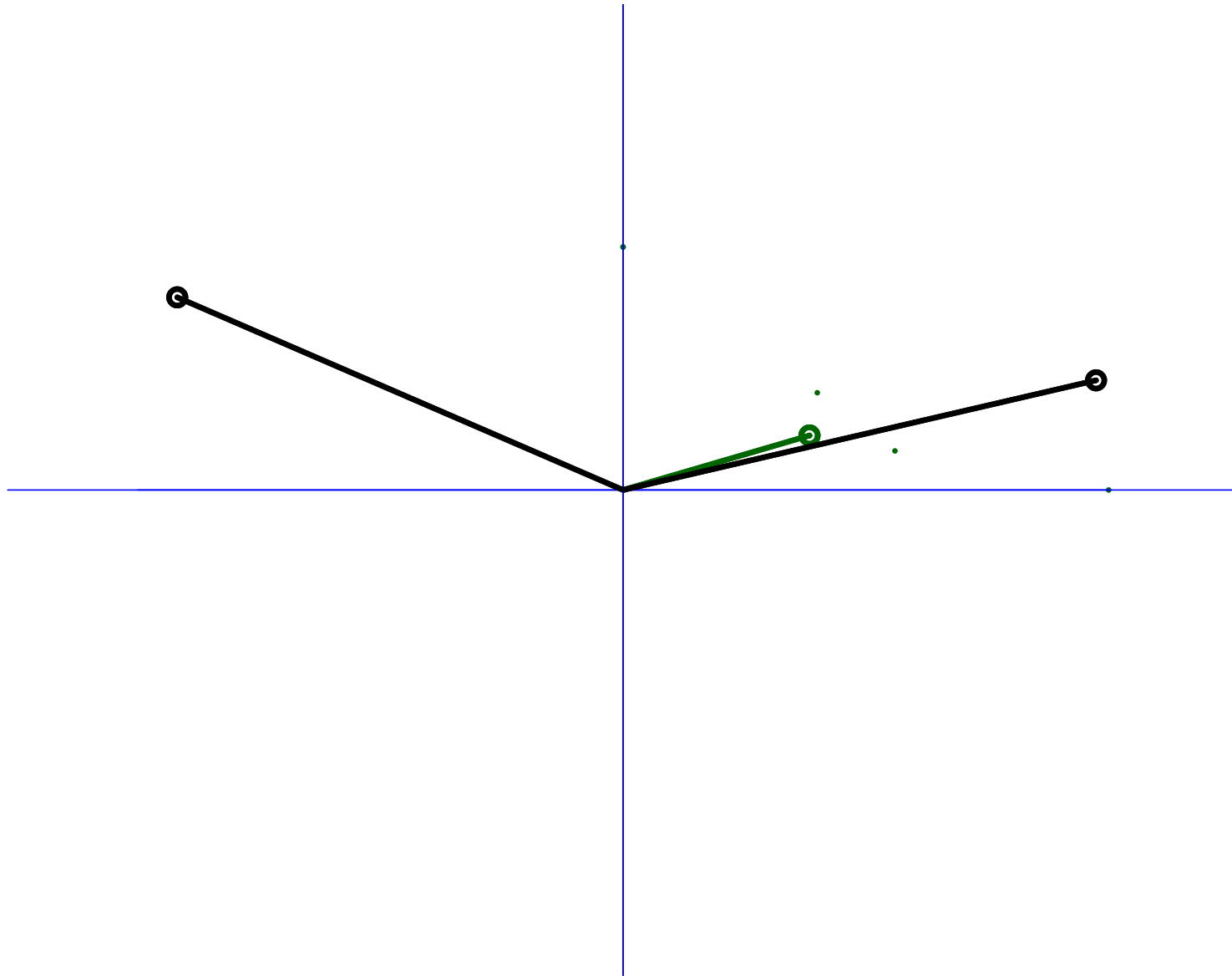
Iteratie in beeld

x_3

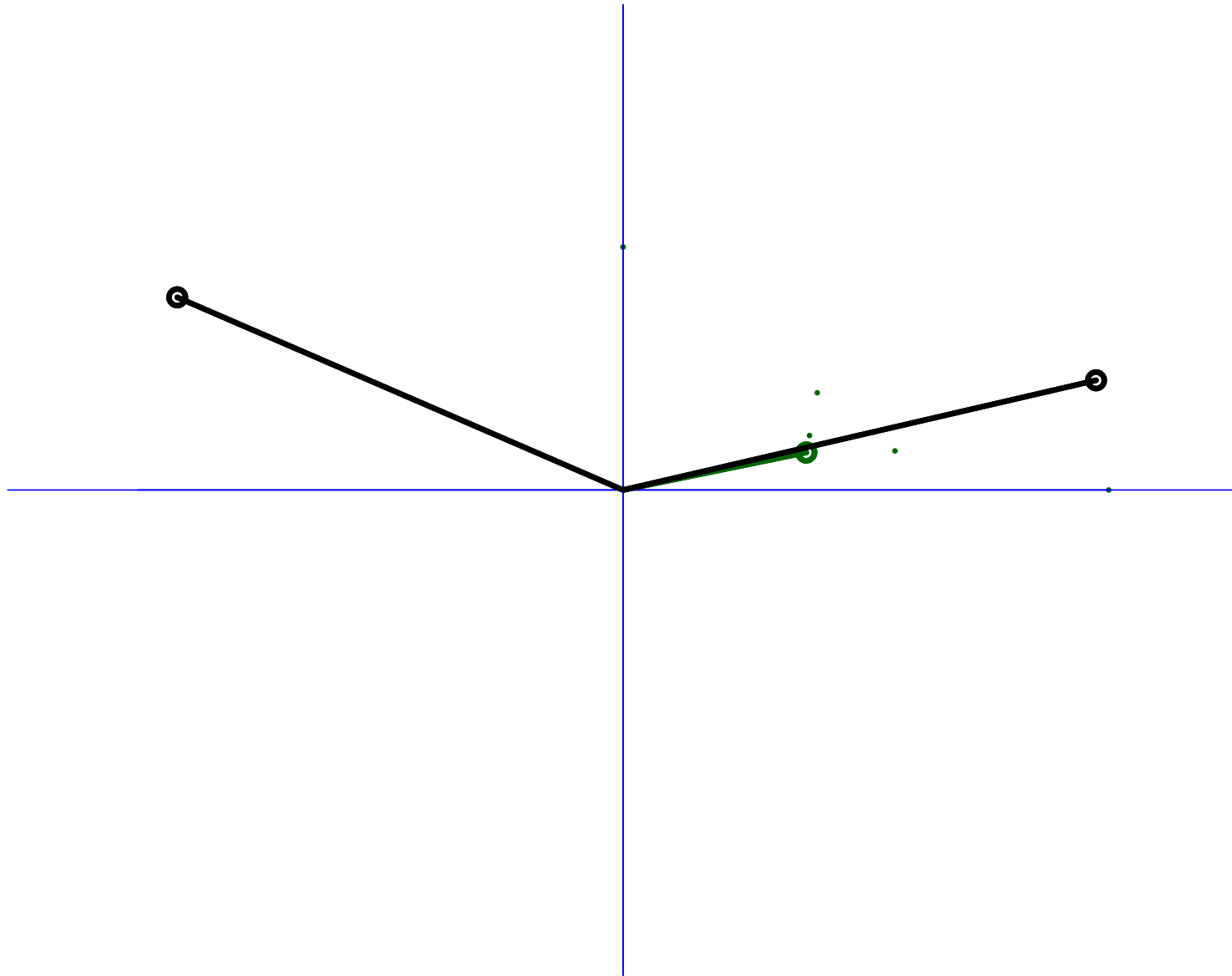
Iteratie in beeld

x_4

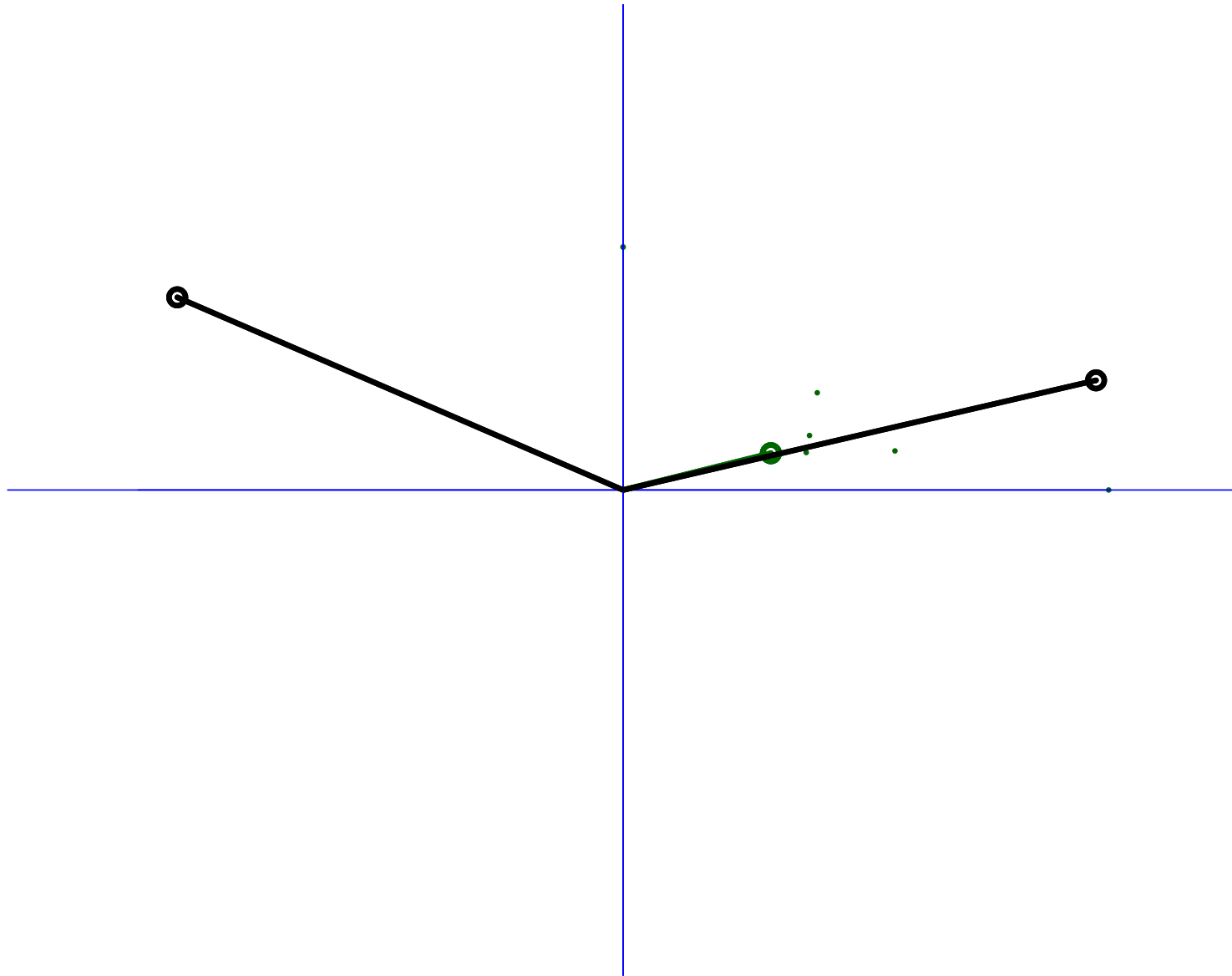
Iteratie in beeld

x_5

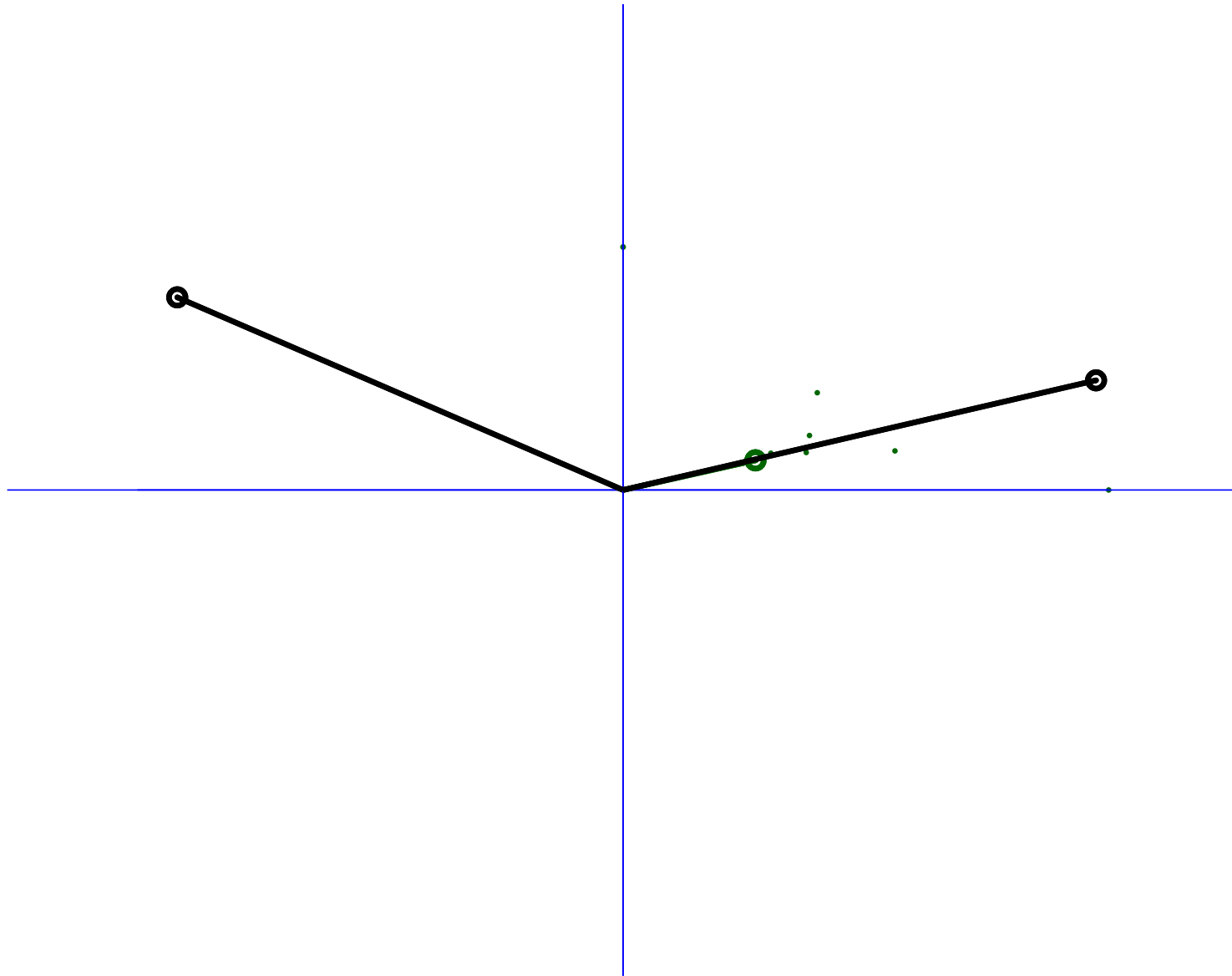
Iteratie in beeld

x_6

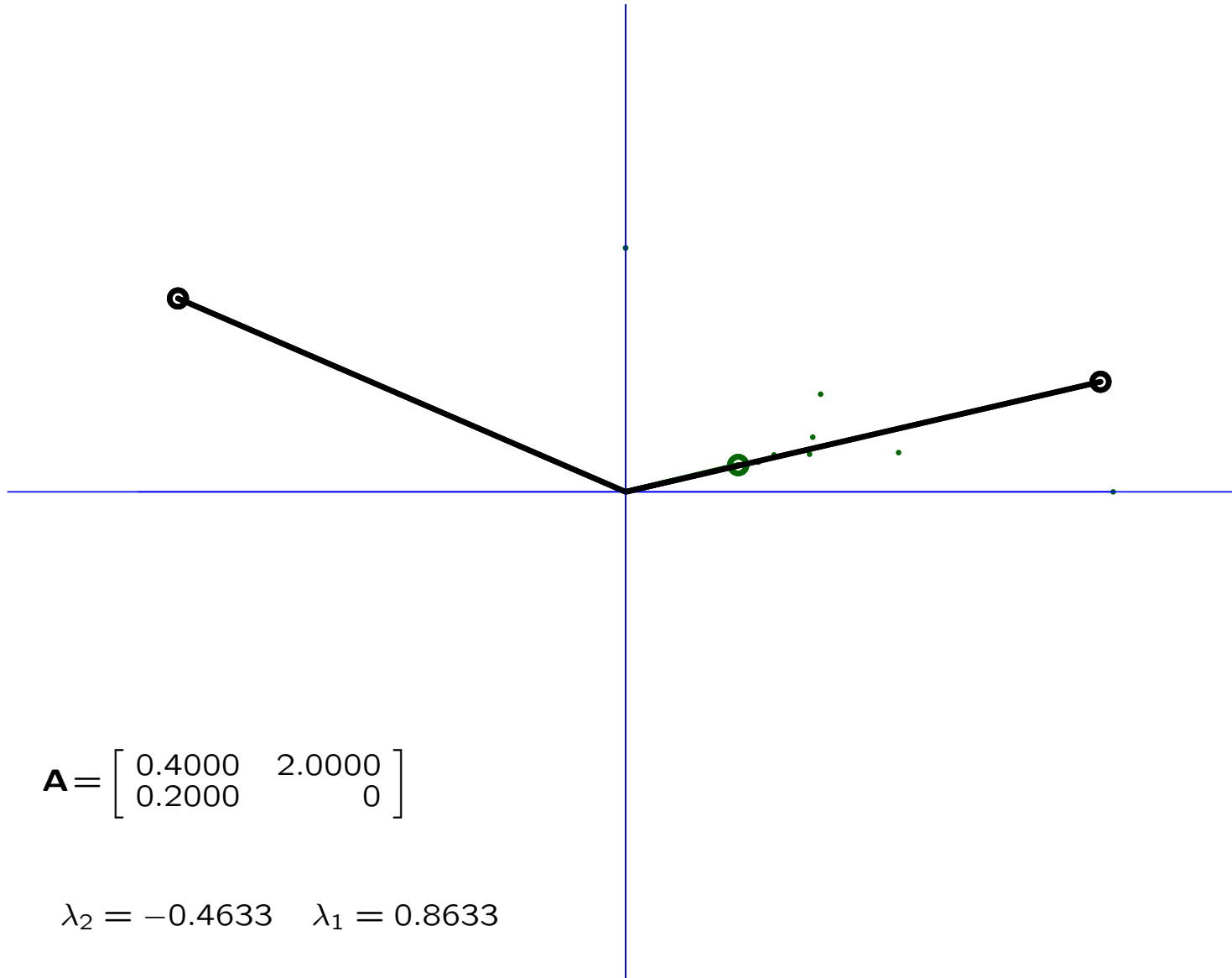
Iteratie in beeld

x_7

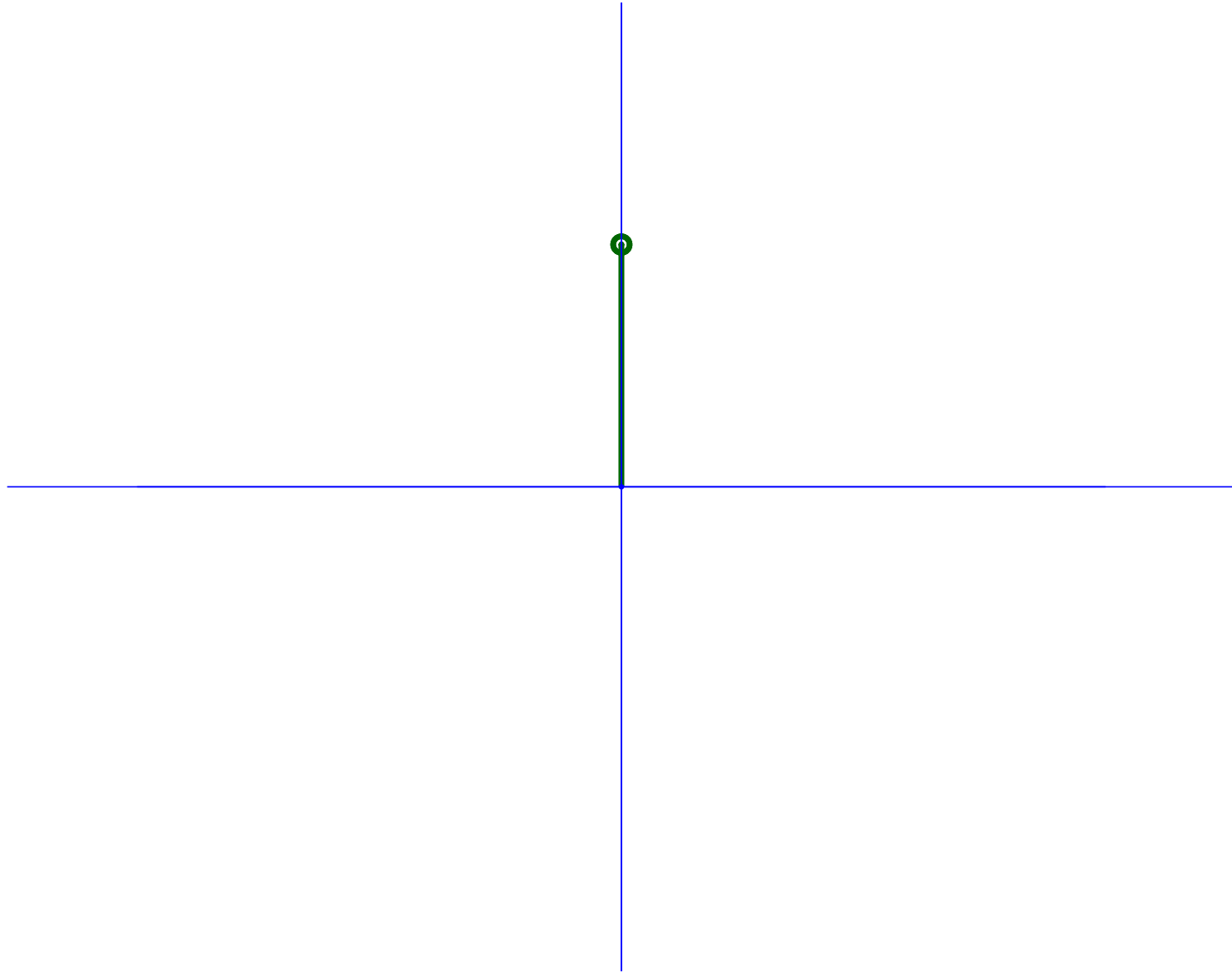
Iteratie in beeld

x_8

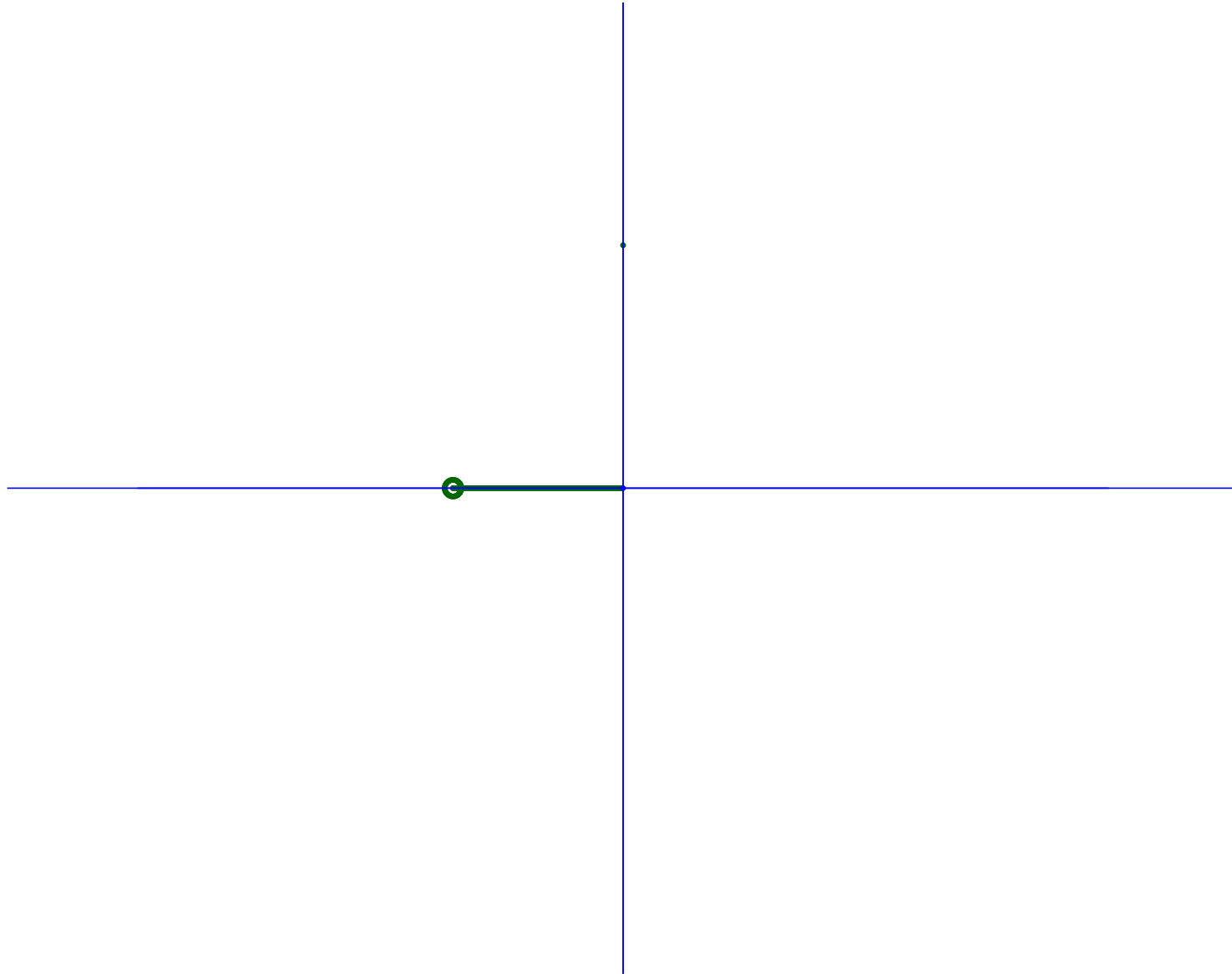
Iteratie in beeld

x_0

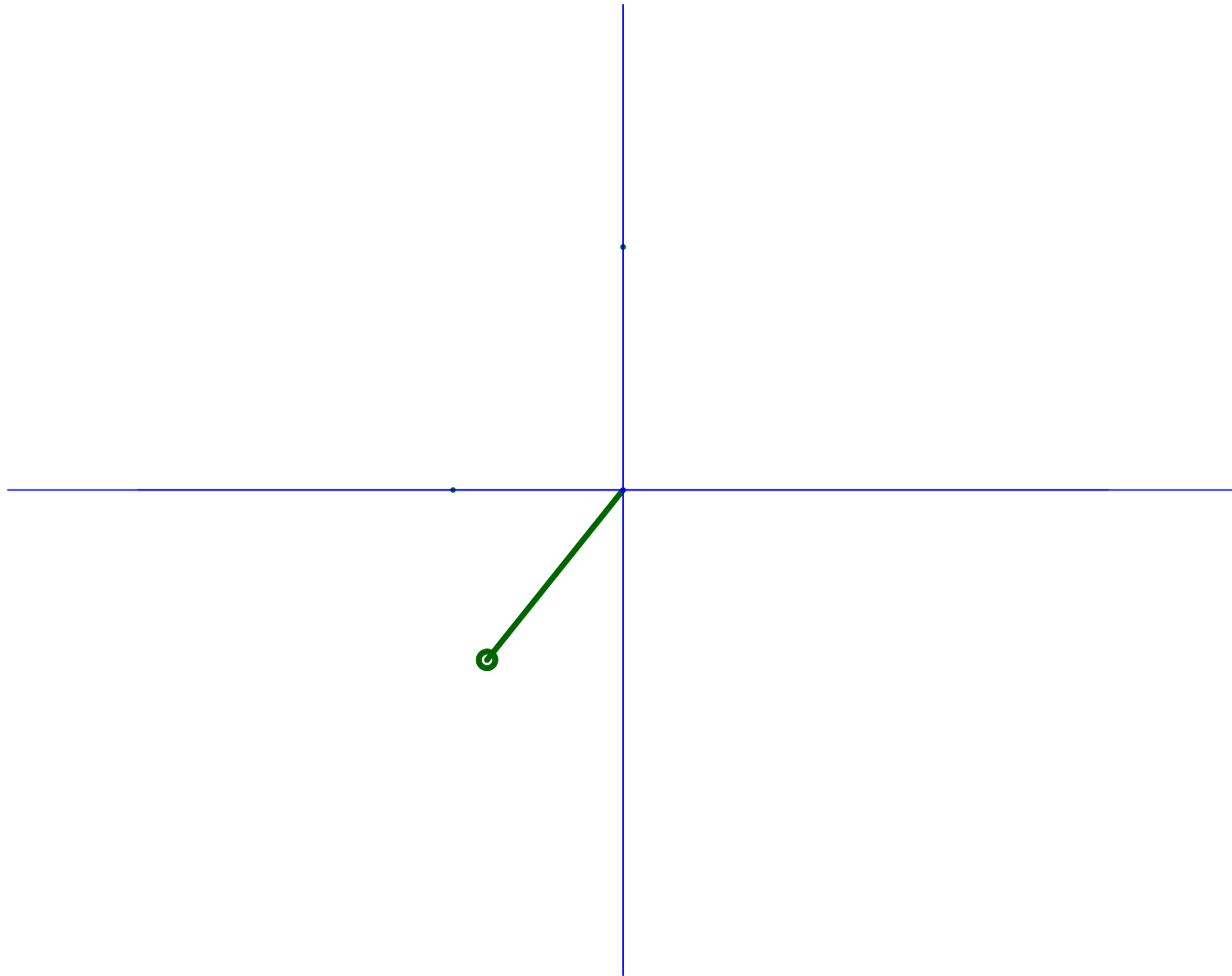
Iteratie in beeld

x_1

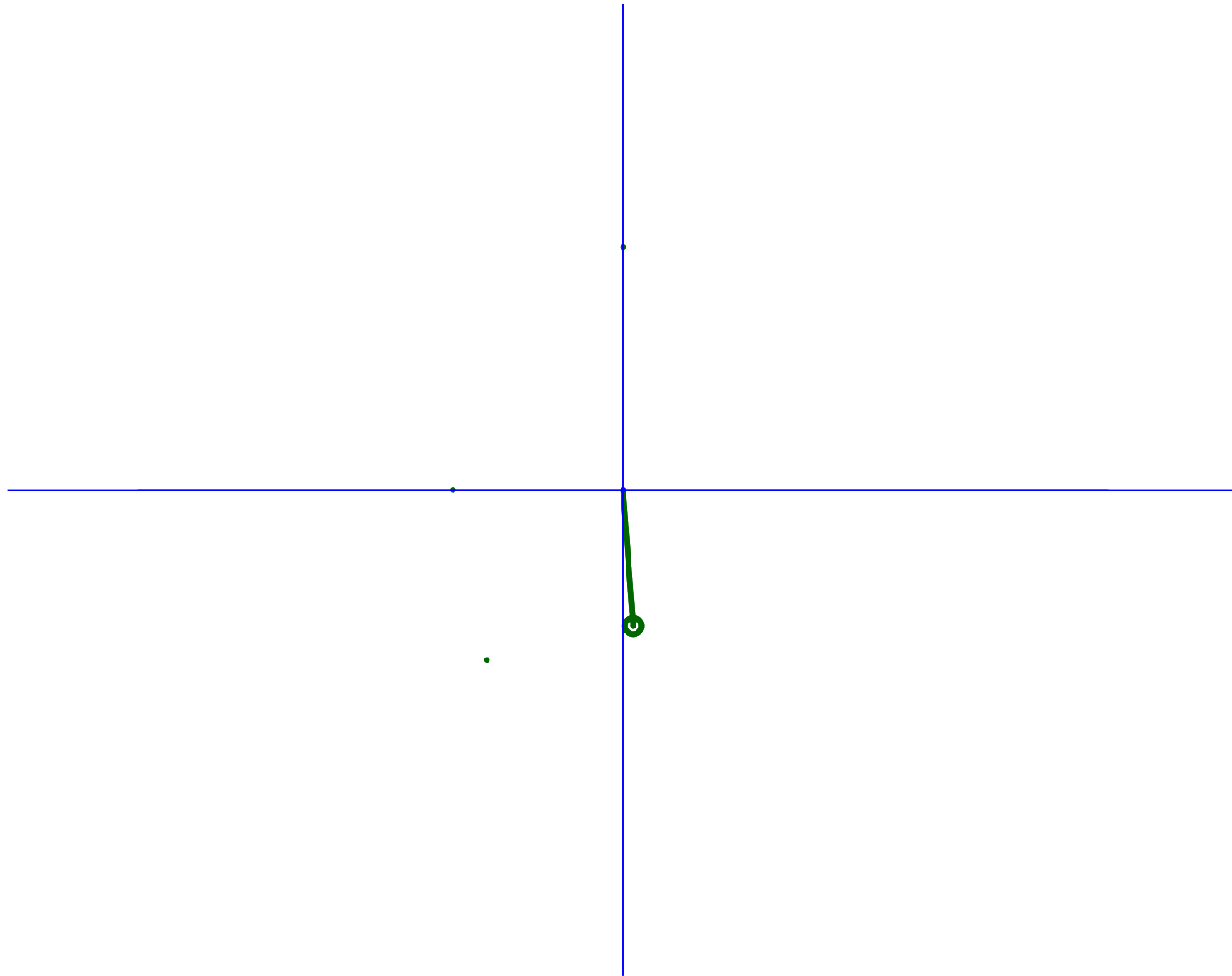
Iteratie in beeld

x_2

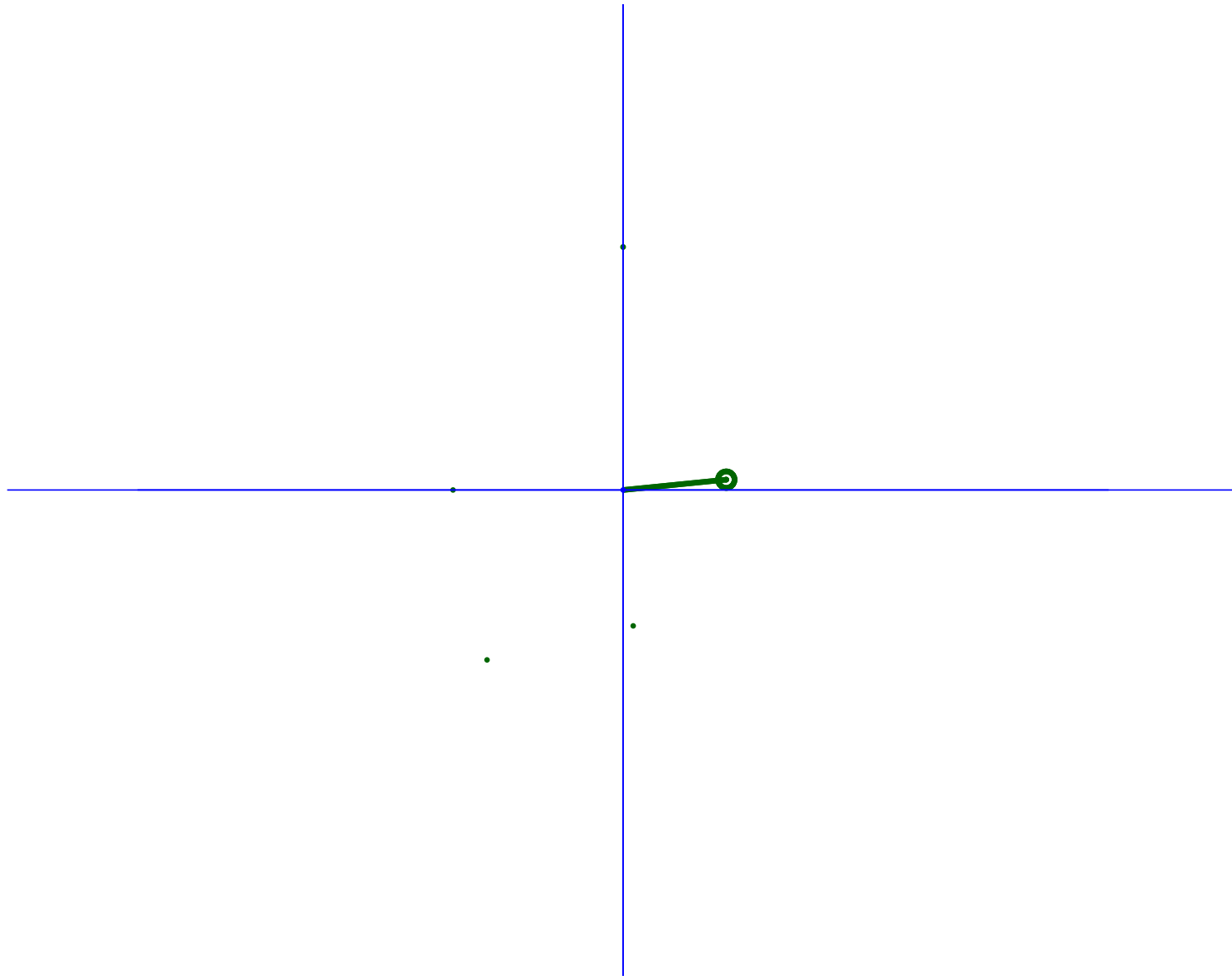
Iteratie in beeld

x_3

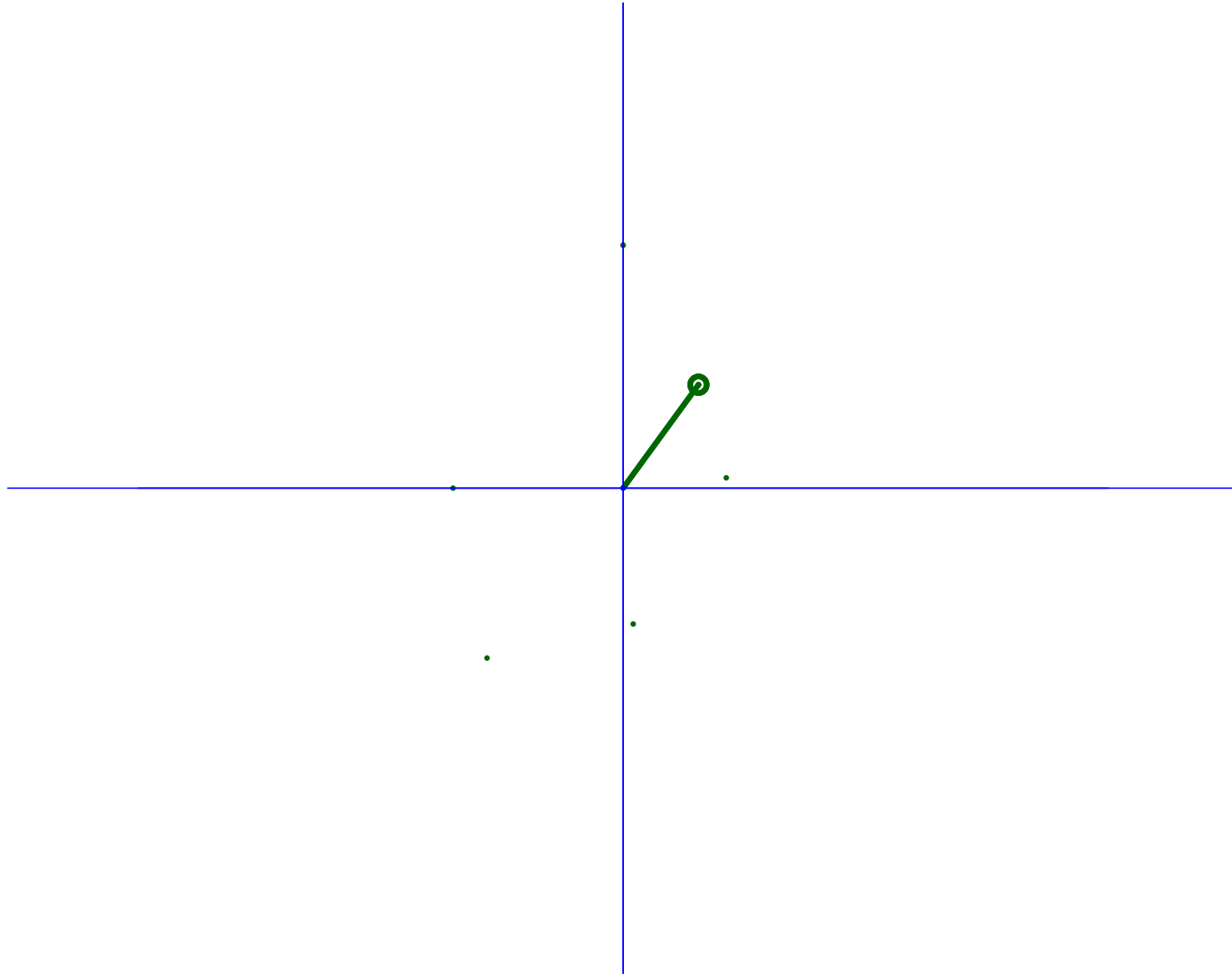
Iteratie in beeld

x_4

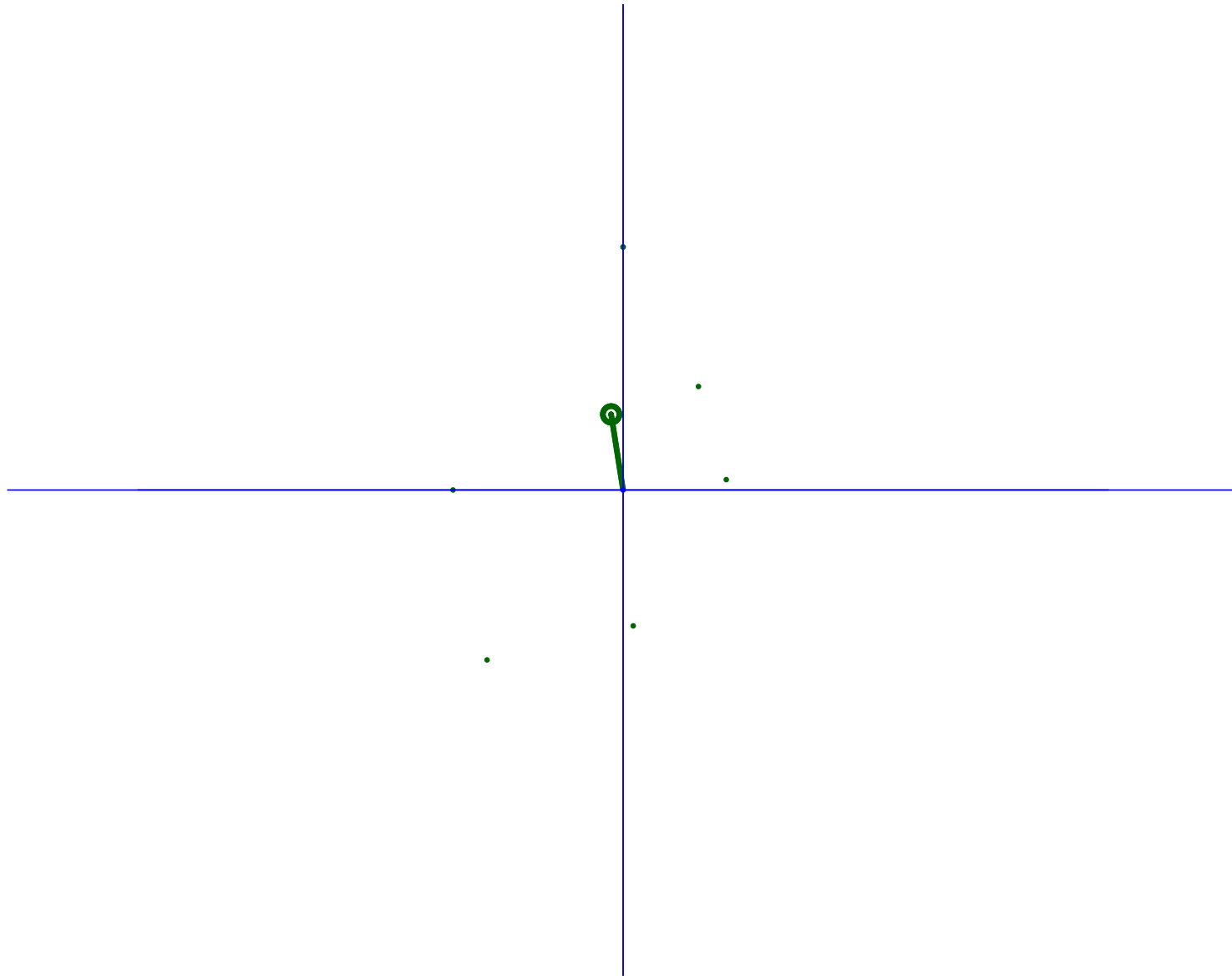
Iteratie in beeld

x_5

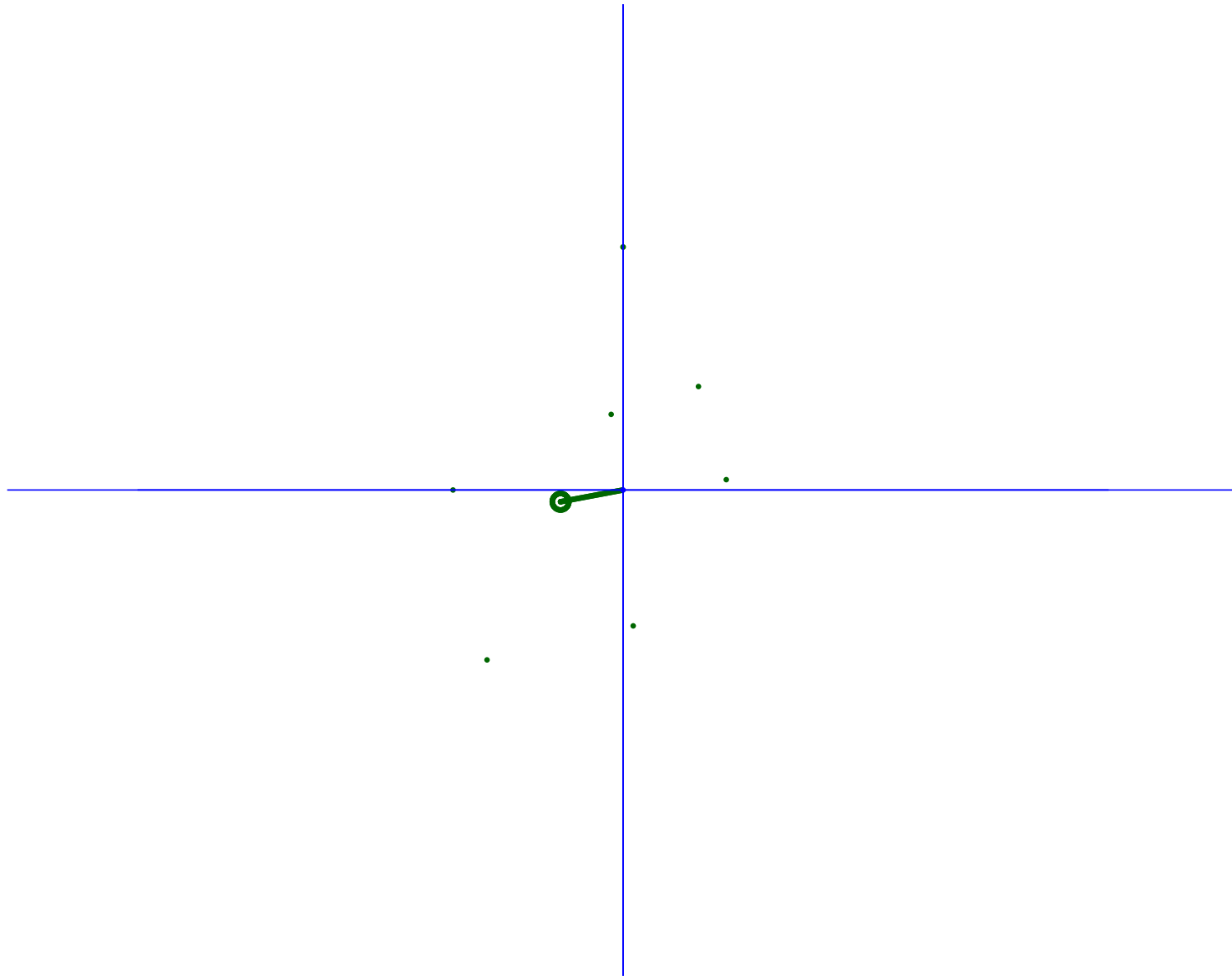
Iteratie in beeld

x_6

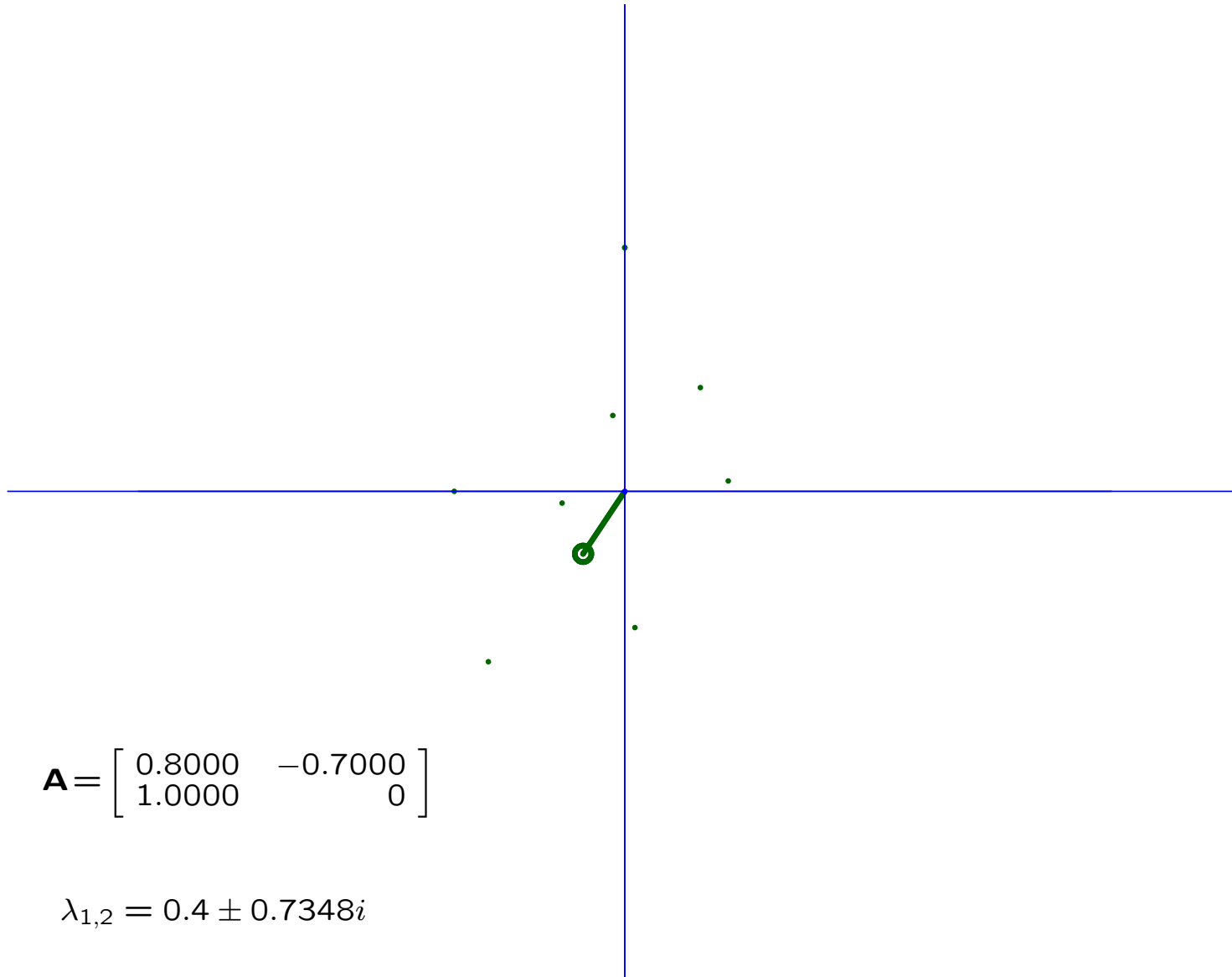
Iteratie in beeld

x_7

Iteratie in beeld

x_8

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0.8000 & -0.7000 \\ 1.0000 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\lambda_{1,2} = 0.4 \pm 0.7348i$$

Complexe getallen

$\lambda = a + ib \in \mathbb{C}$ dan is $a = \operatorname{Re}(\lambda)$ en $b = \operatorname{Im}(\lambda)$.

$$a + ib = r e^{i\phi}, \quad a = \frac{1}{2}(\lambda + \bar{\lambda}), \quad b = \frac{1}{2i}(\lambda - \bar{\lambda})$$

voor $r = \sqrt{a^2 + b^2} = |\lambda| \geq 0$ en

$\phi \in [0, 2\pi)$ zodat $a = r \cos(\phi)$, $b = r \sin(\phi)$ ($\tan(\phi) = \frac{b}{a}$)

$\lambda, \zeta \in \mathbb{C}$. Dan $\overline{\lambda\zeta} = \bar{\lambda}\bar{\zeta}$, $\overline{\lambda + \zeta} = \bar{\lambda} + \bar{\zeta}$

$a, b \in \mathbb{R}$, $\lambda = r e^{i\phi} \in \mathbb{C}$. Dan

$$\operatorname{Re}(\lambda(a + ib)) = r \cos(\phi) a - r \sin(\phi) b.$$

$\alpha, \beta, a, b \in \mathbb{R}$. Dan

$$\alpha a - \beta b = \operatorname{Re}(\gamma z) \quad \text{voor} \quad \gamma \equiv \alpha + i\beta, \quad z \equiv a + ib$$

Complexe eigenwaarden

Stel \mathbf{A} alleen reële coëfficiënten.

$$\mathbf{A}\mathbf{v}_1 = \lambda_1\mathbf{v}_1. \text{ Dus } \mathbf{A}\bar{\mathbf{v}}_1 = \overline{\mathbf{A}\mathbf{v}_1} = \overline{\lambda_1\mathbf{v}_1} = \bar{\lambda}_1\bar{\mathbf{v}}_1.$$

Als $\lambda_1 \in \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}$, dan $\lambda_2 = \bar{\lambda}_1$ en $\mathbf{v}_2 = \bar{\mathbf{v}}_1$.

Schrijf $\mathbf{v}_1 = \mathbf{w}_1 + i\mathbf{w}_2$ met $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2$ reële vectoren.

Omdat \mathbf{x}_0 een reële vector is, zijn er $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ zodat

$$\mathbf{x}_0 = \alpha\mathbf{w}_1 + \beta\mathbf{w}_2 = \operatorname{Re}((\alpha - i\beta)(\mathbf{w}_1 + i\mathbf{w}_2))$$

Schrijf $\gamma \equiv \alpha - i\beta$. Dan

$$\mathbf{x}_0 = \operatorname{Re}(\gamma\mathbf{v}_1) = \frac{1}{2}(\gamma\mathbf{v}_1 + \bar{\gamma}\bar{\mathbf{v}}_1) = \frac{1}{2}(\gamma\mathbf{v}_1 + \bar{\gamma}\mathbf{v}_2)$$

Dus

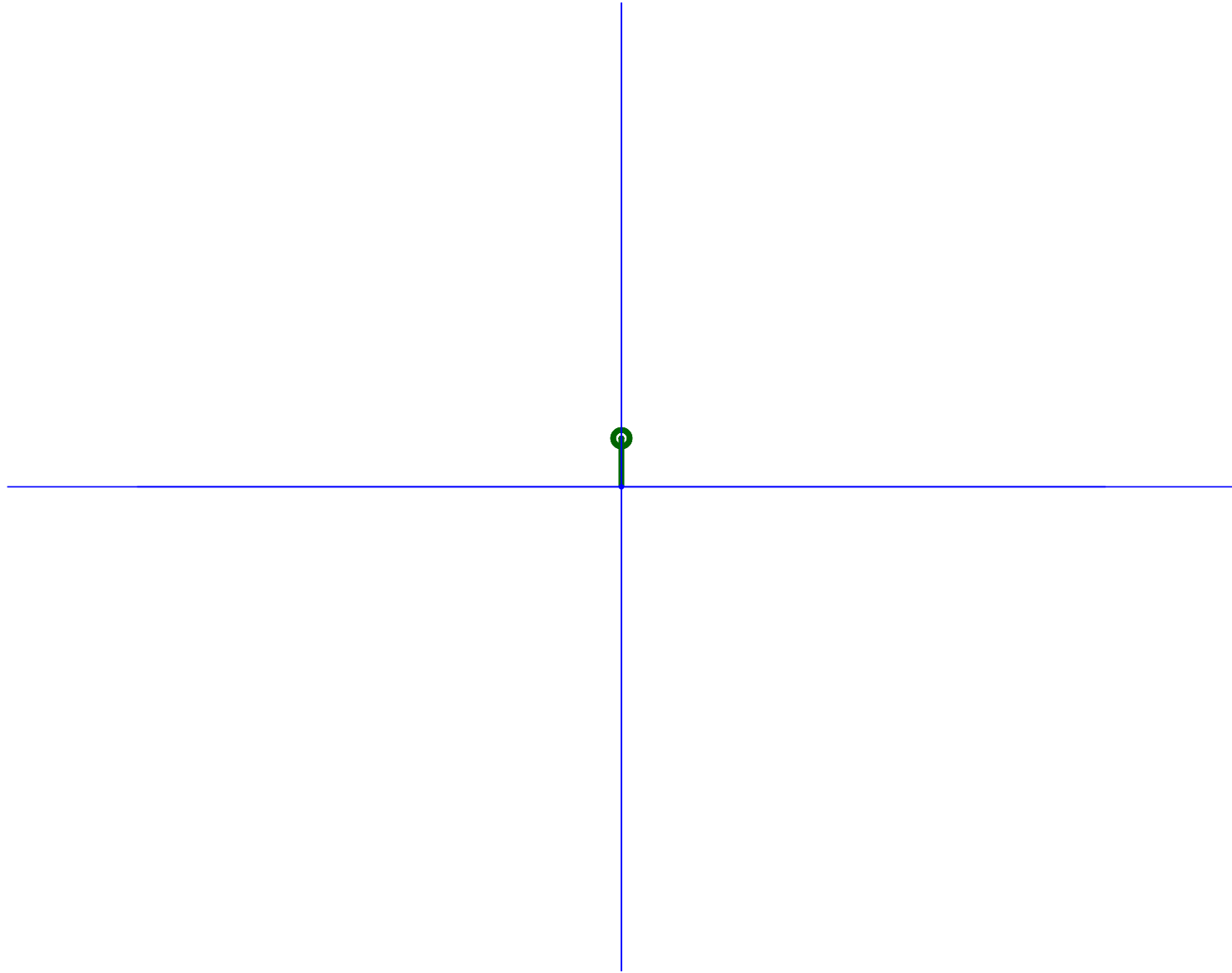
$$\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n\mathbf{x}_0 = \frac{1}{2}(\gamma\lambda_1^n\mathbf{v}_1 + \bar{\gamma}\bar{\lambda}_1^n\mathbf{v}_2)$$

Met $\lambda_1 = |\lambda_1|e^{i\phi}$ en $\gamma = |\gamma|e^{i\psi}$ is

$$\mathbf{x}_n = |\gamma||\lambda_1|^n (\cos(\psi + n\phi)\mathbf{w}_1 - \sin(\psi + n\phi)\mathbf{w}_2)$$

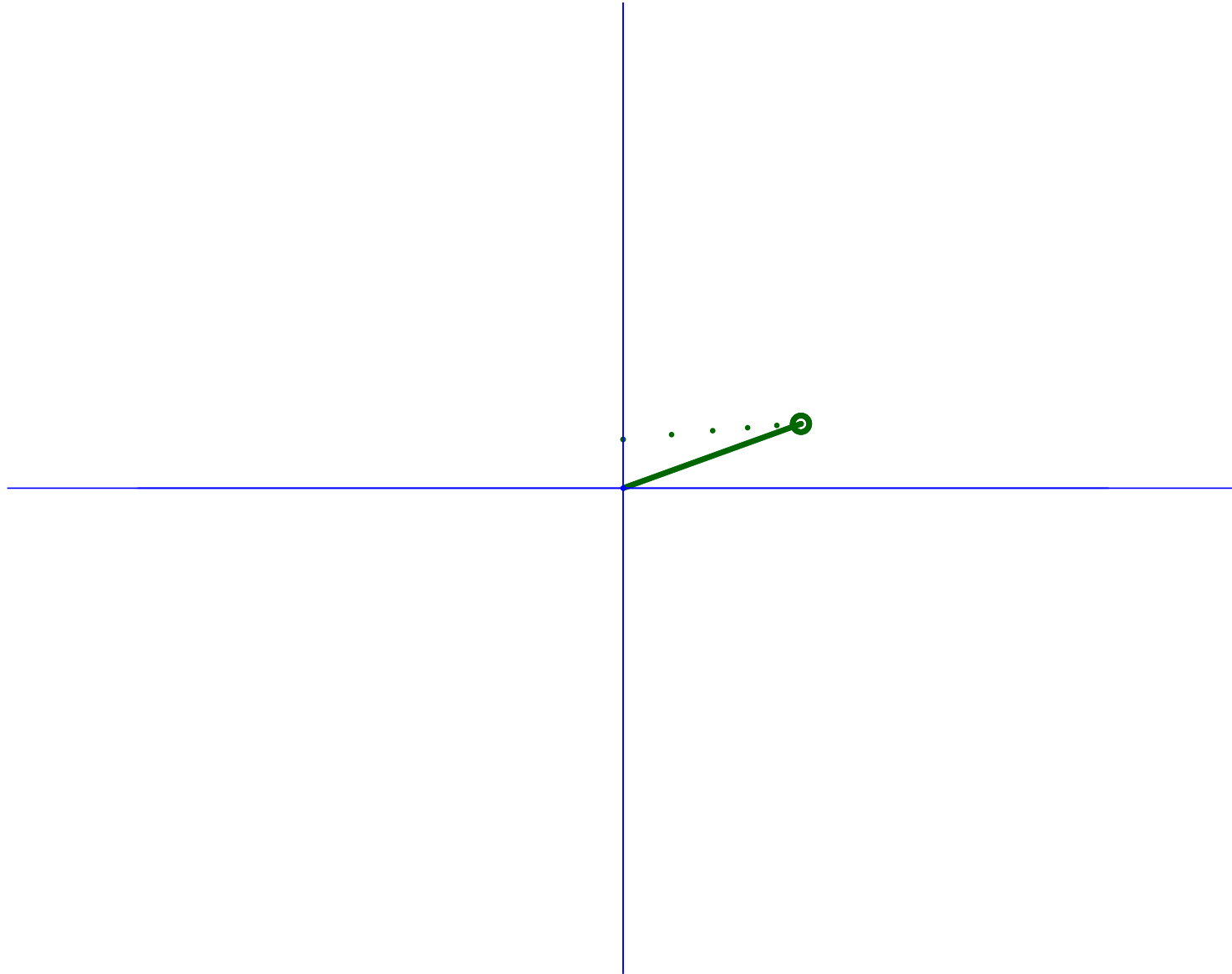
Iteratie in beeld

x_0

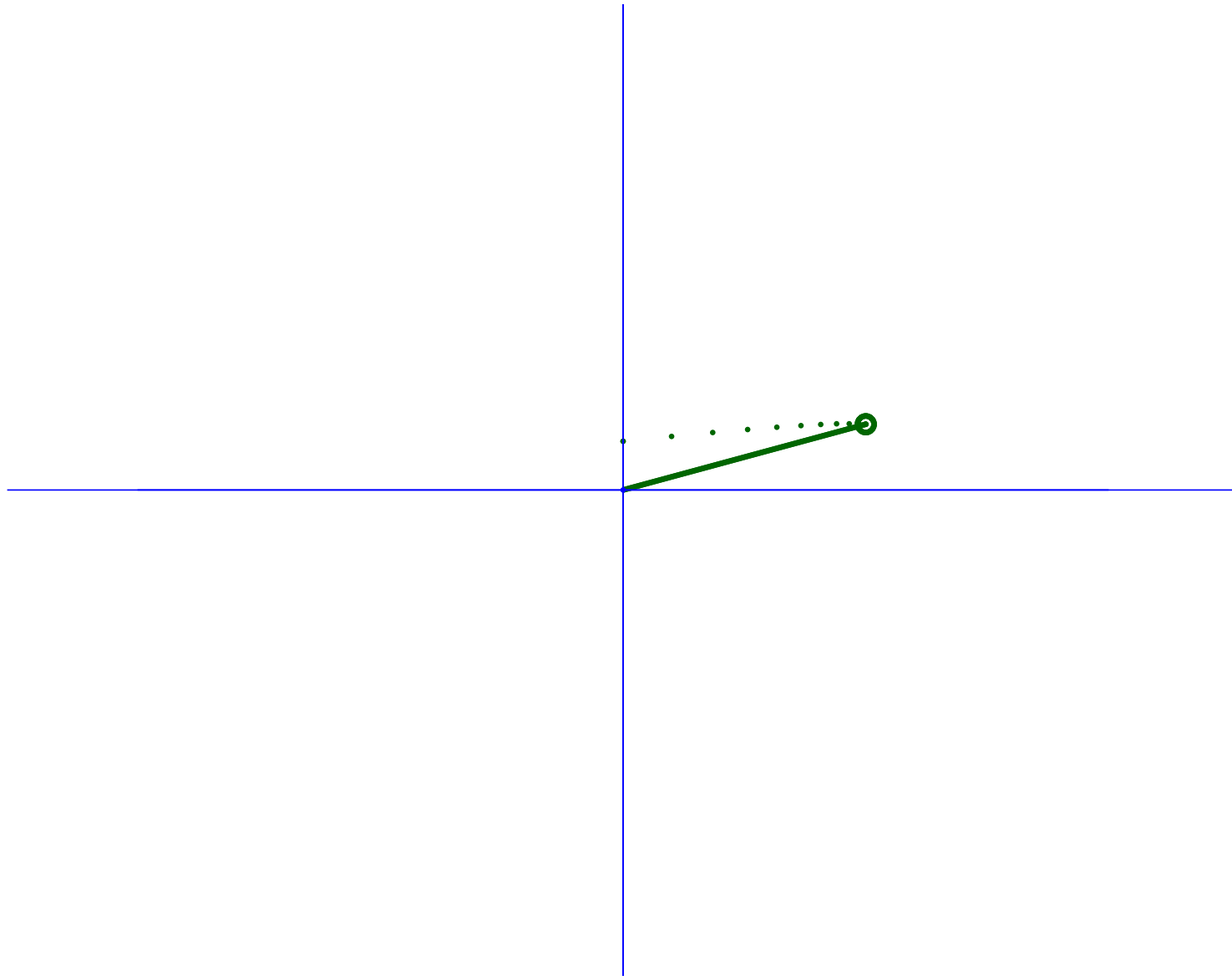
Iteratie in beeld

x_5

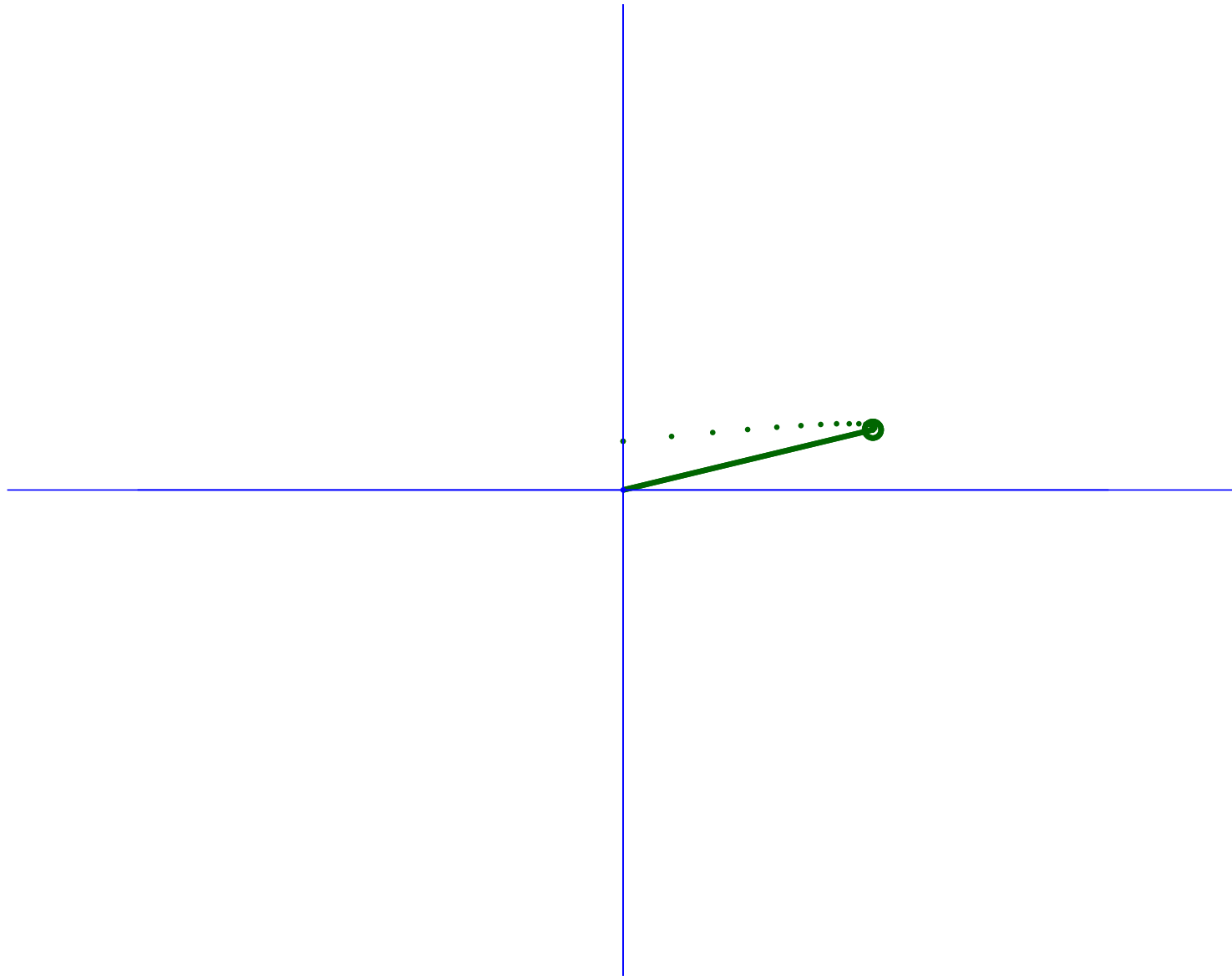
Iteratie in beeld

x_{10}

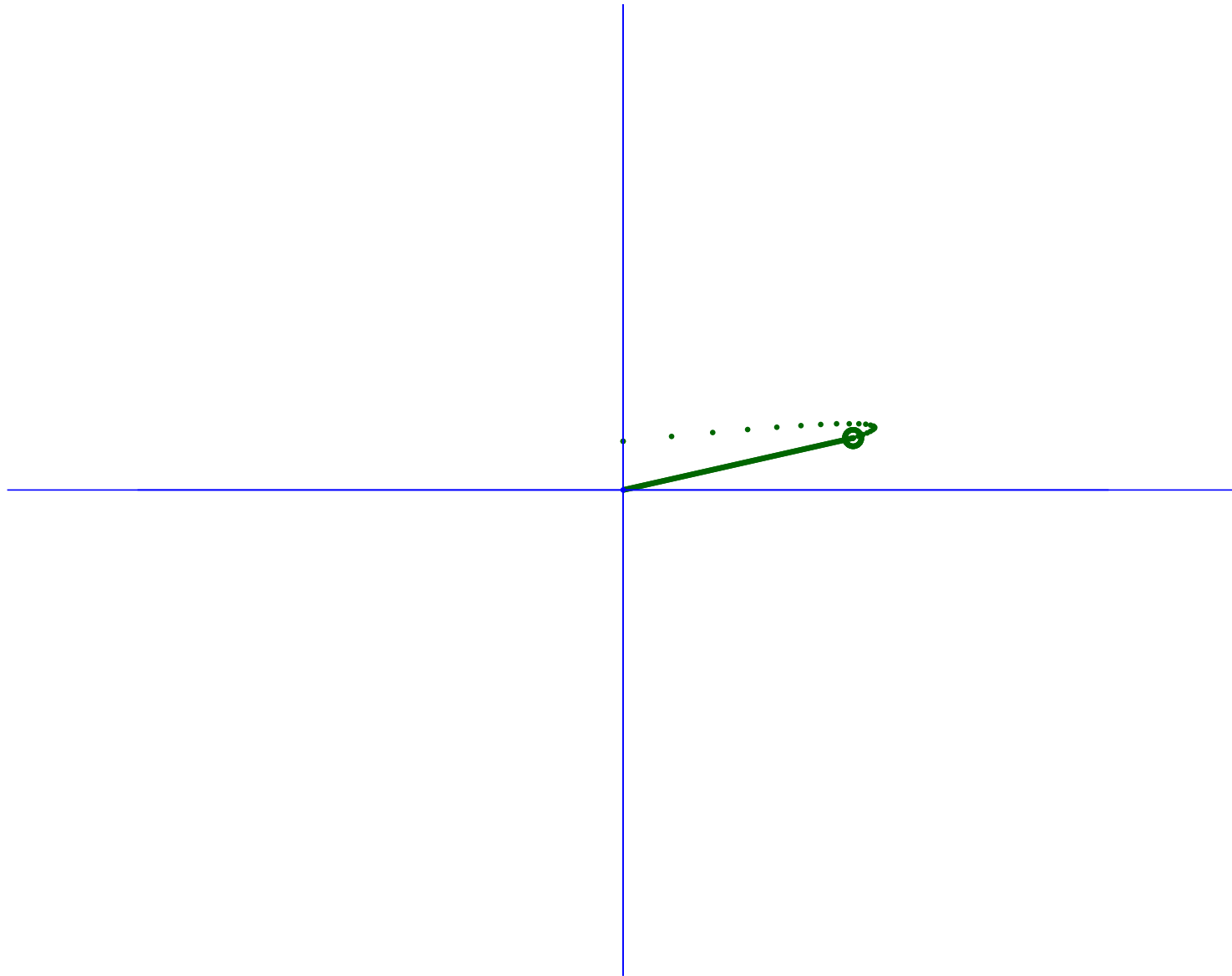
Iteratie in beeld

x_{15}

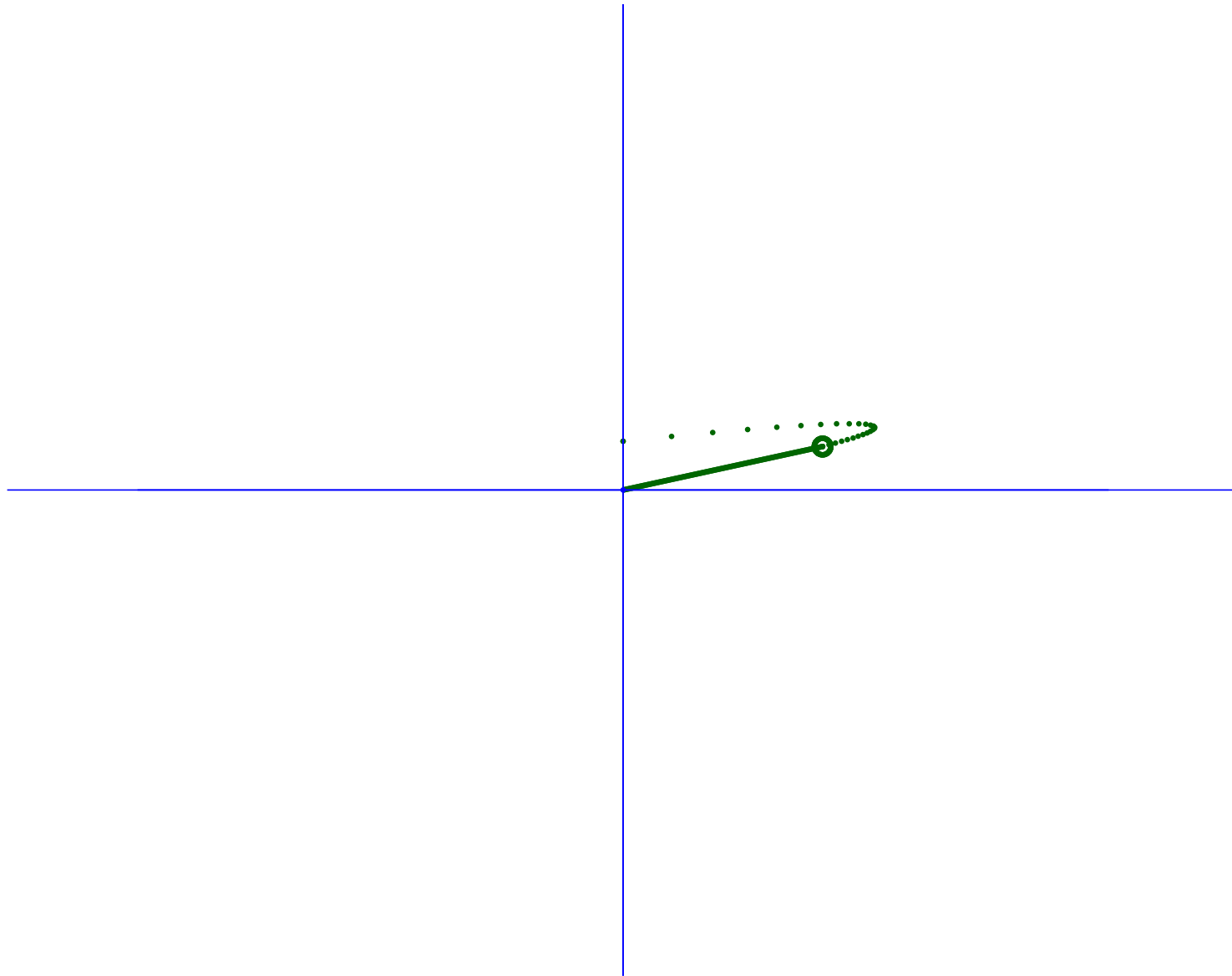
Iteratie in beeld

x_{20}

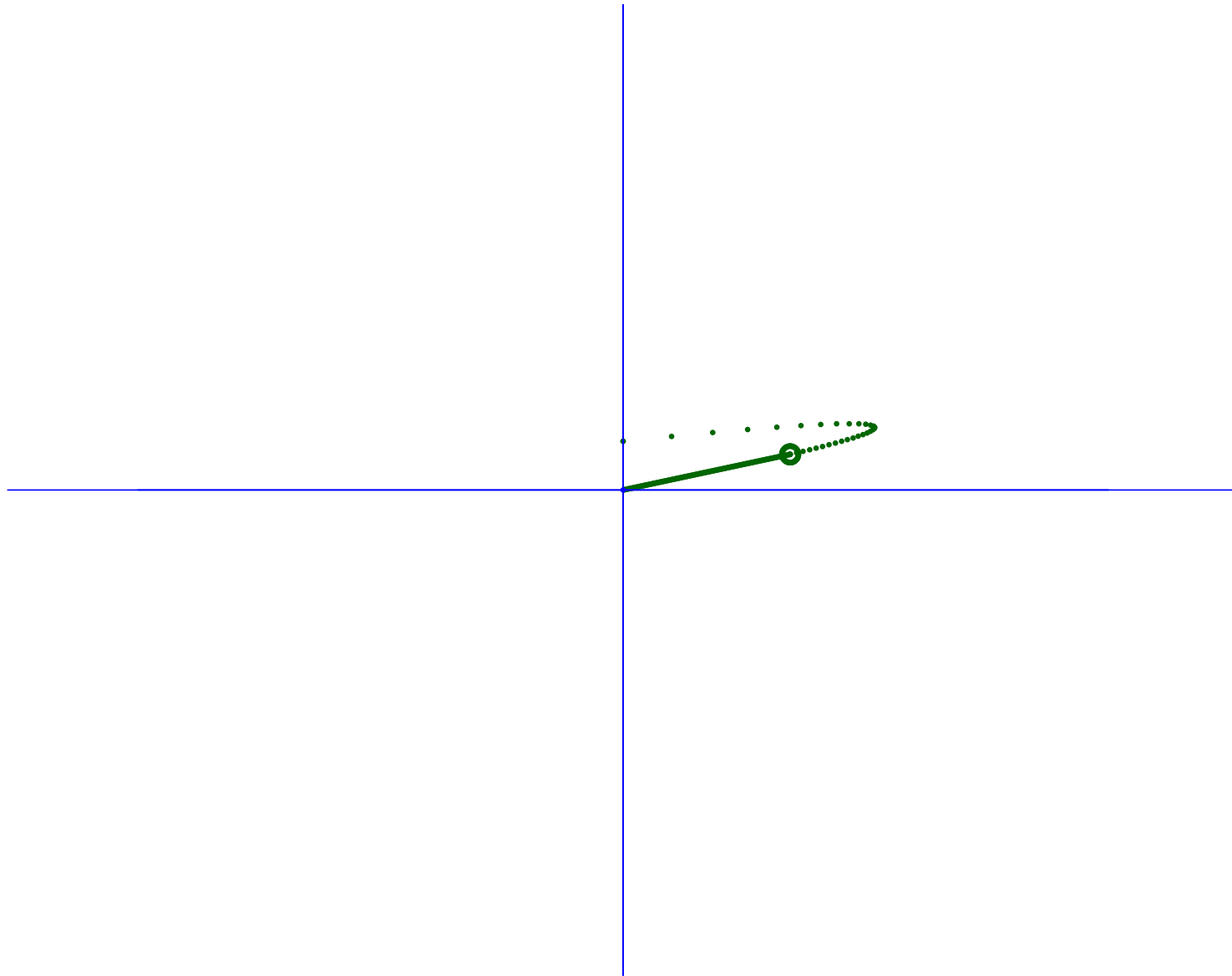
Iteratie in beeld

x_{25}

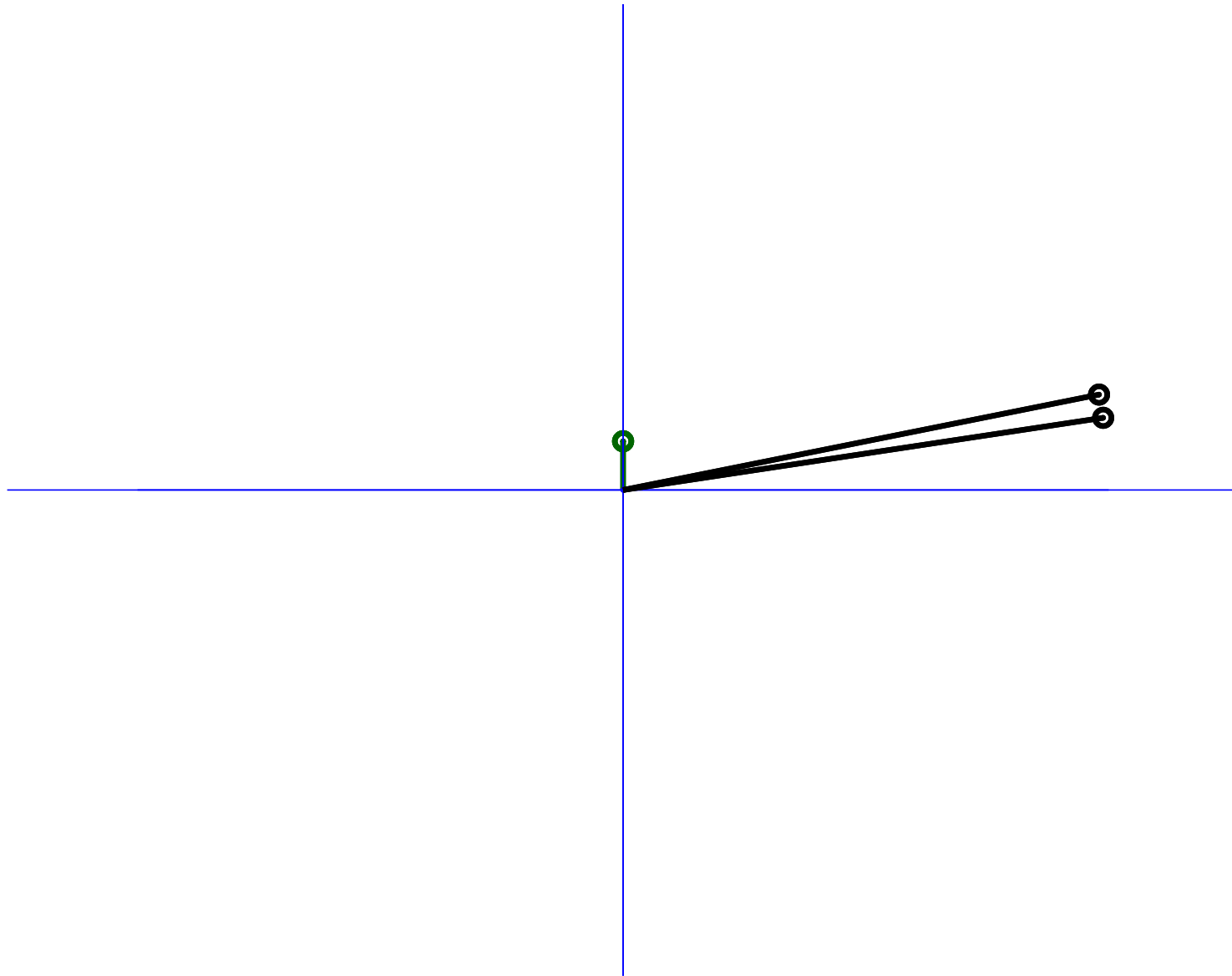
Iteratie in beeld

x_{30}

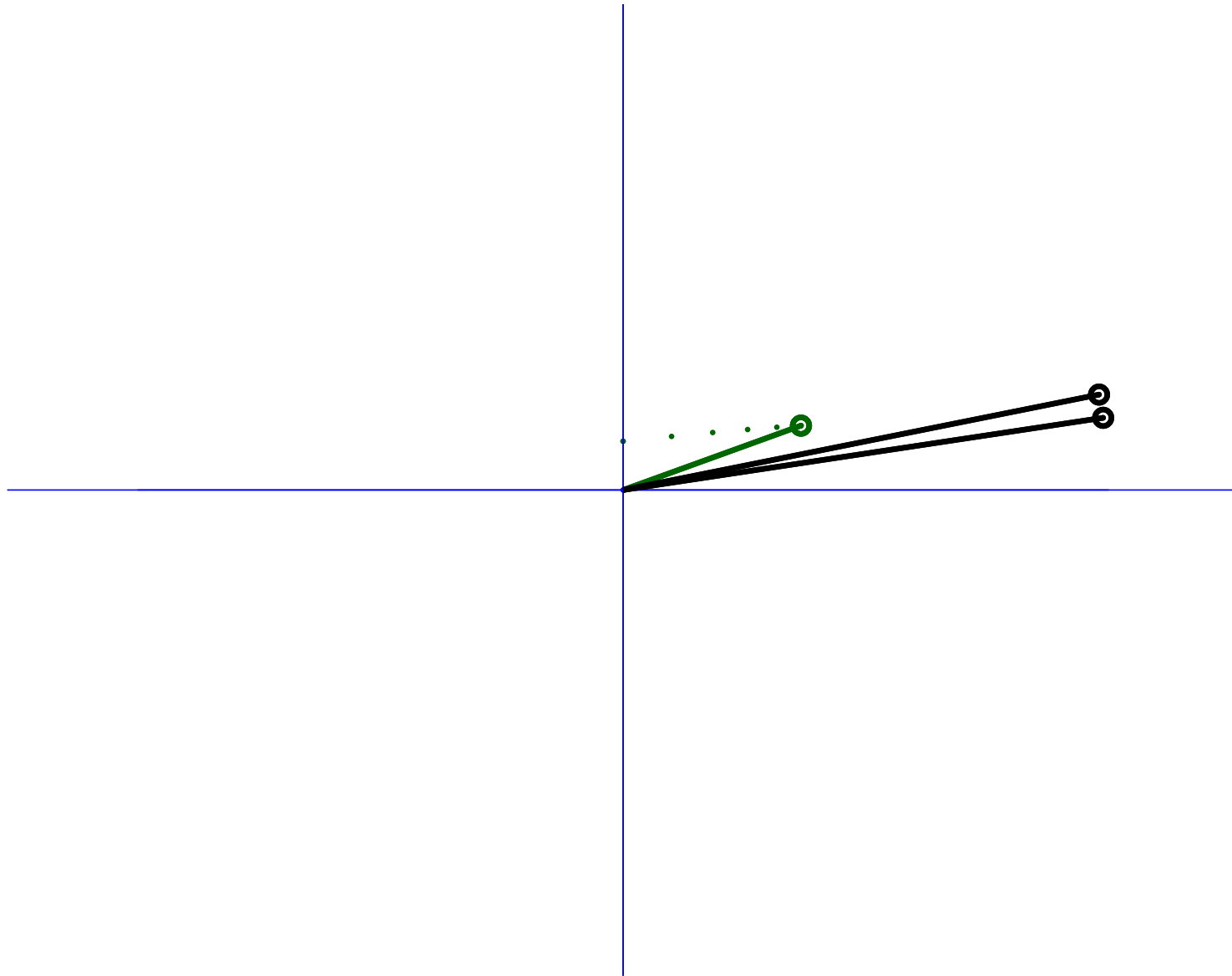
Iteratie in beeld

x_0

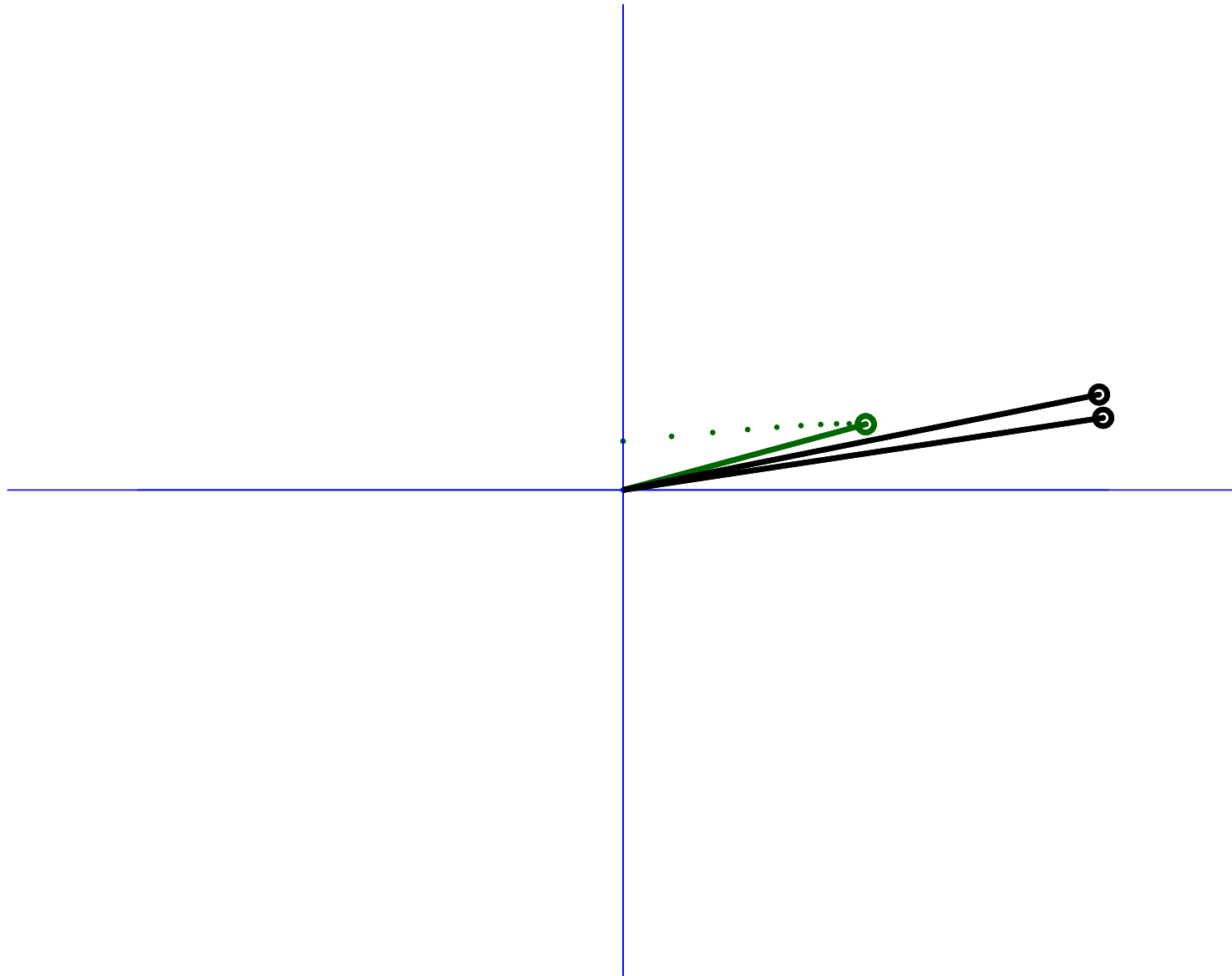
Iteratie in beeld

x_5

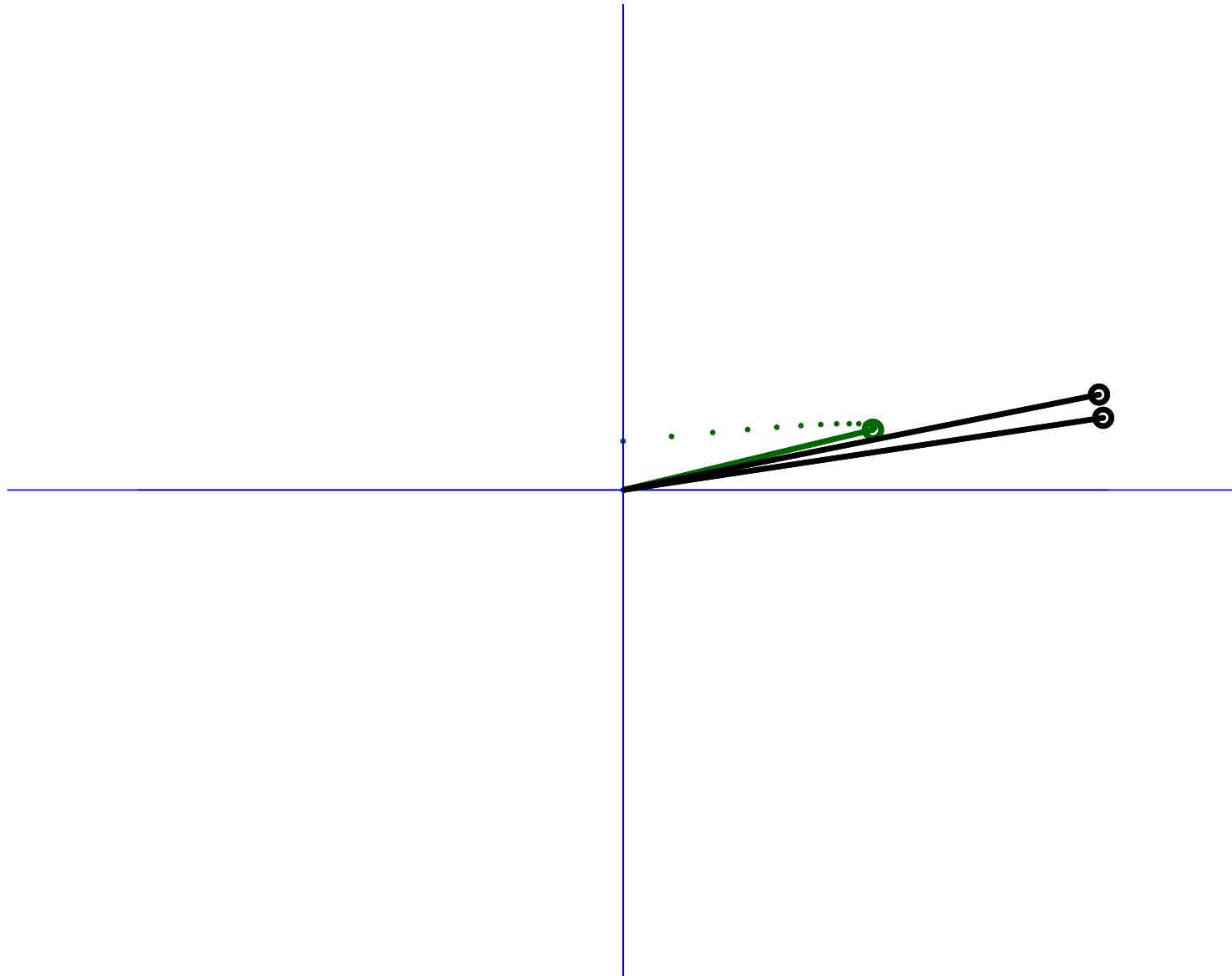
Iteratie in beeld

x_{10}

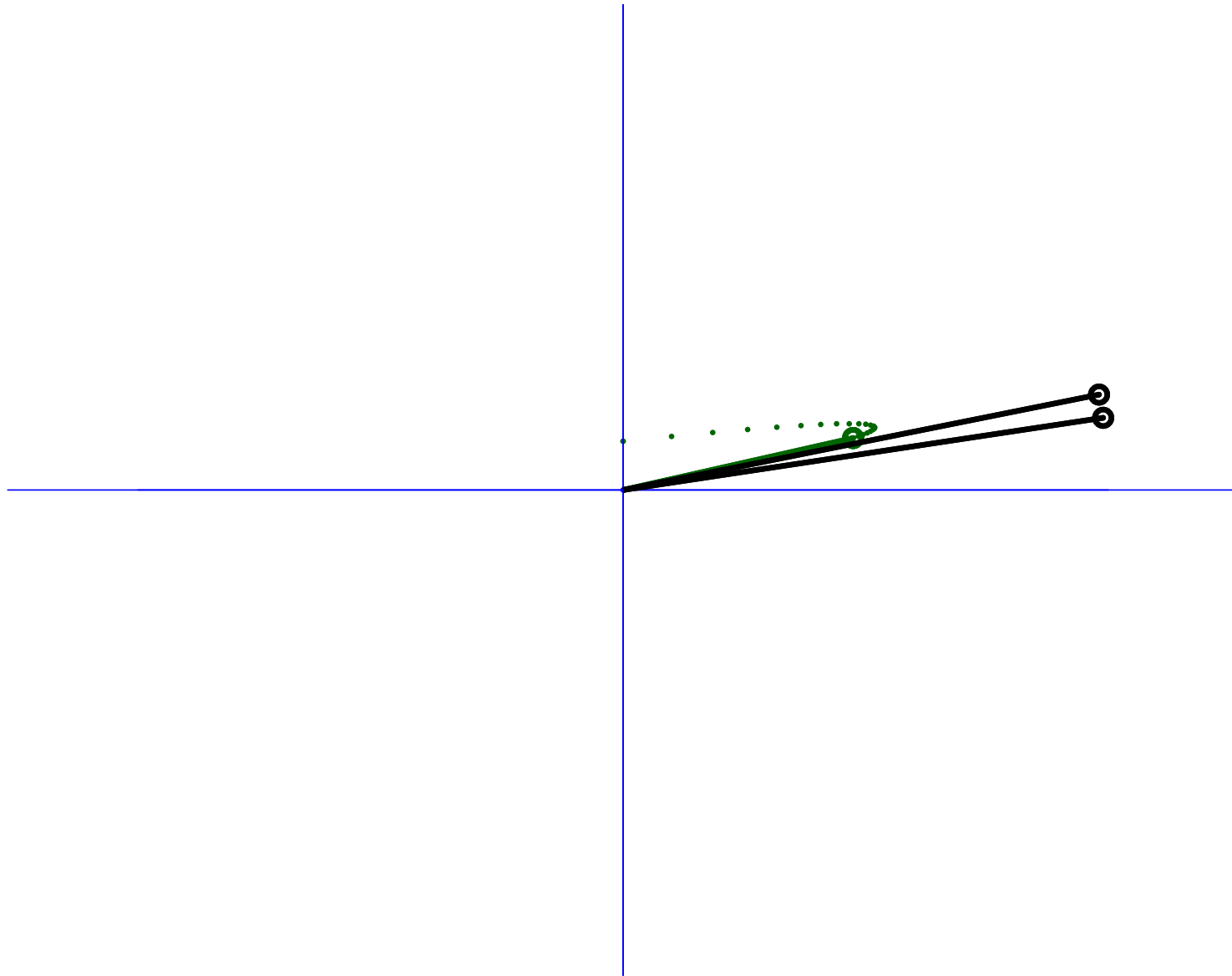
Iteratie in beeld

x_{15}

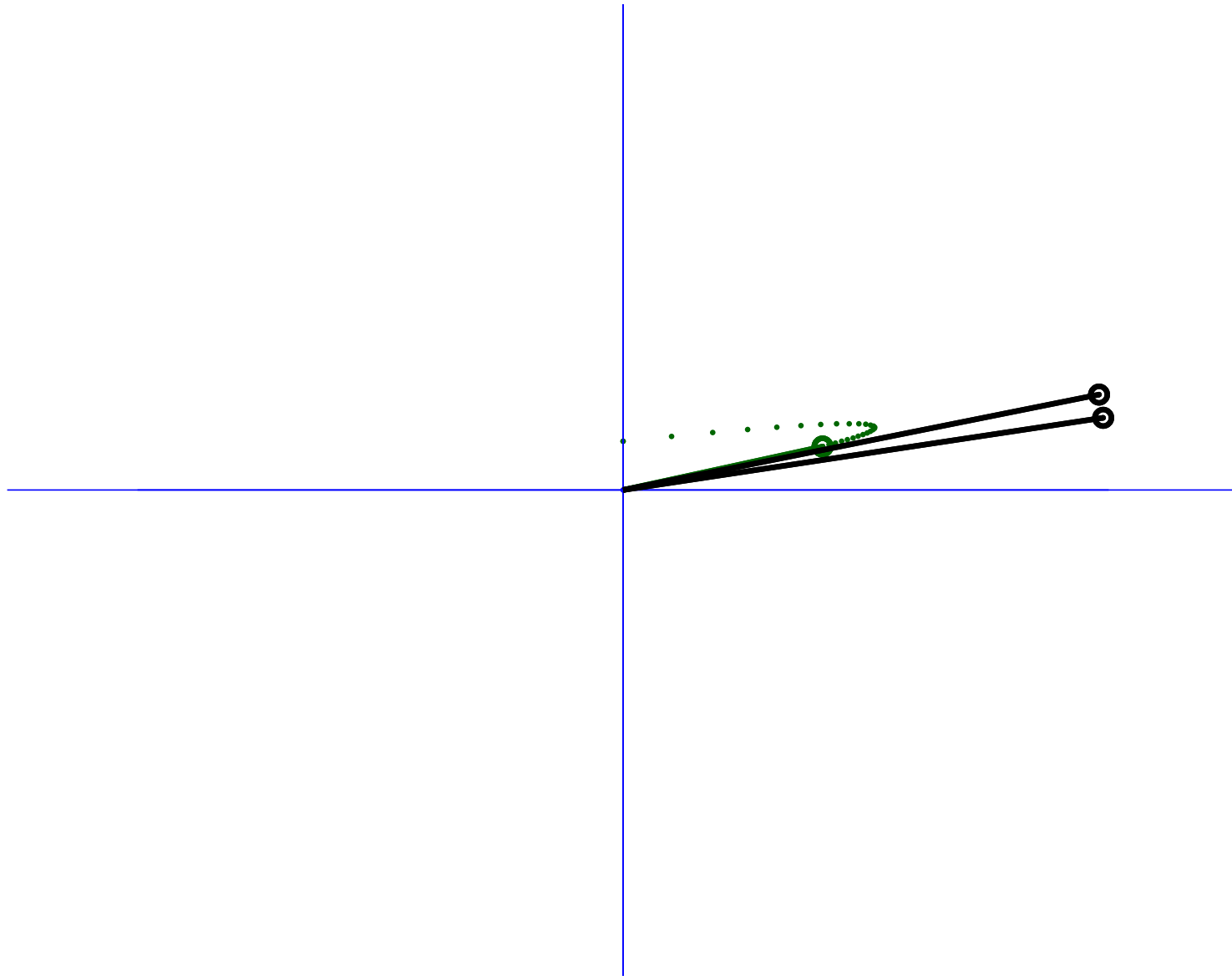
Iteratie in beeld

x_{20}

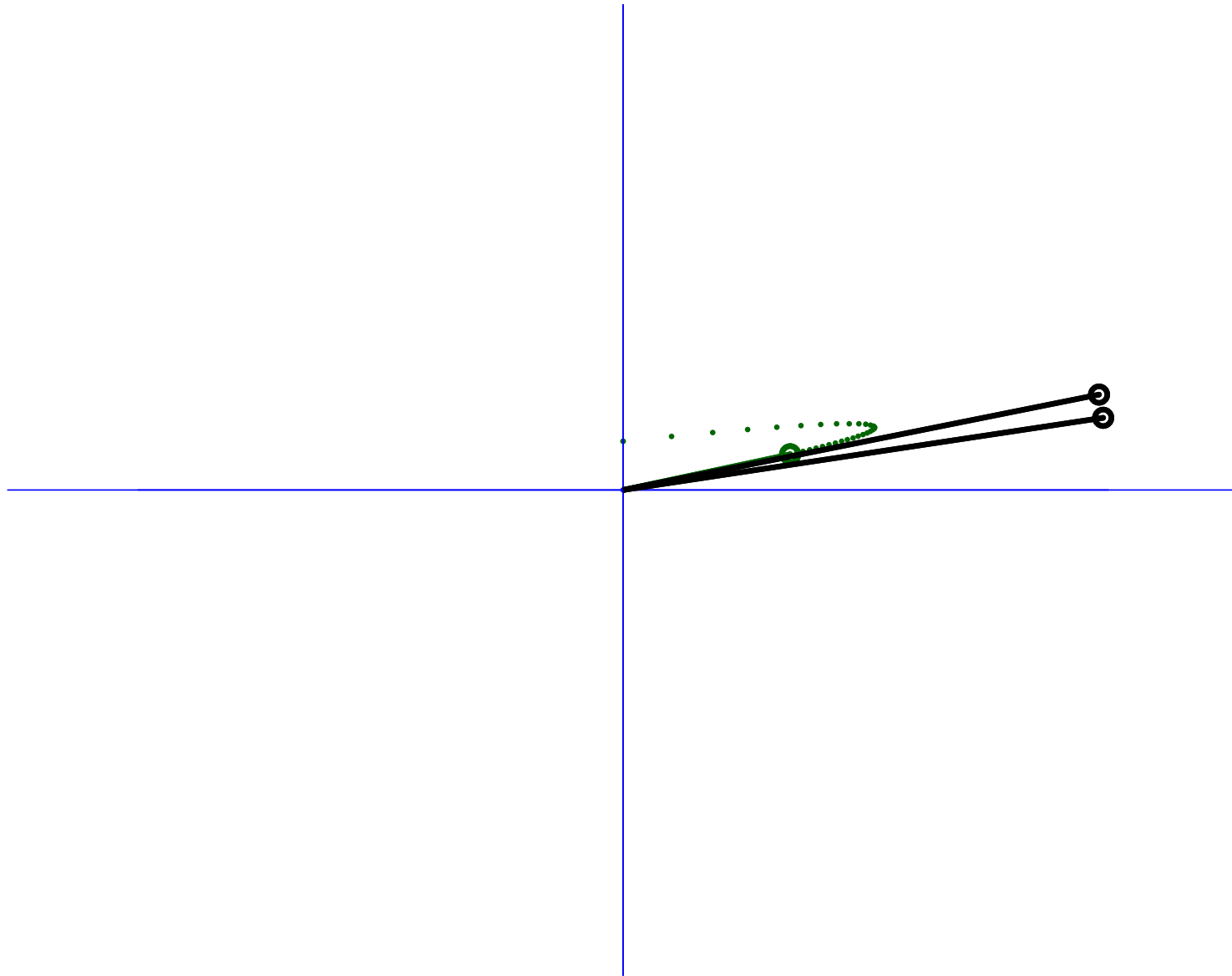
Iteratie in beeld

x_{25}

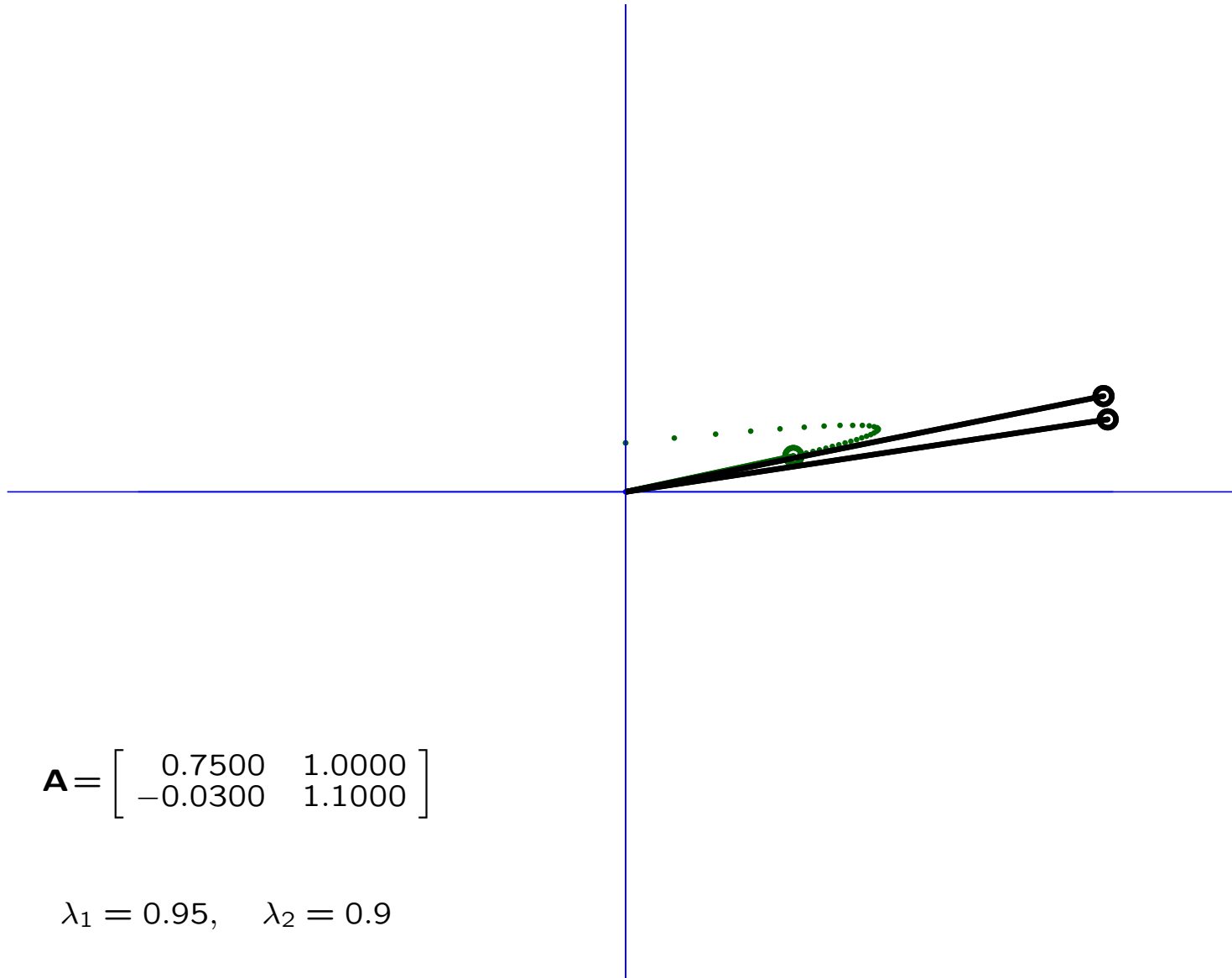
Iteratie in beeld

x_{30}

Iteratie in beeld

x_{30}

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Leslie matrices

m leeftijdsgroepen (tijdvak bv. 1 jaar)

$N_k(n)$ aantal individuen van leeftijd $k - 1$ begin n -de tijdvak

Aanname [Leslie]:

- In elk tijdvak overleeft de fractie s_k van leeftijd $k - 1$
- Aantal 0-jarige hangt lineair af
van de vruchtbaarheid van de diverse leeftijdsgroepen

Leslie matrices

m leeftijdsgroepen (tijdvak bv. 1 jaar)

$N_k(n)$ aantal individuen van leeftijd $k - 1$ begin n -de tijdvak

Aanname [Leslie]:

- In elk tijdvak overleeft de fractie s_k van leeftijd $k - 1$
- Aantal 0-jarige hangt lineair af van de vruchtbaarheid van de diverse leeftijdsgroepen

Model: $N_{k+1}(n + 1) = s_k N_k(n)$ &

$$N_1(n + 1) = g_1 N_1(n) + \dots + g_m N_m(n)$$

Leslie matrices

m leeftijdsgroepen (tijdvak bv. 1 jaar)

$N_k(n)$ aantal individuen van leeftijd $k - 1$ begin n -de tijdvak

Aanname [Leslie]:

- In elk tijdvak overleeft de fractie s_k van leeftijd $k - 1$
- Aantal 0-jarige hangt lineair af van de vruchtbaarheid van de diverse leeftijdsgroepen

Model: $N_{k+1}(n + 1) = s_k N_k(n)$ &

$$N_1(n + 1) = g_1 N_1(n) + \dots + g_m N_m(n)$$

In matrix taal

$$\begin{bmatrix} N_1(n + 1) \\ N_2(n + 1) \\ N_3(n + 1) \\ \vdots \\ N_m(n + 1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} g_1 & g_2 & \dots & g_{m-1} & g_m \\ s_1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & s_2 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & s_{m-1} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} N_1(n) \\ N_2(n) \\ N_3(n) \\ \vdots \\ N_m(n) \end{bmatrix}$$

Leslie matrices

m leeftijdsgroepen (tijdvak bv. 1 jaar)

$N_k(n)$ aantal individuen van leeftijd $k - 1$ begin n -de tijdvak

Aanname [Leslie]:

- In elk tijdvak overleeft de fractie s_k van leeftijd $k - 1$
- Aantal 0-jarige hangt lineair af van de vruchtbaarheid van de diverse leeftijdsgroepen

Model: $N_{k+1}(n + 1) = s_k N_k(n)$ &

$$N_1(n + 1) = g_1 N_1(n) + \dots + g_m N_m(n)$$

In matrix taal $\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$

met $\mathbf{A} \equiv \begin{bmatrix} g_1 & g_2 & \dots & g_{m-1} & g_m \\ s_1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & s_2 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & s_{m-1} & 0 \end{bmatrix}$ en $\mathbf{x}_n \equiv \begin{bmatrix} N_1(n) \\ N_2(n) \\ N_3(n) \\ \vdots \\ N_m(n) \end{bmatrix}$

Leslie matrices

m leeftijdsgroepen (tijdvak bv. 1 jaar)

$N_k(n)$ aantal individuen van leeftijd $k - 1$ begin n -de tijdvak

Aanname [Leslie]:

- In elk tijdvak overleeft de fractie s_k van leeftijd $k - 1$
- Aantal 0-jarige hangt lineair af van de vruchtbaarheid van de diverse leeftijdsgroepen

Model: $N_{k+1}(n + 1) = s_k N_k(n)$ &

$$N_1(n + 1) = g_1 N_1(n) + \dots + g_m N_m(n)$$

In matrix taal $\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$

met $\mathbf{A} \equiv \begin{bmatrix} g_1 & g_2 & \dots & g_{m-1} & g_m \\ s_1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & s_2 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & s_{m-1} & 0 \end{bmatrix}$ en $\mathbf{x}_n \equiv \begin{bmatrix} N_1(n) \\ N_2(n) \\ N_3(n) \\ \vdots \\ N_m(n) \end{bmatrix}$

Leslie matrix

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Evenwicht als

voor alle n : $N_j(n + 1) = N_j(n) = \alpha_j$ voor $j = 1, \dots, m$

Evenwicht als

voor alle n : $N_j(n + 1) = N_j(n) = \alpha_j$ voor $j = 1, \dots, m$

$$\vec{\alpha} \equiv \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{bmatrix} = \mathbf{A} \vec{\alpha}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_j(n + 1) = N_j(n) = \alpha_j$ voor $j = 1, \dots, m$

$$\vec{\alpha} \equiv \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{bmatrix} = \mathbf{A} \vec{\alpha} \Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_j(n + 1) = N_j(n) = \alpha_j$ voor $j = 1, \dots, m$

$$\vec{\alpha} \equiv \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{bmatrix} = \mathbf{A} \vec{\alpha} \Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Evenwichtige opbouw in leeftijd als voor alle n :

$N_i(n + 1)/N_j(n + 1) = N_i(n)/N_j(n)$ voor alle $i, j = 1, \dots, m$.

Evenwicht als

voor alle n : $N_j(n + 1) = N_j(n) = \alpha_j$ voor $j = 1, \dots, m$

$$\vec{\alpha} \equiv \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{bmatrix} = \mathbf{A} \vec{\alpha} \Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Evenwichtige opbouw in leeftijd als voor alle n :

$N_i(n + 1)/N_j(n + 1) = N_i(n)/N_j(n)$ voor alle $i, j = 1, \dots, m$.

$$\lambda \vec{\beta} = \mathbf{A} \vec{\beta} \Leftrightarrow \lambda \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Evenwicht als

voor alle n : $N_j(n + 1) = N_j(n) = \alpha_j$ voor $j = 1, \dots, m$

$$\vec{\alpha} \equiv \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{bmatrix} = \mathbf{A} \vec{\alpha} \Leftrightarrow 1 \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Evenwichtige opbouw in leeftijd als voor alle n :

$N_i(n + 1)/N_j(n + 1) = N_i(n)/N_j(n)$ voor alle $i, j = 1, \dots, m$.

$$\lambda \vec{\beta} = \mathbf{A} \vec{\beta} \Leftrightarrow \lambda \text{ eigenwaarde } \mathbf{A}$$

Wanneer is evenwicht stabiel?

Wanneer is evenwichtige leeftijdsopbouw stabiel?

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^m

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^m

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvectoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j \quad (j = 1, \dots, m).$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{v}_m \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \lambda_m^n \mathbf{v}_m$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^m

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvectoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j \quad (j = 1, \dots, m).$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{v}_m \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \lambda_m^n \mathbf{v}_m$$

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left(\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\gamma_m}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_m}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_m \right)$$

Beschouw de **iteratie** in \mathbb{R}^m

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Dan $\mathbf{x}_n = \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1} = \dots = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0$

Eigenwaarden en **eigenvectoren** van \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j \quad (j = 1, \dots, m).$$

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{v}_m \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \lambda_m^n \mathbf{v}_m$$

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left(\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\gamma_m}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_m}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_m \right)$$

Als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ alle $j > 1$ en $\gamma_1 \neq 0$,

dan $\mathbf{x}_n \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$ voor grote n .

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ alle $j > 1$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\gamma_m}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_m}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_m \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ ($j > 1$)

\mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ alle $j > 1$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\gamma_m}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_m}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_m \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ ($j > 1$)
 \mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Stelling. $\mathbf{0}$ is een stabiel evenwicht $\Leftrightarrow 1 > |\lambda_i|$, $i = 1, \dots, m$.

Als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ alle $j > 1$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\gamma_m}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_m}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_m \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ ($j > 1$)
 \mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Stelling. $\mathbf{0}$ is een stabiel evenwicht $\Leftrightarrow 1 > |\lambda_i|$, $i = 1, \dots, m$.

Stelling. $\gamma \mathbf{v}_1$ is een stabiel evenwicht $\Leftrightarrow \lambda_1 = 1 > |\lambda_j|$ ($j > 1$).

Er is een stabiel evenwicht als 1 dominante eigenwaarde **A**.

Als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ alle $j > 1$, dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{v}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\gamma_m}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_m}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{v}_m \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$$

λ_1 is een **dominante eigenwaarde** als $|\lambda_j| < |\lambda_1|$ ($j > 1$)
 \mathbf{v}_1 is dan een **dominante eigenvector**

Stelling. $\mathbf{0}$ is een stabiel evenwicht $\Leftrightarrow 1 > |\lambda_i|$, $i = 1, \dots, m$.

Stelling. $\gamma \mathbf{v}_1$ is een stabiel evenwicht $\Leftrightarrow \lambda_1 = 1 > |\lambda_j|$ ($j > 1$).

Er is een stabiel evenwicht als 1 dominante eigenwaarde **A**.

Stelling. $\gamma \mathbf{v}_1$ is een stabiele opbouw $\Leftrightarrow \lambda_1$ dominant.

Er is een stabiele leeftijdsopbouw als

A een dominante eigenwaarde heeft.

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

met $\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$ is $\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$.

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

met $\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$ is $\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = -1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

met $\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$ is $\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = -1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

$\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 + \varepsilon \end{bmatrix}$, $\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_0, \dots$

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

met $\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$ is $\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$.

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = -1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

$\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 + \varepsilon \end{bmatrix}$, $\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_0, \dots$

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$ evenwicht.

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

met $\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$ is $\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = -1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

$\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 + \varepsilon \end{bmatrix}$, $\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_0, \dots$

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$ evenwicht.

$\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 \\ \varepsilon \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{x}_n = \begin{bmatrix} 1 + n\varepsilon \\ \varepsilon \end{bmatrix}$

Wat gebeurt er als λ_1 niet dominant, als $|\lambda_1| = |\lambda_2|$?

Voorbeelden.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

met $\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$ is $\mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix}$.

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = -1$, $\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ evenwicht.

$\mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 + \varepsilon \\ 1 \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{x}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 + \varepsilon \end{bmatrix}$, $\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_0, \dots$

• $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}$, $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda$

$$\mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda^n & n\lambda^{n-1} \\ 0 & \lambda^n \end{bmatrix}$$

Wat als de eigenvectoren geen basis vormen?

Wat als de eigenvectoren geen basis vormen?

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}, \quad \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda^n & n\lambda^{n-1} \\ 0 & \lambda^n \end{bmatrix}$

Wat als de eigenvectoren geen basis vormen?

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}, \quad \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda^n & n\lambda^{n-1} \\ 0 & \lambda^n \end{bmatrix}$

- $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 1 \\ 0 & 0 & \lambda_2 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = \lambda_3 \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda_1^n & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2^n & n\lambda_2^{n-1} \\ 0 & 0 & \lambda_2^n \end{bmatrix}$

Wat als de eigenvectoren geen basis vormen?

$$\bullet \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}, \quad \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda^n & n\lambda^{n-1} \\ 0 & \lambda^n \end{bmatrix}$$

$$\bullet \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 1 \\ 0 & 0 & \lambda_2 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = \lambda_3 \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda_1^n & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2^n & n\lambda_2^{n-1} \\ 0 & 0 & \lambda_2^n \end{bmatrix}$$

Schrijf $\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{e}_1 + \gamma_2 \mathbf{e}_2 + \gamma_3 \mathbf{e}_3$. Stel $\gamma_1 \neq 0$.

Stel $|\lambda_1| > |\lambda_2|$. Merk op $\mathbf{v}_1 = \mathbf{e}_1$. Dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{e}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{e}_2 + \frac{n}{\lambda_1} \frac{\gamma_3}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^{n-1} \mathbf{e}_2 + \frac{\gamma_3}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{e}_3 \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1.$$

Wat als de eigenvectoren geen basis vormen?

$$\bullet \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}, \quad \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda^n & n\lambda^{n-1} \\ 0 & \lambda^n \end{bmatrix}$$

$$\bullet \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 1 \\ 0 & 0 & \lambda_2 \end{bmatrix}, \quad \lambda_2 = \lambda_3 \quad \Rightarrow \quad \mathbf{A}^n = \begin{bmatrix} \lambda_1^n & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2^n & n\lambda_2^{n-1} \\ 0 & 0 & \lambda_2^n \end{bmatrix}$$

Schrijf $\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{e}_1 + \gamma_2 \mathbf{e}_2 + \gamma_3 \mathbf{e}_3$. Stel $\gamma_1 \neq 0$.

Stel $|\lambda_1| > |\lambda_2|$. Merk op $\mathbf{v}_1 = \mathbf{e}_1$. Dan geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \gamma_1 \lambda_1^n \left[\mathbf{e}_1 + \frac{\gamma_2}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{e}_2 + \frac{n}{\lambda_1} \frac{\gamma_3}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^{n-1} \mathbf{e}_2 + \frac{\gamma_3}{\gamma_1} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1} \right)^n \mathbf{e}_3 \right] \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1.$$

Stelling. Als λ_1 dominante eigenwaarde met eigenvector \mathbf{v}_1 .

Dan geldt, voor iedere \mathbf{x}_0 , met een $\neq 0$ component \mathbf{v}_1 ,

en voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Relevantie

Stel λ_1 dominant. *Biologisch relevant?*

Alleen als $\lambda_1 \in \mathbb{R}$, $\lambda_1 > 0$

en alle coëfficiënten van eigenvector niet negatief.

Relevantie

Stel λ_1 dominant. *Biologisch relevant?*

Alleen als $\lambda_1 \in \mathbb{R}$, $\lambda_1 > 0$

en alle coëfficiënten van eigenvector niet negatief.

Stel $|\lambda_1| = |\lambda_2|$. *Biologisch relevant?*

Relevantie

Stel λ_1 dominant. *Biologisch relevant?*

Alleen als $\lambda_1 \in \mathbb{R}$, $\lambda_1 > 0$
en alle coëfficiënten van eigenvector niet negatief.

Stel $|\lambda_1| = |\lambda_2|$. *Biologisch relevant?*

Voorbeeld. $m = 3$

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 6 \\ \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}, \quad \lambda \text{ eigenwaarde} \Rightarrow \lambda^3 = 1, \\ \text{dus } |\lambda_1| = |\lambda_2| = |\lambda_3|.$$

$$\text{Met } x_0 = \begin{bmatrix} 6 \\ 6 \\ 6 \end{bmatrix} \text{ is } x_1 = \begin{bmatrix} 36 \\ 3 \\ 2 \end{bmatrix}, x_2 = \begin{bmatrix} 12 \\ 18 \\ 1 \end{bmatrix}, x_3 = \begin{bmatrix} 6 \\ 6 \\ 6 \end{bmatrix}, \dots$$

Machtsmethode

Stel \mathbf{A} is een $m \times m$ matrix met een dominante eigenwaarde λ_1 en eigenvector \mathbf{v}_1 .

Stelling. Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een $\neq 0$ component \mathbf{v}_1 , geldt, voor grote n ,

$$\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1.$$

Machtsmethode

Stel \mathbf{A} is een $m \times m$ matrix
met een dominante eigenwaarde λ_1 en eigenvector \mathbf{v}_1 .

Stelling. Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een $\neq 0$ component \mathbf{v}_1 ,
geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Notatie. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basis vector.
 $\mathbf{y} = (y_1, \dots, y_m)^\top \Rightarrow \mathbf{e}_j^\top \mathbf{y} = y_j$.

Machtsmethode

Stel \mathbf{A} is een $m \times m$ matrix met een dominante eigenwaarde λ_1 en eigenvector \mathbf{v}_1 .

Stelling. Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een $\neq 0$ component \mathbf{v}_1 , geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Gevolg. Met $\mu_n \equiv \frac{\mathbf{e}_1^\top \mathbf{x}_n}{\mathbf{e}_1^\top \mathbf{x}_{n-1}}$ geldt $\lim_{n \rightarrow \infty} \mu_n = \lambda_1$

voorop gesteld dat $\mathbf{e}_1^\top \mathbf{v}_1 \neq 0$.

Machtsmethode

Stel \mathbf{A} is een $m \times m$ matrix met een dominante eigenwaarde λ_1 en eigenvector \mathbf{v}_1 .

Stelling. Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een $\neq 0$ component \mathbf{v}_1 , geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Gevolg. Met $\mu_n \equiv \frac{\mathbf{e}_1^T \mathbf{x}_n}{\mathbf{e}_1^T \mathbf{x}_{n-1}}$ geldt $\lim_{n \rightarrow \infty} \mu_n = \lambda_1$

Machtsmethode.

$$\tilde{\mathbf{x}}_n \equiv \mathbf{A} \mathbf{x}_{n-1}, \quad \mu_n \equiv \mathbf{e}_1^T \tilde{\mathbf{x}}_n, \quad \mathbf{x}_n \equiv \tilde{\mathbf{x}}_n / \mu_n.$$

Gevolg. Als \mathbf{v}_1 zo geschaald is dat $\mathbf{e}_1^T \mathbf{v}_1 = 1$, dan

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \mathbf{x}_n = \mathbf{v}_1 \quad \& \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \mu_n = \lambda_1.$$

Program

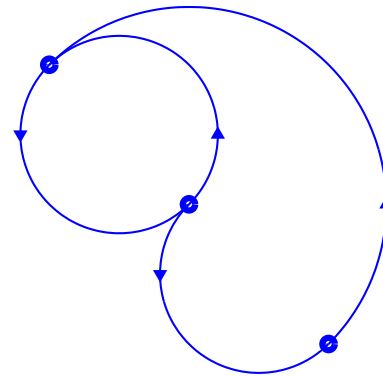
- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Matrices en grafen

matrix

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}$$

graaf

Matrix (graaf) is **irreducibel** als je in de graaf van ieder punt naar ieder ander punt kunt lopen (via de lijnen in de aangegeven richting), anders is de matrix (graaf) **reducibel**.

Periode matrix (graaf) = $\text{ggd}(\text{aantal lijnen rondwandeling})$ waarbij de grootste gemene deler (ggd) genomen wordt over alle rondwandelingen.

Matrix is **a-periodiek** als periode = 1.

Dominantie

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$$

orden de eigenwaarden λ_j met eigenvectoren \mathbf{v}_j zo dat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Dominantie

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$$

orden de eigenwaarden λ_j met eigenvectoren \mathbf{v}_j zo dat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Dominantie

$$\mathbf{x}_{n+1} = \mathbf{A} \mathbf{x}_n$$

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$$

orden de eigenwaarden λ_j met eigenvectoren \mathbf{v}_j zo dat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling [Perron & Frobenius].

Stel $A_{ij} \geq 0$ alle $i, j = 1, \dots, m$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .
- Als bovendien \mathbf{A} irreducibel en a-periodiek $\Rightarrow \lambda_1$ dominant.

Voorbeeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}.$$

Voorbeeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}.$$

\mathbf{A} is irreducible. $\text{ggd}(2, 3) = 1$, dus a-periodiek.

Dus, \mathbf{A} heeft een dominante eigenwaarde.

Noem deze λ . Dan $\lambda > 0$,

$$\lambda^3 - \frac{1}{2}\lambda - 1 = 0, \quad \lambda > 1 \quad \text{en} \quad \mathbf{v} = \begin{bmatrix} \lambda^2 \\ \frac{1}{2}\lambda \\ \frac{1}{6} \end{bmatrix}$$

is de bijbehorende eigenvector. \mathbf{v} is dominant.

Voorbeeld

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}.$$

\mathbf{A} is irreducible. $\text{ggd}(2, 3) = 1$, dus a-periodiek.

Dus, \mathbf{A} heeft een dominante eigenwaarde.

Noem deze λ . Dan $\lambda > 0$,

$$\lambda^3 - \frac{1}{2}\lambda - 1 = 0, \quad \lambda > 1 \quad \text{en} \quad \mathbf{v} = \begin{bmatrix} \lambda^2 \\ \frac{1}{2}\lambda \\ \frac{1}{6} \end{bmatrix}$$

is de bijbehorende eigenvector. \mathbf{v} is dominant.

Interpretatie: Geen evenwicht (behalve de triviale). De bevolking groeit exponentieel en op den duur volgens een stabiele evenwichtige leeftijdsopbouw:

$$\mathbf{x}_n \approx \gamma \lambda^n \mathbf{v} \quad \text{voor grote } n.$$

Voor iedere $\gamma > 0$ is $\gamma \mathbf{v}$ 'n stabiele leeftijdsopbouw.

Leslie matrices

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} g_1 & g_2 & \dots & g_{m-1} & g_m \\ s_1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & s_2 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & s_{m-1} & 0 \end{bmatrix}.$$

Zij $h_1 = 1$, $h_2 = s_1 h_1$, $h_3 = s_2 h_2$, \dots .

Stelling. $\det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) =$

$$\lambda^m - g_1 h_1 \lambda^{m-1} - g_2 h_2 \lambda^{m-2} - \dots - g_m h_m.$$

$$\mathbf{v}_i = (h_1 \lambda_i^{m-1}, h_2 \lambda_i^{m-2}, h_3 \lambda_i^{m-3}, \dots, h_m)^\top.$$

$s_i \geq 0$, $g_i \geq 0$ alle i & $\text{ggd}(\{i | h_i g_i \neq 0\}) = 1$

$\Rightarrow \lambda_1$ dominant en $\lambda_1 > 0$.

Voorbeeld.

Beschouw voor $s > 0$, de Leslie matrix

$$\mathbf{A} \equiv \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2}s & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}.$$

- *Voor welke s is er evenwicht?*
- *Is het evenwicht stabiel?*
- *Bereken de evenwicht(en).*

Voorbeeld.

Beschouw voor $s > 0$, de Leslie matrix $\mathbf{A} \equiv \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2}s & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}$.

- *Voor welke s is er evenwicht?*
- *Is het evenwicht stabiel?*
- *Bereken de evenwicht(en).*

$$h_1 = 1, h_2 = \frac{1}{2}s, h_3 = \frac{1}{6}s \text{ \& } \text{ggd}(\{i|h_i g_i \neq 0\}) = \text{ggd}(2, 3) = 1.$$

Voorbeeld.

Beschouw voor $s > 0$, de Leslie matrix $\mathbf{A} \equiv \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2}s & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}$.

- *Voor welke s is er evenwicht?*
- *Is het evenwicht stabiel?*
- *Bereken de evenwicht(en).*

$h_1 = 1, h_2 = \frac{1}{2}s, h_3 = \frac{1}{6}s$ & $\text{ggd}(\{i | h_i g_i \neq 0\}) = \text{ggd}(2, 3) = 1$.

Dus, \mathbf{A} heeft een dominante eigenwaarde > 0 .

Als λ eigenwaarde \mathbf{A} met eigenvector \mathbf{v} dan

$$\lambda^3 - \frac{1}{2}s\lambda - s = 0 \quad \text{en} \quad \mathbf{v} = (\lambda^2, \frac{1}{2}s\lambda, \frac{1}{6}s)^\top.$$

Voorbeeld.

Beschouw voor $s > 0$, de Leslie matrix $\mathbf{A} \equiv \begin{bmatrix} 0 & 1 & 6 \\ \frac{1}{2}s & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 \end{bmatrix}$.

- *Voor welke s is er evenwicht?*
- *Is het evenwicht stabiel?*
- *Bereken de evenwicht(en).*

$h_1 = 1$, $h_2 = \frac{1}{2}s$, $h_3 = \frac{1}{6}s$ & $\text{ggd}(\{i | h_i g_i \neq 0\}) = \text{ggd}(2, 3) = 1$.

Dus, \mathbf{A} heeft een dominante eigenwaarde > 0 .

Als λ eigenwaarde \mathbf{A} met eigenvector \mathbf{v} dan

$$\lambda^3 - \frac{1}{2}s\lambda - s = 0 \quad \text{en} \quad \mathbf{v} = (\lambda^2, \frac{1}{2}s\lambda, \frac{1}{6}s)^\top.$$

1 is eigenwaarde \Leftrightarrow er is evenwicht $\Leftrightarrow s = 2/3$.

Voor $s = 2/3$ is $\lambda = 1$ de enige oplossing > 0 .

Dus, voor $s = 2/3$, is 1 dominant,

is $\gamma (1, \frac{1}{3}, \frac{1}{9})^\top$ 'n evenwicht (iedere $\gamma > 0$),

het evenwicht is **zwak** stabiel, de leeftijdsopbouw is **stabiel**.

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$, d.w.z., $A_{ij} \geq 0$ alle $i, j = 1, \dots, m$

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .

Voorbeeld. $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$.

$$\lambda_1 = \lambda_2 = 1, \quad \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \text{ maar ook } \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .
- Als bovendien \mathbf{A} irreducibel en a-periodiek $\Rightarrow \lambda_1$ dominant.

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .
- Als bovendien \mathbf{A} irreducibel en a-periodiek $\Rightarrow \lambda_1$ dominant.

Opmerkingen. $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$.

- Als λ_1 dominant is, dan is \mathbf{v}_1 uniek op schaling na.

($\mathbf{A} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{v}_1$ en $\mathbf{A} \tilde{\mathbf{v}}_1 = \lambda_1 \tilde{\mathbf{v}}_1$. Dan $\mathbf{v}_1 = \gamma \tilde{\mathbf{v}}_1$ zekere $\gamma \in \mathbb{C}$)

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .
- Als bovendien \mathbf{A} irreducibel en a-periodiek $\Rightarrow \lambda_1$ dominant.

Opmerkingen. $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$.

- Als λ_1 dominant is, dan is \mathbf{v}_1 uniek op schaling na.
- \mathbf{A} irreducibel en a-periodiek \Rightarrow alle coëff. $\mathbf{v}_1 > 0$.

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan geldt

- $\lambda_1 \geq 0$.
- Er is een eigenvector \mathbf{v}_1 bij λ_1 met alle coëfficiënten ≥ 0 .
- Als bovendien \mathbf{A} irreducibel en a-periodiek $\Rightarrow \lambda_1$ dominant.

Voor bewijsargumenten, zie volgende transparanten.

Over het bewijs van Perron & Frobenius

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$, λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$.

\mathbf{A} irreducibel en a-periodiek $\Rightarrow \lambda_1$ dominant.

Voor bewijs, zie 'n geschikt vervolg college

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix, $m > 1$.

Stelling. Stel λ_1 is dominant.

Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een \mathbf{v}_1 component $\neq 0$,

geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix, $m > 1$.

Stelling. Stel λ_1 is dominant.

Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een \mathbf{v}_1 component $\neq 0$,

geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Stel ook nog $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$.

Stel, $\mathbf{e}_j^\top \mathbf{x}_0 \geq 0$ voor alle j . \Rightarrow

• $\mathbf{e}_j^\top \mathbf{x}_n \geq 0$ voor alle j , alle n .

• $0 \leq \mu_n = \frac{\mathbf{e}_1^\top \mathbf{x}_n}{\mathbf{e}_1^\top \mathbf{x}_{n-1}} \approx \lambda_1 \quad \Rightarrow \quad \lambda_1 \geq 0$

• $0 \leq \mathbf{e}_j^\top \mathbf{x}_n \approx \lambda_1^n \mathbf{e}_j^\top (\gamma_1 \mathbf{v}_1) \quad \Rightarrow \quad \mathbf{e}_j^\top (\gamma_1 \mathbf{v}_1) \geq 0$ voor alle j .

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix, $m > 1$.

Stelling. Stel λ_1 is dominant.

Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een \mathbf{v}_1 component $\neq 0$,

geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$ en λ_1 dominant. Dan $\lambda_1 > 0$ en, voor 'n scalair γ_1 , zijn alle coëff. $\gamma_1 \mathbf{v}_1 \geq 0$.

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix, $m > 1$.

Stelling. Stel λ_1 is dominant.

Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een \mathbf{v}_1 component $\neq 0$,

geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$ en λ_1 dominant. Dan $\lambda_1 > 0$ en, voor 'n scalair γ_1 , zijn alle coëff. $\gamma_1 \mathbf{v}_1 \geq 0$.

Gevolg. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan $\lambda_1 \geq 0$ en er is een bijbehorende eigenvector met alle coëff. ≥ 0 .

Zij $\mathbf{A} = (A_{ij})$ een $m \times m$ matrix, $m > 1$.

Stelling. Stel λ_1 is dominant.

Voor iedere \mathbf{x}_0 , met een \mathbf{v}_1 component $\neq 0$,

geldt, voor grote n , $\mathbf{x}_n = \mathbf{A}^n \mathbf{x}_0 \approx \gamma_1 \lambda_1^n \mathbf{v}_1$.

Stelling. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$ en λ_1 dominant. Dan $\lambda_1 > 0$ en, voor 'n scalair γ_1 , zijn alle coëff. $\gamma_1 \mathbf{v}_1 \geq 0$.

Gevolg. Stel $\mathbf{A} \geq \mathbf{0}$. Dan $\lambda_1 \geq 0$ en

er is een bijbehorende eigenvector met alle coëff. ≥ 0 .

Bewijsschets. Zij, voor $\varepsilon > 0$, \mathbf{A}_ε de matrix die ontstaat door bij alle coëfficiënten van \mathbf{A} ε op te tellen. \mathbf{A}_ε is irreducibel en a-periodiek. Dus er is een dominante eigenwaarde en die is ≥ 0 en een bijbehorende eigenvector met alleen coëfficiënten ≥ 0 . Laat nu ε naar 0 gaan.

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Op dag n

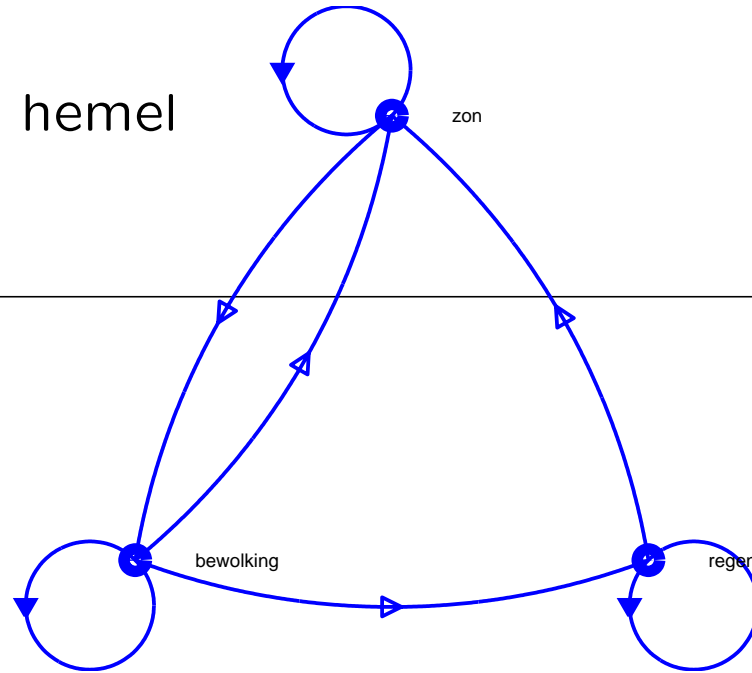
p_n kans op zon

q_n kans op bewolkte hemel

r_n kans op regen

Aanname:

“kans op”,
van dag tot dag

Model:

$$\mathbf{p}_{n+1} = \begin{bmatrix} p_{n+1} \\ q_{n+1} \\ r_{n+1} \end{bmatrix} = \mathbf{P} \mathbf{p}_n \quad \text{met} \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{6} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

Markov ketens

m verschillende toestanden. In toestand j is, in volgend tijdvak, de kans op toestand i gelijk aan p_{ij} .

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} p_{11} & p_{12} & \cdots & p_{1m} \\ p_{21} & p_{22} & \cdots & p_{2m} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ p_{m1} & p_{m2} & \cdots & p_{mm} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{p}_n = \begin{bmatrix} p_1(n) \\ p_2(n) \\ \vdots \\ p_m(n) \end{bmatrix}$$

$\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots$ is 'n discrete **Markov keten** als

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P} \mathbf{p}_n \quad \text{alle } n$$

met **P kansmatrix** & **p₀ toestandsvector** (d.w.z. kolomsom(men) = 1 & alle coëfficiënten ≥ 0).

Stelling. \mathbf{p}_n toestandsvector voor alle n .

P heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van **P**.

P irreducibel & a-periodiek \Rightarrow 1 dominant \Rightarrow

\exists 1 stabiele **stationaire toestandsvector**.

Op dag n

p_n kans op zon,

q_n kans op bewolkte hemel, &

r_n kans op regen

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{6} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

Stel zon op dag 0 \Rightarrow

kans op regen op dag 5 is gelijk
aan de (3,1) coëfficiënt van \mathbf{P}^5 .

Op dag n

p_n kans op zon,

q_n kans op bewolkte hemel, &

r_n kans op regen

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{6} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

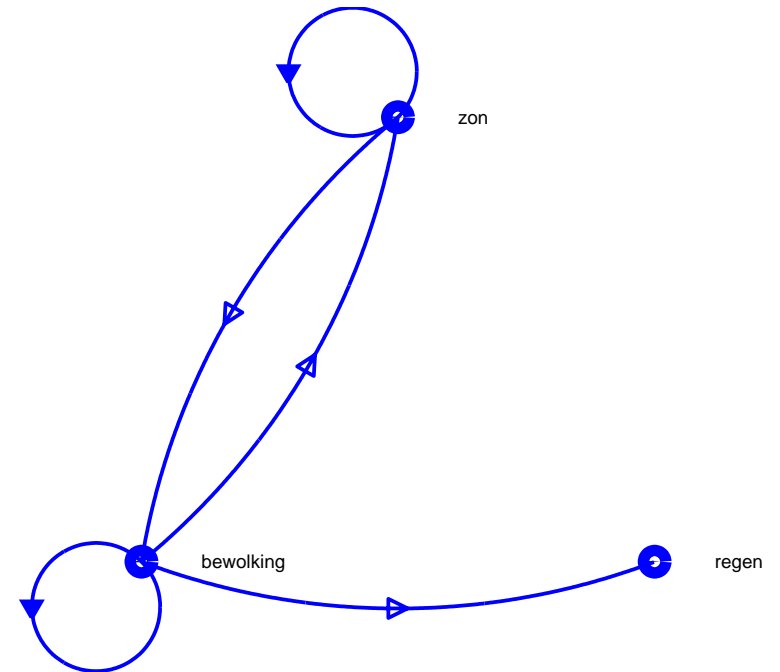
Kans voor het eerst regen op dag 5?

$$\tilde{\mathbf{P}} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{6} & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & 0 \end{bmatrix}$$

Zon op dag 0 \Rightarrow

kans op eerste regen op dag 5

is de (3,1) coëfficiënt van $\tilde{\mathbf{P}}^5$.

Hoelang duurt het gemiddeld voordat het regent?

Hoelang duurt het gemiddeld voordat het regent?

$\sum n \times$ kans eerste regen op dag n

= (3, 1) coëfficiënt van $\sum_{n=1}^{\infty} n \tilde{\mathbf{P}}^n$.

Hoelang duurt het gemiddeld voordat het regent?

$$\sum n \times \text{kans eerste regen op dag } n$$

$$= (3, 1) \text{ coëfficiënt van } \sum_{n=1}^{\infty} n \tilde{\mathbf{P}}^n.$$

Stelling. Als voor alle eigenwaarden λ van \mathbf{A} geldt

$$|\lambda| < 1,$$

dan

$$\sum_{n=1}^{\infty} \mathbf{A}^n = \mathbf{A} (\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1}.$$

Hoelang duurt het gemiddeld voordat het regent?

$$\sum n \times \text{kans eerste regen op dag } n$$

$$= (3, 1) \text{ coëfficiënt van } \sum_{n=1}^{\infty} n \tilde{\mathbf{P}}^n.$$

Stelling. Als voor alle eigenwaarden λ van \mathbf{A} geldt

$$|\lambda| < 1,$$

dan

$$\sum_{n=1}^{\infty} \mathbf{A}^n = \mathbf{A} (\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1}.$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} n \mathbf{A}^n = \mathbf{A} (\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-2}.$$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{p}_0 toestandsvector $\Rightarrow \mathbf{p}_n = \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0$ toestandsvector.

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{p}_0 toestandsvector $\Rightarrow \mathbf{p}_n = \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0$ toestandsvector.

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

$\mathbf{p} = (p_1, \dots, p_m)^\top$ **toestandsvector**, dat wil zeggen,

$$p_j \geq 0 \text{ alle } j = 1, \dots, m \quad \text{en} \quad \sum_{j=1}^m p_j = 1.$$

$$p_j = \mathbf{e}_j^\top \mathbf{p}, \quad 1 = \sum_{j=1}^m p_j = \mathbf{1}^\top \mathbf{p}.$$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{p}_0 toestandsvector $\Rightarrow \mathbf{p}_n = \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0$ toestandsvector.

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

\mathbf{p} toestandsvector $\Leftrightarrow \mathbf{e}_j^\top \mathbf{p} \geq 0 \quad \& \quad \mathbf{1} = \mathbf{1}^\top \mathbf{p}.$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{p}_0 toestandsvector $\Rightarrow \mathbf{p}_n = \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0$ toestandsvector.

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

\mathbf{p} toestandsvector $\Leftrightarrow \mathbf{e}_j^\top \mathbf{p} \geq 0 \quad \& \quad \mathbf{1} = \mathbf{1}^\top \mathbf{p}$.

$\mathbf{P} = (p_{ij})$ kansmatrix, dat wil zeggen,

$$p_{ij} \geq 0 \text{ alle } i, j \quad \text{en} \quad \sum_{i=1}^m p_{ij} = 1 \text{ alle } j.$$

$$\mathbf{1} = \sum_{i=1}^m p_{ij} = \mathbf{1}^\top \mathbf{P} \mathbf{e}_j \text{ alle } j \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top.$$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{p}_0 toestandsvector $\Rightarrow \mathbf{p}_n = \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0$ toestandsvector.

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

\mathbf{p} toestandsvector $\Leftrightarrow \mathbf{e}_j^\top \mathbf{p} \geq 0 \quad \& \quad \mathbf{1} = \mathbf{1}^\top \mathbf{p}.$

\mathbf{P} kansmatrix $\Leftrightarrow \mathbf{P} \geq \mathbf{0} \quad \& \quad \mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top.$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{p}_0 toestandsvector $\Rightarrow \mathbf{p}_n = \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0$ toestandsvector.

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

\mathbf{p} toestandsvector $\Leftrightarrow \mathbf{e}_j^\top \mathbf{p} \geq 0 \quad \& \quad \mathbf{1} = \mathbf{1}^\top \mathbf{p}.$

\mathbf{P} kansmatrix $\Leftrightarrow \mathbf{P} \geq \mathbf{0} \quad \& \quad \mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top.$

$\mathbf{e}_j^\top \mathbf{p}_n = \mathbf{e}_j^\top \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0 \geq 0:$

som van producten van getallen ≥ 0 is ≥ 0 .

$\mathbf{1}^\top \mathbf{p}_n = \mathbf{1}^\top \mathbf{P}^n \mathbf{p}_0 = \mathbf{1}^\top \mathbf{P}^{n-1} \mathbf{p}_0 = \dots = \mathbf{1}^\top \mathbf{p}_0 = 1.$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top \Rightarrow \mathbf{P}^\top \mathbf{1} = \mathbf{1}.$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P}^\top .

$$\Rightarrow 0 = \det(\mathbf{P}^\top - \mathbf{I}) = \det((\mathbf{P} - \mathbf{I})^\top) = \det(\mathbf{P} - \mathbf{I}).$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P} .

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top \Rightarrow \mathbf{P}^\top \mathbf{1} = \mathbf{1}.$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P}^\top .

$$\Rightarrow 0 = \det(\mathbf{P}^\top - \mathbf{I}) = \det((\mathbf{P} - \mathbf{I})^\top) = \det(\mathbf{P} - \mathbf{I}).$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P} .

Evenzo, als λ is een eigenwaarde van \mathbf{A}^\top .

$$\Rightarrow 0 = \det(\mathbf{A}^\top - \lambda \mathbf{I}) = \det((\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I})^\top) = \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}).$$

Dus λ is een eigenwaarde van \mathbf{A} .

Stelling. λ eigenwaarde \mathbf{A} \Leftrightarrow λ eigenwaarde \mathbf{A}^T

Intermezzo

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{v}_m, \quad \text{met } \mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$$

Zij \mathbf{w}_1 zo dat $\mathbf{A}^T \mathbf{w}_1 = \lambda_1 \mathbf{w}_1$, of, equivalent, $\mathbf{w}_1^T \mathbf{A} = \lambda_1 \mathbf{w}_1^T$:
 \mathbf{w}_1 is een **links** eigenvector bij de eigenwaarde λ_1 .

Stelling. Als λ_1 dominant, dan $\gamma_1 = \mathbf{w}_1^T \mathbf{x}_0 / \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_1$.

Als \mathbf{v}_1 en \mathbf{w}_1 bekend zijn, dan kan γ_1 berekend worden.

Stelling. λ eigenwaarde \mathbf{A} \Leftrightarrow λ eigenwaarde \mathbf{A}^\top

Intermezzo

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{v}_m, \quad \text{met } \mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$$

Zij \mathbf{w}_1 zo dat $\mathbf{A}^\top \mathbf{w}_1 = \lambda_1 \mathbf{w}_1$, of, equivalent, $\mathbf{w}_1^\top \mathbf{A} = \lambda_1 \mathbf{w}_1^\top$:
 \mathbf{w}_1 is een **links** eigenvector bij de eigenwaarde λ_1 .

Stelling. Als λ_1 dominant, dan $\gamma_1 = \mathbf{w}_1^\top \mathbf{x}_0 / \mathbf{w}_1^\top \mathbf{v}_1$.

Bewijs. $\lambda_1 \mathbf{w}_1^\top \mathbf{v}_j = \mathbf{w}_1^\top \mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{w}_1^\top \mathbf{v}_j$.

Dus, óf $\lambda_1 = \lambda_j$, óf $\mathbf{w}_1^\top \mathbf{v}_j = 0$.

Stelling. λ eigenwaarde \mathbf{A} \Leftrightarrow λ eigenwaarde \mathbf{A}^T

Intermezzo

$$\mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{v}_m, \quad \text{met } \mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$$

Zij \mathbf{w}_1 zo dat $\mathbf{A}^T \mathbf{w}_1 = \lambda_1 \mathbf{w}_1$, of, equivalent, $\mathbf{w}_1^T \mathbf{A} = \lambda_1 \mathbf{w}_1^T$:
 \mathbf{w}_1 is een **links** eigenvector bij de eigenwaarde λ_1 .

Stelling. Als λ_1 dominant, dan $\gamma_1 = \mathbf{w}_1^T \mathbf{x}_0 / \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_1$.

Bewijs. $\lambda_1 \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_j = \mathbf{w}_1^T \mathbf{A} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_j$.

Dus, óf $\lambda_1 = \lambda_j$, óf $\mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_j = 0$.

Als λ_1 dominant, dan $\lambda_1 \neq \lambda_j$ ($j > 1$):

$$\mathbf{w}_1^T \mathbf{x}_0 = \gamma_1 \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_1 + \dots + \gamma_m \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_m = \gamma_1 \mathbf{w}_1^T \mathbf{v}_1.$$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top \Rightarrow \mathbf{P}^\top \mathbf{1} = \mathbf{1}.$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P}^\top .

$$\Rightarrow 0 = \det(\mathbf{P}^\top - \mathbf{I}) = \det((\mathbf{P} - \mathbf{I})^\top) = \det(\mathbf{P} - \mathbf{I}).$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P} .

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{P} = \mathbf{1}^\top \Rightarrow \mathbf{P}^\top \mathbf{1} = \mathbf{1}.$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P}^\top .

$$\Rightarrow 0 = \det(\mathbf{P}^\top - \mathbf{I}) = \det((\mathbf{P} - \mathbf{I})^\top) = \det(\mathbf{P} - \mathbf{I}).$$

Dus 1 is een eigenwaarde van \mathbf{P} .

Alternatief bewijs. $\mathbf{P} \geq \mathbf{0}$.

Dus (Perron-Frobenius) is er een eigenwaarde, zeg λ_1 , met $\lambda_1 > 0$, $\lambda_1 \geq |\lambda_j|$ alle j , en bijbehorende eigenvector \mathbf{v}_1 met alle coördinaten ≥ 0 .

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{v}_1 = \mathbf{1}^\top \mathbf{P} \mathbf{v}_1 = \lambda_1 \mathbf{1}^\top \mathbf{v}_1. \text{ Omdat } \mathbf{1}^\top \mathbf{v}_1 > 0 \text{ volgt } \lambda_1 = 1.$$

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

Stel $\mathbf{P} \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$.

Dan $|\lambda| |\mathbf{v}| = |\lambda \mathbf{v}| = |\mathbf{P} \mathbf{v}| \leq \mathbf{P} |\mathbf{v}|$,

hierbij is $|\mathbf{v}|$ coördinaatsgewijs absolute waarde nemen
en geldt \leq coördinaatsgewijs.

Dus $|\lambda| \mathbf{1}^\top |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^\top (|\lambda| |\mathbf{v}|) \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{P} |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^\top |\mathbf{v}|$

$\Rightarrow |\lambda| \leq 1$.

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

Stel $\mathbf{P} \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$.

Dan $|\lambda| |\mathbf{v}| = |\lambda \mathbf{v}| = |\mathbf{P} \mathbf{v}| \leq \mathbf{P} |\mathbf{v}|$,

hierbij is $|\mathbf{v}|$ coördinaatsgewijs absolute waarde nemen
en geldt \leq coördinaatsgewijs.

Dus $|\lambda| \mathbf{1}^\top |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^\top (|\lambda| |\mathbf{v}|) \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{P} |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^\top |\mathbf{v}|$

$\Rightarrow |\lambda| \leq 1$.

Opmerking. Als $\mathbf{1}^\top |\mathbf{A}| \leq \mathbf{1}^\top$,

dan $|\lambda_j| \leq 1$ alle eigenwaarden λ_j van \mathbf{A} .

Stelling. \mathbf{P} kansmatrix.

\mathbf{P} heeft eigenwaarde 1 & $|\lambda| \leq 1$ alle eigenwaarden λ van \mathbf{P} .

Bewijs. \mathbf{e}_j is de j -de standaard basisvector, $\mathbf{1} \equiv (1, \dots, 1)^\top$

Stel $\mathbf{P} \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$.

Dan $|\lambda| |\mathbf{v}| = |\lambda \mathbf{v}| = |\mathbf{P} \mathbf{v}| \leq \mathbf{P} |\mathbf{v}|$,

hierbij is $|\mathbf{v}|$ coördinaatsgewijs absolute waarde nemen
en geldt \leq coördinaatsgewijs.

Dus $|\lambda| \mathbf{1}^\top |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^\top (|\lambda| |\mathbf{v}|) \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{P} |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^\top |\mathbf{v}|$

$\Rightarrow |\lambda| \leq 1$.

Opmerking. Als $\mathbf{1}^\top |\mathbf{A}| < \mathbf{1}^\top$,

dan $|\lambda_j| < 1$ alle eigenwaarden λ_j van \mathbf{A} .

Op dag n

p_n kans op zon,

q_n kans op bewolkte hemel, &

r_n kans op regen

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{6} & \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}.$$

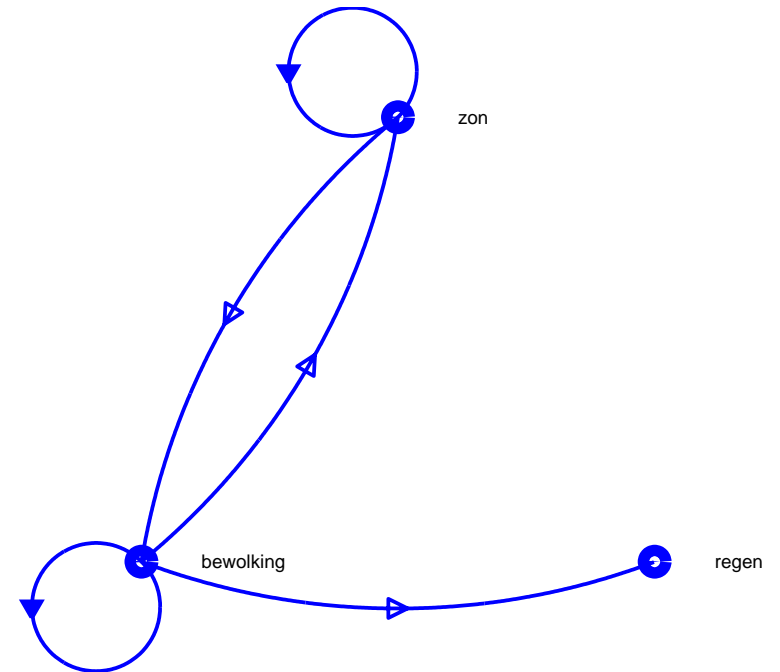
Kans voor het eerst regen op dag 5?

$$\tilde{\mathbf{P}} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{6} & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & 0 \end{bmatrix}$$

Zon op dag 0 \Rightarrow

kans op eerste regen op dag 5

is de (3,1) coëfficiënt van $\tilde{\mathbf{P}}^5$.

Hoelang duurt het gemiddeld voordat het regent?

$$\sum n \times \text{kans eerste regen op dag } n$$

$$= (3, 1) \text{ coëfficiënt van } \sum_{n=1}^{\infty} n \tilde{\mathbf{P}}^n.$$

Stelling. Als voor alle eigenwaarden λ van \mathbf{A} geldt

$$|\lambda| < 1,$$

dan

$$\sum_{n=1}^{\infty} \mathbf{A}^n = \mathbf{A} (\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1}.$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} n \mathbf{A}^n = \mathbf{A} (\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-2}.$$

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$:

$$|\lambda| \mathbf{1}^T |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^T |\lambda \mathbf{v}| = \mathbf{1}^T |\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v}| \leq \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}} |\mathbf{v}| \leq \mathbf{1}^T |\mathbf{v}|$$

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$:

$$|\lambda| \mathbf{1}^T |\mathbf{v}| = \mathbf{1}^T |\lambda \mathbf{v}| = \mathbf{1}^T |\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v}| \leq \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}} |\mathbf{v}| \leq \mathbf{1}^T |\mathbf{v}|$$

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Stel $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \mathbf{v} = (v_j)$ met $v_j \geq 0$ alle j .

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{v} = \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{v}.$$

Omdat $q_3 < 1$ kan dit alleen maar als $v_3 = 0$.

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Stel $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \mathbf{v} = (v_j)$ met $v_j \geq 0$ alle j .

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{v} = \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{v}.$$

Omdat $q_3 < 1$ kan dit alleen maar als $v_3 = 0$.

Omdat er in de graaf van $\tilde{\mathbf{P}}$ een pad is (bewandelen in de aangegeven richting!) van punt j naar punt 3 is $v_j = 0$.

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Stel $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \mathbf{v} = (v_j)$ met $v_j \geq 0$ alle j .

$$\mathbf{1}^T \mathbf{v} = \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}} \mathbf{v} \leq \mathbf{1}^T \mathbf{v}.$$

Omdat $q_3 < 1$ kan dit alleen maar als $v_3 = 0$.

Omdat er in de graaf van $\tilde{\mathbf{P}}$ een pad is (bewandelen in de aangegeven richting!) van punt j naar punt 3 is $v_j = 0$.

Voorbeeld. Pad $e_1 \rightsquigarrow e_2 \rightsquigarrow e_3$

Als $v_1 > 0$ dan $v_2 = P_{21}v_1 + \dots > 0$, want op \dots alles ≥ 0 .

Dus $v_3 = \dots + P_{32}v_2 + \dots > 0$. Echter $v_3 = 0$.

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Stel $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \mathbf{v} = (v_j)$ met $v_j \geq 0$ alle j .

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{v} = \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{v}.$$

Omdat $q_3 < 1$ kan dit alleen maar als $v_3 = 0$.

Omdat er in de graaf van $\tilde{\mathbf{P}}$ van ieder punt j een pad is naar punt 3 is $\mathbf{v} = 0$: blijkbaar is er geen eigenwaarde $\lambda = 1$.

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Stel $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \mathbf{v} = (v_j)$ met $v_j \geq 0$ alle j .

$$\mathbf{1}^\top \mathbf{v} = \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} \leq \mathbf{1}^\top \mathbf{v}.$$

Omdat $q_3 < 1$ kan dit alleen maar als $v_3 = 0$.

Omdat er in de graaf van $\tilde{\mathbf{P}}$ van ieder punt j een pad is naar punt 3 is $\mathbf{v} = 0$: blijkbaar is er geen eigenwaarde $\lambda = 1$.

Omdat $P_{ij} \geq 0$ is er een eigenwaarde λ_1 zodat $\lambda_1 \geq |\lambda_j|$ alle j . Dus $1 > \lambda_1 \geq |\lambda_j|$.

Is $|\lambda_j| < 1$ voor iedere eigenwaarde λ_j van $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$?

Schrijf $(q_1, q_2, q_3) \equiv \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}}$.

Bekijk een eigenwaarde λ met eigenvector \mathbf{v} : $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Omdat $q_j \leq 1$ alle j volgt dat $|\lambda| \leq 1$

Stel $\tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} = \mathbf{v} = (v_j)$ met $v_j \geq 0$ alle j .

$$\mathbf{1}^T \mathbf{v} = \mathbf{1}^T \tilde{\mathbf{P}}\mathbf{v} \leq \mathbf{1}^T \mathbf{v}.$$

Omdat $q_3 < 1$ kan dit alleen maar als $v_3 = 0$.

Conclusie. Omdat er in de graaf van $\tilde{\mathbf{P}}$ van ieder punt j een pad is naar punt 3 is

$$|\lambda_j| < 1 \quad \text{alle eigenwaarden } \lambda_j \text{ van } \tilde{\mathbf{P}}.$$

Zij $\tilde{\mathbf{P}} = (P_{ij})$ een $m \times m$ matrix.

$\tilde{\mathbf{P}} \mathbf{v}_j = \lambda_j \mathbf{v}_j$: λ_j eigenwaarde, \mathbf{v}_j eigenvector zodat

$$|\lambda_1| \geq |\lambda_2| \geq \dots \geq |\lambda_m|, \quad |\lambda_j| = |\lambda_{j+1}| \Rightarrow \operatorname{Re}(\lambda_j) \geq \operatorname{Re}(\lambda_{j+1})$$

Schrijf $(q_1, \dots, q_m) \equiv \mathbf{1}^\top \tilde{\mathbf{P}}$. Merk op $q_j \geq 0$ alle j .

q_j is de som van de coëfficiënten van de j -de kolom van $\tilde{\mathbf{P}}$.

Stelling. Stel $\mathbf{P} \geq \mathbf{0}$. Dan

$$\lambda_1 \geq 0.$$

Stel bovendien $q_j \leq 1$ alle $j \in \{1, \dots, m\}$. Dan

$$\lambda_1 \in [0, 1].$$

Als $q_{j_0} < 1$ voor een zekere $j_0 \in \{1, \dots, m\}$ en als er in de graaf van $\tilde{\mathbf{P}}$ van ieder punt $j \in \{1, \dots, m\}$ een pad is naar het punt j_0 , dan

$$\lambda_1 \in [0, 1).$$

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

Google's pageranking

Google's pageranking

- Google = 10^{100} , 1932, Milton Sirotto.

Google's pageranking

- Google = 10^{100} , 1932, Milton Sirotto.

Aantal elementaire deeltjes in het heelal
wordt geschat op 10^{80} .

Google's pageranking

- Google = 10^{100} , 1932, Milton Sirotto.

Aantal verschillende volgorden waarop 80 studenten in een collegezaal met 80 stoelen kunnen zitten is

$$80! \geq \text{Google}.$$

Google's pageranking

- Google = 10^{100} , 1932, Milton Sirotto.
Googleplex = 10^{Google} ,

Google's pageranking

- Google = 10^{100} , 1932, Milton Sirotto.
Googleplex = 10^{Google} ,
- Geboorte WWW: 1989.
- Geboorte Google:
Larry Page & Sergey Brin (John Kleinberg) 1998

Google. Iedere internetpagina I_k heeft een zeker belang (PageRank) p_k .

Het belang p_k wordt bepaald door de naar I_k linkende pagina's.

Bij iedere internet search met Google ordent Google de hits volgens dalende PageRank

Hoe bepaalt Google de PageRanks?

- *principes*
- *berekenmethode*

Google. Iedere internetpagina I_k heeft een zeker belang (PageRank) p_k .

Aanname [Page&Brin 1998]:

- Het belang van iedere pagina I_k is het totaal van de belangen die iedere pagina, die naar I_k linkt, aan I_k toe kent.
- Als I_k naar ℓ andere verschillende pagina's linkt, dan kent I_k aan ieder van deze pagina's $1/\ell$ -de deel van zijn belang toe.

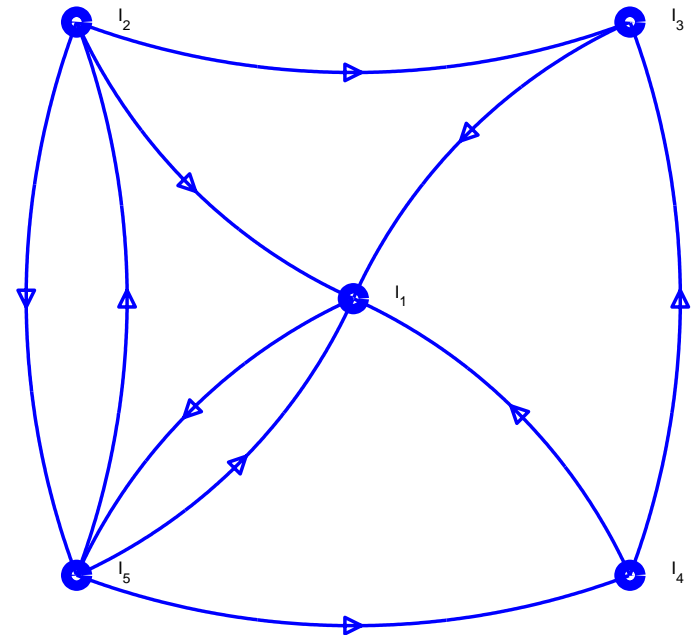
Google. Iedere internetpagina I_k heeft een zeker belang (PageRank) p_k .

Aanname [Page&Brin 1998]:

- Het belang van iedere pagina I_k is het totaal van de belangen die iedere pagina, die naar I_k linkt, aan I_k toe kent.
- Als I_k naar ℓ andere verschillende pagina's linkt, dan kent I_k aan ieder van deze pagina's $1/\ell$ -de deel van zijn belang toe.

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Schaal p_k zodat $\mathbf{1}^\top \mathbf{p} = \sum p_k = 1$.

Google. Iedere internetpagina I_k heeft een zeker belang (PageRank) p_k .

Aanname [Page&Brin 1998]:

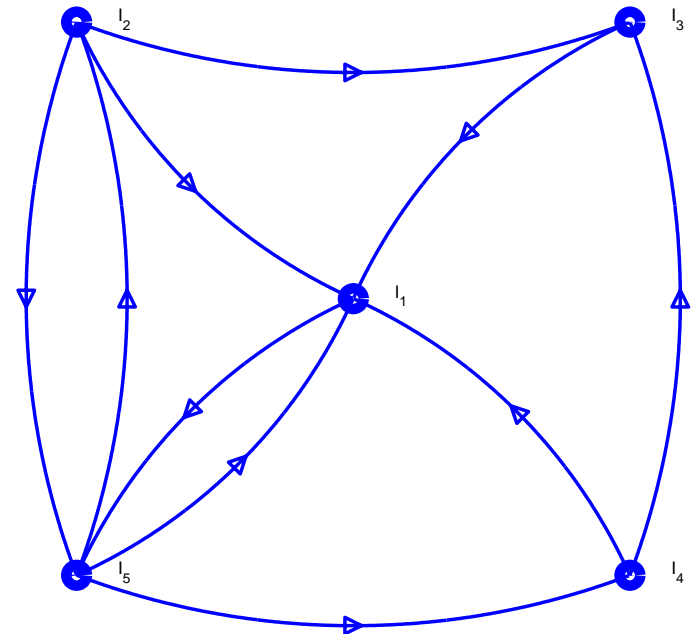
- Het belang van iedere pagina I_k is het totaal van de belangen die iedere pagina, die naar I_k linkt, aan I_k toe kent.
- Als I_k naar ℓ andere verschillende pagina's linkt, dan kent I_k aan ieder van deze pagina's $1/\ell$ -de deel van zijn belang toe.

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Schaal p_k zodat $\mathbf{1}^\top \mathbf{p} = \sum p_k = 1$.

Met $\mathbf{P} = \begin{bmatrix} 0 & 1/3 & 1 & 1/2 & 1/3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1/3 \\ 0 & 1/3 & 0 & 1/2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1/3 \\ 1 & 1/3 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix},$

is $\mathbf{p} = \mathbf{Pp}$.

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Stelling. Als het ww irreducibel is en a -periodiek dan convergeert de machtsmethode startend met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}$.

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Stelling. Als het *www* irreducibel is en *a*-periodiek dan convergeert de machtsmethode startend met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}$.

Bewijs. \mathbf{P} is een kansmatrix, 1 is de dominante eigenwaarde, \mathbf{p} is de bijbehorende dominante kans eigenvector.

Commentaar. *De machtsmethode is een primitieve methode, maar is voor dit soort problemen met gigantische matrices nog steeds de efficiëntste.*

Reden: alleen matrix-vector vermenigvuldigingen nodig.

Opmerking. *De nullen in \mathbf{P} worden niet opgeslagen, alleen de waarde van de nullen en de locatie ervan:*

vb

$i, j, P_{i,j}$
5, 1, 1
2, 1, 1/3
⋮

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Stelling. Als het ww irreducibel is en a -periodiek dan convergeert de machtsmethode startend met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}$.

Problemen.

Reducibel — dangling nodes

(wel links ernaar toe, geen links ervan af).

— onsamenhangend

(geen links van een deel naar een ander deel en visa versa).

Periodiek — machtsmethode convergeert niet.

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Stelling. Als het *www* irreducibel is en a-periodiek dan convergeert de machtsmethode startend met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}$.

Problemen.

Reducibel — dangling nodes

(wel links ernaar toe, geen links ervan af).

— onsamenhangend

(geen links van een deel naar een ander deel en visa versa).

Periodiek — machtsmethode convergeert niet.

Oplossing Google.

Dangling nodes linken in feite naar alle internetpagina's:

Als I_k geen link heeft, dan $p_{ik} \equiv \frac{1}{m}$ voor alle i (ook $i = k$).

Model. $\mathbf{p} \equiv (p_1, \dots, p_m)^\top$.

Stelling. Als het www irreducibel is en a-periodiek dan convergeert de machtsmethode startend met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}$.

Problemen.

Reducibel — dangling nodes

(wel links ernaar toe, geen links ervan af).

— onsamenhangend

(geen links van een deel naar een ander deel en visa versa).

Periodiek — machtsmethode convergeert niet.

Oplossing Google.

Dangling nodes linken in feite naar alle internetpagina's:

Als I_k geen link heeft, dan $p_{ik} \equiv \frac{1}{m}$ voor alle i (ook $i = k$).

Pagina's worden ook bereikt via de navigatiebalk van de browser:

Teleportatie. Met $\mathbf{T} \equiv \frac{1}{m}\mathbf{1}\mathbf{1}^\top$, beschouw $(1 - \alpha)\mathbf{P} + \alpha\mathbf{T}$.

$(1 - \alpha)\mathbf{P} + \alpha\mathbf{T}$ is een a-periodiek, irreducibele kansmatrix.

Stelling. De machtsmethode, met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}^\top$, convergeert. Per iteratiestap reduceert de fout (op den duur) met een factor $1 - \alpha$.

Google. $\alpha = 0.15????$

$(1 - \alpha)\mathbf{P} + \alpha\mathbf{T}$ is een a-periodiek, irreducibele kansmatrix.

Stelling. De machtsmethode, met $\mathbf{p}_0 = \frac{1}{m}\mathbf{1}^\top$, convergeert. Per iteratiestap reduceert de fout (op den duur) met een factor $1 - \alpha$.

Bewijs. De eigenwaarde $\lambda_1 = 1$ is dominant.

Wat kunnen we zeggen over de andere eigenwaarden?

Stel $[(1 - \alpha)\mathbf{P} + \alpha\mathbf{T}]\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$ met $|\lambda| < 1$.

$$\Rightarrow \mathbf{1}^\top \mathbf{v} = 0.$$

$$\Rightarrow [(1 - \alpha)\mathbf{P} + \alpha\mathbf{T}]\mathbf{v} = (1 - \alpha)\mathbf{P}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}.$$

Dus \mathbf{v} eigenvector \mathbf{P} en

$$\lambda = (1 - \alpha) \times \text{eigenwaarde } \mathbf{P}$$

$$\Rightarrow |\lambda| \leq 1 - \alpha$$

Program

- Meerdere leeftijdsklassen
- Leslie matrices
- Eigenwaarden en eigenvectoren
- Dominante eigenvector
- Irreducibele, a-periodieke matrices
- Markov ketens
- Google's PageRanking
- Lampen

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

Hoeveel lampen branden er gemiddeld?

Hoelang duurt het gemiddeld voordat alle lampen branden?

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

Hoeveel lampen branden er gemiddeld?

Hoelang duurt het gemiddeld voordat alle lampen branden?

Gerelateerde vragen:

Zijn er vlovrije honden?

Opgave 2.6.9.

Gaat de geest weer in de fles?

Voorbeeld 2, §2.5

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

Hoeveel lampen branden er gemiddeld?

Hoelang duurt het gemiddeld voordat alle lampen branden?

Gerelateerde vragen:

Zijn er vlovrije honden?

Opgave 2.6.9.

Gaat de geest weer in de fles?

Voorbeeld 2, §2.5

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

Model. $\mathbf{p}_n = (p_0(n), p_1(n), \dots, p_m(n))^T$:

$p_j(n)$ is de kans dat er in de n -de minuut precies j lampen branden.

Let op. De vector heeft lengte $m + 1$.

We hebben de coördinaten vanaf 0 (0 lampen aan) genummerd.

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

Model. $\mathbf{p}_n = (p_0(n), p_1(n), \dots, p_m(n))^T$:

$p_j(n)$ is de kans dat er in de n -de minuut precies j lampen branden.

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{2}{8} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{8} & \frac{1}{2} & \frac{3}{8} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{8} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

- m lampen kunnen ieder met een eigen schakelaar aan of uit gezet worden.
- Telkens wordt om de minuut random een schakelaar gekozen en de schakelaar wordt random (50% kans) omgezet.
- In het begin zijn alle lampen uit.

Model. $\mathbf{p}_n = (p_0(n), p_1(n), \dots, p_m(n))^T$:

$p_j(n)$ is de kans dat er in de n -de minuut precies j lampen branden.

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{2}{8} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{8} & \frac{1}{2} & \frac{3}{8} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{8} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

algemeen,
$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2m} & 0 & 0 & \dots \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{2}{2m} & 0 & \dots \\ 0 & \frac{m-1}{2m} & \frac{1}{2} & \frac{3}{2m} & \dots \\ 0 & 0 & \frac{m-2}{2m} & \frac{1}{2} & \dots \\ \vdots & \vdots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{\infty} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{\infty} & \frac{2}{\infty} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\infty} & \frac{3}{\infty} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{\infty} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{\infty} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

\mathbf{P} is een irreducibel en a-periodieke kansmatrix
 $\Rightarrow 1$ is de dominante eigenwaarde.

Bijbehorende eigenvector?

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{3}{8} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{8} & \frac{2}{8} & \frac{1}{8} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{8} & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

\mathbf{P} is een irreducibel en a-periodieke kansmatrix
 $\Rightarrow 1$ is de dominante eigenwaarde.

$$\mathbf{P} = \frac{1}{2}(\mathbf{I} + \mathbf{Q}), \text{ met } \mathbf{Q} \equiv \begin{bmatrix} 0 & \frac{1}{4} & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & \frac{2}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{4} & 0 & \frac{3}{4} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{4} & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{4} & 0 \end{bmatrix}$$

\mathbf{Q} is een kansmatrix en als $\mathbf{Q}\tilde{\mathbf{v}} = \tilde{\mathbf{v}}$, dan $\mathbf{P}\tilde{\mathbf{v}} = \tilde{\mathbf{v}}$.

Als $\tilde{\mathbf{v}} = (1, v_1, v_2, \dots)^T$, dan $\frac{1}{4}v_1 = 1$, $1 + \frac{2}{4}v_2 = v_1$, etc.

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{3}{8} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{8} & \frac{2}{8} & \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{8} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

\mathbf{P} is een irreducibel en a-periodieke kansmatrix
 $\Rightarrow 1$ is de dominante eigenwaarde.

met $v_j = \binom{m}{j} \equiv \frac{m!}{j!(m-j)!}$ is

$\tilde{\mathbf{v}} \equiv (v_0, v_1, \dots)^T$ een dominante eigenvector van \mathbf{P} .

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{3}{8} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{8} & \frac{2}{8} & \frac{1}{8} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} & \frac{1}{8} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

\mathbf{P} is een irreducibel en a-periodieke kansmatrix
 $\Rightarrow 1$ is de dominante eigenwaarde.

met $v_j = \binom{m}{j} \equiv \frac{m!}{j!(m-j)!}$ is

$\tilde{\mathbf{v}} \equiv (v_0, v_1, \dots)^T$ een dominante eigenvector van \mathbf{P} .

Binomiaal ontwikkeling. $(a + b)^m = \sum_{j=0}^m \binom{m}{j} a^j b^{m-j}$.

in het bijzonder $2^m = (1 + 1)^m = \sum v_j$.

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{4} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{3}{8} & \frac{2}{8} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{8} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

\mathbf{P} is een irreducibel en a-periodieke kansmatrix
 $\Rightarrow 1$ is de dominante eigenwaarde.

met $v_j = \binom{m}{j} \equiv \frac{m!}{j!(m-j)!}$ is

$\tilde{\mathbf{v}} \equiv (v_0, v_1, \dots)^T$ een dominante eigenvector van \mathbf{P} .

De rij van toestandsvectoren \mathbf{p}_n convergeert naar de dominante toestands eigenvector $\mathbf{v}_1 \equiv 2^{-m}\tilde{\mathbf{v}}$.

$$\mathbf{p}_{n+1} = \mathbf{P}\mathbf{p}_n, \text{ met, voor } m = 4, \quad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & 0 & 0 & 0 \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{8} & \frac{2}{8} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{3}{8} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{2}{8} & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{8} & \frac{1}{2} \end{bmatrix}$$

\mathbf{P} is een irreducibel en a-periodieke kansmatrix
 $\Rightarrow 1$ is de dominante eigenwaarde.

met $v_j = \binom{m}{j} \equiv \frac{m!}{j!(m-j)!}$ is

$\tilde{\mathbf{v}} \equiv (v_0, v_1, \dots)^T$ een dominante eigenvector van \mathbf{P} .

De rij van toestandsvectoren \mathbf{p}_n convergeert naar de dominante toestands eigenvector $\mathbf{v}_1 \equiv 2^{-m}\tilde{\mathbf{v}}$.

De kans op alle lampen aan: $2^{-m}v_m = 2^{-m}$.
met $m = 100$ is $2^{100} = (2^{10})^{10} \approx (10^3)^{10} = 10^{30}$.